

Het Evangelie volgens Matteüs

¹Geschiedboek van Jesus Christus, zoon van David, zoon van Abraham.

²Abraham won Isaäk. Isaäk won Jakob. Jakob won Juda en zijn broeders.

³Juda won Fares en Zara bij Tamar. Fares won Esron. Esron won Aram.

⁴Aram won Amminadab. Amminadab won Naässon. Naässon won Salmon.

⁵Salmon won Boöz bij Rachab. Boöz won Obed bij Rut. Obed won Jesse. Jesse won koning David.

⁶David won Sálomon bij de vrouw van Urias.

⁷Sálomon won Róboam. Róboam won Abias. Abias won Asaf.

⁸Asaf won Jósafat. Jósafat won Joram. Joram won Ozias.

⁹Ozias won Jóatam. Jóatam won Achaz. Achaz won Ezekias.

¹⁰Ezekias won Manasses. Manasses won Amon. Amon won Josias.

¹¹Josias won Jekonias en zijn broeders omstreeks de tijd der wegvoering naar Babylon.

¹²En na de wegvoering naar Babylon won

Jekonias Salátiël. Salátiël won Zoróbabel.

¹³Zoróbabel won Abióed. Abióed won Eljakim, Eljakim won Azor.

¹⁴Azor won Sadok. Sadok won Achim. Achim won Elióed.

¹⁵Elióed won Eleazar. Eleazar won Matan. Matan won Jakob.

1:16

1:25

¹⁶Jakob won Josef, den man van Maria, uit wie Jesus geboren is, die Christus genoemd wordt.

¹⁷Tezamen dus zijn er van Abraham tot David veertien geslachten, en van David tot de wegvoering naar Babylon veertien geslachten, en van de wegvoering naar Babylon tot den Christus veertien geslachten.

¹⁸De geboorte van Jesus Christus geschiedde aldus. Toen Maria zijn moeder verloofd was met Josef, werd zij, voordat ze gingen samenwonen, in gezegende toestand bevonden van den Heiligen Geest.

¹⁹Daar Josef, haar man, een rechtvaardige was, en haar niet te schande wilde maken, besloot hij, in stilte van haar te scheiden.

²⁰Terwijl hij met die gedachte omging, zie, daar verscheen hem in een droom een engel des Heren, en sprak: Josef, zoon van David, vrees niet, Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want wat in haar is geboren, is van den Heiligen Geest.

²¹Ze zal een zoon baren, en ge zult Hem Jesus noemen; want Hij zal zijn volk verlossen van hun zonden.

²²Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden wat de Heer gesproken heeft door den profeet, die zegt:

²³“Zie, de maagd zal ontvangen, en een zoon baren; en men zal Hem Emmánuel noemen”; dat is vertaald: God met ons.

²⁴Toen Josef uit de slaap was ontwaakt, deed hij zoals de engel des Heren hem had bevolen; en hij nam zijn vrouw tot zich.

²⁵Maar hij bekende haar niet, totdat zij een

2:1

2:9 zoon had gebaard; en hij noemde

Hem Jesus.

2

¹Toen Jesus nu geboren was te Bétlehem van Juda in de dagen van koning Herodes, zie, toen kwamen er Wijzen uit het oosten te Jerusalem.

²Ze zeiden: Waar is de Koning der Joden, die zo juist geboren moet zijn? Want we hebben zijn ster in het oosten gezien, en zijn gekomen, om Hem te aanbidden.

³Toen koning Herodes dit hoorde, werd hij ontsteld, en heel Jerusalem met hem.

⁴Hij riep alle opperpriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen, en vroeg ze, waar de Christus zou worden geboren.

⁵Ze zeiden hem: In Bétlehem van Juda; want zo is er geschreven door den profeet:

⁶“En gij, Bétlehem, land van Juda, zijt zeker de minste niet onder de hoofdplaatsen van Juda; want uit u zal een vorst voortkomen, die mijn volk Israël leiden zal.”

⁷Toen ontbood Herodes heimelijk de Wijzen, en ondervroeg ze nauwkeurig over de tijd, waarop hun de ster was verschenen.

⁸Hij zond ze naar Bétlehem en sprak: Gaat, en doet zorgvuldig navraag naar het Kind; en als gij Het gevonden hebt, meldt het me dan, opdat ook ik Het ga aanbidden.

⁹Toen ze den koning hadden aangehoord, gingen ze heen. En zie, de ster, die ze in het oosten hadden gezien, ging voor hen uit, totdat ze kwam boven de plaats, waar het Kind was, en daar bleef staan.

2:10

2:18

¹⁰Toen ze de ster zagen, waren ze buitengewoon verheugd.

¹¹En toen ze het huis waren binnengetreden, vonden ze het Kind met zijn moeder Maria; ze vielen ter aarde neer, en aanbaden Het. Ze openden hun schatten, en boden Het geschenken aan: goud, wierook en mirre.

¹²En daar ze in een droom waren gewaarschuwd, om niet naar Herodes terug te keren, vertrokken ze langs een andere weg naar hun land.

¹³Toen ze waren heengegaan, zie, daar verscheen een engel des Heren in een droom aan Josef, en sprak: Sta op, neem het Kind en zijn moeder, en vlucht naar Egypte; blijf daar, tot ik het u zeggen zal. Want Herodes komt het Kind zoeken, om Het te doden.

¹⁴Hij stond op, nam midden in de nacht het Kind en zijn moeder, en vluchtte naar Egypte.

¹⁵Daar bleef hij tot de dood van Herodes; opdat vervuld zou worden, wat de Heer door den profeet had gezegd: “Uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen”

¹⁶Toen Herodes bemerkte, dat hij door de Wijzen was verschalkt, werd hij zeer toornig. Hij zond zijn lieden uit, en doodde in Bétlehem en heel de omtrek alle knapen van twee jaar en jonger, overeenkomstig de tijd, die hij van de Wijzen was te weten gekomen.

¹⁷Toen werd vervuld, wat door den profeet Jeremias gezegd was:

¹⁸“Een stem is in Rama gehoord, Luid geweest en geschrei: Rachel beweent haar kinderen, En

2:19

3:4

wil niet getroost worden, want ze zijn niet meer.”

¹⁹Maar toen Herodes was gestorven, zie, daar verscheen in Egypte een engel des Heeren in een droom aan Josef,

¹⁰en sprak: Sta op, neem het Kind en zijn moeder, en ga naar het land van Israël; want zij, die het Kind naar het leven stonden, zijn dood.

²¹Hij stond op, nam het Kind en zijn moeder, en ging naar het land van Israël.

²²Toen hij echter vernam, dat in Judea Archelaüs heerschte in plaats van zijn vader Herodes, vreesde hij daarheen te gaan; en nadat hij in een droom een waarschuwing had ontvangen, begaf hij zich naar de landstreek van Galilea.

²²³Daar aangekomen, vestigde hij zich in een stad, Názalet geheten; opdat vervuld zou

¹ Hij sprak: Bekeert u, want het rijk der hemelen is nabij.

² Welnu, deze is het, van wien de profeet Isaias gesproken heeft, toen hij zeide: “De stem van een roepende in de woestijn: Bereidt de weg des

Heren, Maakt recht zijn paden.”

³ Deze Johannes droeg een kemelharen mantel, en een leren heupkleed om zijn lenden; zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing.

worden, wat door de profeten voorspeld was:
Een Nazareër zal Hij worden genoemd.

3

¹In die dagen trad Johannes de Doper op, en preekte in de woestijn van Judea.

3:5

3:15

⁵Toen liep Jerusalem en heel Judea en de ganse Jordaanstreek tot hem uit.

⁶En, terwijl ze hun zonden beleden, lieten ze zich door hem dopen in de Jordaan.

⁷Toen hij echter ook vele farizeën en sadduceën om zijn doopsel zag komen, zei hij hun: Adderenbroed, wie heeft u geleerd, de komende wraak te ontluchten?

⁸Brengt dus waardige vruchten van boetvaardigheid voort,

⁹en doet niet, alsof gij denkt bij uzelf: We hebben Abraham tot vader. Want ik zeg u, dat God de macht heeft, om uit deze stenen voor Abraham kinderen te verwekken.

¹⁰Reeds ligt de bijl aan de wortel der bomen. Iedere boom, die geen goede vruchten draagt, zal omgehouden worden en in het vuur geworpen.

¹¹Ik doop u met water ter bekering, maar die na mij zal komen, is machtiger dan ik; en ik ben niet waardig, Hem zijn schoeisel aan te dragen.

Hij zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur.

¹²Hij heeft zijn wan in de hand, en Hij zal zijn dorsvloer zuiveren; de tarwe verzamelen in de schuur, maar het kaf verbranden in onuitblusbaar vuur.

¹³Nu kwam ook Jesus van Galilea naar de Jordaan tot Johannes, om Zich door hem te laten dopen.

¹⁴Maar Johannes verzette er zich tegen, en sprak: Ik moet gedoopt worden door U, en Gij komt tot mij?

¹⁵Jesus antwoordde hem: Laat het nu toe; want zo betaamt het ons, alle gerechtigheid te ^{3:16} vervullen. Toen liet hij Hem toe.

¹⁴Nadat Jesus de doop had ontvangen, steeg Hij onmiddellijk uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en Hij zag den Geest Gods als een duif nederdalen en over Zich komen.

⁴ en zeide: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp U dan naar beneden. Want er staat geschreven: “Zijn engelen zal Hij over u bevelen, en zij zullen u op de handen dragen, opdat ge aan geen steen uw voet zoudt stoten”.

¹⁵⁶En zie, een stem uit de hemel sprak: Deze is mijn beminde Zoon, in wien Ik mijn welbehagen heb.

4

¹Toen werd Jesus door den Geest naar de woestijn geleid, om door den duivel te worden bekoord.

²En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij honger.

³De bekoorder naderde Hem, en zeide: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan, dat deze stenen brood moeten worden.

⁴Maar Hij antwoordde: Niet van brood alleen leeft de mens, doch van ieder woord, dat komt uit de mond van God.

⁵Toen voerde de duivel Hem naar de heilige stad, plaatste Hem op het dakterras van de tempel,

4:9

4:21

⁹En hij zeide: Dit alles zal ik U geven, zo Gij neervalt en mij aanbidt.

⁵ Jesus zeide hem: Er staat ook geschreven: “Gij zult den Heer uw God niet beproeven”.

⁶Weer nam de duivel Hem mee naar een zeer hoge berg, en toonde Hem alle koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid.

¹⁰Toen sprak Jesus: Ga heen, satan; want er staat geschreven: “Gij zult den Heer uw God aanbidden, en Hem alleen dienen”.

¹¹Toen verliet Hem de duivel, en zie, de engelen naderden, en dienden Hem.

¹²Toen Jesus vernam, dat Johannes was gevangen genomen, vertrok Hij naar Galilea.

¹³En nadat Hij Názet had verlaten. kwam Hij te Kafárnaüm wonen bij het meer, in het gebied van Zábulon en Néftali;

¹⁴opdat vervuld zou worden, wat door den profeet Isaias voorzeggd was:

¹⁵Het land van Zábulon En het land van Néftali,
De weg naar zee, de overzijde van de Jordaan.
Het Galilea der heidenen;

¹⁶Het volk, dat in duisternis zat, Heeft een groot licht aanschouwd. En over hen, die in het oord En in de schaduw des doods waren gezeten, Is een licht opgegaan.

¹⁷Van toen af begon Jesus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het rijk der hemelen is nabij.

¹⁸Terwijl Jesus langs het meer van Galilea wandelde, zag Hij twee broers het net uitwerpen in het meer: Simon, die Petrus wordt genoemd, en Andreas zijn broer; want ze waren vissers.

¹⁹Hij zeide hun: Volgt Mij, en Ik zal mensenvissers van u maken.

²⁰Aanstonds verlieten ze hun netten, en volgden Hem.

²¹En toen Hij vandaar verder ging, zag Hij

4:22

5:6

twee andere broers, Jakobus, den zoon van Zebedeüs, en Johannes zijn broer, die met hun vader Zebedeüs in de boot bezig waren, hun netten te herstellen; Hij riep ook hen.

²⁷Onmiddellijk verlieten ze de boot en hun vader, en volgden Hem.

²⁸Nu trok Jesus heel Galilea door, leerde in hun synagogen, en preekte het Evangelie van het rijk; Hij genas iedere kwaal en iedere ziekte onder het volk.

²⁹Zijn faam verspreidde zich door heel Syrië; en men bracht Hem allerlei zieken, die met verschillende ziekten en kwalen waren bezocht, ook bezetenen, lijders aan vallende ziekte en lammen; en Hij genas ze allen.

⁷ En Hij opende de mond, om hen te onderrichten, en sprak:

⁸ Zalig de armen van geest; want hun behoort het rijk der hemelen.

⁹ Zalig de zachtmoedigen; want ze zullen het Land bezitten.

²¹⁰¹¹En talrijke scharen uit Galilea en de Dekápolis, uit Jerusalem, Judea en het Overjordaanse volgden Hem.

5

¹Toen Jesus de menigte zag, besteeg Hij de berg; en nadat Hij Zich had neergezet, naderden zijn leerlingen tot Hem.

5:7

5:17

⁷Zalig de barmhartigen; want ze zullen barmhartigheid ondervinden.

⁸Zalig de zuiveren van hart; want ze zullen God zien.

⁹Zalig de vreedzamen; want ze zullen kinderen Gods worden genoemd.

¹⁰Zalig, die vervolging lijden om de gerechtigheid; want hun behoort het rijk der hemelen.

¹¹Zalig zijt gij, als men u om Mijnentwil beschimpt en vervolgt, en vals beschuldigt van allerlei kwaad.

¹⁰ Zalig, die wenen; want ze zullen worden getroost.

¹¹ Zalig, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want ze zullen worden verzadigd.

¹²Verheugt en verblijdt u, want groot is uw loon in de hemel; zo toch heeft men de profeten vervolgd, die vóór u zijn geweest.

¹³Gij zijt het zout der aarde. Maar als het zout smakeloos wordt, waarmee zal men het zouten? Het is nergens meer goed voor, dan om weggegooid te worden, en door de mensen te worden vertrapt.

¹⁴Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die boven op de berg is gelegen, kan niet verborgen blijven.

¹⁵Ook steekt men geen licht aan, om het onder de korenmaat te zetten; maar op de kandelaar, om het te laten schijnen voor allen, die in huis zijn.

¹⁶Zo moet ook uw licht voor de mensen schijnen, opdat ze uw goede werken mogen zien, en uw Vader verheerlijken, die in de hemel is.

¹⁷Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de Wet of de Profeten op te heffen. Ik ben niet komen opheffen, maar volmaken.

¹⁸Voorwaar, Ik zeg u: Eer hemel en aarde vergaan, zal er geen jota of stip van de Wet vergaan, totdat alles is volbracht.

¹⁹Wie dus een van die kleinste geboden opheft en dit aan de mensen leert, zal de minste worden genoemd in het rijk der hemelen; maar wie ze onderhoudt en ze leert, hij zal groot worden genoemd in het rijk der hemelen.

²⁰Ik zeg u: Zo uw gerechtigheid niet groter is dan die van schriftgeleerden en farizeën, dan zult gij het rijk der hemelen niet binnengaan.

²¹Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doden; en wie doodslag begaat, zal schuldig zijn voor het gerecht.

²²Maar Ik zeg u: Wie vertoornd is op zijn broeder, zal schuldig zijn voor het gerecht. Wie tot zijn broeder zegt: Raka, zal schuldig zijn voor de Hoge Raad. En wie zegt: Dwaas, zal strafbaar zijn met het helse vuur.

²³Als ge dus uw offergave brengt naar het altaar, en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft,

²⁴laat dan uw offer voor het altaar, en ga u eerst met uw broeder verzoenen; kom dan terug, en draag uw offer op.

²⁵Versta u spoedig met uw tegenpartij, terwijl ge nog met hem onderweg zijt; anders zal uw tegenpartij u misschien overleveren aan den

rechter, en de rechter u overleveren aan den gerechtsdienaar, en zult ge in de gevangenis worden geworpen.

²⁶Voorwaar, Ik zeg u: Ge zult daar niet uitkomen, voordat ge de laatste penning hebt

5:27 5:37 betaald.

²⁷Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult geen overspel doen.

²⁸Maar Ik zeg u: Wie met begeerte naar een vrouw ziet, heeft reeds overspel met haar gepleegd in zijn hart.

²⁹Als uw rechteroog u ergert, ruk het dan uit en werp het van u weg; want beter is het voor u, dat één uwer ledematen verloren gaat, dan dat heel uw lichaam in de hel wordt geworpen.

³⁰En zo uw rechterhand u ergert, houw ze af, en werp ze van u weg; want beter is het voor u, dat één uwer ledematen verloren gaat, dan dat heel uw lichaam in de hel wordt geworpen.

³¹Er is gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een scheidingsbrief geven.

³²Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot, behalve in geval van overspel, is oorzaak, dat ze overspel bedrijft; en wie een verstoten vrouw huwt, pleegt echtbreuk.

³³Gij hebt ook gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult geen meened doen, maar den Heer uw eden houden.

³⁴Maar Ik zeg u, in het geheel niet te zweren:

noch bij de hemel, want hij is Gods troon;

³⁵noch bij de aarde, want ze is zijn voetbank;
noch bij Jerusalem, want ze is de stad van den
groten Koning.

³⁶Ook bij uw hoofd zult ge niet zweren; want ge
kunt nog niet eens één enkel haar wit of zwart
maken.

³⁷Maar uw woord zij: ja, ja; neen, neen; wat
daar bijkomt, is uit den boze.

5:38

Matteus 6:1

³⁸Gij hebt gehoord, dat gezegd is: Oog voor
oog, tand voor tand.

³⁹Maar Ik zeg u, geen weerstand te bieden aan
het onrecht. Als iemand u op de rechterwang
slaat, keer hem ook de andere toe.

⁴⁰Wil iemand u voor het gerecht dagen, en u
het onderkleed nemen, laat hem ook de mantel.

⁴¹Dwingt iemand u duizend schreden te gaan,
leg er met hem tweeduizend af.

⁴²Geef aan wie u iets vraagt; en wend u niet af
van hem, die bij u lenen wil.

⁴³Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Uw naaste
zult ge beminnen, en uw vijand zult ge haten.

⁴⁴Maar Ik zeg u: Bemint uw vijanden, en bidt
voor wie u lasteren en vervolgen;

⁴⁵opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader
in de hemel, die zijn zon doet opgaan over
slechten en goeden, en het regenen laat over
rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

⁴⁶Want zo gij bemint, die u liefhebben, welk loon zult gij dan ontvangen? Doen dat ook de tollenaars niet?

⁴⁷En zo gij alleen uw broeders groet, wat bijzonders doet gij dan wel? Doen dat ook de heidenen niet?

⁴⁸Weest dus volmaakt, zoals uw hemelse Vader
volmaakt is.

6

¹Zorgt er voor, dat gij uw gerechtigheid niet beoefent voor het oog van de mensen, om door hen gezien te worden; anders zult gij geen loon ontvangen bij uw Vader, die in de hemel is.

6:2

6:12

²Wanneer ge dus een aalmoes geeft, laat het dan niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars dit doen in de synagogen en op de straten, om geëerd te worden door de mensen; voorwaar, Ik zeg u: Ze hebben hun loon reeds ontvangen.

³Maar als gij een aalmoes geeft, laat dan uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet,

⁴opdat uw aalmoes verborgen blijft; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u vergelden.

⁵En als gij bidt, doet dan niet als de schijnheiligen, die er van houden, in de synagogen en op de hoeken der straten te staan bidden, om door de mensen gezien te worden; voorwaar, Ik zeg u: Ze hebben hun loon ontvangen.

⁶Maar als gij bidt, ga dan uw binnenkamer in, sluit de deur, en bid uw Vader in het verborgen; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u vergelden.

⁷Als gij bidt, gebruikt dan geen stortvloed van woorden, zoals de heidenen dit doen; want ze menen, dat ze om hun vele woorden worden verhoord.

⁸Doet niet zoals zij; want uw Vader weet, wat gij nodig hebt, vóórdát gij er Hem om vraagt.

⁹Zó zult gij dus bidden: Onze Vader, die in de hemel zijt: Uw naam worde geheiligd.

¹⁰Uw rijk kome. Uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.

¹¹Geef ons heden ons dagelijks brood.

¹²En vergeef ons onze schuld, zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven.

¹³En leid ons niet in bekoring, maar verlos ons van het kwade.

¹⁴Want zo gij aan de mensen hun fouten vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven.

¹⁵Maar vergeeft gij aan de mensen niet, dan zal uw Vader ook uw fouten niet vergeven.

¹⁶Wanneer gij vast, trekt dan geen somber gezicht zoals de huichelaars; want ze verwringen hun gelaat, opdat de mensen hun vasten zouden zien. Voorwaar, Ik zeg u: Ze hebben hun loon al ontvangen.

¹⁷Maar als gij vast, zalf dan uw hoofd en was uw gezicht,

¹⁸opdat de mensen uw vasten niet merken, maar uw Vader, die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u vergelden.

¹⁹Verzamelt u geen schatten op aarde, waar roest en worm ze verteren, en waar dieven ze opgraven en stelen.

²⁰Maar verzamelt u schatten in de hemel, waar

roest noch worm ze verteren, en waar geen dieven ze opgraven en stelen.

²¹Want waar uw schat is, daar is ook uw hart.

²²Het oog is de lamp van het lichaam. Als uw oog goed is, zal heel uw lichaam verlicht zijn.

²³Maar deugt uw oog niet, dan zal heel uw lichaam in het duister zijn. Zo dus het licht, dat in u is, duisternis wordt, hoe groot dan zal die duisternis zijn!

²⁴Niemand kan twee heren dienen; hij zal of den een haten en den ander beminnen, of den een aanhangen en den ander verachten. Gij kunt

6:25

6:34

God niet dienen en de mammon.

²⁵Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd voor uw leven, wat gij zult eten of drinken; noch voor uw lichaam, waarmee gij u zult kleden. Is het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam niet meer dan de kleding?

²⁶Ziet de vogels in de lucht; ze zaaien noch maaien, en verzamelen niet in schuren; en toch voedt ze uw hemelse Vader.

²⁷Zijt gij niet meer waard dan zij? En wie van u kan door zijn tobben een el toevoegen aan zijn levensweg?

²⁸En wat zijt gij over kleding bekommerd? Denkt aan de lelies op het veld, hoe ze groeien; ze werken niet, en spinnen niet.

²⁹En toch zeg Ik u, dat zelfs Sálomon in al zijn heerlijkheid niet gekleed was als een van deze.

³⁰Als God nu het kruid op het veld, dat vandaag nog bestaat en morgen in de oven

wordt geworpen, zó aankleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen?

³¹Weest dus niet bezorgd, en zegt niet: wat zullen we eten, of wat zullen we drinken, of waarmee zullen we ons kleden?

³²Hiernaar toch vragen de heidenen; uw hemelse Vader weet, dat gij dit allemaal nodig hebt.

³³Maar zoekt eerst het rijk Gods en zijn gerechtigheid, en dit alles zal u worden geschonken als toegift.

³⁴Weest dus niet bekommerd voor de dag van morgen. Want de dag van morgen zal bezorgd zijn voor zichzelf; iedere dag heeft genoeg aan

7:1 7:12 zijn eigen leed.

7

¹Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.

²Want met het oordeel, dat gij velt, zult gij geoordeeld worden; en met de maat, waarmee gij meet, zal men ook meten voor u.

³Waarom ziet ge de splinter in het oog van uw broeder, en de balk in uw eigen oog ziet ge niet?

⁴Of waarom zegt ge tot uw broeder: laat mij de splinter uit uw oog trekken; en zie, de balk zit in uw eigen oog?

⁵Huichelaar, trek eerst de balk uit uw eigen oog; dan zult ge zien, hoe ge de splinter uit het oog van uw broeder moet trekken.

⁶Geef het heilige niet aan de honden, en werpt uw paarden niet voor de zwijnen, opdat zij ze niet met de poten vertrappen, zich omkeren, en u gaan verscheuren.

⁷Vraagt en men zal u geven; zoekt en ge zult vinden; klopt en men zal u opendoen.

⁸Want wie vraagt, ontvangt; wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem doet men open.

⁹Of wie is er onder u, die aan zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt,

¹⁰of een slang, als hij om vis vraagt?

¹¹Als gij dus, zondige mensen, aan uw kinderen goede gaven weet te schenken, hoeveel te meer zal dan uw Vader, die in de hemelen is, het goede geven aan wie het Hem vragen.

¹²Al wat gij dus wilt, dat de mensen u doen, doet het ook hun; want dat is de Wet en de Profeten.

7:13

7:23

¹³Gaat binnen door de enge poort; want wijd is de poort en breed is de weg, die ten verderve leidt; en velen zijn er, die daardoor naar binnen gaan.

¹⁴Hoe eng is de poort en hoe smal is de weg, die ten leven voert; en weinigen zijn er, die hem vinden.

¹⁵Wacht u voor de valse profeten, die tot u komen in schaapskleren, maar inwendig roofgierige wolven zijn.

¹⁶Aan hun vruchten zult gij ze kennen. Plukt men wel druiven van doornen, of vijgen van distels?

¹⁷Zo draagt iedere goede boom ook goede vruchten; maar een slechte boom draagt slechte vruchten.

¹⁸Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, en een slechte boom geen goede vruchten.

¹⁹Iedere boom, die geen goede vruchten draagt, zal omgehouden worden en in het vuur geworpen.

²⁰Aan hun vruchten dus zult gij ze kennen.

²¹Niet iedereen, die tot Mij zegt: Heer, Heer! zal binnengaan in het rijk der hemelen; maar wel wie de wil van mijn Vader volbrengt, die in de hemelen is.

²²Velen zullen op die dag tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben we niet in uw Naam voorzeggingen gedaan, in uw Naam duivels uitgedreven, in uw Naam veel wonderen verricht?

²³En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Nooit heb Ik u gekend; gaat weg van Mij, gij die ongerechtigheid doet.

²⁴Een ieder dus, die deze woorden van Mij hoort, en ze in beoefening brengt, zal gelijk zijn aan een wijzen man, die zijn huis bouwde op een rots.

²⁵En de regen viel neer, en de waterstromen kwamen af, en de winden gierden en stortten zich op dat huis; doch het zakte niet in, want het was gegrond op de rots.

²⁶Maar wie deze woorden van Mij hoort, doch ze niet in beoefening brengt, zal gelijk zijn aan een dwazen man, die zijn huis bouwde op het zand.

²⁷En de regen viel neer, en de waterstromen kwamen af, en de winden gierden en stortten zich op dat huis; het zakte in, en zijn val was geweldig.

²⁸Toen Jesus deze toespraak geëindigd had, stonden de scharen verbaasd over zijn leer.

²⁹Want Hij leerde hen als een die gezag heeft, en niet zoals hun schriftgeleerden.

8

¹Toen Hij van de berg was afgedaald, volgden Hem talrijke scharen.

²En zie, een melaatse trad op Hem toe, wierp zich voor Hem neer, en zeide: Heer, zo Gij wilt, kunt Gij me reinigen.

³Jesus strekte de hand uit, raakte hem aan, en sprak: Ik wil; word gereinigd. En aanstonds was hij van zijn melaatsheid gereinigd.

⁴Jesus zeide tot hem: Let er op, dat ge dit aan niemand vertelt; maar ga heen, vertoon u aan

8:5

8:14

den priester, en offer de gave, die Moses als een bewijs voor hen heeft voorgeschreven.

⁵Toen Hij nu binnen Kafárnaum kwam, trad een honderdman op Hem toe met de bede:

⁶Heer, mijn knecht ligt thuis verlamd, en lijdt hevige pijnen.

⁷Jesus zeide hem: Ik zal komen, en hem genezen.

⁸Maar de honderdman antwoordde: Heer, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt: maar spreek slechts één woord, en mijn knecht zal genezen.

⁹Want ook ik ben een man, die zelf onder gezag ben gesteld, en die soldaten onder mij heb. En tot den een zeg ik: “Ga”, en hij gaat; en tot den ander: “Kom”, en hij komt; en tot mijn knecht:

“Doe dit”, en hij doet het.

¹⁰Toen Jesus dit hoorde, was Hij verwonderd, en sprak tot hen, die Hem volgden: Voorwaar, Ik zeg u: Zo'n groot geloof heb Ik zelfs in Israël niet gevonden.

¹¹Ik zeg u, dat velen zullen komen van het oosten en het westen, en zullen aanzitten in het rijk der hemelen, met Abraham, Isaäk en Jakob;

¹²maar dat de kinderen van het rijk zullen worden uitgeworpen naar buiten, de duisternis in; daar zal geweest zijn en gekners der tanden.

¹³En tot den honderdman sprak Jesus: Ga, en zoals ge geloofd hebt, zo geschiede het u. En op hetzelfde uur genas de knecht.

¹⁴En toen Jesus in het huis van Petrus was gekomen, zag Hij, dat zijn schoonmoeder bedlegerig was en lijdend aan koorts.

8:15

8:26

¹⁵Hij nam haar bij de hand, en de koorts verliet haar; en ze stond op, en bediende Hem.

¹⁶Bij het vallen van de avond bracht men vele bezetenen naar Hem toe; en met één woord dreef

Hij de geesten uit, en genas Hij alle zieken;

¹⁷opdat vervuld zou worden, wat door den profeet Isaias was gezegd: "Hij draagt onze kwalen en torst onze smarten".

¹⁸Toen Jesus eens een grote menigte rondom Zich zag, beval Hij, het meer over te steken.

¹⁹Een schriftgeleerde kwam naar Hem toe, en zeide: Meester, ik zal U volgen, waarheen Gij ook gaat.

²⁰Doch Jesus sprak tot hem: De vossen hebben hollen, en de vogels in de lucht hebben nesten; maar de Mensenzoon heeft niets, om er zijn hoofd op te leggen.

²¹Een ander van zijn leerlingen zeide Hem: Heer, sta me toe, eerst mijn vader te gaan begraven.

²²Maar Jesus zei hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden begraven.

²³Toen Hij nu de boot in ging, volgden Hem zijn leerlingen.

²⁴En zie, een hevige storm brak los op het meer, zodat de golven over de boot heensloegen; Hij echter sliep.

²⁵Zijn leerlingen liepen naar Hem toe, wekten Hem, en zeiden: Heer, red ons, wij vergaan.

²⁶Jesus sprak tot hen: Wat zijt gij bevreesd, kleingelovigen? Toen stond Hij op, gebod de winden en het meer, en er ontstond een grote kalmte.

²⁷De mensen waren verbaasd en zeiden: Wie is Hij toch, dat zelfs de winden en het meer Hem gehoorzamen?

²⁸Toen Hij aan de overzijde van het meer was gekomen, in het land der Gerasenen, liepen twee bezetenen uit de grafspelonken Hem tegemoet, die zo woest waren, dat niemand langs die weg kon gaan.

²⁹En zie, ze schreeuwden: Wat hebt Gij met ons te maken, Jesus, zoon van God? Zijt Gij hier gekomen, om ons te kwellen vóór de tijd?

³⁰Heel in de verte was een grote troep zwijnen aan het grazen.

³¹³De duivels vroegen Hem: Als Gij ons hier uitwerpt, zend ons dan in de troep zwijnen.

³¹⁴Hij zeide hun: Gaat. Ze gingen, en wierpen zich op de zwijnen; en zie, de hele troep plofte

¹² En zie, de hele stad liep uit, Jesus tegemoet; maar zodra ze Hem zagen, verzochten ze Hem, heen te gaan uit hun gebied.

9

¹³ En Hij steeg in de boot, voer over, en kwam in zijn woonplaats aan.

¹⁴ En zie, men bracht Hem een lamme, die op een bed was gelegd. Toen Jesus hun geloof zag,

van de steilte in het meer, en kwam om in de golven.

³³Toen vluchtten de drijvers heen, en in de stad gekomen, verhaalden ze alles, ook van hen, die bezeten waren geweest.

9:3

9:14

³En zie, enige schriftgeleerden zeiden bij zichzelf: Hij lastert God.

⁴Maar Jesus kende hun gedachten, en sprak: Waarom denkt gij kwaad in uw harten?

⁵Wat is gemakkelijker te zeggen: De zonden zijn u vergeven; of: Sta op en wandel?

⁶Welnu, opdat gij moogt weten, dat de Mensenzoon macht heeft op aarde, om zonde te vergeven, (hier sprak Hij tot den lamme:) sta op, neem uw bed, en ga naar huis.

⁷En hij stond op, en ging naar huis.

⁸De menigte, die het zag, werd door vrees bevangen, en verheerlijkte God, die zulk een macht aan de mensen gaf.

⁹Toen Jesus vandaar verder ging, zag Hij een man, Matteüs genaamd, bij het tolhuis zitten. Hij zeide tot hem: Volg Mij. En hij stond op, en volgde Hem.

sprak Hij tot den lamme: Wees welgemoed, mijn zoon; uw zonden zijn u vergeven.

¹⁰En zie, terwijl Jesus in het huis aan tafel aanlag, kwamen vele tollenaars en zondaars met Hem en zijn leerlingen aanliggen.

¹¹Toen de farizeën dit zagen, zeiden ze tot zijn leerlingen: Waarom eet uw Meester met tollenaars en zondaars?

¹²Jesus hoorde het, en sprak: De gezonden hebben geen geneesheer nodig, wel de zieken.

¹³Gaat, en leert wat het zeggen wil: “Barmhartigheid wil Ik, en geen offerande.” Ik ben niet gekomen, om de rechtvaardigen, maar om de zondaars te roepen.

¹⁴Nu kwamen de leerlingen van Johannes naar Hem toe, en zeiden: Waarom vasten wij en de farizeën, en vasten uw leerlingen niet?

9:15

9:24

¹⁵Jesus sprak tot hen: Kunnen de bruiloftsgasten treuren, zolang de bruidegom bij hen is? Maar de dagen zullen komen, dat de bruidegom van hen wordt weggenomen; dan zullen ze vasten.

¹⁶Niemand zet een lap nieuw laken op een oud kleed; want de opgezette lap trekt het kleed uiteen, en er ontstaat nog groter scheur.

¹⁷Ook doet men geen nieuwe wijn in oude zakken; anders bersten de zakken, de wijn loopt weg, en de zakken gaan verloren. Maar nieuwe wijn doet men in nieuwe zakken; dan blijven beide behouden.

¹⁸Terwijl Hij zo tot hen sprak, zie, daar kwam een overste naar Hem toe, wierp zich voor Hem neer, en zeide: Heer, zo juist is mijn dochter gestorven; maar kom, leg haar de hand op, en ze zal leven.

¹⁹Jesus stond op, en volgde hem met zijn leerlingen.

²⁰En zie, een vrouw, die twaalf jaar lang aan een bloedvloeïing leed, trad achter Hem aan, en raakte de zoom van zijn kleed aan.

²¹Want ze zei bij zichzelf: Als ik alleen maar zijn kleed aanraak, ben ik genezen.

²²Jesus keerde Zich om, zag haar, en sprak: Wees welgemoed, mijn dochter; uw geloof heeft u gered. Van dat ogenblik af was de vrouw genezen.

²³En toen Jesus in het huis van den overste kwam, en de fluitspelers zag en het luidruchtige volk, zeide Hij:

²⁴Gaat heen; want het meisje is niet dood,

9:25 9:36 maar het slaapt. Men lachte

Hem uit.

²⁵Nadat de menigte verwijderd was. trad Hij binnen, en vatte haar bij de hand. En het meisje stond op.

²⁶De roep hierover verspreidde zich door heel die streek.

²⁷Toen Jesus vandaar verder ging, volgden Hem twee blinden, die riepen: Heb medelijden met ons, Zoon van David.

²⁸En toen Hij thuis was gekomen, kwamen de blinden naar Hem toe, en Jesus sprak tot hen: Geloofst gij, dat Ik het doen kan? Ze zeiden: Ja, Heer.

²⁹Nu raakte Hij hun ogen aan, en sprak: U geschiede naar uw geloof.

³⁰En hun ogen werden geopend. Jesus gebod hun ten strengste: Let er op, dat niemand het te weten komt.

³¹Maar zodra ze waren heengegaan, maakten ze Hem bekend in heel die streek.

³²Terwijl ze weggingen, zie, daar bracht men Hem een stomme, die bezeten was.

³³En toen de duivel was uitgedreven, begon de stomme te spreken. De menigte stond verbaasd, en zeide: Zo iets is nog nooit in Israël gezien.

³⁴Maar de farizeën zeiden: Door den vorst der duivels drijft Hij de duivels uit.

³⁵Nu trok Jesus alle steden en dorpen rond, leerde in hun synagogen, preekte het Evangelie van het rijk, en genas alle ziekten en kwalen.

³⁶Bij het zien van de scharen had Hij medelijden met hen; want ze waren uitgeput, en lagen daar als schapen zonder herder.

³⁷Toen zei Hij tot zijn leerlingen: De oogst is groot, maar werklieden zijn er weinig.

³⁸Vraagt dus den Heer van de oogst, dat Hij werklieden zendt in zijn oogst.

10

¹En toen Hij zijn twaalf leerlingen bijeen had geroepen, gaf Hij hun de macht, om de onreine geesten uit te drijven, en alle ziekten en kwalen te genezen.

²De namen der twaalf apostelen zijn: De eerste, Simon, die Petrus wordt genoemd, en Andreas zijn broer;

³Jakobus, zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes; Filippus en Bartolomeüs; Tomas en Matteüs de tollenaar; Jakobus, zoon van Alfeüs, en Taddeüs;

⁴Simon de ijveraar en Judas Iskariot, die Hem verraden heeft.

⁵Deze twaalf zond Jesus uit, en Hij gebod hun: Slaat niet de weg naar de heidenen in, en treedt de steden van de Samaritanen niet binnen;

⁶maar gaat liever tot de verdwaalde schapen uit het huis van Israël.

⁷Gaat, preekt hun, en zegt: Het rijk der hemelen is nabij!

⁸Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij ontvangen; geeft om niet.

⁹Goud-, zilver- noch kopergeld moogt gij in uw gordels dragen,

¹⁰geen tas, geen twee onderkleden, geen schoeisel, geen reisstaf meenemen; want de arbeider heeft recht op zijn onderhoud.

¹¹In welke stad of dorp gij ook komt, onderzoekt, wie daar de waardigste is; en blijft bij hem, totdat gij weer afreist.

¹²Als gij dat huis binnentreedt, brengt het uw groet.

¹³En zo dat huis het waardig is, dan daalt uw vrede er over neer; zo niet, dan keert uw vrede terug op u.

¹⁴En waar men u niet ontvangt en niet luistert naar uw woorden, verlaat dat huis of die stad, en schudt het stof van uw voeten.

¹⁵Voorwaar, Ik zeg u: voor het land van Sódoma en Gomorra zal het dragelijker zijn op de oordeelsdag dan voor die stad.

¹⁶Ziet, Ik zend u als schapen midden onder de wolven. Weest dus voorzichtig als de slangen, en eenvoudig als de duiven.

¹⁷Wacht u voor de mensen. Want ze zullen u overleveren aan de rechtbanken, en geselen in hun synagogen.

¹⁸Terwille van Mij zult gij voor landvoogden en koningen worden gesleept, om getuigenis af te leggen bij hen en bij de heidenen.

¹⁹Maar als ze u overleveren, weest dan niet

bezorgd, hoe of wat gij zult spreken; want in dat uur zal u worden ingegeven, wat gij moet zeggen.

²⁰Immers niet gij zijt het, die spreekt, maar het is de Geest van uw Vader, die door u spreekt.

²¹De broer zal zijn broer ter dood overleveren, de vader zijn zoon; en de kinderen zullen

10:22 Matteus 10:33 opstaan tegen hun ouders, en ze doden.

²²Om mijn Naam zult gij gehaat zijn bij allen; maar wie volhardt ten einde toe, zal zalig worden.

²³Als men u vervolgt in de ene stad, vlucht dan naar een andere. Voorwaar, Ik zeg u: gij zult de steden van Israël nog niet hebben afgereisd, wanneer de Mensenzoon komt.

²⁴De leerling staat niet boven zijn meester, de dienaar niet boven zijn heer.

²⁵Voor den leerling is het genoeg, als het hem gaat als zijn meester; voor den dienaar, als het hem gaat als zijn heer. Indien men den heer des huizes Beélzebub heeft genoemd, hoeveel te meer dan zijn huisgenoten.

²⁶Vreest hen dus niet. Want niets is bedekt, dat niet ontdekt, niets verborgen, dat niet bekend zal worden.

²⁷Wat Ik u zeg in het duister, zegt dat op klaarlichte dag; en wat gij hoort fluisteren, verkondigt dat van de daken.

²⁸Weest niet bevreesd voor hen, die wel het lichaam doden, doch de ziel niet kunnen doden; vreest liever Hem, die èn ziel èn lichaam in de hel kan verderven.

²⁹Worden niet twee mussen voor een penning verkocht? En toch zal er niet één op de grond vallen zonder de wil van uw Vader.

³⁰En van u zijn alle hoofdharen geteld.

³¹Vreest dus niet; gij zijt meer waard dan een zwerm mussen.

³²Wie Mij belijdt voor de mensen, zal ook Ik voor mijn Vader belijden, die in de hemelen is.

³³Maar wie Mij voor de mensen verloochent,
^{10:34} ^{Matteus 11:1} hem zal ook Ik verloochenen voor mijn Vader, die in de hemelen is.

³⁴Denkt niet, dat Ik vrede ben komen brengen op aarde; geen vrede, maar het zwaard ben Ik komen brengen.

³⁵Want Ik ben verdeeldheid komen brengen tussen een man en zijn vader, tussen dochter en moeder, tussen schoondochter en schoonmoeder;

³⁶en 's mensen ergste vijanden zullen zijn huisgenoten zijn.

³⁷Wie zijn vader of moeder meer bemint dan Mij, is Mijner niet waardig; wie zijn zoon of dochter meer bemint dan Mij, is Mijner niet waardig.

³⁸En wie zijn kruis niet opneemt en Mij niet volgt, is Mijner niet waardig.

³⁹Wie zijn leven vindt, zal het verliezen; en wie terwille van Mij zijn leven verliest, zal het vinden.

⁴⁰Wie u opneemt, neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt Hem op, die Mij gezonden heeft.

⁴¹Wie een profeet opneemt, omdat hij profeet is, zal het loon van een profeet ontvangen; en wie een rechtvaardige opneemt, omdat hij een rechtvaardige is, zal het loon van een rechtvaardige ontvangen.

⁴²En wie slechts een beker koud water te drinken geeft aan een dezer kleinen, omdat hij een leerling is, voorwaar, Ik zeg u: hem zal zijn loon niet ontgaan.

11

¹Nadat Jesus de lessen voor zijn twaalf

11:2

Matteus 11:12

leerlingen had geëindigd, ging Hij heen, om te leren en te preken in hun steden.

²Toen Johannes in de gevangenis de werken van Christus vernam, liet hij Hem door zijn leerlingen vragen:

³Zijt Gij het, die komen moet, of moeten we een ander verwachten?

⁴Jesus antwoordde hun: Gaat en bericht aan Johannes, wat gij hoort en ziet.

⁵Blinden zien en kreupelen gaan, melaatsen worden gereinigd en doven horen, doden verrijzen en aan armen wordt het evangelie verkondigd.

⁶Zalig is hij, die zich niet ergert aan Mij.

⁷Toen ze waren heengegaan, begon Jesus tot de menigte over Johannes te spreken: Wat zijt gij in de woestijn gaan zien? Een riet, dat door de wind wordt bewogen?

⁸Neen; wat zijt gij gaan zien? Een mens, in zachte kleren gedost? Zie, die in zachte kleren gedost gaan, zijn in de paleizen der koningen.

⁹Waarom zijt ge dan uitgelopen? Om een profeet te zien? Ja, zeg Ik u, en meer dan een profeet.

¹⁰Hij is het, van wien geschreven staat: “Zie, Ik zend mijn gezant voor U uit, Die U de weg zal bereiden.”

¹¹Voorwaar, Ik zeg u: Onder de kinderen der vrouwen is er geen opgestaan, die groter was dan Johannes de Doper; toch is de kleinste in het rijk der hemelen groter dan hij.

Matteus

xl

¹²Van de dagen van Johannes den Doper tot heden toe wordt het rijk der hemelen met geweld

11:13 11:23 bestormd, en de bestormers

nemen het weg.

¹³Alle profeten en de Wet, tot Johannes toe, hebben het voorzegd;

¹⁴en zo gij het wilt verstaan: hijzelf is de Elias, die komen moet.

¹⁵Wie oren heeft om te horen, hij hore.

¹⁶Doch waarmee zal Ik dit geslacht vergelijken? Het is gelijk aan kinderen, die op de markt zitten, en hun makkers toeroepen:

¹⁷We hebben voor u op de fluit gespeeld, En gij hebt niet gedanst; We hebben een treurlied gezongen, En gij hebt niet geschreid.

¹⁸Want Johannes kwam; hij at noch dronk, en ze zeggen: Hij is van den duivel bezeten.

¹⁹De Mensenzoon kwam; Hij at en dronk, en ze zeggen: Ziet wat een gulzigaard, wat een wijndrinker, wat een vriend van tollenaars en zondaars. Maar de wijsheid wordt door haar werken gerechtvaardigd.

²⁰Toen begon Hij de steden, waarin de meeste zijner wonderen waren gebeurd, te verwijten, dat ze zich niet hadden bekeerd.

²¹Wee u, Korazin, wee u, Betsáida; want zo in Tyrus en Sidon de wonderen waren gebeurd, die in u zijn geschied, dan zouden ze al lang in zak en as boete hebben gedaan.

²²Maar Ik zeg u: Voor Tyrus en Sidon zal het dragelijker zijn op de oordeelsdag dan voor u.

²³En gij Kafárnaum, zult ge tot de hemel toe worden verheven? Tot in de hel zult ge zinken; want zo in Sódoma de wonderen waren gebeurd, die in u zijn geschied, het zou zijn blijven bestaan tot op de huidige dag.

11:24

Matteus 12:4

¹⁵⁴Maar Ik zeg u: Voor het land van Sódoma zal het dragelijker zijn op de oordeelsdag dan voor u.

²⁵In die tijd nam Jesus het woord, en sprak: Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen hebt verborgen en aan kleinen geopenbaard.

²⁶Ja, Vader, zo is uw welbehagen geweest.

²⁷Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven. En niemand kent den Zoon, dan de Vader alleen; en niemand kent den Vader, dan de Zoon alleen, en hij, aan wien de Zoon het openbaren wil.

²⁸Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u verkwikken.

¹⁵ De farizeën, die dit zagen, zeiden tot Hem: Zie, uw leerlingen doen, wat men op de sabbat niet doen mag.

²⁹Neemt mijn juk op, en leert van Mij, omdat Ik zachtmoedig ben en nederig van harte; dan vindt gij rust voor uw zielen.

¹⁶¹⁷⁰Want mijn juk is zacht, mijn last is licht.

12

¹In die tijd ging Jesus op de sabbat door het korenveld, en daar zijn leerlingen honger hadden, begonnen ze aren te plukken en op te eten.

12:5

12:17

⁵Of hebt gij niet gelezen in de Wet, dat op de sabbat de priesters in de tempel de sabbatrust verbreken, en toch niet schuldig zijn?

⁶En Ik zeg u: hier is er een, die groter is dan de tempel.

⁷Zo gij wist, wat het zeggen wil:

“Barmhartigheid wil Ik en geen offerande,” dan zoudt gij geen onschuldigen hebben veroordeeld; ⁸want de Mensenzoon is heer van de sabbat.

¹⁶Maar Hij zei hun: Hebt gij niet gelezen, wat David deed, toen hij met zijn gevolg honger had?

¹⁷Hoe hij het huis van God binnenging en de toonbroden opat, die hij, noch zij die met hem waren, mochten eten, maar de priesters alleen?

⁹Toen ging Hij heen, en kwam in hun synagoge;

¹⁰en zie, daar was een man, wiens hand was verdord. Om Hem nu te kunnen beschuldigen, stelden ze Hem de vraag: Is het geoorloofd, op de sabbat te genezen?

¹¹Hij zei hun: Wie is er onder u, die één enkel schaap heeft, en het niet vastgrijpt, als het op de sabbat in een kuil valt, en het er uittrekt?

¹²Welnu, hoeveel meer is een mens waard dan een schaap! Het is dus geoorloofd, op de sabbat goed te doen.

¹³Toen sprak Hij tot den man: Strek uw hand uit. Hij strekte ze uit, en ze was weer zo gezond als de andere.

¹⁴Nu gingen de farizeën heen, en spanden tegen Hem samen, hoe ze Hem in het verderf zouden storten.

¹⁵Maar Jesus kreeg er kennis van, en verwijderde Zich van daar; velen volgden Hem, en Hij genas ze allen.

¹⁶Maar Hij verbood hun, Hem bekend te maken,

¹⁷opdat vervuld zou worden, wat door den profeet Isaias voorzien was:

¹⁸Zie mijn Dienaar, dien Ik heb uitverkoren,
Mijn Welbeminde, in wien mijn ziel behagen
schept. Ik zal mijn Geest op Hem doen rusten,
En Hij zal aan de volkeren het recht verkonden.

¹⁹Hij zal twisten noch roepen, En niemand zal
zijn stem op de straten horen.

²⁰Hij zal het geknakte riet niet breken, De
kwijnende vlaspit niet doven, Totdat Hij het
recht ter zegepraal voert.

²¹Op zijn naam zullen de volkeren hopen!

²²Toen werd tot Hem een bezetene gebracht,
die blind en stom was: Hij genas hem, zodat de
stomme sprak en zag.

²³Heel de menigte was verbaasd, en zeide: Zou
Hij niet de Zoon van David zijn?

²⁴Toen de farizeën dit hoorden, zeiden ze: Hij
drijft slechts de duivels uit door Beélzebub, den
vorst der duivels.

²⁵Maar Jesus, die hun gedachten kende, sprak
tot hen: Ieder rijk, dat inwendig verdeeld is, zal
verwoest worden: en iedere stad of woning, die
inwendig verdeeld is, zal geen stand houden.

²⁶Zo dus satan den satan uitdrijft, dan strijdt
hij tegen zichzelf: hoe zal zijn rijk dan stand
kunnen houden?

²⁷En indien Ik door Beélzebub de duivels

uitdrijf, door wien drijven dan uw zonen ze uit? Daarom zullen zijzelf uw rechters zijn.

²⁸Maar zo Ik door Gods Geest de duivels uitdrijf, dan is ook het koninkrijk Gods onder u gekomen.

²⁹Of hoe zal iemand het huis van een sterk man binnendringen en zijn huisraad roven, zo

12:30

12:39

hij niet eerst den sterke bindt? Eerst dan zal hij zijn huis kunnen plunderen.

³⁰Wie niet met Mij is, is tegen Mij; en wie niet met Mij verzamelt, verstrooit.

³¹Daarom zeg Ik u: Iedere zonde en godslastering zal aan de mensen worden vergeven; maar het lasteren van den Geest zal niet worden vergeven.

³²En wie iets zegt tegen den Mensenzoon, hem zal het worden vergeven; maar wie iets zegt tegen den Heiligen Geest, hem zal het niet vergeven worden, noch in deze wereld noch in de toekomstige.

³³Of wel: gij noemt de boom goed, maar dan ook goed zijn vrucht; of wel: gij noemt de boom slecht, maar dan ook slecht zijn vrucht; want de boom wordt aan de vruchten gekend.

³⁴Adderenbroed, hoe zoudt gij iets goeds kunnen zeggen, terwijl gij slecht zijt? Want de mond spreekt waar het hart van overvloedt.

³⁵De goede mens brengt goed voort uit de goede schat, de kwade mens kwaad uit de kwade schat.

³⁶En Ik zeg u: Van ieder ijdel woord, dat de mensen hebben gesproken, zullen ze rekenschap geven op de oordeelsdag.

³⁷Op grond van uw woorden zult ge gerechtvaardigd worden, en op grond van uw woorden worden veroordeeld.

³⁸Eens spraken enige schriftgeleerden en farizeën Hem aan, en zeiden: Meester, we verlangen een wonderteken van U te zien.

³⁹Maar Hij gaf hun ten antwoord: Een boos en

12:40

12:48

overspelig geslacht vraagt een teken; maar geen teken zal hun worden gegeven, dan het teken van Jonas, den profeet.

⁴⁰Want zoals Jonas drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal ook de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het hart der aarde zijn.

⁴¹De Ninivieten zullen in het oordeel opstaan te zamen met dit geslacht, en het veroordelen; want zij bekeerden zich op de prediking van Jonas; en zie, meer dan Jonas is hier.

⁴²De koningin van het zuiden zal in het oordeel opstaan te zamen met dit geslacht, en het veroordelen; want zij kwam van het uiteinde der aarde om Sálomons wijsheid te horen; en zie, meer dan Sálomon is hier.

⁴³Wanneer de onreine geest van iemand is uitgegaan, zwerft hij rond in dorre oorden; hij zoekt rust, en vindt ze niet.

⁴⁴Dan zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik ben uitgegaan. En bij zijn komst vindt hij het leeg, geveegd en versierd.

⁴⁵Dan gaat hij heen, en neemt zeven andere geesten met zich mee, die bozer zijn dan hijzelf; ze komen binnen, en wonen daar. En het einde van dien man wordt erger nog dan het begin. Zo zal het ook gaan met dit verdorven geslacht.

⁴⁶Terwijl Hij nog sprak tot de scharen, zie, daar stonden zijn moeder en broeders buiten, en wilden Hem spreken.

⁴⁷Men zei Hem: Zie, uw moeder en broeders staan buiten, en willen U spreken.

⁴⁸Maar Hij antwoordde aan die Hem dit

12:49

13:10

zeiden: Wie is mijn moeder, en wie zijn mijn broeders?

⁴⁹En Hij strekte de hand naar zijn leerlingen uit en sprak: Ziedaar mijn moeder en broeders;

⁵⁰want wie de wil van mijn Vader volbrengt, die in de hemelen is, hij is mijn broeder en zuster en moeder.

¹Die dag verliet Jesus **13** het huis, en zette Zich neer aan het meer.

²En een talrijke menigte verzamelde zich om Hem heen, zodat Hij in een boot ging zitten, terwijl heel de menigte op de oever bleef staan.

³En Hij sprak hun in gelijkenissen over vele dingen. Hij zeide: Zie, de zaaier ging uit om te zaaien.

⁴En onder het zaaien viel een gedeelte langs de weg; en de vogels uit de lucht kwamen, en pikten het op.

⁵Een ander gedeelte viel op de steengrond, waar het niet veel aarde had. Aanstonds kwam het op, omdat het geen diepe aarde had;

⁶maar toen de zon was opgegaan, werd het verschroeid en verdorde, daar het geen wortel geschoten had.

⁷Een ander gedeelte viel tussen de doornen; de doornen schoten op, en verstikten het.

⁸Een ander gedeelte viel op de goede aarde; en het droeg vrucht: honderd- zestig- dertigvoud.

⁹Wie oren heeft om te horen, hij hore.

¹⁰Nu kwamen de leerlingen naar Hem toe, en zeiden: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?

¹¹Hij antwoordde hun: U is het gegeven, de geheimen van het rijk der hemelen te kennen; hun echter niet.

¹²Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, hem zal ook ontnomen worden, wat hij bezit.

¹³Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen; omdat ze ziende zijn en toch niet zien, horende en toch niet horen noch verstaan.

¹⁴In hen wordt de voorzegging van Isaias vervuld: Met de oren zult gij horen, en niet verstaan, En scherp zult gij zien, en niet inzien.

¹⁵Want verstokt is het hart van dit volk, Hun oren zijn hardhorig, En hun ogen gesloten; Opdat ze niet zouden zien met de ogen, En horen met de oren, En verstaan met het hart; Opdat zij zich niet zouden bekeren, En Ik hen zou genezen.

¹⁶Maar gelukkig zijn uw ogen, omdat ze zien; en uw oren, omdat ze horen.

¹⁷Voorwaar, Ik zeg u: Vele profeten en rechtvaardigen wensten te zien wat gij ziet, en ze zagen het niet; te horen wat gij hoort, en ze hoorden het niet.

¹⁸Hoort gij dus, wat de gelijkenis van den zaaier betekent:

¹⁹Als iemand het woord over het koninkrijk hoort en het niet wil verstaan, dan komt de boze

en rooft weg, wat in zijn hart is gezaaid; dat is wat langs de weg is gezaaid.

²⁰En wat op de steengrond gezaaid werd is hij, die het woord verneemt en het terstond met vreugde aanvaardt;

²¹hij heeft echter geen wortel geschoten, maar is onstandvastig; en als er verdrukking of

^{13:22} ^{13:30} vervolging ontstaat om wille van het woord, is hij aanstonds geërgerd.

²²Wat in de doornen gezaaid werd, is hij, die wel luistert naar het woord; maar de beslommering van de wereld en het bedriegelijke van de rijkdom verstikken het woord. en het blijft zonder vrucht.

²³Maar wat op de goede aarde gezaaid werd, is hij, die het woord verneemt en begrijpt, en die ook vruchten draagt; bij den een geeft het een honderd-, bij een ander een zestig-, bij een derde een dertigvoud.

²⁴Een andere gelijkenis stelde Hij hun voor, en Hij sprak: Het rijk der hemelen is gelijk aan een man, die goed zaad op zijn akker zaaide.

²⁵Maar terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand, zaaide onkruid onder de tarwe, en ging heen.

²⁶Toen nu het graan was opgeschoten en vrucht had gezet, vertoonde zich ook het onkruid.

²⁷Nu kwamen de dienaars van den heer des

huizes, en zeiden: Heer, hebt ge geen goed zaad op uw akker gezaaid; waar komt dan het onkruid vandaan?

²⁸Hij zei hun: Een vijandig mens heeft dit gedaan. De dienaars zeiden tot hem: Wilt ge dus, dat we het gaan uitwieden?

²⁹Maar hij antwoordde: Neen; want bij het uitwieden van het onkruid, zoudt gij ook de tarwe kunnen uittrekken.

³⁰Laat beide opgroeien tot de oogst; in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Verzamelt

13:31

13:39

eerst het onkruid en bindt het in bussels, om het te verbranden, maar brengt de tarwe in mijn schuur. —

³¹Een andere gelijkenis stelde Hij hun voor, en sprak: Het rijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand op zijn akker zaaide.

³²Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het is opgewassen is het groter dan het tuingewas, en wordt het een boom, zodat de vogels in de lucht in zijn takken komen nestelen.

—
³³Nog een andere gelijkenis sprak Hij tot hen: Het rijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw onder drie maten meel mengde, totdat het meel geheel was gegist.

³⁴Dit alles zeide Jesus tot de menigte in gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak hij hun niet toe;

³⁵opdat vervuld zou worden, wat door den profeet was voorzeggd: “Ik zal mijn mond openen in gelijkenissen, en openbaren, wat verborgen was van de grondvesting der wereld af.”

³⁶Toen Hij de menigte had laten gaan, keerde Hij naar huis terug. Nu kwamen zijn leerlingen naar Hem toe, en zeiden: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid op de akker.

³⁷Hij antwoordde hun: Die het goede zaad uitzaait, is de Mensenzoon;

³⁸de akker is de wereld; het goede zaad zijn de kinderen van het rijk; het onkruid zijn de kinderen van den boze;

³⁹de vijand, die het zaaide, is de duivel; de oogst is het einde der wereld; de maaiers zijn de

13:40 13:50 engelen.

⁴⁰Zoals dus het onkruid verzameld en in het vuur wordt verbrand, zo zal het ook geschieden aan het einde der wereld.

⁴¹De Mensenzoon zal zijn engelen zenden. Ze zullen uit zijn rijk alle ergernisgevers verzamelen, en hen die ongerechtigheid plegen,

⁴²en ze in de vuuroven werpen; daar zal geweest zijn en gekners der tanden.

⁴³Dan zullen de rechtvaardigen blinken als de zon in het rijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, hij hore.

⁴⁴Het rijk der hemelen is gelijk aan een schat, die in de akker begraven is. De man, die hem vindt, verbergt hem; en vol vreugde daarover gaat hij alles verkopen, wat hij bezit, en koopt die akker.

⁴⁵Nog is het rijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone paarden zocht.

⁴⁶Toen hij een kostbare parel had gevonden, ging hij alles verkopen wat hij bezat, en kocht haar.

⁴⁷Nog is het rijk der hemelen gelijk aan een net, dat in de zee wordt uitgeworpen, en waarmee allerlei soort van vis wordt gevangen.

⁴⁸Toen het vol was, trok men het op het strand, zette zich neer, en zocht de goede vissen uit om ze in vaten te doen, maar de slechte gooide men weg.

⁴⁹Zo zal het ook gaan aan het einde der wereld. De engelen zullen uitgaan, en de bozen van de rechtvaardigen scheiden.

⁵⁰En zij zullen ze in de vuuroven werpen; daar

13:51 Matteus 14:3 zal geweest zijn en gekners

der tanden.

⁵¹⁸Hebt gij dit alles begrepen? Ze zeiden Hem: Ja. En Hij zei hun:

⁵¹⁹Zo is iedere schriftgeleerde, die onderwezen is in het rijk der hemelen, gelijk aan een huisvader, die uit zijn schat nieuw en oud te voorschijn brengt.

⁵²⁰Toen Jesus met deze gelijkenissen ten einde was, ging Hij heen.

⁵⁴Nadat Hij in zijn vaderstad was gekomen, onderrichtte Hij hen in hun synagoge. zodat ze verbaasd waren en zeiden: Waar heeft Hij die wijsheid en wonderkracht vandaan?

⁵⁵Is Hij niet de zoon van den timmerman? Heet zijn moeder niet Maria, en zijn broers niet Jakobus, Josef, Simon en Judas?

⁵⁶En leven zijn zusters niet allen onder ons? Waar heeft Hij dan dit alles vandaan?

¹⁸ In die tijd drong de faam van Jesus tot den viervorst Herodes door.

¹⁹ En hij zei tot zijn dienaars: Het is Johannes de Doper; hij is opgestaan van de doden, en daarom werken die krachten in hem.

²⁰ Herodes namelijk had Johannes gegrepen, in boeien geslagen, en in de gevangenis geworpen

⁵⁷En ze ergerden zich aan Hem. Maar Jesus zeide hun: Een profeet wordt enkel in zijn geboortestad en in zijn eigen familie miskend.

⁵⁸En om hun ongeloof deed Hij er maar weinig wonderen.

14

14:4

14:15

naar aanleiding van Heródias, de vrouw van Filippus, zijn broer.

⁴Want Johannes had hem gezegd: Ge moogt haar niet behouden.

⁵Hij wilde hem ter dood brengen, maar hij was bang voor het volk; want men hield hem voor een profeet.

⁶Maar op de verjaardag van Herodes danste de dochter van Heródias in het midden der feestzaal, en ze behaagde aan Herodes.

⁷Daarom beloofde hij met een eed, haar alles te zullen geven, wat ze hem vragen zou.

⁸En zij, door haar moeder opgestoot, sprak: Geef me het hoofd van Johannes den Doper hier op een schotel.

⁹Wel had de koning er spijt van, maar om de eed en om de gasten beval hij toch, het te geven.

¹⁰Hij stuurde iemand weg, om Johannes in de kerker te onthoofden.

¹¹Zijn hoofd werd op een schotel gebracht, en aan het meisje gegeven, dat het aanbood aan haar moeder.

¹²Zijn leerlingen kwamen het lichaam halen, begroeven het, en gingen het Jesus berichten.

¹³Op deze tijding vertrok Jesus in een boot naar een woeste plaats in de eenzaamheid. Maar de scharen hoorden het, en gingen Hem uit de steden te voet achterna.

¹⁴Toen Hij dus te voorschijn trad, zag Hij een talrijke menigte; Hij had medelijden met hen, en genas hun zieken.

¹⁵Tegen het vallen van de avond kwamen zijn leerlingen, en zeiden tot Hem: Deze plaats is

14:16

14:26

woest, en het is reeds laat geworden; stuur de menigte weg, dan kunnen ze naar de dorpen gaan, en zich levensmiddelen kopen.

¹⁶Maar Jesus sprak tot hen: Ze behoeven niet te gaan; geeft gij hun te eten.

¹⁷Ze antwoordden: We hebben hier slechts vijf broden en twee vissen.

¹⁸Hij zei hun: Brengt ze Mij hier.

¹⁹En nadat Hij de scharen bevolen had, zich neer te zetten op het gras, nam Hij de vijf broden en de twee vissen, zag op ten hemel en sprak er de zegen over uit: Hij brak de broden en gaf ze aan de leerlingen, en de leerlingen gaven ze aan het volk.

²⁰Allen aten. en werden verzadigd. En ze verzamelden het overschot der brokken: twaalf korven vol.

²¹Het waren ongeveer vijfduizend mannen, die hadden gegeten, behalve nog de vrouwen en kinderen.

²²Onmiddellijk daarna dwong Hij zijn leerlingen scheep te gaan, en vóór Hem uit naar de overkant over te steken; intussen zond Hij de menigte heen.

²³En nadat Hij het volk had heengezonden, besteeg Hij de berg, om in de eenzaamheid te bidden. Die avond bleef Hij daar alleen.

²⁴Toen de boot reeds meerdere stadiën van de kust was verwijderd, werd ze door de golven geteisterd; want de wind was tegen.

²⁵Maar in de vierde nachtdwaak kwam Hij naar hen toe, wandelend op het meer.

²⁶De leerlingen, die Hem over het meer zagen

wandelen, werden ontsteld, en zeiden: Het is een spook. En ze gilden van angst.

²⁷Aanstonds sprak Jesus hen toe, en zeide: Weest gerust, Ik ben het; vreest niet.

²⁸Petrus antwoordde: Heer, zo Gij het zijt, beveel mij dan, over het water tot U te komen.

²⁹Hij sprak: Kom! Petrus klom uit de boot, en wandelde over het water, om bij Jesus te komen.

³⁰Maar bij het zien van de geweldige storm werd hij bang, en riep, toen hij begon te zinken: Heer, red mij!

³¹Aanstonds stak Jesus de hand uit, greep hem vast, en sprak: Kleingelovige, waarom hebt ge getwijfeld?

³²En toen zij in de boot waren geklommen, bedaarde de wind.

³³Nu wierpen zij, die in het vaartuig waren, zich voor Hem neer, en zeiden: Waarachtig, Gij zijt de Zoon van God.

³⁴Toen zij de overkant hadden bereikt, gingen zij naar het land van Gennézaret.

³⁵Zodra de lieden dier plaats Hem herkenden, zonden ze bericht in heel de omtrek, en brachten alle zieken naar Hem toe.

³⁶Ze vroegen Hem, enkel de zoom van zijn kleed te mogen aanraken. En allen, die Hem aanraakten, werden genezen.

15

¹Toen kwamen schriftgeleerden en farizeën van Jerusalem op Hem af, en zeiden:

15:2

15:14

²Waarom overtreden uw leerlingen de overlevering der ouden? Zij wassen hun handen niet eens, als ze brood eten.

³Hij gaf hun ten antwoord: Waarom overtreedt gijzelf Gods gebod ter wille van uw overlevering? Want God heeft gezegd:

⁴Eert uw vader en moeder; en: Wie vader of moeder vloekt, moet sterven.

⁵Maar gij verklaart: Wie tot vader of moeder zegt: “Alles, waarmee ik u van dienst zou kunnen zijn, is tot offergave bestemd,”

⁶behoeft vader of moeder niet te eren. En om uw overlevering ziet gij Gods gebod over het hoofd.

⁷Huichelaars, terecht heeft Isaias van u geprofeteerd:

⁸Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij.

⁹Ze eren Mij tevergeefs, daar ze leerstellingen voordragen, die menselijke geboden zijn.

¹⁰En nadat Hij het volk tot Zich had geroepen, sprak Hij tot hen: Hoort en verstaat.

¹¹Niet wat de mond ingaat, bezoedelt den mens; maar wat de mond uitkomt, dat bezoedelt den mens.

¹²Nu naderden zijn leerlingen, en zeiden tot Hem: Weet Gij wel, dat de farizeën bij het horen van dit woord zich hebben geërgerd?

¹³Hij antwoordde: Iedere plant, die mijn hemelse Vader niet heeft geplant, zal worden uitgerukt.

¹⁴Laat hen begaan; ze zijn blinde leiders van blinden; maar als de ene blinde den anderen

15:15 Matteus 15:27 leidt, vallen ze allebei in de kuil.

¹⁵Toen nam Petrus het woord, en zeide: Verklaar ons deze gelijkenis.

¹⁶Hij sprak: Zijt ook gij nog zonder inzicht?

¹⁷Begrijpt gij niet, dat alles wat de mond ingaat, in de buik terecht komt, en op zekere plaats wordt uitgeworpen?

¹⁸Maar wat de mond uitgaat, komt voort uit het hart, en dat verontreinigt den mens.

¹⁹Want uit het hart komen slechte gedachten voort, moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, godslasteringen.

²⁰Dit is het, wat den mens bezoedelt. Maar met

ongewassen handen eten, bezoedelt den mens niet.

²¹Toen vertrok Jesus van daar, en begaf zich naar de streek van Tyrus en Sidon.

²²En zie, een kanaänietische vrouw, afkomstig uit die streek, riep Hem toe: Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David; mijn dochter wordt vreselijk door den duivel gekweld.

²³Hij gaf haar geen antwoord. En zijn leerlingen kwamen, en verzochten Hem: Stel haar tevreden; want ze roept ons achterna.

²⁴Hij antwoordde: Alleen tot de verloren schapen van het huis van Israël ben Ik gezonden.

²⁵Maar ze kwam naar Hem toe, wierp zich voor Hem neer, en zeide: Heer, help mij.

²⁶Hij gaf haar ten antwoord: Het is niet goed, het brood der kinderen te nemen, en het voor de hondjes te werpen.

²⁷Maar ze zeide: Ja wel, Heer; ook de hondjes eten toch van de kruimels, die van de tafel

15:28 15:37 hunner meesters vallen.

²⁸Toen antwoordde Jesus: O vrouw, groot is uw geloof; u geschiede, zoals ge verlangt. Van dat ogenblik af was haar dochter genezen.

²⁹Toen Jesus van daar was vertrokken, kwam Hij aan het meer van Galilea, ging de berg op, en zette Zich daar neer.

³⁰Daar kwamen grote scharen naar Hem toe, die kreupelen, lammen, blinden, stommen en vele anderen bij zich hadden; men legde ze aan zijn voeten neer, en Hij genas ze.

³¹De menigte stond verbaasd bij het zien, hoe stommen spraken, lammen genazen, kreupelen liepen, blinden zagen; en ze verheerlijkten den God van Israël.

³²Nu riep Jesus zijn leerlingen bijeen, en sprak: Ik heb medelijden met de schare; want reeds drie dagen zijn ze bij Mij, en ze hebben niets te eten. Ik wil ze dus niet ongespijsd laten gaan, opdat ze onderweg niet bezwijken.

³³Maar de leerlingen zeiden tot Hem: Hoe zullen we ons in een woestijn genoeg brood verschaffen, om zulk een grote menigte te verzadigen?

³⁴Jesus zei hun: Hoeveel broden hebt gij? Ze antwoordden: Zeven, en enkele visjes.

³⁵Toen beval Hij het volk, op de grond te gaan zitten.

³⁶Hij nam de zeven broden en de vissen, sprak een dankzegging uit, brak ze, en gaf ze aan zijn leerlingen; en de leerlingen gaven ze aan het volk.

³⁷Allen aten, en werden verzadigd. En ze

15:38

Matteus 16:8

verzamelden de overgeschoten brokken: zeven korven vol.

³⁸Het waren ongeveer vier duizend mannen, die hadden gegeten, behalve nog de vrouwen en kinderen.

³⁹En nadat Hij de menigte had heengezonden, ging Hij de boot in, en vertrok naar het gebied van Magadán.

16

¹Nu kwamen de farizeën en sadduceën Hem op de proef stellen, en verlangden, dat Hij hun een teken van de hemel zou tonen.

²Maar Hij antwoordde hun: ‘s Avonds zegt gij: Mooi weer, want de hemel ziet rood;

³en ‘s morgens: Vandaag lelijk weer, want de hemel is somber. Het uitzicht van de hemel weet gij te beoordelen, maar kunt gij het dan de tekenen der tijden niet?

⁴Een boos en overspelig geslacht vraagt een teken; en geen teken zal het gegeven worden, dan het teken van Jonas den profeet. Hij liet hen staan en ging heen.

⁵Bij de overvaart vergaten zijn leerlingen, brood mee te nemen.

⁶Jesus sprak tot hen: Let op, en wacht u voor het zuurdeeg der farizeën en sadduceën.

⁷Ze bespraken dat met elkander, en zeiden: Dat is, omdat we geen brood hebben meegenomen.

⁸Jesus bemerkte het, en sprak: Wat bespreekt gij toch met elkander, kleingelovigen? Dat gij geen brood hebt?

⁹Begrijpt gij dan nog niet, en herinnert gij u niet de vijf broden voor vijf duizend mensen, en hoeveel korven gij verzameld hebt?

¹⁰En de zeven broden voor vier duizend mensen, en hoeveel manden gij verzameld hebt?

¹¹Waarom begrijpt gij niet, dat Ik niet sprak over brood, toen ik zei: Wacht u voor het zuurdeeg der farizeën en sadduceën?

¹²Nu begrepen ze, dat Hij hun niet gezegd had, zich te wachten voor het zuurdeeg van brood, maar voor de leer van farizeën en sadduceën.

¹³Toen Jesus in de streek van Cesarea Filippi was gekomen, ondervroeg Hij zijn leerlingen: Wie zeggen de mensen, dat de Mensenzoon is?

¹⁴Ze zeiden: Sommigen zeggen: Johannes de Doper; anderen: Elias; weer anderen: Jeremias of een van de profeten.

¹⁵Hij zeide hun: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?

¹⁶Simon Petrus antwoordde: Gij zijt de Christus, de Zoon van den levenden God!

¹⁷Jesus antwoordde: Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jona; want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemel is.

¹⁸En Ik, Ik zeg u: gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen.

¹⁹En u zal Ik de sleutels geven van het rijk der hemelen. En al wat ge op aarde zult binden, zal ook in de hemel gebonden zijn; en al wat ge op aarde zult ontbinden, zal ook in de hemel ontbonden zijn.

²⁰Toen gebod Hij zijn leerlingen, aan niemand te zeggen, dat Hij de Christus was.

²¹Van toen af begon Jesus zijn leerlingen er op te wijzen, dat Hij naar Jerusalem moest gaan, dat Hij veel moest lijden van oudsten, opperpriesters en schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden, en op de derde dag verrijzen.

²²Petrus trok Hem ter zijde, en begon Hem tegen te spreken: Dat nooit, Heer; zo iets zal U niet overkomen.

²³Maar Hij keerde zich om, en zei tot Petrus: Ga weg van Mij, satan; ge zijt Mij een ergernis. Want ge zijt niet bedacht op wat God wil, maar slechts op wat de mensen willen.

²⁴Toen sprak Jesus tot zijn leerlingen: Zo iemand mijn volgeling wil zijn, dan moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

²⁵Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen; maar wie om Mij het leven verliest, zal het vinden.

²⁶Wat baat het den mens, zo hij de hele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel? Of wat zal de mens in ruil geven voor zijn ziel?

²⁷Want de Mensenzoon zal met zijn engelen komen in de heerlijkheid van zijn Vader, en dan zal Hij iedereen volgens zijn werken vergelden.

²⁸Voorwaar, Ik zeg u: daar zijn er onder de hier aanwezigen, die de dood niet zullen smaken, voordat ze den Mensenzoon zien komen in zijn koninkrijk.

17:1

17:11

17

¹Zes dagen later nam Jesus Petrus, Jakobus en Johannes, zijn broer, alleen met Zich mee, en bracht ze op een hoge berg.

²En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd; zijn aanschijn schitterde als de zon, en zijn klederen werden wit als sneeuw.

³Zie, Moses en Elias verschenen hun, en spraken met Hem.

⁴Toen nam Petrus het woord, en zeide: Heer, het is ons goed, hier te zijn; zo Gij wilt, zal ik hier drie tenten opslaan: één voor U, één voor Moses, en één voor Elias.

⁵Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk. En zie, een stem sprak uit de wolk: Deze is mijn geliefde Zoon, in wien Ik mijn welbehagen heb; luistert naar Hem.

⁶Toen de leerlingen dit hoorden, vielen ze op hun aangezicht neer, en werden zeer bevreesd.

⁷Maar Jesus kwam naar hen toe, raakte ze aan, en sprak: Staat op, en vreest niet.

⁸Toen ze nu de ogen opsloegen, zagen ze niemand dan Jesus alleen.

⁹En terwijl ze afdaalden van de berg, gebod Jesus hun: Vertelt aan niemand dit gezicht, voordat de Mensenzoon van de doden is opgestaan.

¹⁰Zijn leerlingen vroegen Hem: Waarom zeggen de schriftgeleerden dan, dat eerst Elias moet komen?

¹¹Hij antwoordde hun: Zeker, Elias komt, en zal alles herstellen.

17:12

17:22

¹²Maar Ik zeg u: Elias is reeds gekomen; ze hebben hem echter niet erkend, maar met hem gedaan, wat ze wilden. Zo zal ook de Mensenzoon van hen hebben te lijden.

¹³Toen begrepen de leerlingen, dat Hij hun over Johannes den Doper gesproken had.

¹⁴En toen zij bij de menigte waren gekomen, kwam een man naar Hem toe. wierp zich voor Hem op de knieën neer,

¹⁵en zeide: Heer, ontferm U over mijn zoon, want hij heeft de vallende ziekte en heeft veel te lijden: dikwijls valt hij in het vuur, en dikwijls in het water.

¹⁶Ik heb hem bij uw leerlingen gebracht, maar ze konden hem niet genezen.

¹⁷Jesus antwoordde: O ongelovig en boos geslacht, hoelang nog zal Ik bij u zijn; hoelang nog zal Ik u dulden? Breng hem hier bij Mij.

¹⁸En Jesus bedreigde den bozen geest, en deze ging van hem uit; de knaap was genezen van dat ogenblik af.

¹⁹Nu kwamen de leerlingen afzonderlijk bij Jesus, en zeiden: Waarom konden wij hem niet uitwerpen?

²⁰Jesus sprak tot hen: Om uw gebrek aan geloof. Voorwaar, Ik zeg u: Zo gij een geloof hebt als een mosterdzaadje, dan zult gij zeggen tot deze berg: Ga van hier dáár heen, en hij zal gaan; en niets zal u onmogelijk zijn.

²¹Maar dit soort wordt alleen uitgedreven door gebed en vasten.

²²Terwijl zij nu in Galilea vertoefden, sprak Jesus tot hen: De Mensenzoon moet overgeleverd

worden in de handen der mensen,

²¹²²en ze zullen Hem doden; maar op de derde dag zal Hij verrijzen. Nu werden ze diep bedroefd.

²²³Toen zij te Kafárnaum waren gekomen, vervoegden zich de belastingontvangers bij Petrus, en zeiden hem: Betaalt uw Meester de twee drachmen niet?

²²⁴Hij antwoordde: Wel zeker! Maar bij zijn thuiskomst voorkwam Jesus hem, en sprak: Wat dunkt u, Simon? Van wie ontvangen de koningen der aarde tol of schatting; van hun kinderen of van de vreemden?

²⁶Hij antwoordde: Van de vreemden. Jesus zei hem: Dus zijn de kinderen vrij.

²⁷Maar om hun geen aanstoot te geven, ga naar het meer, werp de hengel uit, en grijp de

²¹ Jesus riep een kind naar Zich toe, plaatste het in hun midden.

²² en sprak: Voorwaar, Ik zeg u: Zo gij u niet bekeert en als kinderen wordt, zult gij het rijk der hemelen niet binnengaan.

²³ Wie zich dus vernederen zal als dit kind, zal de grootste zijn in het rijk der hemelen.

²⁴ En wie zulk een kind opneemt in mijn naam, neemt Mij op.

eerste vis, die boven komt; en als ge hem de bek hebt geopend, zult ge daarin een stater vinden: neem die, en geef hem hun voor Mij en voor u.

18

¹Terzelfder tijd kwamen de leerlingen bij Jesus en zeiden: Wie is wel de grootste in het rijk der hemelen?

18:6

Matteus 18:15

⁶Maar wie ergernis geeft aan een van deze kleinen, die in Mij geloven, het ware hem beter, dat hem een zware molensteen om de hals werd gehangen, en hij in de diepte der zee werd verdronken.

⁷Wee de wereld om de ergernis. Zeker, het kan wel niet anders, of er moet ergernis komen; maar wee den mens, door wien de ergernis komt.

⁸Welnu, zo uw hand of voet u ergert, houw ze af, en werp ze van u weg; want het is beter voor u, verminkt of kreupel het Leven binnen te gaan, dan met twee handen of twee voeten geworpen te worden in het eeuwige vuur.

⁹En zo uw oog u ergert, ruk het uit, en werp het weg; want het is beter voor u, met één oog het Leven binnen te gaan, dan met twee ogen geworpen te worden in het helse vuur.

¹⁰Zorgt er voor, dat gij geen van deze kleine gering acht; want Ik zeg u: Hun engelen in de hemel zien altijd het aanschijn van mijn Vader, die in de hemel is.

¹¹-

¹²Wat dunkt u? Zo iemand honderd schapen heeft, en een daarvan van is verdwaald, laat hij dan niet de negen en negentig in het gebergte achter, om het éne te gaan zoeken, dat verdwaald is?

¹³En zo hij het vindt, voorwaar, Ik zeg u: Hij verheugt zich over dat éne meer, dan over de negen en negentig, die niet zijn verdwaald.

¹⁴Zó is het ook de wil van uw Vader, die in de hemel is, dat géén van deze kleinen verloren gaat.

¹⁵Indien uw broeder heeft gezondigd, ga en

18:16

Matteus 18:25

berisp hem tussen u beiden alleen. Zo hij naar u luistert, zult ge uw broeder gewonnen hebben.

¹⁶Luistert hij niet naar u, neem dan nog één of twee personen mee, opdat door de mond van twee of drie getuigen de zaak haar beslag krijgt.

¹⁷Luistert hij ook niet naar hen, zeg het dan aan de Kerk; zo hij zelfs naar de Kerk niet luistert, dan zij hij u als een heiden en een tollenaar.

¹⁸Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat gij zult binden op aarde, zal ook gebonden zijn in de hemel; en

alles wat gij ontbinden zult op aarde, zal ook ontbonden zijn in de hemel.

¹⁹Nog zeg Ik u: Zo twee van u op aarde overeenstemmen, om wat ook te vragen, dan zullen ze het verkrijgen van mijn Vader, die in de hemel is.

²⁰Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden.

²¹Nu kwam Petrus naar Hem toe, en sprak: Heer, hoe dikwijls moet ik mijn broeder vergeven, die tegen mij misdoet? Tot zeven keer toe?

²²Jesus zei hem: Niet tot zeven keer toe, zeg Ik u; maar tot zeventig maal zeven keer.

²³Daarom is het rijk der hemelen gelijk aan een koning, die afrekening wilde houden met zijn dienaars.

²⁴Toen hij met de afrekening was begonnen, bracht men er een binnen, die hem tienduizend talenten schuldig was.

²⁵Daar hij niets had om te betalen, beval zijn meester, hemzelf te verkopen met zijn vrouw en zijn kinderen en alles, wat hij bezat, en zó de
18:26 Matteus 19:1 schuld te vereffenen.

²⁶Maar de knecht viel hem smekend te voet, en
zeide: Heb geduld met mij, en ik zal u alles betalen.

²⁷De heer had medelijden met dien knecht, liet hem gaan, en schold hem de schuld kwijt.

²⁸Maar toen die knecht was heengegaan, ontmoette hij een zijner medeknechten, die hem honderd tienlingen schuldig was; hij greep hem tot worgens toe bij de keel, en zeide: Betaal me wat ge schuldig zijt.

²⁹Zijn medeknecht viel hem smekend te voet, en sprak: Heb geduld met mij, en ik zal u betalen.

³⁰De ander wilde dit niet, maar ging heen, en liet hem in de kerker werpen, totdat hij de schuld zou hebben betaald.

³¹Toen nu zijn medeknechten zagen wat er gebeurd was, werden ze diep bedroefd, en gingen hun meester alles vertellen.

³²Nu liet zijn heer hem roepen, en zei tot hem: Boze knecht, die hele schuld schold ik u kwijt, omdat ge het mij hebt gevraagd;

³³moest ook gij u dan niet ontfermen over uw medeknecht, zoals ikzelf mij over u heb ontfermd.

³⁴En in zijn toorn leverde de heer hem aan de beulen over, totdat hij de hele schuld zou hebben voldaan.

³⁵Zo zal ook mijn hemelse Vader met u handelen, als gij niet allen uw broeder van harte vergeeft.

¹Toen Jesus deze onderrichting **19** geëindigd had,

19:2

Matteus 19:12

verliet Hij Galilea, en ging naar het gebied van Judea aan de overkant van de Jordaan.

²En grote scharen volgden Hem, en Hij genas ze daar.

³Ook de farizeën kwamen naar Hem toe, om Hem op de proef te stellen. Ze zeiden: Is het een man geoorloofd, zijn vrouw te verstoten, om welke reden ook?

⁴Hij antwoordde hun: Hebt gij niet gelezen, dat Hij, die in het begin den mens heeft geschapen, hen man en vrouw heeft gemaakt;

⁵en dat Hij gezegd heeft: “Daarom zal de man vader en moeder verlaten, en zich hechten aan zijn vrouw; en die twee zullen één vlees zijn”? Ze zijn dus geen twee meer, maar één vlees.

⁶Wat dus God heeft verenigd, dat scheide geen mens.

⁷Ze zeiden Hem: Waarom heeft Moses dan bevolen, een scheidingsbrief te geven, en eerst dan de vrouw te verstoten?

⁸Hij antwoordde hun: Om de hardheid van uw gemoed heeft Moses u toegestaan, uw vrouw te verstoten; in het begin echter was het zo niet.

⁹Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot, buiten het geval van overspel, en een andere huwt, begaat overspel;

¹⁰Zijn leerlingen zeiden tot Hem: Als zó de verhouding is van den man tot de vrouw, dan is het niet raadzaam te huwen.

¹¹Hij sprak tot hen: Niet allen begrijpen dit woord, maar zij alleen, aan wie het gegeven is.

¹²Er zijn onhuwbaren, die zo geboren zijn van de moederschoot af; en er zijn onhuwbaren, die door de mensen onhuwbaar gemaakt zijn; en er

19:13

Matteus 19:23

zijn onhuwbaren, die zichzelf onhuwbaar hebben gemaakt om het rijk der hemelen. Wie het vatten kan, hij vatte het.

¹³Toen werden er kinderen tot Hem gebracht, opdat Hij ze de handen zou opleggen, en voor hen bidden. De leerlingen wezen ze af.

¹⁴Maar Jesus zei hun: Laat de kinderen begaan, en belet ze niet, tot Mij te komen; want het rijk der hemelen is voor hen, die zijn zoals zij.

¹⁵En na hun de handen te hebben opgelegd, ging Hij heen.

¹⁶En zie, daar trad iemand op Hem toe, die tot Hem sprak: Goede Meester, wat goeds moet ik doen om het eeuwige leven te verkrijgen?

¹⁷Hij zeide hem: Waarom vraagt ge Mij naar het goede; Eén is er goed. Wilt ge dus het leven binnengaan, onderhoud dan de geboden.

¹⁸Hij zei Hem: Welke? En Jesus sprak: Gij zult niet doden; gij zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; ¹⁹eer uw vader en moeder; heb uw naaste lief als uzelf.

²⁰De jonge man zeide tot Hem: Dat alles heb ik onderhouden; wat ontbreekt me nog?

²¹Jesus zeide hem: Zo ge volmaakt wilt zijn, ga dan verkopen wat ge bezit, geef het aan de armen, en ge zult een schat in de hemel bezitten.

Kom dan, en volg Mij.

²²Maar toen de jongeling dit woord vernam, ging hij treurig heen; want hij had veel bezittingen.

²³Nu sprak Jesus tot zijn leerlingen: Voorwaar, Ik zeg u: het is voor een rijke moeilijk, het rijk der

19:24²⁵ Matteus 20:3 hemelen binnen te gaan.

²⁵ Het rijk der hemelen toch is gelijk aan een heer des huizes, die in de vroege morgen uitging, om arbeiders voor zijn wijngaard te huren.

²⁶⁴En nog eens zeg Ik u: Een kameel gaat makkelijker door het oog van een naald, dan een rijke in het koninkrijk der hemelen.

²⁵Toen de leerlingen dit hoorden, waren ze zeer verwonderd, en zeiden: Wie kan dan zalig worden?

²⁶Jesus zag hen aan, en sprak: Bij de mensen is dit onmogelijk; maar bij God is alles mogelijk.

²⁷Nu nam Petrus het woord, en zeide Hem:

Zie,

wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd; wat zullen wij dan ontvangen?

²⁸En Jesus sprak tot hen: Voorwaar, Ik zeg u: bij de wedergeboorte, wanneer de Mensenzoon zal zetelen op de troon zijner majesteit, dan zult ook gij, die Mij zijt gevolgd, op twaalf tronen gezeten zijn, en de twaalf stammen van Israël oordelen.

²⁹En al wie zijn huis, broers of zusters, vader of moeder, vrouw of kinderen of akkers verlaat om mijn Naam, hij zal het honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven verwerven.

²⁷⁰Veel eersten zullen laatsten, en laatsten

²⁶ Nadat hij met de arbeiders was overeengekomen voor één tienling per dag, stuurde hij ze naar zijn wijngaard.

²⁷ En tegen het derde uur ging hij uit, en zag anderen werkeloos staan op de markt.

zullen eersten zijn.

20

20:4

Matteus 20:15

⁴Hij zeide hun: Gaat ook gij naar mijn wijngaard; en wat billijk is, zal ik u geven.

⁵Ze gingen er heen. Opnieuw ging hij tegen het zesde en het negende uur, en deed eveneens.

⁶Ook tegen het elfde uur ging hij uit, en vond er nog anderen staan. En hij sprak tot hen: Waarom staat gij hier de hele dag werkeloos?

⁷Ze zeiden hem: Omdat niemand ons heeft gehuurd. Hij zei hun: Gaat ook gij naar mijn wijngaard.

⁸Toen het nu avond geworden was, sprak de heer van de wijngaard tot zijn rentmeester: Roep de arbeiders, en geef hun het loon: te beginnen bij de laatsten, en zo tot de eersten.

⁹Zij die op het elfde uur waren gekomen, ontvingen ieder een tienling.

¹⁰Toen nu ook de eersten kwamen, dachten ze meer te zullen ontvangen; maar ook zij kregen ieder een tienling.

¹¹Ze namen hem aan, maar begonnen tegen den heer des huizes te mopperen,

¹²en zeiden: Dezen hier, die het laatst zijn gekomen, hebben slechts één uur gewerkt; en ge

stelt ze gelijk met ons, die de last en de hitte van de dag hebben gedragen.

¹³Maar hij antwoordde aan één van hen: Vriend, ik doe u geen onrecht. Zijt ge niet voor een tienling met mij overeengekomen?

¹⁴Neem dus het uwe, en ga heen. Ik wil aan hem, die het laatst is gekomen, evenveel geven als aan u.

¹⁵Of staat het me niet vrij, met het mijne te doen wat ik wil? Of zijt ge kwaad, omdat ik goed

20:16 20:25 ben?

¹⁶Zo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten; want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.

¹⁷Toen Jesus naar Jerusalem ging, nam Hij onderweg de twaalf leerlingen ter zijde, en sprak tot hen:

¹⁸Ziet, wij gaan op naar Jerusalem; en de Mensenzoon zal worden overgeleverd aan de opperpriesters en schriftgeleerden, en ze zullen Hem ter dood veroordelen.

¹⁹Ze zullen Hem overleveren aan de heidenen, om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij verrijzen.

²⁰Nu kwam de moeder der zonen van Zebedeüs naar Hem toe, vergezeld van haar zonen; ze viel voor Hem neer, om Hem iets te vragen.

²¹Hij zeide haar: Wat verlangt ge? Ze sprak: Laat deze twee zonen van mij gezeten zijn in uw rijk, de een aan uw rechter-, de ander aan uw linkerhand.

²²Maar Jesus antwoordde: Gij weet niet, wat gij vraagt. Kunt gij de kelk drinken, die Ik drinken zal? Ze zeiden: Dat kunnen we.

²³Hij sprak tot hen: Mijn kelk zult gij wel drinken; maar het zitten aan mijn rechter- en

linkerhand kan Ik niet geven; dit is voor hen, wien het door mijn Vader bereid is.

²⁴Toen de tien anderen dit hoorden, werden ze verontwaardigd op de beide broers.

²⁵Maar Jesus riep hen naar Zich toe, en sprak: Gij weet, dat de vorsten over de volkeren heersen, en dat de rijksgroten ze hun macht laten

20:26 Matteus 21:2 voelen.

²⁶Zo moet het niet zijn onder u; maar wie onder u groot wil worden, moet uw dienaar zijn;

²⁷en wie onder u de eerste wil wezen, moet uw knecht zijn.

²⁸Ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en zijn leven te geven tot losprijs voor velen.

²⁹Toen zij Jericho verlieten, volgde Hem een grote menigte. En zie, twee blinden, die langs de weg waren gezeten, hoorden, dat Jesus voorbijging, en riepen:

³⁰Heer, zoon van David, ontferm u onzer.

³²⁸Het volk viel tegen hen uit, om hen tot zwijgen te brengen. Maar ze riepen nog harder:

²⁸ Toen zij Jerusalem naderden, en te Bétfage bij de Olijfberg waren gekomen, zond Jesus twee

Heer, zoon van David, ontferm u onzer.

³²⁹Jesús bleef staan, riep hen, en sprak: Wat wilt gij, dat Ik voor u doe?

³³Ze zeiden: Heer, dat onze ogen worden geopend.

³⁴En Jesús, door medelijden bewogen, raakte hun ogen aan. Aanstands zagen ze, en volgden Hem.

21

21:3

21:13

³Zo iemand u een bemerking maakt, zegt hem dan: De Heer heeft ze nodig. En dadelijk zal hij ze laten gaan.

⁴Dit alles geschiedde, opdat vervuld zou worden, wat door den profeet was voorspeld:

⁵“Zegt tot de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt naar u toe, Zachtmoedig, op een ezel gezeten, Op een veulen, het jong van een lastdier.”

leerlingen vooruit,

²⁹en zei tot hen: Gaat naar het dorp, dat tegenover u ligt; terstond zult gij er een ezelin vinden, die is vastgebonden. met een veulen erbij; maakt ze los en brengt ze Mij.

⁶De leerlingen gingen heen, en deden wat Jesus hun bevolen had.

⁷Ze brachten de ezelin met het veulen mee, legden er hun mantels op, en Hij zette Zich daarop neer.

⁸Nu spreidde het talrijke volk zijn mantels uit over de weg; anderen sneden takken van de bomen, en strooiden ze op de weg.

⁹En de scharen, die voorop gingen en volgden, riepen uit: Hosanna den Zoon van David; Gezegend die komt in de naam des Heren; Hosanna in den hogen!

¹⁰En toen Hij Jerusalem was binnengereden, kwam de hele stad in beroering, en men zeide: Wie is dat?

¹¹De scharen antwoordden: Dat is Jesus, de profeet van Názet in Galilea.

¹²Jesus trad de tempel binnen, dreef er allen uit, die in de tempel verkochten en kochten, en smet de tafels van de wisselaars en de stoelen der duivenverkopers omver.

¹³Hij sprak tot hen: Er staat geschreven: “Mijn huis zal heten een huis van gebed; maar gij hebt er een rovershol van gemaakt”.

¹⁴En er kwamen blinden en kreupelen in de tempel naar Hem toe, en Hij genas ze.

¹⁵Toen de opperpriesters en schriftgeleerden de wonderen zagen die Hij verrichtte, en de knapen die in de tempel riepen: “Hosanna den Zoon van David”, werden ze verontwaardigd.

¹⁶Ze zeiden tot Hem: Hoort Gij niet, wat ze roepen? Jesus antwoordde hun: Zeker; hebt gij nooit gelezen: “Uit de mond van kind en zuigeling stemt Gij U een loflied aan?”

¹⁷Hij liet hen staan, ging de stad uit naar Betánië, en overnachtte daar.

¹⁸Toen Hij de volgende morgen naar de stad terugkeerde, kreeg Hij honger.

¹⁹Hij zag een vijgeboom langs de weg, en ging er heen; maar hij vond er niets dan bladeren aan. Hij sprak: Nooit in der eeuwigheid komen er nog vruchten aan u. Terstond verdorde de vijgeboom.

²⁰De leerlingen, die dit zagen, waren verwonderd, en zeiden: Hoe is de vijgeboom zo eensklaps verdord?

²¹Jesus antwoordde hun: Voorwaar. Ik zeg u: Zo gij geloof hebt en niet twijfelt, zult gij dit niet alleen met de vijgeboom doen, maar zelfs als gij tot deze berg zult zeggen: “Hef u op en werp u in zee”, dan zal het gebeuren.

²²En al wat gij in uw gebed met geloof zult vragen, zult gij verkrijgen.

²³Toen Hij daarna in de tempel gekomen was, en daar leerde, traden de oversten der priesters en de oudsten van het volk op Hem toe, en zeiden: Met welk recht doet Gij dit alles; en wie ^{21:24} ^{21:32} heeft U dit recht gegeven?

²⁴Jesus antwoordde hun: Ook Ik zal u een vraag stellen; zo gij er Mij op antwoordt, zal ook Ik u zeggen, met welk recht Ik dit alles doe.

²⁵Waar was het doopsel van Johannes vandaan; van de hemel of van de mensen? Ze overlegden bij zichzelf:

²⁶Als we zeggen: “van de hemel”, dan zal Hij ons toevoegen: “Waarom hebt gij hem dan niet geloofd?” Zeggen we: “van de mensen”, dan hebben we het volk te vrezen: want allen houden Johannes voor een profeet.

²⁷Ze gaven dus Jesus ten antwoord: We weten het niet. Nu sprak Hij tot hen eveneens: Dan zeg Ik u evenmin, met welk recht Ik dit alles doe.

²⁸Wat dunkt u? Iemand had twee zonen. Hij ging naar den eerste en sprak: Mijn zoon, ga vandaag in mijn wijngaard werken.

²⁹Deze antwoordde: Ik ga, heer; maar hij ging niet.

³⁰Hij kwam bij den ander, en zei hetzelfde. Deze antwoordde: Ik wil niet; maar later kwam hij tot inkeer en ging.

³¹Wie van de twee heeft de wil van zijn vader volbracht? Ze zeiden: De laatste. Jesus sprak tot hen: Voorwaar, Ik zeg u: De tollenaars en zondaressen zullen eerder in het rijk Gods binnengaan dan gij.

³²Want Johannes kwam tot u langs de weg der gerechtigheid, en gij hebt hem niet geloofd; maar de tollenaars en zondaressen hebben hem wel geloofd. En zelfs toen gij dit hebt gezien, zijt gij nog niet tot inkeer gekomen, en in hem gaan
21:33 21:41 geloven.

³³Luistert naar een andere gelijkenis: Er was een huisvader, die een wijngaard plantte; hij omringde hem met een muur, groef er een wijnpers in, en bouwde er een toren op. Daarna verpachtte hij hem aan landbouwers, en vertrok naar het buitenland.

³⁴Toen nu de tijd van de oogst was gekomen, zond hij zijn dienaars naar de landbouwers, om de hem verschuldigde vruchten in ontvangst te nemen.

³⁵Maar de landbouwers grepen zijn dienaars vast; den een sloegen ze, een ander doodden, een derde stenigden ze.

³⁶Weer zond hij andere dienaars, talrijker nog dan de vorige; en ze behandelden hen op dezelfde wijze.

³⁷Ten laatste zond hij zijn zoon tot hen; want hij sprak: Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben.

³⁸Maar toen de landbouwers den zoon zagen komen, zeiden ze onder elkaar: Dat is de erfgenaam; komt, laten we hem doden; dan zullen wij zijn erfenis krijgen.

³⁹Ze grepen hem vast, wierpen hem buiten de wijngaard, en doodden hem.

⁴⁰Wanneer nu de heer van de wijngaard terugkomt, wat zal hij dan met die landbouwers doen?

⁴¹Ze zeiden: Hij zal de booswichten een schrikkelijke dood doen sterven, en zijn wijngaard aan andere landbouwers verpachten, die hem te rechter tijd de vruchten brengen.

⁴²Jesus sprak tot hen: Hebt gij niet in de Schriften gelezen: “De steen, die de bouwlieden hebben verworpen, Is de hoeksteen geworden; De Heer heeft het gedaan: Een wonder is het in onze ogen.”

⁴³⁰Daarom zeg Ik u: Het rijk Gods zal u ontnomen worden, en aan een volk worden gegeven, dat er de vruchten van opbrengt.

⁴³¹En wie valt op deze steen, zal worden verbrijzeld; en op wien hij valt, dien zal hij verpletteren.

⁴³²Toen de opperpriesters en de farizeën zijn gelijkenissen hoorden, begrepen ze, dat Hij hèn had bedoeld.

⁴⁶Ze zochten zich van Hem meester te maken,

³⁰ En hij zond zijn dienaars uit, om de genodigden tot de bruiloft te roepen; maar ze wilden niet komen.

³¹ Opnieuw zond hij andere dienaars, en sprak: Zegt aan de genodigden: Ziet, ik heb mijn maaltijd gereed, mijn ossen en mestvee zijn geslacht, en alles is klaar; komt toch ter bruiloft.

³² Maar ze sloegen er geen acht op, en gingen huns weegs; de een naar zijn hoeve, de ander naar zijn zaken.

maar waren bang voor het volk; want men hield Hem voor een profeet.

22

¹Weer nam Jesus het woord, en sprak tot hen in gelijkenissen:

²Het rijk der hemelen is gelijk aan een koning, die een bruiloftsmaal gaf voor zijn zoon.

22:6

22:16

⁶De overigen grepen zijn dienaars vast, mishandelden en doodden ze.

⁷Toen werd de koning vergramd; hij zond zijn leger uit, doodde die moordenaars en stak hun stad in brand.

⁸En hij sprak tot zijn dienaars: Het bruiloftsmaal is wel gereed, maar de genodigden verdienden het niet.

⁹Gaat dus naar de kruispunten der straten, en nodigt allen ter bruiloft, die gij er vinden zult.

¹⁰Zijn dienaars gingen de straten op, en verzamelden allen, die zij er aantroffen, slechten en goeden; en de bruiloftszaal werd met gasten gevuld.

¹¹Toen nu de koning binnentrad, om de aanliggende gasten te zien, zag hij een man, die geen bruiloftskleed aan had.

¹²En hij sprak tot hem: Vriend, hoe zijt ge hier zonder bruiloftskleed binnengekomen? Hij wist er geen antwoord op te geven.

¹³Nu zei de koning tot zijn bedienden: Bindt hem handen en voeten, en werpt hem naar buiten de duisternis in; daar zal geween zijn en gekners der tanden.

¹⁴Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.

¹⁵Daarop gingen de farizeën heen, en beraadslaagden, hoe ze Hem in zijn eigen woorden zouden verstrikken.

¹⁶Ze zonden hun leerlingen met de aanhangers van Herodes op Hem af met de vraag: Meester, we weten, dat Gij oprecht zijt, de weg van God naar waarheid leert, en niemand naar de ogen [22:17](#) [22:30](#) ziet; want Gij kent geen aanzien des persoons.

¹⁷Zeg ons dus: wat dunkt U; is het geoorloofd den keizer belasting te betalen, of niet?

¹⁸Jesus kende hun boosheid, en sprak: Huichelaars, wat stelt gij Mij op de proef?

¹⁹Laat Mij de cijnspenning zien. Ze hielden Hem een tienling voor.

²⁰Jesus zeide hun: Wiens beeld en randschrift is dit?

²¹Ze zeiden: Van den keizer. Hij sprak tot hen: Geeft dan den keizer, wat den keizer toekomt; en geeft aan God, wat God toekomt.

²²Toen ze dit hoorden, waren ze verwonderd; ze lieten Hem met rust, en gingen heen.

²³Op diezelfde dag kwamen de sadduceën naar Hem toe, die de verrijzenis loochenen. Ze ondervroegen Hem:

²⁴Meester, Moses heeft gezegd: Wanneer iemand kinderloos sterft, dan zal zijn broer de vrouw van hem huwen, en nakomelingschap voor zijn broer verwekken.

²⁵Nu waren er bij ons zeven broers; de eerste huwde en stierf; en daar hij geen kinderen had, liet hij zijn vrouw achter aan zijn broer.

²⁶Zo ging het ook met den tweeden en den derden, tot den zevenden toe.

²⁷Het laatst van allen stierf ook de vrouw.

²⁸Wien van de zeven zal ze nu bij de verrijzenis als vrouw toebehoren? Ze hebben haar immers allen gehad.

²⁹Jesus antwoordde: Gij dwaalt en kent de Schriften niet, en evenmin de kracht van God.

³⁰Want bij de verrijzenis huwt men niet, noch

22:31

22:45

wordt men gehuwd; maar men zal zijn als engelen Gods in de hemel.

³¹En wat de verrijzenis der doden betreft, hebt gij niet gelezen, wat God u gezegd heeft:

³² “Ik ben de God van Abraham, de God van Isaäk, de God van Jakob?” Hij is toch geen God van doden, maar van levenden.

³³ Toen het volk dit hoorde, stond het verbaasd over zijn leer.

³⁴ Toen de farizeën vernamen, dat Hij de sadduceën tot zwijgen gebracht had, kwamen ze naar Hem toe;

³⁵ en een hunner, een wetgeleerde, vroeg, om Hem op de proef te stellen:

³⁶ Meester, wat is het grootste gebod in de Wet?

³⁷ Jesus zei hem: “Gij zult den Heer uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel en heel uw verstand.”

³⁸ Dit is het grootste en eerste gebod.

³⁹ En het tweede daaraan gelijk: “Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.”

⁴⁰ Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten.

⁴¹ Daar nu de farizeën toch bij elkaar waren, vroeg Jesus hun:

⁴² Wat dunkt u van den Christus? Wiens zoon is Hij? Ze zeiden: Van David.

⁴³ Hij zeide hun: Hoe noemt David in den Geest Hem dan Heer, wanneer hij zegt:

⁴⁴ “De Heer heeft gesproken tot mijn Heer: Zet U aan mijn rechterhand, Totdat Ik uw vijanden leg Als een voetbank voor uw voeten!”

⁴⁵Als David Hem Heer noemt, hoe is Hij dan

^{22:46} ^{23:11} zijn zoon?

⁴⁶Niemand kon Hem antwoord geven; en van die dag af durfde niemand Hem meer ondervragen.

23

¹Nu sprak Jesus tot het volk en tot zijn leerlingen:

²Op de zetel van Moses zitten de schriftgeleerden en farizeën.

³Onderhoudt en doet dus alles, wat ze u zeggen; maar handelt niet naar hun werken. Want ze zeggen het wel, maar ze doen het niet.

⁴Ze binden zware en ondragelijke lasten bijeen, en leggen die op de schouders der mensen; maar zelf willen ze die met hun vinger niet aanraken.

⁵Al hun werken verrichten ze om door de mensen opgemerkt te worden; ze maken hun gebedsriemen breed, en hun mantelkwasten groot.

⁶Ze zijn op de eerste plaatsen bij feestmalen belust, op de eerste zetels in de synagogen,

⁷en op de begroetingen op de markt, en willen door de mensen rabbi worden genoemd.

⁸Neen, laat u geen rabbi noemen; want één is uw Meester, en allen zijt ge broeders.

⁹Noemt ook niemand op aarde uw vader; want één is uw Vader, die in de hemelen is.

¹⁰Laat u ook niet leraars noemen; want één is uw Leraar, de Christus.

¹¹De grootste onder u moet uw dienaar zijn.

23:12

23:22

¹²Maar wie zich verheft, zal worden vernederd; wie zich vernedert, zal worden verheven.

¹³Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die het rijk der hemelen sluit voor de mensen. Want gij gaat er zelf niet in; en hen die er in willen, laat gij niet binnengaan.

¹⁴Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die het goed der weduwen verslindt onder het vertoon van lange gebeden. Daarom zult gij zo streng worden geoordeeld.

¹⁵Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die land en zee doorkruist, om één enkelen bekeerling te maken; maar als hij het geworden is, maakt gij hem tot een kind der hel, tweemaal erger dan gijzelf.

¹⁶Wee u, blinde leiders, die zegt: Heeft iemand gezworen bij de tempel, dan is het niets; maar die zweert bij het goud van de tempel, is gebonden.

¹⁷Dwazen en verblinden! Wat toch is meer, het

goud of de tempel, waardoor het goud wordt geheiligd?

¹⁸En: zweert men bij het altaar, dan is het niets; maar zweert men bij de offergave, die er op ligt, dan is men gebonden.

¹⁹Verblinden! Wat toch is meer: de offergave of het altaar, waardoor de offergave wordt geheiligd?

²⁰Wie dus zweert bij het altaar, zweert bij dit en bij al wat er op ligt.

²¹En wie zweert bij de tempel, zweert bij deze en bij Hem, die er in woont.

²²En wie zweert bij de hemel, zweert bij Gods

^{23:23} ^{23:31} troon, en bij Hem, die erop is

gezeten.

²³Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die tienden betaalt van muntkruid, anijs en komijn; maar die nalatig zijt in het voornaamste deel van de wet: rechtvaardigheid, barmhartigheid en goede trouw. Dit moet men doen, en het andere niet laten.

²⁴Blinde leidslieden, die de mug uitzeeft, maar de kameel doorslokt.

²⁵Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die de beker en de schotel van

buiten reinigt, terwijl ze van binnen vol schraapzucht en onmatigheid zijn.

²⁶Blinde farizeën; reinigt eerst de beker en de schotel van binnen, opdat ook de buitenkant rein moge worden.

²⁷Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars. Want gij zijt gelijk aan witgepleisterde graven, die van buiten wel mooi zijn, maar van binnen vol doodsbeenderen en allerlei vuil.

²⁸Zo schijnt ook gij van buiten rechtvaardig voor het oog van de mensen, maar van binnen zijt gij vol huichelarij en ongerechtigheid.

²⁹Wee u, schriftgeleerden en farizeën; gij huichelaars, die grafsteden bouwt voor de profeten, de gedenktekens der rechtvaardigen versiert,

³⁰en zegt: Zo wij hadden geleefd in de dagen onzer vaderen, dan zouden wij met hen geen deel hebben gehad aan de moord der profeten.

³¹Gij getuigt dus tegen uzelf, dat gij zonen zijt van de moordenaars der profeten.

³²Welnu dan, maakt de maat uwer vaderen maar vol.

³³Slangen, adderenbroed, hoe zult gij de helse verdoemenis ontkomen?

³⁴Ziet, daarom zend Ik tot u profeten en wijzen en schriftgeleerden. Sommigen van hen zult gij doden en kruisigen, anderen geselen in uw synagogen, en van stad tot stad achtervolgen,

³⁵opdat al het onschuldige bloed, dat op aarde is vergoten, over u moge komen: van het bloed van den rechtvaardigen Abel af, tot het bloed van Zakarias, den zoon van Barakias, dien gij gedood hebt tussen de tempel en het altaar.

³⁶Voorwaar, Ik zeg u: neerkomen zal dit alles op dit geslacht.

³⁷Jerusalem, Jerusalem, dat de profeten doodt, dat stenigt, die tot u zijn gezonden: hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt; maar gij hebt niet gewild.

³⁸Zie, uw huis zal in puin blijven liggen.

³⁹En Ik zeg u: Van nu af zult gij Mij niet meer zien, totdat gij roept: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren.

24

¹Toen verliet Jesus de tempel, en ging heen. Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe, en wezen Hem op de tempelgebouwen.

²Maar Hij antwoordde hun: Ziet gij dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: Hier zal geen steen op de andere blijven, maar alles zal worden verwoest.

24:3

24:14

³Terwijl Hij neerzat op de Olijfberg, kwamen de leerlingen alleen naar Hem toe, en zeiden: Zeg ons, wanneer dit gebeuren zal, en wat het teken zal zijn van uw komst en van het einde der wereld?

⁴Jesus antwoordde hun: Past op, dat niemand u misleidt.

⁵Want velen zullen met mijn Naam optreden, en zeggen: Ik ben de Christus; en ze zullen er velen misleiden.

⁶En gij zult horen van oorlogen en van oorlogsgeruchten. Past op, verschrikt er niet van; want dit moet allemaal gebeuren. maar het is het einde nog niet.

⁷Volk zal opstaan tegen volk, en rijk tegen rijk; en er zal hongersnood zijn en aardbevingen hier en elders.

⁸Maar dit alles is slechts het begin van de weeën.

⁹Dan zal men u overleveren, om u te

mishandelen en te doden; en gij zult een voorwerp zijn van haat bij alle volken terwille van mijn Naam.

¹⁰Dan zullen velen zich ergeren, elkander verraden en haten.

¹¹Ook tal van valse profeten zullen opstaan, en velen verleiden.

¹²En omdat de ongerechtigheid dan de overhand neemt, zal de liefde van velen verkoelen.

¹³Maar wie tot het einde toe heeft volhard, hij zal behouden worden.

¹⁴Doch eerst zal dit Evangelie van het rijk over heel de wereld worden verkondigd tot een

24:15

24:27

getuigenis voor alle volkeren; dan zal het einde komen.

¹⁵Wanneer gij dus de gruwel der ontheiliging, waarvan de profeet Daniël heeft gesproken, in de heilige plaats zult zien staan—die het leest, begrijpe het! —

¹⁶laten zij die in Judea zijn, dan naar de bergen vluchten;

¹⁷en wie op het dakterras is, dale niet af, om iets uit zijn huis mee te nemen;

¹⁸en wie op het veld is, kere niet terug, om zijn kleed te gaan halen.

¹⁹Wee in die dagen de zwangere en zogende vrouwen!

²⁰Bidt toch, dat uw vlucht niet in de winter geschiedt, of op een sabbat.

²¹Want er zal grote ellende zijn, zoals er nog nooit is geweest van het begin der wereld af tot heden toe, en zoals er ook nooit meer zal zijn.

²²En zo die dagen niet werden verkort, geen mens bleef behouden; maar om de uitverkorenen zullen die dagen worden verkort.

²³Als dan iemand u zegt: Ziet, hier is de Christus, of ginds; gelooft het niet.

²⁴Want er zal menig valse-christus opstaan en tal van valse profeten. Ze zullen grote tekenen en wonderen verrichten, zodat, als het mogelijk was, ze zelfs de uitverkorenen zouden misleiden. ²⁵Ziet, Ik heb het u voorspeld.

²⁶Dus, als men u zegt: Ziet, hij is in de woestijn, gaat er niet heen; ziet, hij is in de binnenkamers, gelooft het niet.

²⁷Want zooals de bliksem uitschiet van het

24:28

24:37

oosten, en flitst tot het westen: zo zal ook de komst van den Menschenzoon zijn.

²⁸En waar dan het aas ligt, daar zullen zich ook de gieren verzamelen.

²⁹En terstond na de kweeling dier dagen zal de zon worden verduisterd, en de maan geen licht meer geven; de sterren zullen van de hemel

vallen, en de krachten der hemelen zullen worden geschokt.

³⁰Dan zal het teken van den Mensenzoon aan de hemel verschijnen; dan zullen alle geslachten der aarde jammeren, en den Mensenzoon op de wolken des hemels zien komen met grote macht en majesteit.

³¹Dan zal Hij zijn engelen zenden met luid schallende bazuinen; en ze zullen van de vier windstreken zijn uitverkorenen verzamelen, van het éne einde des hemels tot aan het andere.

³²Leert van de vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht is geworden en de bladeren al ontspruiten, dan weet ge, dat de zomer nabij is;

³³zo ook wanneer gij dit alles ziet, weet dan, dat het dicht voor de deur staat.

³⁴Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht gaat niet voorbij, eer dit alles is geschied.

³⁵Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan.

³⁶Maar van die dag en dat uur weet niemand iets af, zelfs de engelen in de hemel niet; maar de Vader alleen.

³⁷Zoals het was in de dagen van Noë, zo zal ook de komst van den Mensenzoon zijn.

³⁸Zoals men toch in de dagen vóór de zondvloed at en dronk, huwde en uithuwde, tot op de dag, waarop Noë de ark binnenging:

³⁹en zoals men er geen acht op sloeg, totdat de zondvloed kwam en allen verzwolg, zo zal ook de komst van den Mensenzoon zijn.

⁴⁰Dan zullen er twee zijn op de akker: de één wordt opgenomen, de ander achtergelaten;

⁴¹ twee zullen er met de handmolen malen, de één wordt opgenomen, de ander achtergelaten.

⁴²Waakt dus, omdat gij niet weet, op welke dag uw Heer zal komen.

⁴³Dit weet gij wel: zo een huisvader wist, op welk uur de dief zou komen, dan zou hij zeker wakker blijven en niet laten inbreken in zijn huis.

⁴⁴Weest ook gij dus bereid, want de Mensenzoon komt op een onverwacht uur.

⁴⁵Wie is nu de trouwe en voorzichtige knecht, dien de meester over zijn ondergeschikten heeft gesteld. om hun spijs te geven te rechter tijd?

⁴⁶Gelukkig de knecht, dien de heer bij zijn komst daarmee bezig zal vinden.

⁴⁷Voorwaar, Ik zeg u: Hij zal hem stellen over heel zijn bezit.

⁴⁸Maar zo die dienaar slecht is, en denkt bij zichzelf:

⁴⁹“Mijn heer komt nog lang niet,” zo hij zijn medeknechten gaat slaan, en met de dronkaards eet en drinkt,

⁵⁰dan zal de heer van dien knecht komen op een dag, waarop hij het niet verwacht, en op een uur, dat hij niet kent.

⁵¹En hij zal hem in stukken houwen, en hem

25:1

25:13

het lot der huichelaars doen delen: daar zal geweest zijn en gekners der tanden.

25

¹Dan zal het rijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, die haar lampen namen, om den bruidegom tegemoet te gaan.

²Vijf van haar waren dwaas, en vijf waren wijs.

³De dwaze namen wel haar lampen mee, doch geen olie.

⁴Maar de wijze namen met haar lampen ook olie in haar kruiken mee.

⁵Toen nu de bruidegom toefde, werden ze slaperig en sluimerden allemaal in.

⁶Maar midden in de nacht werd er geroepen: Ziet, de bruidegom komt; gaat naar buiten, hem te gemoet.

⁷Toen stonden al die maagden op, en brachten haar lampen in orde.

⁸Nu zeiden de dwaze tot de wijze: Geeft ons wat van uw olie; want onze lampen gaan uit.

⁹De wijze gaven ten antwoord: Neen, dan is er misschien niet genoeg voor ons en voor u; gaat liever naar de verkopers, en koopt voor uzelf.

¹⁰Maar terwijl ze heengingen om te kopen, kwam de bruidegom, en zij die gereed waren, gingen met hem ter bruiloft in; en de deur werd gesloten.

¹¹Later kwamen ook de andere maagden, en zeiden: Heer, heer, doe ons open.

¹²Maar hij antwoordde: Voorwaar, ik zeg u, ik ken u niet.

¹³Waakt dus, want gij kent dag noch uur.

25:14

25:24

¹⁴Het gaat er mee als met een mens, die naar het buitenland vertrok, zijn dienaars riep, en hun zijn bezittingen overdroeg.

¹⁵En aan den één gaf hij vijf talenten, den ander twee, een derde één; ieder volgens zijn bekwaamheid. Toen ging hij op reis.

¹⁶Die nu de vijf talenten had ontvangen, ging aanstonds heen, dreef er handel mee. en won er vijf andere bij.

¹⁷Zo ook won hij, die er twee had ontvangen, er nog twee andere bij.

¹⁸Maar die er één had ontvangen, ging heen, maakte een kuil in de grond, en verborg het geld van zijn heer.

¹⁹Na lange tijd kwam de heer van die dienaars terug, en rekende met hen af.

²⁰En hij, die de vijf talenten had ontvangen, trad naar voren, bracht nog vijf andere talenten, en zeide: Heer, vijf talenten hebt ge mij gegeven; zie, nog vijf heb ik er bijgewonnen.

²¹Zijn meester sprak tot hem: Heel best, goede en trouwe knecht; over weinig zijt ge getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga binnen in de vreugde uws heren.

²²Ook hij, die de twee talenten had ontvangen, trad naar voren, en zeide: Heer, twee talenten hebt ge mij gegeven: zie, nog twee heb ik er bijgewonnen.

²³Zijn meester sprak tot hem: Heel best, goede en trouwe knecht; over weinig zijt ge getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga binnen in de vreugde uws heren.

²⁴Nu trad ook hij naar voren, die het éne talent

25:25

25:34

had ontvangen. Hij zeide: Heer, ik weet, dat ge een streng man zijt; ge maait, waar ge niet hebt gezaaid, en oogst, waar ge niet hebt uitgestrooid.

²⁵Ik was dus bang, en ben uw talent in de grond gaan begraven; zie, daar hebt ge het uwe terug.

²⁶Maar zijn meester antwoordde hem: Gij slechte en luie knecht; ge wist dat ik maai, waar

ik niet heb gezaaid, en dat ik oogst, waar ik niet heb uitgestrooid.

²⁷Ge hadt dus mijn geld bij de wisselaars moeten beleggen; dan zou ik het bij mijn komst met rente hebben teruggekregen.

²⁸Neemt dus het talent van hem af, en geeft het aan hem, die de tien talenten heeft.

²⁹Want wie heeft, aan hem zal worden gegeven, en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, hem zal ook nog ontnomen worden wat hij bezit.

³⁰Werpt den onbruikbaren knecht naar buiten de duisternis in; daar zal gewezen zijn, en gekners der tanden.

³¹Wanneer dan de Mensenzoon in zijn heerlijkheid komt, en alle engelen met Hem, zal Hij plaats nemen op de troon zijner majesteit.

³²En alle volkeren zullen vóór Hem worden vergaderd: maar Hij zal ze van elkander scheiden, zoals een herder scheiding maakt tussen schapen en bokken.

³³En de schapen zal Hij aan zijn rechterhand plaatsen, de bokken aan zijn linkerhand.

³⁴Dan zal de Koning zeggen tot hen, die aan zijn rechterhand staan: Komt, gezegenden van ^{25:35} ^{25:44} mijn Vader; neemt bezit van het rijk, dat voor u is bereid van de grondvesting der wereld af.

³⁵Want Ik was hongerig, en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik was dorstig, en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling, en gij naamt Mij op.

³⁶Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; ziek, en gij hebt Mij bezocht: in de gevangenis, en gij zijt Mij komen bezoeken.

³⁷Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heer, wanneer zagen we U hongerig, en spijsden we U: of dorstig, en gaven we U te drinken?

³⁸Wanneer zagen we U als vreemdeling, en namen U op; of naakt, en hebben we U gekleed?

³⁹Of wanneer zagen we U ziek of in de gevangenis, en zijn we tot U gekomen?

⁴⁰Dan zal de Koning hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: Wat gij voor één van mijn geringste broeders gedaan hebt, dat hebt gij voor Mij gedaan.

⁴¹Maar dan zal Hij zeggen tot hen, die aan de linkerhand staan: Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat bereid is voor den duivel en zijn engelen.

⁴²Want Ik was hongerig, en gij hebt Mij niet te eten gegeven; dorstig, en gij hebt Mij niet te drinken gegeven.

⁴³Ik was vreemdeling, en gij naamt Mij niet op; naakt, en gij hebt Mij niet gekleed; ziek en in de gevangenis, en gij hebt Mij niet bezocht.

Matteus

cx

Matteus

⁴⁴Dan zullen ook zij antwoorden: Heer,
wanneer zagen we U hongerig of dorstig,

vreemdeling of naakt, ziek of in de gevangenis, en hielpen we U niet?

⁴⁵Dan zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u; wat gij niet hebt gedaan voor één van deze geringsten, dat hebt gij ook voor Mij niet gedaan.

⁴⁶Dan zullen zij gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

26

¹Nadat Jesus al deze toespraken geëindigd had, zeide Hij tot zijn leerlingen:

²Gij weet, dat het over twee dagen Pasen is; dan wordt de Mensenzoon overgeleverd, om gekruisigd te worden.

³Toen vergaderden de opperpriesters en de oudsten van het volk in het paleis van den hogepriester, die Káifas heette.

⁴Ze beraadslaagden, om Jesus met list gevangen te nemen en Hem te doden.

⁵Maar ze zeiden: Niet op het feest; er mocht eens oproer komen onder het volk.

⁶Terwijl Jesus nu te Betánië was in het huis van Simon den melaatse,

⁷kwam er een vrouw naar Hem toe, die een

albasten kruik vol kostbare balsem droeg; ze goot die uit over zijn hoofd, terwijl Hij aanlag aan tafel.

⁸Toen de leerlingen dit zagen, werden ze verontwaardigd en zeiden: Waarom die verkwisting?

⁹Men had dat toch duur kunnen verkopen, en het goed aan de armen kunnen geven.

26:10

26:22

¹⁰Jesus merkte het, en sprak: Waarom valt gij de vrouw lastig? Ze heeft immers een goed werk aan Mij gedaan.

¹¹Want de armen hebt gij altijd bij u; Mij niet.

¹²Toen ze die balsem uitgoot over mijn lichaam, deed ze dat voor mijn begrafenis.

¹³Voorwaar, Ik zeg u: overal in heel de wereld, waar dit Evangelie wordt gepreikt, zal ook tot hare gedachtenis worden vermeld, wat ze gedaan heeft.

¹⁴Toen ging één van de twaalf, Judas Iskariot genaamd, naar de opperpriesters,

¹⁵en sprak: Wat wilt gij me geven, als ik Hem aan u overlever? Ze beloofden hem dertig zilverlingen.

¹⁶Van toen af zocht hij naar een gelegenheid, om Hem te verraden.

¹⁷Op de eerste dag der ongedesemde broden kwamen de leerlingen bij Jesus, en zeiden: Waar

wilt Gij, dat we U de toebereidselen maken, om het paasmaal te eten?

¹⁸Hij sprak: Gaat in de stad naar zeker iemand, en zegt hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; bij u houd Ik met mijn leerlingen het paasmaal.

¹⁹En de leerlingen deden zoals Jesus hun had gelast, en maakten het paasmaal gereed.

²⁰Toen nu de avond was gevallen, lag Hij met zijn twaalf leerlingen aan tafel aan.

²¹En terwijl zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg u, één van u zal Mij verraden.

²²Nu werden ze diep bedroefd en vroegen Hem de een na den ander: Ben ik het, Heer?

26:23

26:33

²³Hij antwoordde: Wie de hand met Mij in de schotel steekt, die zal Mij verraden.

²⁴De Mensenzoon gaat wel heen, zoals van Hem geschreven staat; maar wee den mens, door wien de Mensenzoon zal worden verraden! Het zou beter voor hem zijn, zo hij niet was geboren, die mens!

²⁵Toen nam Judas, die Hem verried, het woord en sprak: Ben ik het, Rabbi? Hij zei hem: Ge hebt het gezegd.

²⁶Terwijl zij nu aten nam Jesus het brood, zegende het, brak het, gaf het zijn leerlingen en sprak: Neemt en eet, dit is mijn lichaam.

²⁷Daarna nam Hij de kelk, sprak een dankgebed uit, gaf hun de kelk, en zeide: Drinkt

allen hieruit;

²⁸want dit is mijn bloed van het Nieuwe Verbond, dat wordt vergoten voor velen tot vergiffenis der zonden.

²⁹En Ik zeg u: Van nu af aan zal Ik deze vrucht van de wijnstok niet meer drinken, tot op de dag, waarop Ik ze hernieuwd met u zal drinken in het rijk van mijn Vader.

³⁰En nadat zij de lofzang hadden gezongen, gingen zij naar de Olijfberg.

³¹Toen sprak Jesus tot hen: Deze nacht zult gij allen aan Mij worden geërgerd. Want er staat geschreven: “Ik zal den herder slaan, en de schapen der kudde zullen worden verstrooid.”

³²Maar wanneer Ik verreezen zal zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea.

³³Petrus antwoordde: Al werden ook allen aan U geërgerd, ik nooit!

26:34

26:45

³⁴Jesus sprak tot hem: Voorwaar, Ik zeg u: Nog deze nacht, eer er een haan heeft gekraaid, zult ge Mij driemaal verloochenen.

³⁵Petrus zeide Hem: Al moest ik zelfs met U sterven, verloochenen zal Ik U niet. Zo spraken ook de andere leerlingen.

³⁶Toen kwam Jesus met hen bij een landgoed, Getsémani genaamd. Nu zei Hij tot de leerlingen: Zet u hier neer, terwijl Ik ginds ga bidden.

³⁷Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee, en begon bedroefd en angstig te worden.

³⁸En Hij sprak tot hen: Mijn ziel is dodelijk bedroefd; blijft hier met Mij waken.

³⁹Hij ging nog een weinig verder, viel biddend op zijn aangezicht neer, en sprak: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze kelk Mij voorbijgaan; maar niet zoals Ik wil, maar zoals Gij het wilt.

⁴⁰Nu ging Hij naar zijn leerlingen terug, en vond ze in slaap. En Hij sprak tot Petrus: Kunt gij dan niet één uur met Mij waken?

⁴¹Waakt en bidt, dat gij niet in bekoring komt. De geest is gewillig, maar het vlees is zwak.

⁴²Opnieuw ging Hij heen, en bad: Mijn Vader, zo hij niet kan voorbijgaan, zonder dat Ik hem drink, dan geschiede Uw wil.

⁴³En weer kwam Hij terug, en vond ze in slaap; want hun ogen vielen toe.

⁴⁴Nogmaals verliet Hij hen en ging heen, en bad voor de derde maal met dezelfde woorden.

⁴⁵Toen kwam Hij bij zijn leerlingen terug, en sprak tot hen: Slaapt nu voort, en rust uit; ziet,

26:46

26:56

het uur is genaderd, waarop de Mensenzoon zal worden overgeleverd in de handen der zondaars.

⁴⁶Staat op, laat ons gaan; ziet, hij die Mij verraadt, is nabij.

⁴⁷Terwijl Hij nog sprak, zie, daar kwam Judas, één van de twaalf, vergezeld van een grote bende, met zwaarden en stokken, uitgezonden door de opperpriesters en de oudsten van het volk.

⁴⁸De verrader had hun een teken gegeven en gezegd: Dien ik zal kussen. Hij is het; grijpt Hem vast.

⁴⁹Haastig liep hij op Jesus toe, en sprak: Wees gegroet, Rabbi. En hij kuste Hem.

⁵⁰Maar Jesus zeide hem: Vriend, waartoe zijt ge gekomen? Nu kwamen ze toegelopen, sloegen de hand aan Jesus, en grepen Hem vast.

⁵¹En zie, een van Jesus' gezellen strekte de hand uit, trok zijn zwaard, trof den knecht van den hogepriester, en sloeg hem het oor af.

⁵²Jesus sprak tot hem: Steek uw zwaard op zijn plaats; want allen, die het zwaard trekken, zullen omkomen door het zwaard.

⁵³Of meent ge, dat mijn Vader Mij niet aanstonds meer dan twaalf legioenen engelen zou zenden, als Ik Hem daarom bad.

⁵⁴Maar hoe zullen dan de Schriften worden vervuld, die zeggen, dat het zó moet geschieden?

⁵⁵Nu sprak Jesus tot de bende: Gij zijt uitgetrokken als tegen een rover, met zwaarden en stokken, om Mij gevangen te nemen; dag aan

dag zat Ik in de tempel te leren, en gij hebt Mij niet gegrepen.

⁵⁶Maar dit alles is geschied, opdat de Schriften

26:57

26:65

der profeten zouden worden vervuld. Toen verlieten Hem al zijn leerlingen, en namen de vlucht.

⁵⁷Zij, die Jesus hadden gegrepen, voerden Hem weg naar Káifas den hogepriester, waar de schriftgeleerden en oudsten waren vergaderd.

⁵⁸Petrus volgde Hem van verre, tot in de voorhof van den hogepriester; hij trad er binnen, en zette zich bij de dienaars neer, om de afloop te zien.

⁵⁹De opperpriesters en heel de Hoge Raad zochten naar een valse aanklacht tegen Jesus, om Hem ter dood te brengen.

⁶⁰Maar ze vonden niets, ofschoon er veel valse getuigen waren gekomen. Eindelijk traden er twee naar voren,

⁶¹die zeiden: Hij heeft gezegd: Ik kan Gods tempel afbreken, en binnen drie dagen weer opbouwen.

⁶²Toen stond de hogepriester op, en zeide: Antwoordt Gij niets op wat ze tegen U getuigen?

⁶³Maar Jesus zweeg. Nu sprak de hogepriester tot Hem: Ik bezweer U bij den levenden God, dat

Gij ons zegt, of Gij de Christus zijt, de Zoon van God.

⁶⁴Jesus zeide hem: Ge hebt het gezegd. Maar Ik zeg ú: Van nu af aan zult gij den Mensenzoon gezeten zien aan de rechterhand van de Kracht, en Hem zien komen op de wolken des hemels.

⁶⁵Toen scheurde de hogepriester zijn klederen, en zeide: Hij heeft God gelasterd; wat hebben we nog getuigen nodig? Ziet, nu hebt gij de godslastering gehoord.

⁶⁶Wat dunkt u? En ze antwoordden: Hij is des doods schuldig.

⁶⁷Toen spuwden ze Hem in het gelaat, en gaven Hem vuistslagen; anderen sloegen Hem in het aangezicht,

⁶⁸en zeiden: Profeteer ons Christus: wie heeft U geslagen?

⁶⁹Petrus dan zat buiten in de voorhof. Een dienstmeisje kwam naar hem toe, en zeide: Ook gij waart met Jesus, den Galileër.

⁷⁰Doch hij loochende het ten aanhoren van allen, en sprak: Ik begrijp niet wat ge zegt.

⁷³⁴Maar toen hij wegging naar de poort, zag hem een ander dienstmeisje, en ze sprak tot de aanwezigen: Ook deze was bij Jesus, den Nazarener.

³³ Toen dacht Petrus aan het woord, dat Jesus had gesproken: Eer er een haan heeft gekraaid, zult ge Mij drie maal verloochenen. En hij ging naar buiten, en weende bitter.

27

³⁴ Bij het aanbreken van de morgen namen al de opperpriesters en de oudsten van het volk een beslissing tegen Jesus, om Hem te doen sterven.

⁷³⁵Nog eens loochende hij het met een eed: Ik ken den mens niet.

⁷³Kort daarna kwamen de omstanders naar Petrus toe, en zeiden hem: Zeker, ook gij zijt er een van; zelfs uw spraak doet u herkennen.

⁷⁴Nu begon hij te vloeken en te zweren: Ik ken den mens niet. En aanstonds kraaide een haan.

27:3

27:14

³Toen zag Judas, die Hem verraden had, dat Hij veroordeeld was; hij kreeg spijt, bracht de dertig zilverlingen aan de opperpriesters en oudsten terug,

⁴en zeide: Ik heb gezondigd, door onschuldig bloed te verraden. Maar ze zeiden: Wat gaat ons dat aan? Dat moet ge zelf maar weten.

⁵Doch hij wierp de zilverlingen in de tempel, vluchtte weg, en ging zich verhangen.

⁶De opperpriesters raapten de zilverlingen bijeen, en zeiden: Het is niet geoorloofd, ze in de schatkist te werpen, omdat het een bloedprijs is.

⁷En ze besloten, daarvoor de akker van den pottenbakker te kopen als een begraafplaats voor de vreemdelingen.

⁸Daarom wordt die akker tot op de dag van heden Bloedakker genoemd.

³⁵ Ze lieten Hem binden, voerden Hem weg, en leverden Hem over aan den landvoogd Pilatus.

⁹Toen werd vervuld, wat de profeet had gezegd: En ze namen de dertig zilverlingen, de prijs, waarop de kinderen van Israël Mij hebben geschat;

¹⁰en zij gaven ze voor de akker van den pottenbakker, zoals de Heer Mij bevolen heeft.

¹¹En toen Jesus voor den landvoogd stond, ondervroeg Hem de landvoogd en sprak: Zijt Gij de Koning der Joden? Jesus zeide hem: Ge zegt het.

¹²Maar toen Hij beschuldigd werd door de opperpriesters en oudsten, antwoordde Hij niets.

¹³Daarom sprak Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, wat zware beschuldigingen ze tegen U inbrengen?

¹⁴Maar Hij antwoordde hem op geen enkele

27:15

27:24

beschuldiging, zodat het den landvoogd erg verbaasde.

¹⁵Nu was de landvoogd gewoon, op de feestdagen een gevangene vrij te laten, naar keuze van het volk.

¹⁶Men had toen een beruchten gevangene, Barabbas genaamd

¹⁷Daar ze nu toch bijeen waren, sprak Pilatus hen toe: Wien wilt gij, dat ik u vrijlaat, Barabbas of Jesus, die Christus genoemd wordt?

¹⁸Want hij begreep, dat ze Hem uit afgunst hadden overgeleverd.

¹⁹Terwijl hij daar op de rechterstoel zat, liet zijn vrouw hem zeggen: Vergrijp u niet aan dezen rechtvaardige; want ik heb heden in een droom veel om Hem geleden.

²⁰Intussen hitsten de opperpriesters en oudsten de menigte op, om Barabbas te vragen en Jesus te doen sterven.

²¹Nu nam de landvoogd het woord, en sprak: Wien van de twee wilt gij, dat ik u vrijlaat? Ze zeiden: Barabbas.

²²Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik dan met Jesus doen, die Christus genoemd wordt?

²³Allen riepen: Kruisig Hem! De landvoogd zei hun: Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan? Maar ze schreeuwden nog harder: Kruisig Hem.

²⁴Toen Pilatus zag, dat hij niet slaagde, maar dat de opschudding groter werd, nam hij water, waste zijn handen ten aanschouwen van het volk, en sprak: Ik ben onschuldig aan het bloed van dezen rechtvaardige; gij moet het verantwoorden.

27:25

27:35

²⁵Heel het volk antwoordde: Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.

²⁶Toen liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jesus liet hij geselen, en gaf Hem over, om te worden gekruisigd.

²⁷Daarop namen de soldaten van den landvoogd Jesus mee in het rechthuis, en verzamelden de hele bende om Hem heen.

²⁸Ze trokken Hem de kleren uit, en hingen Hem een scharlaken mantel om;

²⁹ze vlochten een kroon van doornen, zetten die op zijn hoofd, en gaven Hem een rietstok in de rechterhand; ze knielden voor Hem neer, bespotten Hem, en zeiden: Wees gegroet, Koning der Joden.

³⁰Ze bespuwden Hem, namen de rietstok, en sloegen Hem op het hoofd.

³¹En nadat ze Hem hadden bespot, deden ze Hem de mantel af, trokken Hem zijn kleren aan, en voerden Hem weg ter kruisiging.

³²Terwijl ze nu uittrokken, ontmoetten ze een man van Cyrene, Simon genaamd; hem dwongen ze, zijn kruis te dragen.

³³Zo kwamen ze op een plaats, die Gólgota of schedelplaats heet.

³⁴Nu gaven ze Hem wijn te drinken met gal vermengd; maar toen Hij het geproefd had, wilde Hij niet drinken.

³⁵Na Hem gekruisigd te hebben, verdeelden ze zijn klederen bij het lot; opdat vervuld zou worden, wat door den profeet is gezegd. “Ze hebben mijn klederen onder elkander verdeeld, en over mijn gewaad het lot geworpen.”

³⁶Ze zetten zich daar neer, en bewaakten Hem.

³⁷Boven zijn hoofd hadden ze een opschrift gehecht met de reden van zijn veroordeling: Dit is Jesus, de koning der Joden.

³⁸Tegelijk met Hem werden twee rovers gekruisigd; één aan de rechterhand, en één aan de linker.

³⁹En zij die voorbij gingen, hoonden Hem, schudden het hoofd.

⁴⁰en zeiden: Gij, die Gods tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red Uzelf; indien Gij Gods Zoon zijt, kom dan af van het kruis.

⁴¹Zo bespotten Hem ook de opperpriesters met de schriftgeleerden en oudsten. Ze zeiden:

⁴²Anderen heeft Hij gered. Zichzelf kan Hij niet redden; als Hij koning van Israël is, laat Hem dan afkomen van het kruis, en we geloven in Hem.

⁴³Hij heeft zijn vertrouwen gesteld op God; laat Deze Hem nu bevrijden, wanneer Hij Hem genegen is. Hij heeft toch gezegd: Ik ben Gods Zoon.

⁴⁴Zo ook beschimpten Hem de rovers, die met Hem waren gekruisigd.

⁴⁵Van het zesde uur af tot het negende toe viel de duisternis neer over het hele land.

⁴⁶Omstreeks het negende uur riep Jesus met luider stem: Eli, Eli, lamma sabaktáni; dat is: “Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij Mij!”

⁴⁷Sommigen die daar stonden, hoorden het, en zeiden: Hij roept Elias.

⁴⁸Aanstonds liep één hunner heen, nam een spons, vulde ze met azijn, stak ze op een riet, en gaf Hem te drinken.

27:49

27:60

⁴⁹Maar de anderen zeiden: Wacht, laat ons eens zien, of Elias Hem komt bevrijden.

⁵⁰Nog eenmaal riep Jesus met luider stem, en gaf de geest.

⁵¹En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën van boven tot onder: de aarde beefde, en de steenrotsen spleten vaneen;

⁵²de graven gingen open, en vele lichamen van ontslapen heiligen verrezen;

⁵³ze verlieten de graven, kwamen na zijn opstanding in de heilige stad, en verschenen aan velen.

⁵⁴Toen nu de honderdman, en die met hem Jesus bewaakten, de aardbeving met wat er verder gebeurde bemerkten, verschrokken ze hevig en zeiden: Ja, waarachtig, Hij was Gods Zoon.

⁵⁵Vele vrouwen, die Jesus van Galilea af waren gevolgd om Hem te dienen, stonden daar van verre toe te zien;

⁵⁶onder anderen Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus en Josef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

⁵⁷Tegen de avond kwam een rijk man, uit Arimatea afkomstig en Josef genaamd, die eveneens leerling van Jesus was;

⁵⁸hij begaf zich naar Pilatus, en vroeg het lichaam van Jesus. Pilatus beval, hem het lichaam te geven.

⁵⁹Josef nam het lichaam, en wikkelde het in een rein lijnwaad.

⁶⁰Hij legde het in zijn eigen nieuw graf, dat hij in de rots had gehouwen, rolde een grote steen

27:61 Matteus 28:4 voor de ingang van het

graf, en ging heen.

⁶³⁶ Maria Magdalena en de andere Maria waren daarbij tegenwoordig, en zaten tegenover het graf.

⁶³⁷ De dag daarna, dat is na de Vrijdag, kwamen de opperpriesters en farizeën bij Pilatus bijeen.

⁶³⁸ en zeiden: Heer, we herinneren ons, dat deze bedrieger, toen Hij nog leefde, gezegd heeft: Na drie dagen zal Ik verrijzen.

⁶³⁹ Gelast dus, het graf tot de derde dag te bewaken, opdat zijn leerlingen niet komen en Hem ontvoeren, en aan het volk gaan zeggen:

³⁶ Na de sabbat, bij het aanbreken van de eerste dag der week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria het graf bezoeken.

³⁷ En zie, er brak een hevige aardbeving los. Want een engel des Heren daalde af van de hemel, kwam naderbij, rolde de steen weg, en ging daarop zitten.

³⁸ Zijn aangezicht was als de bliksem, en zijn kleed wit als sneeuw.

³⁹ En de wachters sidderden voor hem van vrees, en werden als doden.

Hij is opgestaan van de doden; het laatste bedrog zou nog erger zijn dan het eerste.

⁶⁵Pilatus zeide tot hen: Gij hebt een wacht; gaat en bewaakt het graf, zoals het u goeddunkt.

⁶⁶Ze gingen dus heen, verzegelden de steen, en lieten het graf door de wacht bewaken.

28

28:5

28:15

⁵Maar de engel sprak tot de vrouwen: Vreest niet; want ik weet, dat ge Jesus zoekt, den gekruiste.

⁶Hij is niet hier, want Hij is verrezen, zoals Hij gezegd heeft. Komt en ziet de plaats, waar Hij was neergelegd.

⁷Gaat haastig heen, en zegt aan zijn leerlingen: Hij is verrezen van de doden. En ziet, Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult gij Hem zien. Ziet, dat kwam ik u zeggen.

⁸Haastig liepen ze weg van het graf, met vrees, maar ook met grote blijdschap vervuld; ze snelden heen, om aan zijn leerlingen de tijding te brengen.

⁹En zie, daar kwam Jesus haar tegen, en sprak: Weest gegroet. Ze kwamen nader, omklemden zijn voeten, en aanbaden Hem.

¹⁰Nu sprak Jesus tot haar: Vreest niet; gaat, en boodschapt mijn broeders, dat ze naar Galilea moeten gaan; daar zullen ze Mij zien.

¹¹Toen ze waren heengegaan, zie, daar gingen enigen van de wacht naar de stad, en berichtten aan de opperpriesters al wat er gebeurd was.

¹²Dezen vergaderden met de oudsten, en gaven na onderling overleg een grote som gelds aan de soldaten.

¹³Ze zeiden: Zegt: “Zijn leerlingen zijn Hem ‘s nachts komen stelen, terwijl we slapen.”

¹⁴En als dit den landvoogd ter ore mocht komen, dan zullen we hem wel tevreden stellen, en zorgen, dat gij ongemoeid blijft.

¹⁵Ze namen het geld, en deden, zoals het hun was voorgezegd. En dit verzinsel bleef onder de

28:16

Matteus 28:20

Joden verspreid tot op de huidige dag.

¹⁶De elf leerlingen gingen naar Galilea, naar de berg, die Jesus hun had aangewezen.

¹⁷En toen ze Hem zagen, aanbaden ze Hem, ofschoon ze eerst hadden getwijfeld.

¹⁸Jesus trad op hen toe, en sprak: Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde.

¹⁹Gaat dus heen; onderwijst alle volken, doopt ze in de naam van den Vader en van den Zoon en van den Heiligen Geest,

Marcus

cxxx

Marcus

²⁰en leert ze onderhouden al wat Ik u heb geboden. Ziet, Ik blijf altijd bij u, tot aan het einde der wereld.

Het Evangelie volgens Marcus

¹Aanvang der blijde boodschap van Jesus Christus, den Zoon van God:

²zoals geschreven staat bij den profeet Isaias: Zie, Ik zend mijn gezant voor U uit, Om voor U de weg te bereiden.

³De stem van een roepende in de woestijn: Bereidt de weg des Heren, Maakt recht zijn paden.

⁴Johannes de Doper trad op in de woestijn, en preekte een doopsel van boetvaardigheid tot vergiffenis der zonden.

⁵En het hele land van Judea en allen uit Jerusalem liepen naar hem uit, en lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan, terwijl ze hun zonden beleden.

⁶Johannes droeg een kamelharen mantel, en een leren heupkleed om zijn lenden; hij at sprinkhanen en wilde honing. En hij preekte aldus:

⁷Na mij komt er Een, die machtiger is dan ik; ik ben niet waardig, om mij voor Hem neer te bukken, en zijn schoenriem los te maken.

⁸Ik heb u met water gedoopt, maar Hij zal u dopen met den Heiligen Geest.

⁹In die dagen kwam Jesus uit Názaret van Galilea, en werd in de Jordaan door Johannes gedoopt.

¹⁰Maar onmiddellijk steeg Hij uit het water op, en zag de Hemel geopend, en den Geest op Zich neerdalen als een duif.

¹¹En er kwam een stem uit de hemel: Gij zijt mijn welbeminde Zoon, in U heb Ik welbehagen.

¹²Dadelijk daarna dreef de Geest Hem naar de woestijn.

¹³Veertig dagen bleef Hij in de woestijn, waar Hij door de satan werd bekoord; Hij vertoefde onder de wilde dieren, en de engelen dienden Hem.

¹⁴Nadat Johannes was gevangen gezet, kwam Jesus in Galilea, en verkondigde het Evangelie van het koninkrijk Gods.

¹⁵Hij zeide: De tijd is vervuld, en het koninkrijk Gods is nabij; bekeert u, en geloof in het evangelie.

¹⁶Toen Hij eens langs het meer van Galilea ging, zag Hij Simon en Andreas, den broer van Simon, het net uitwerpen in het meer; want ze waren vissers.

¹⁷En Jesus sprak tot hen: Volgt Mij; Ik zal mensenvissers van u maken.

¹⁸Aanstonds verlieten ze de netten, en volgden Hem.

¹⁹Een weinig verder zag Hij Jakobus, den zoon van Zebedeüs, en Johannes zijn broer, die ook in een boot waren en de netten herstelden.

²⁰Aanstonds riep Hij ze. En ze lieten hun vader Zebedeüs in de boot met de bemanning achter, en volgden Hem.

²¹Zij begaven zich nu naar Kafárnaum. En terstond ging Hij op de sabbat de synagoge binnen, en trad als leraar op.

1:22

1:34

²²Men stond verbaasd over zijn leer; want Hij leerde hen als een die gezag heeft, en niet zoals de schriftgeleerden.

²³Al heel spoedig was er in hun synagoge een man met een onreinen geest. Hij riep:

²⁴Wat hebt Gij met ons te maken, Jesus van Názet? Zijt Gij gekomen, om ons in het verderf te storten? Ik weet, wie Gij zijt: de Heilige Gods.

²⁵Maar Jesus gebod hem: Zwijg, en ga van hem uit.

²⁶En onder stuiptrekken en luid geschreeuw ging de onreine geest van hem uit.

²⁷Allen waren verbaasd, en vroegen zich af: Wat kan dat toch zijn? Een nieuwe leer met gezag! Bovendien gebiedt Hij de onreine geesten, en ze gehoorzamen Hem!

²⁸En zijn faam ging aanstonds overal rond door heel het land van Galilea.

²⁹Toen zij de synagoge hadden verlaten, begaven zij zich, van Jakobus en Johannes vergezeld, rechtstreeks naar het huis van Simon en Andreas.

³⁰De schoonmoeder van Simon lag ziek aan de koorts; en aanstonds vertelden ze het Hem.

³¹Hij trad nader, vatte haar bij de hand, en richtte haar op; de koorts verliet haar, en ze bediende Hem.

³²Toen het avond was geworden en de zon was ondergegaan, bracht men alle zieken en bezetenen naar Hem toe;

³³de hele stad stond voor de deur bijeen.

³⁴En Hij genas er velen, die aan verschillende kwalen leden. Ook dreef Hij veel duivels uit;

^{1:35} ^{1:45} maar Hij liet niet toe, dat de duivels zeiden, dat ze Hem kenden.

³⁵Zeer vroeg in de morgen stond Hij op, en ging heen; Hij begaf zich naar een eenzame plaats, om er te bidden.

³⁶Simon en zijn gezellen gingen Hem achterna,

³⁷vonden Hem, en zeiden: Iedereen zoekt U.

³⁸Maar Hij sprak tot hen: Laten we naar de omliggende dorpen gaan, om ook daar te preken; want daartoe ben Ik gekomen.

³⁹Zo trok Hij heel Galilea rond: Hij preekte in hun synagogen, en dreef de duivels uit.

⁴⁰Eens kwam een melaatse naar Hem toe, die smekend voor Hem op de knieën viel, en tot Hem sprak: Zo Gij wilt, kunt Gij me reinigen.

⁴¹Jesus had medelijden met hem: Hij strekte zijn hand uit, raakte hem aan, en zeide tot hem: Ik wil, word gereinigd!

⁴²Terstond verdween de melaatsheid; hij was gereinigd.

⁴³Onmiddellijk zond Hij hem weg, vermaande hem ernstig.

⁴⁴en zei hem: Pas op, dat ge het niemand zegt; maar ga heen, vertoon u aan den priester, en offer voor uw reiniging wat Moses als bewijs voor hen heeft voorgeschreven.

⁴⁵Maar nauwelijks was hij heengegaan, of hij begon het overal te vertellen, en het geval ruchtbaar te maken; zodat Jesus niet meer openlijk in een stad kon komen, maar buiten op eenzame plaatsen vertoefde. Toch kwam men van alle kanten naar Hem toe.

2:1

2:12

2

¹Na enige tijd kwam Hij weer te Kafárnaum terug.

²Toen men hoorde, dat Hij binnenshuis was, kwamen er aanstonds zo velen bijeen, dat er geen plaats genoeg was, zelfs niet aan de deur. En Hij preekte hun het woord.

³Nu kwam men Hem een lamme brengen, die door vier man gedragen werd.

⁴Daar ze hem wegens de menigte niet bij Hem konden brengen, maakten ze een opening in het dak, waar Hij was; en toen ze het hadden opengebroken, lieten ze het bed, waarop de lamme lag, naar beneden.

⁵Toen Jesus hun geloof zag, sprak Hij tot den lamme: Mijn zoon, uw zonden zijn u vergeven.

⁶Nu zaten er enige schriftgeleerden bij, die bij zichzelf dachten:

⁷Hoe kan Hij zó spreken? Hij lastert God! Wie kan zonden vergeven, dan God alleen?

⁸Aanstonds doorzag Jesus in zijn geest, dat ze zo bij zichzelf dachten; en Hij sprak tot hen: Waarom denkt ge dit bij uzelf?

⁹Wat is gemakkelijker, tot den lamme te zeggen: uw zonden worden u vergeven, of te zeggen: sta op, neem uw bed, en ga heen.

¹⁰Welnu, opdat ge weten moogt, dat de Mensenzoon macht heeft op aarde, om zonden te vergeven, (hier sprak hij tot den lamme:)

¹¹Ik zeg u: sta op, neem uw bed, en ga naar huis.

¹²Onmiddellijk stond hij op, nam zijn bed, en ging heen ten aanschouwen van allen, zodat

^{2:13} ^{2:21} allen verbaasd waren, God loofden, en zeiden: Nooit hebben we zo iets gezien.

¹³Weer ging Hij uit naar het meer, en heel de menigte kwam naar Hem toe; en Hij onderrichtte ze.

¹⁴In het voorbijgaan zag Hij Levi, den zoon van Alfeus, aan het tolhuis zitten; en Hij zei hem: Volg Mij! Hij stond op, en volgde Hem.

¹⁵Toen Hij eens in diens huis aan tafel was, lagen ook vele tollenaars en zondaars met Jesus en zijn leerlingen aan; want velen waren Hem gevolgd.

¹⁶De schriftgeleerden en farizeën zagen dus, dat Hij met de tollenaars en zondaars at, en zeiden tot zijn leerlingen: Waarom eet Hij met tollenaars en zondaars?

¹⁷Jesus hoorde het, en sprak tot hen: De gezonden hebben geen geneesheer nodig, wel de zieken. Ik ben niet gekomen, om rechtvaardigen, maar om zondaars te roepen.

¹⁸De leerlingen van Johannes en de farizeën hadden eens een vastendag. En men kwam naar Hem toe, en zeide Hem: Waarom vasten de leerlingen van Johannes en van de farizeën, en vasten uw leerlingen niet?

¹⁹Jesus sprak tot hen: Kunnen de bruiloftsgasten vasten, zolang de bruidegom bij hen is? Zolang ze den bruidegom bij zich hebben, kunnen ze niet vasten.

²⁰Maar de dagen zullen komen, dat de
bruidegom van hen wordt weggenomen; op die
dag zullen ze vasten.

²¹Niemand zet een lap ongekrompen laken op

een oud kleed; anders scheurt het nieuwe stuk van het oude af, en er ontstaat nog groter scheur.

²⁴¹Ook giet niemand nieuwe wijn in oude zakken; anders doet de wijn de zakken bersten en de wijn loopt weg; neen, nieuwe wijn in nieuwe zakken!

²⁴²Eens ging Hij op de sabbat door het korenveld, en zijn leerlingen begonnen, al voortwandeland, aren te plukken.

²⁴³En de farizeën zeiden Hem: Zie, waarom doen ze op de sabbat wat niet is geoorloofd?

²⁵Hij sprak tot hen: Hebt ge nooit gelezen, wat David deed, toen hij in nood was met zijn gevolg, en honger had?

⁴⁰ Eens ging Hij weer een **3** synagoge binnen; daar was een man wiens hand verdord was.

⁴¹ En ze bespiedden Hem, of Hij hem ook op de sabbat zou genezen, om Hem dan te kunnen beschuldigen.

⁴² En Hij zei tot den man met de verdorde hand: Kom hier in het midden!

⁴³ Toen sprak Hij tot hen: Mag men op de sabbat goed doen of kwaad, iemand redden of doden?

Ze zwegen.

²⁶Hoe hij onder den hogepriester Abjatár het huis van God binnenging, en de toonbroden opat, die alleen de priesters mogen eten: en hoe hij er ook van gaf aan hen, die bij hem waren?

²⁷En Hij vervolgde tot hen: De sabbat is om den mens gemaakt, en niet de mens om de sabbat.

²⁸De Mensenzoon is dus ook heer van de sabbat.

3:5

Marcus 3:17

⁵Toornig liet Hij zijn blik over hen rondgaan, bedroefd over de verblinding van hun hart; en Hij sprak tot den man: Strek uw hand uit! Hij strekte ze uit, en zijn hand was genezen.

⁶Toen gingen de farizeën heen, en spanden terstond met de herodianen tegen Hem samen, om Hem ten val te

⁷Nu ging Jesus met zijn leerlingen terug naar het meer, en een talrijke schare uit Galilea volgde

Hem. Ook uit Judea,

⁸Jerusalem, Idumea, het Overjordaanse en uit de streek van Tyrus en Sidon kwam men in grote menigte naar Hem toe, toen men hoorde, al wat Hij deed.

⁹En Hij beval zijn leerlingen, een boot voor Hem gereed te houden met het oog op de schare, opdat ze Hem niet zouden dringen.

¹⁰Want Hij genas er velen; zodat allen, die kwalen hadden, op Hem aandrongen, om Hem aan te raken.

¹¹En als de onreine geesten Hem zagen, vielen ze voor Hem neer, en schreeuwden het uit:

¹²Gij zijt de Zoon van God. Maar Hij verbood hun streng, Hem bekend te maken.

¹³Vervolgens besteeg Hij de berg en riep hen, die Hij zelf wilde; en ze kwamen bij Hem.

¹⁴En twaalf stelde Hij er aan, om bij Hem te blijven, en om hen ter prediking uit te zenden,

¹⁵met de macht om duivels uit te drijven.

¹⁶Deze twaalf stelde Hij aan: Simon, dien Hij de bijnaam Petrus gaf;

¹⁷dan Jakobus, den zoon van Zebedeus, en Johannes, den broer van Jakobus, aan wie Hij de

3:18

3:29

bijnaam Boanerges gaf, dat is zonen van de donder.

¹⁸Verder Andreas en Filippus, Bartolomeus en Matteüs, Tomas en Jakobus, den zoon van Alfeus,

Taddeus en Simon den Kananeër, ¹⁹en Judas Iskariot, die Hem heeft verraden.

²⁰Daarop ging Hij naar huis: maar weer liep de menigte samen, zodat zij niet eens konden eten.

²¹Toen zijn verwanten dit hoorden, trokken ze er op af, om Hem vast te houden; want ze zeiden:

Hij is krankzinnig.

²²Maar de schriftgeleerden, die van Jerusalem waren gekomen, zeiden: Hij is van Beélzebug bezeten, en door den vorst der duivels drijft Hij de duivels uit.

²³Hij riep hen tot Zich, en sprak hen in gelijkenissen toe: Hoe kan een satan den satan verdrijven?

²⁴Wanneer een rijk inwendig is verdeeld, dan kan dat rijk niet in stand blijven.

²⁵En wanneer een huis inwendig is verdeeld, dan zal dat huis geen stand kunnen houden.

²⁶Wanneer dus de satan in opstand komt tegen zichzelf, en verdeeld is, dan kan hij geen stand houden, maar het loopt met hem af.

²⁷Niemand toch kan het huis van een sterken man binnendringen en zijn huisraad roven, als hij niet eerst den sterke bindt; eerst dan zal hij zijn huis kunnen plunderen.

²⁸Voorwaar, Ik zeg u: Alle zonden zullen aan de mensenkinderen worden vergeven: zelfs alle godslasteringen, die ze hebben geuit.

²⁹Maar wie lastert tegen den Heiligen Geest,

krijgt in eeuwigheid geen vergiffenis, maar hij is schuldig aan een eeuwige zonde.

³⁰Ze hadden immers gezegd: Hij heeft een onreinen geest.

³¹Toen kwamen zijn moeder en broeders; ze bleven buiten staan en lieten Hem roepen.

³⁴⁴Maar er zat een menigte om Hem heen: men zei Hem dus: Zie, uw moeder, uw broeders en zusters staan buiten, en zoeken U.

³⁴⁵Maar Hij gaf hun ten antwoord: Wie is mijn moeder, en wie zijn mijn broeders?

³⁴⁶En terwijl Hij rondkeek naar hen, die in een kring om Hem heen waren gezeten, sprak Hij: Ziedaar mijn moeder en broeders!

³⁴⁷Wie de wil van God volbrengt, hij is mijn broeder en zuster en moeder.

4

⁴⁴ En Hij leerde hun vele dingen in gelijkenissen, en onderrichtte hen aldus:

⁴⁵ Luistert! Zie, de zaaier ging uit om te zaaien.

⁴⁶ En onder het zaaien viel een gedeelte langs de weg; en de vogels uit de lucht kwamen, en pikten het op.

⁴⁷ Een ander gedeelte viel op de steengrond, waar het niet veel aarde had. Aanstonds kwam het op, omdat het geen diepe aarde had;

¹Weer ging Hij onderricht geven aan het meer. En een grote menigte verzamelde zich om Hem heen, zodat Hij een boot in ging, en daar neerzat op het meer, terwijl heel de menigte langs het meer aan de oever bleef staan.

4:6

4:16

⁶maar toen de zon was opgegaan, werd het verschroeid en verdorde, daar het geen wortel geschoten had.

⁷Weer een ander gedeelte viel tussen de doornen; de doornen schoten op, en verstikten het; en het droeg geen vrucht.

⁸Een ander gedeelte viel in de goede aarde; het schoot op, groeide aan, en droeg vrucht; het één bracht dertig- het ander zestig- en het ander honderdvoud op.

⁹En Hij sprak: Wie oren heeft om te horen, hij hore!

¹⁰Maar toen Hij alleen was, vroegen Hem de twaalf, en zij die bij Hem waren, naar de zin der gelijkenis.

¹¹En Hij sprak tot hen: U is het geheim van het koninkrijk Gods toevertrouwd; maar zij, die buiten staan, ontvangen alles in parabels:

¹²Opdat ze scherp zouden zien, en niet inzien, Scherp zouden horen, en niet verstaan; Opdat ze zich niet zouden bekeren, En vergiffenis zouden bekomen.

¹³En Hij zeide hun: Verstaat gij deze gelijkenis niet? Hoe zult gij dan al de andere parabels verstaan?

¹⁴De zaaier, hij zaait het woord.

¹⁵Dit zijn de lieden langs de weg, waar het woord wordt gezaaid: wanneer ze het hebben gehoord, komt aanstonds de satan en rooft het woord, dat in hen was gezaaid.

¹⁶Zo ook zij, die op de steengrond worden gezaaid: dat zijn zij, die terstond met vreugde het woord aanvaarden, zodra ze het horen;

4:17

Marcus 4:26

¹⁷ze hebben echter geen wortel geschoten, maar zijn onstandvastig; en als er later verdrukking en vervolging ontstaat om wille van het woord, dan zijn ze aanstonds geërgerd.

¹⁸Anderen zijn er, die tussen de doornen worden gezaaid: dat zijn zij, die wel luisteren naar het woord:

¹⁹maar de beslommering van de wereld, de verleiding van de rijkdom en de begeerten naar andere dingen vallen er tussen, en verstikken het woord: het blijft zonder vrucht.

²⁰En die op de goede aarde werden gezaaid, zijn allen, die het woord vernemen, het aanvaarden, en het vrucht laten dragen; het éne dertig- het andere zestig- en het andere honderdvoud.

²¹Weer sprak Hij tot hen: Haalt men soms de lamp, om ze onder de korenmaat te zetten of onder het bed? Is het niet, om ze op de kandelaar te plaatsen?

²²Want niets is verborgen, of het moet worden geopenbaard; en niets is geheim, of het komt aan het licht.

²³Zo iemand oren heeft om te horen, hij hore!

²⁴Nog zeide Hij hun: Let op, wat gij hoort. Met de maat, waarmee gij meet, zal u worden toegemeten, met een toemaat bovendien.

²⁵Want wie heeft, hem zal gegeven worden; en wie niet heeft, hem zal ook nog ontnomen worden, wat hij bezit.

²⁶Weer zeide Hij: Het gaat met het koninkrijk Gods als met een mens, die het zaad in de aarde werpt;

4:27

4:38

²⁷dan gaat hij slapen des nachts, en staat op overdag. En het zaad ontkiemt en groeit op; zelf weet hij niet, hoe.

²⁸Want vanzelf brengt de aarde vruchten voort, eerst de halmen, dan de aar, daarna het volle graan in de aar.

²⁹En als het koren rijp is, slaat hij er aanstonds de sikkel in; want het is tijd voor de oogst.

³⁰Nog sprak Hij: Waarmede zullen wij het koninkrijk Gods vergelijken, of onder welke parabel het brengen?

³¹Het is gelijk aan een mosterdzaadje; wanneer men het zaait in de aarde, is het 't kleinste van alle zaden op aarde.

³²Maar wanneer het eenmaal gezaaid is, groeit het op, en wordt groter dan alle tuingewas; het schiet grote takken, zodat de vogels in de lucht kunnen nestelen onder zijn lommer.

³³En in veel gelijkenissen van die aard sprak Hij tot hen het woord, voor zover ze het konden verstaan;

³⁴en zonder gelijkenis sprak Hij hen niet toe. Maar alleen aan zijn leerlingen legde Hij alles uit.

³⁵Tot hen sprak Hij nog op diezelfde dag, toen het reeds laat was geworden: Laat ons oversteken naar de andere kant.

³⁶Toen lieten ze de menigte gaan, en namen Hem mee, daar Hij reeds in de boot was; ook andere boten waren er bij.

³⁷En een hevige storm brak los, en de golven sloegen over de boot, zodat ze vol water kwam.

³⁸Hij zelf lag aan de achtersteven op een kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker, en

zeiden tot Hem: Meester, raakt het U niet, dat wij vergaan?

³⁹Nu stond Hij op, gebod aan de wind, en sprak tot het meer: Zwijg, wees stil! De wind ging liggen, en het werd heel stil.

⁴⁰Toen sprak Hij tot hen: Wat zijt gij bevreesd? Hebt gij nog geen geloof?

⁴¹Maar een hevige angst greep hen aan, en ze zeiden tot elkander: Wie is Hij toch, dat zelfs de wind en het meer Hem gehoorzamen?

5

¹Zo kwamen zij aan de overkant van het meer in het land der Gerasenen.

²Zodra Hij het schip verliet, kwam Hem uit de grafspelonken een man tegemoet, die door een onreinen geest was bezeten.

³Hij had zijn verblijf in de graven, en niemand kon hem zelfs met ketens meer binden;

⁴meermalen reeds was hij met voetboeien en ketens gebonden, maar hij had de ketens stuk getrokken en de voetboeien verbroken. Niemand was in staat hem te temmen.

⁵Dag en nacht was hij in de grafspelonken en op de bergen, waar hij schreeuwde, en zich met stenen sloeg.

⁶Toen hij van verre Jesus zag, snelde hij toe, viel voor Hem neer,

⁷en schreeuwde het uit: Wat hebt Gij met ons te maken, Jesus, Zoon van den Allerhoogsten God? Ik bezweer U bij God, mij niet te gaan kwellen.

⁸Want Hij had hem gezegd: Onreine geest, ga uit van dien man!

5:9

5:20

⁹Nu vroeg Hij hem: Hoe is uw naam? En hij zei Hem: Legioen is mijn naam, want we zijn velen.

¹⁰En hij bad Hem dringend, hem toch niet buiten die streek te bannen.

¹¹Nu liep daar bij de berg een grote troep zwijnen te grazen.

¹²Ze smeekten Hem, en zeiden: Zend ons naar de zwijnen, opdat we daar ingaan.

¹³Hij stond het hun toe. Toen gingen de onreine geesten uit, en wierpen zich op de zwijnen. En de troep van ongeveer twee duizend plofte van de steilte in het meer, en verdronk in het meer.

¹⁴De drijvers vluchtten heen, en vertelden het in stad en land. Men kwam dus zien, wat er gebeurd was.

¹⁵Toen ze nu bij Jesus kwamen, en den bezetene zagen zitten, gekleed en goed bij verstand, ofschoon hij door het legioen was bezeten geweest, werden ze bevreesd.

¹⁶En zij, die het gezien hadden, verhaalden hun wat er met den bezetene was gebeurd, en ook met de zwijnen.

¹⁷Toen verzochten ze Hem, om heen te gaan uit hun gebied.

¹⁸Toen Hij zich nu in de boot begaf, vroeg de gewezen bezetene verlof, bij Hem te blijven.

¹⁹Hij stond het niet toe, maar zei hem: Ga naar huis, naar de uwen, en meld hun alwat de Heer u gedaan heeft, en hoe Hij Zich over u heeft ontfermd.

²⁰Hij ging heen, en begon te verkondigen in de Dekápolis, wat Jesus hem had gedaan; en allen

5:21

Marcus 5:31 stonden verbaasd.

²¹Toen Jesus in de boot weer de overkant had bereikt, verzamelde zich een grote menigte om Hem heen. En terwijl Hij Zich aan de oever van het meer bevond.

²²kwam daar een van de oversten der synagoge, Jaïrus genaamd. Toen hij Hem zag, viel hij aan zijn voeten neer,

²³en bad Hem met aandrang: Mijn dochtertje ligt te sterven. Kom, en leg haar de handen op: dan zal ze worden gered, en blijven leven.

²⁴Hij ging met hem mee. Een grote menigte volgde Hem, en drong tegen Hem op.

²⁵Nu was daar een vrouw, die twaalf jaren lang aan bloedvloeiing leed.

²⁶Veel had ze van verschillende geneesheren moeten verduren; al wat ze bezat, had ze ten koste gelegd, maar heel geen baat gevonden; ze was eer nog erger geworden.

²⁷Daar ze van Jesus had gehoord, trad ze onder de menigte achter Hem aan, en raakte zijn kleed aan.

²⁸Want ze dacht: Als ik alleen maar zijn kleren aanraak, zal ik genezen.

²⁹En terstond droogde haar bloedvloeïing op, en gevoelde ze aan haar lichaam, dat ze van haar kwaal was genezen.

³⁰Jesus was Zich bewust van de kracht, die er van Hem was uitgegaan; aanstonds keerde Hij Zich onder de menigte om, en sprak: Wie heeft mijn kleren aangeraakt?

³¹Zijn leerlingen zeiden tot Hem: Gij ziet, dat de menigte op U aandringt, en Gij vraagt: Wie ^{5:32} ^{5:42} heeft Mij aangeraakt?

³²Maar Hij keek rond, om te zien, wie het gedaan had.

³³Angstig en bevend kwam de vrouw naderbij, daar ze wist, wat er met haar was gebeurd; ze viel voor Hem neer, en zeide Hem de volle waarheid.

³⁴Maar Hij sprak tot haar: Dochter, uw geloof heeft u gered; ga in vrede, en wees genezen van uw kwaal.

³⁵Terwijl Hij nog sprak. kwamen er lieden van den overste der synagoge, en zeiden: Uw dochter is gestorven; waarom den Meester nog lastig gevallen?

³⁶Jesus hoorde wat er gezegd werd, en sprak tot den overste: Vrees niet, maar geloof!

³⁷Hij liet niemand met Zich meegaan dan Petrus, Jakobus en Johannes, den broer van Jakobus.

³⁸Toen zij bij het huis van den overste waren gekomen, zag Hij daar het rouwmisbaar en de wenende en luid jammerende mensen.

³⁹Hij ging binnen, en zeide tot hen: Wat tiert gij, en weent gij? Het kind is niet dood, maar het slaapt.

⁴⁰Ze lachten Hem uit. Nadat Hij ze allen had buiten gezet, nam Hij den vader en de moeder van het kind en zijn metgezellen met Zich mee, en ging het vertrek binnen, waar het kind lag.

⁴¹Hij vatte het kind bij de hand, en sprak tot haar: Talita koemi: wat betekent: Meisje, Ik zeg u, sta op!

⁴²Onmiddellijk stond het meisje op, en liep heen en weer: want het was twaalf jaar oud. En ^{5:43} ^{Marcus 6:8} ze stonden verstomd van verbazing.

⁴³Maar Hij gebod hun ten strengste, het niemand te laten weten. Ook zeide Hij nog, dat men haar te eten zou geven.

6

¹Hij vertrok van daar, en ging naar zijn vaderstad; en zijn leerlingen volgden Hem.

²En op de sabbat begon Hij in de synagoge te leren. De vele toehoorders stonden verbaasd, en ze zeiden: Waar heeft Hij dit alles vandaan? Wat is dit voor wijsheid, die Hem is gegeven; en wat zijn het voor wonderen, die door zijn handen gebeuren?

³Is Hij niet de timmerman, de zoon van Maria, de broer van Jakobus en Josef, Judas en Simon; en leven zijn zusters niet hier onder ons? En ze ergerden zich aan Hem.

⁴Maar Jesus zeide tot hen: Een profeet wordt enkel in zijn vaderland miskend, onder zijn verwanten en in zijn familie.

⁵Hij kon daar geen wonder verrichten, behalve enkele zieken genezen, door ze de handen op te leggen.

⁶En Hij verwonderde Zich over hun ongeloof. Nu trok Hij de dorpen in de omtrek al lerende rond.

⁷Ook riep Hij het twaalftal bij Zich, zond ze twee aan twee uit, en gaf hun de macht over de onreine geesten.

⁸Hij gebod hun, niets mee te nemen op weg, dan alleen een staf; geen reiszak, geen brood, geen geld in de gordel;

⁹ze mochten wel sandalen dragen, maar geen dubbele onderkleding.

¹⁰En Hij sprak tot hen: Wanneer gij een huis zijt binnengegaan, blijft dan daar, totdat gij weer afreist.

¹¹En waar men u niet ontvangt en niet naar u luistert, gaat daar vandaan, en schudt het stof van uw voeten, als een getuigenis tegen hen.

¹²Ze gingen heen, en preekten, dat men zich zou bekeren.

¹³Ze dreven vele duivels uit, zalfden vele zieken met olie, en genazen ze.

¹⁴Ook koning Herodes hoorde van Hem: want zijn naam werd beroemd. Men zeide: Johannes de Doper is van de doden opgestaan; daarom werken die krachten in Hem.

¹⁵Anderen zeiden: Het is Elias. Anderen weer: Hij is een gewone profeet.

¹⁶Maar toen Herodes het hoorde, zeide hij: Het is Johannes, dien ik onthoofd heb; hij is verzezen.

¹⁷Herodes namelijk had Johannes laten grijpen, in boeien geslagen en in de gevangenis geworpen, naar aanleiding van Heródias, de vrouw van zijn broer Filippus, omdat hij haar had gehuwd.

¹⁸Want Johannes had tot Herodes gezegd: Ge moogt de vrouw van uw broer niet hebben.

¹⁹Heródias was hem dus vijandig gezind, en wilde hem doden; maar het lukte haar niet.

²⁰Want Herodes had ontzag voor Johannes, daar hij wist, dat hij een rechtvaardig en heilig man was; en hij beschermde hem. Telkens wanneer hij hem hoorde, raakte hij in grote

gaarne naar hem.

²¹Maar er kwam een gunstige dag, toen Herodes op zijn verjaringsfeest een maaltijd gaf aan zijn groten en legeroversten en de aanzienlijken van Galilea.

²²Nu kwam de dochter van die Heródias binnen, en danste; en ze behaagde aan Herodes en aan de gasten. Toen sprak de koning tot het meisje: Vraag van mij wat ge wilt, en ik zal het u geven.

²³En hij zwoer haar: Wat ge ook vraagt, ik zal het u geven, al was het ook de helft van mijn rijk.

²⁴Ze ging heen. en zei tot haar moeder: Wat zal ik vragen? Deze sprak: Het hoofd van Johannes den Doper.

²⁵Aanstands spoedde ze zich naar den koning, en eiste: Ik verlang, dat ge me op staande voet op een schotel het hoofd van Johannes den Doper geeft.

²⁶Wel had de koning er spijt van, maar om de eed en om de gasten wilde hij haar niet teleurstellen.

²⁷Onmiddellijk stuurde hij een der trawanten. en gaf bevel, het hoofd van Johannes te brengen. Deze ging heen, en onthoofdde hem in de gevangenis.

²⁸Hij bracht het hoofd op een schotel, en gaf het aan het meisje; en het meisje gaf het aan haar moeder.

²⁹Toen zijn leerlingen dit hadden gehoord, kwamen ze zijn lichaam halen, en legden het in een graf.

³⁰Toen de apostelen te zamen bij Jesus waren

6:31

6:40

teruggekeerd, verhaalden ze Hem al wat ze hadden gedaan en geleerd.

³¹En Hij zeide tot hen: Komt nu met Mij mee naar een eenzame plaats, en rust wat uit. Want velen liepen in en uit, zodat ze zelfs geen tijd hadden om te eten.

³²Geheel alleen vertrokken ze dus in de boot naar een eenzame plaats.

³³Maar velen zagen hen vertrekken, en begrepen waarheen; uit alle steden liep men gezamenlijk te voet daar naar toe, en men was er nog eerder dan zij.

³⁴Toen Jesus uitsteeg, zag Hij dus een talrijke schare. Hij had medelijden met hen, daar ze als schapen zonder herder waren; en Hij begon ze velerlei dingen te leren.

³⁵Toen het reeds laat was geworden, kwamen zijn leerlingen naar Hem toe, en zeiden: Deze plaats is woest, en het is reeds laat geworden;

³⁶stuur ze weg, dan kunnen ze naar de omliggende dorpen en gehuchten gaan, om zich levensmiddelen te kopen.

³⁷Maar Hij gaf hun ten antwoord: Geeft gij hun te eten! Ze zeiden Hem: Zullen we dan voor tweehonderd tienlingen brood gaan kopen, en hun te eten geven?

³⁸Maar Hij sprak tot hen: Hoeveel broden hebt gij? Gaat eens zien. En na gedaan onderzoek zeiden ze: Vijf, en twee vissen.

³⁹Nu gebod Hij hun, ze allen in groepen neer te zetten op het groene gras.

⁴⁰Ze gingen zitten in groepen van honderd en groepen van vijftig.

6:41

6:52

⁴¹Toen nam Hij de vijf broden en de twee vissen, zag op ten hemel, en sprak er de zegen over uit: Hij brak de broden en gaf ze aan zijn leerlingen, om ze hun aan te bieden: ook de twee vissen verdeelde Hij onder hen.

⁴²Allen aten en werden verzadigd.

⁴³En ze verzamelden de brokken; twaalf korven vol, behalve nog het overschot van de vissen.

⁴⁴Het waren vijf duizend mannen, die van de broden hadden gegeten.

⁴⁵Onmiddellijk daarna dwong Hij zijn leerlingen om scheep te gaan, en vóór Hem uit

Marcus

clix

Marcus

naar Betsáida over te steken; intussen zond Hij de schare heen.

⁴⁶En nadat Hij ze had weggezonden, ging Hij het gebergte in, om er te bidden.

⁴⁷Toen het nacht begon te worden, was de boot midden op het meer, en Hij was alleen op het land.

⁴⁸Hij zag ze tobben, om vooruit te komen; want de wind was tegen. En tegen de vierde nachtwaak kwam Hij naar hen toe, wandelend op het meer; en Hij wilde ze voorbijgaan.

⁴⁹Toen ze Hem op het meer zagen wandelen, meenden ze, dat het een spook was, en ze gilden het uit;

⁵⁰want allen zagen Hem, en waren ontsteld. Aanstonds sprak Hij hen toe, en zeide hun: Weest gerust, Ik ben het; vreest niet!

⁵¹Hij stapte bij hen in de boot, en de wind bedaarde. Nu raakten ze heel en al van streek;

⁵²want ze waren door de broden niet tot

inzicht gekomen, maar hun hart was blind gebleven.

⁵⁴⁸Toen ze de overkant hadden bereikt, kwamen ze in het land Gennézaret; daar legden ze aan.

⁵⁴⁹Nauwelijks waren ze uit de boot gegaan, of men had Hem herkend.

⁵⁵⁰En men liep die hele landstreek af; en als men hoorde, dat Hij ergens was, begon men de zieken op hun bedden daarheen te dragen.

⁵⁶Waar Hij ook kwam, in dorpen, steden of gehuchten, daar legden ze de zieken neer op de pleinen, en baden Hem, dat ze enkel de zoom

⁴⁸ De farizeën toch en alle Joden eten niet, zonder zich de vingertoppen te hebben gewassen, getrouw aan de overlevering der ouden;

⁴⁹ en ze eten niets van de markt, zonder het eerst te besprenkelen; en vele andere dingen zijn er, die ze krachtens overlevering te onderhouden hebben, zoals het wassen van drinkbekers, kannen en koperen vaten.

⁵⁰ De farizeën en de schriftgeleerden vroegen Hem dus: Waarom gedragen uw leerlingen zich

van zijn kleed mochten aanraken. En allen, die Hem aanraakten, werden genezen.

7

¹Toen kwamen de farizeën en sommige schriftgeleerden. die van Jerusalem waren gekomen, gezamenlijk naar Hem toe.

²Zij zagen, dat enigen van zijn leerlingen brood aten met onreine, dat is met ongewassen handen.

7:6

Marcus 7:17

niet naar de overlevering der ouden, en eten ze brood met onreine handen?

⁶Hij sprak tot hen: Huichelaars; terecht heeft Isaias over u geprofeteerd, zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij;

⁷ze eren Mij tevergeefs, daar ze leerstellingen voordragen, die menselijke geboden zijn.

⁸Gods gebod verwaarloost gij, maar aan de overlevering der mensen houdt gij vast.

⁹Nog sprak Hij tot hen: Het staat u fraai, Gods gebod te verkrachten, om uw overlevering door te zetten.

¹⁰Want Moses heeft gezegd: “Eer uw vader en moeder”, en: “Wie vader of moeder vloekt, moet sterven.”

¹¹Gij echter zegt: Zo iemand tot vader en moeder zegt: “Korban (dat is offergave) is alles, waarmee ik u van dienst zou kunnen zijn”,

¹²dan mag hij volgens u niets meer voor zijn vader of moeder doen.

¹³Zo verkracht gij Gods woord door uw overlevering, die gij blijft leren. En dergelijke dingen doet gij bij hopen.

¹⁴Hij riep de schare weer naar Zich toe, en sprak tot hen: Hoort allen naar Mij, en verstaat het goed!

¹⁵Niets kan den mens verontreinigen, wat van buitenaf in hem binnenkomt; maar wat er uitgaat van den mens, dat verontreinigt den mens.

¹⁶Zo iemand oren heeft om te horen, hij hore!

¹⁷Toen Hij nu van het volk was weggegaan en thuis was gekomen, vroegen zijn leerlingen Hem [7:18](#) [7:27](#) naar de zin der parabel.

¹⁸En Hij sprak tot hen: Zijt ook gij nog zonder begrip? Begrijpt gij dan niet, dat niets den mens kan verontreinigen, wat van buitenaf in hem binnenkomt?

¹⁹Want het komt niet in zijn hart, maar in de buik, en het gaat weer uit op zekere plaats. Hij verklaarde dus alle spijzen voor rein.

²⁰En Hij ging voort: Wat er uitgaat van den mens, dat verontreinigt den mens.

²¹Want van binnenaf, uit het hart der mensen,

komen de slechte gedachten voort, ontucht,
diefstal, moord,

²²rechtbreuk, gierigheid, boosaardigheid,
bedrog, wellust, afgunst, godslastering,
hoogmoed, lichtzinnigheid.

²³Al die boze dingen komen van binnenaf, en
verontreinigen den mens.

²⁴Toen stond Hij op, en vertrok vandaar naar
de streek van Tyrus. Daar ging Hij een huis
binnen, maar wilde niet, dat iemand het wist.
Toch kon Hij niet verborgen blijven.

²⁵Want een vrouw, wier dochtertje door een
onreinen geest was bezeten, kwam, zodra ze
van Hem had gehoord, naar Hem toe, en wierp
zich aan zijn voeten neer.

²⁶De vrouw was een heiden, van
syrofenicische afkomst. Ze bad Hem, den duivel
uit haar dochter te drijven.

²⁷Jesús zeide tot haar: Laat eerst de kinderen
verzadigd worden; het is niet goed, het brood
der kinderen te nemen, en het voor de hondjes
te werpen.

7:28

Marcus 8:1

²⁸Maar ze gaf Hem ten antwoord: Jawel, Heer:
de hondjes onder de tafel eten toch ook van de
kruimels der kinderen.

²⁹Toen sprak Hij tot haar: Om zo'n woord
moogt ge gaan; de duivel heeft uw dochter
verlaten.

³⁰Ze ging naar huis, en vond het meisje te bed liggen; de duivel was uitgegaan.

³¹Toen Hij weer uit de streek van Tyrus vertrok, ging Hij over Sidon naar het meer van Galilea, midden in het gebied der Dekápolis.

³²Daar bracht men een doofstomme naar Hem toe, en smeekte Hem, dien de hand op te leggen.

³³Hij nam hem ter zijde buiten de kring van de menigte, stak de vingers in zijn oren, spuwde, en raakte zijn tong daarmee aan.

³⁴Hij zag op naar de hemel, slaakte een zucht, en zeide tot hem: Effetá, dat is: ga open.

³⁵En terstond werden zijn oren geopend, en de band van zijn tong werd losgemaakt, en hij sprak goed.

³⁶Hij verbood hun, het iemand te zeggen. Maar hoe strenger Hij het hun verbood, des te luider ze het vertelden.

³⁷Ze stonden ten hoogste verbaasd, en ze zeiden: Hij heeft alles wél gedaan; de doven doet Hij horen, en de stommen doet Hij spreken.

8

¹In die dagen, toen er weer een grote schare bijeen was, en deze niet te eten had, riep Hij zijn leerlingen, en zeide tot hen:

²Ik heb medelijden met de schare; want reeds drie dagen zijn ze bij Mij, en ze hebben niets te eten.

³Zo Ik ze hongerig naar huis laat gaan. zullen ze onderweg bezwijken; want sommigen van hen zijn van verre gekomen.

⁴Zijn leerlingen antwoordden Hem: Hoe zou men ze hier, in een woestijn, genoeg brood kunnen geven?

⁵Hij vroeg hun: Hoeveel broden hebt gij? Ze zeiden: Zeven.

⁶Toen beval Hij de schare, zich neer te zetten op de grond. Hij nam de zeven broden, sprak een dankzegging uit, brak ze, en gaf ze aan zijn leerlingen, om ze hun aan te bieden. En ze reikten ze uit aan het volk.

⁷Ook hadden ze enkele visjes; Hij sprak er de zegen over uit, en beval ook deze aan te bieden.

⁸Ze aten, en werden verzadigd; en ze zamelden de overgeschoten brokken bijeen: zeven korven vol.

⁹Er waren daar ongeveer vier duizend mannen. Toen liet Hij ze gaan.

¹⁰Onmiddellijk daarna ging Hij met zijn leerlingen in de boot, en begaf Hij zich naar de streek van Dalmanoeta.

¹¹Nu kwamen de farizeën, en begonnen met Hem te twisten: ze eisten van Hem een teken uit de hemel, om Hem op de proef te stellen.

¹²Hij zeide met een diepe zucht: Wat, eist dit geslacht een teken? Voorwaar, Ik zeg u: aan dit geslacht zal geen teken worden gegeven.

¹³Hij verliet ze, ging weer de boot in, en voer naar de overzijde terug.

8:14

Marcus 8:25

¹⁴Maar ze hadden vergeten brood mee te nemen, zodat ze niet meer dan één brood bij zich aan boord hadden.

¹⁵Toen vermaande Hij hen, en zeide: Let op, en wacht u voor het zuurdeeg der farizeën en voor het zuurdeeg van Herodes!

¹⁶Ze redeneerden onder elkander, dat het was, omdat ze geen brood bij zich hadden.

¹⁷Jesus merkte het, en sprak tot hen: Wat bespreekt gij toch met elkander; dat gij geen brood hebt? Hebt gij nu nog geen verstand of begrip? Is uw hart soms verstokt?

¹⁸Gij hebt ogen, en toch ziet gij niet; oren, en toch hoort gij niet? Weet gij dan niet meer,

¹⁹hoeveel korven vol brokken gij hebt verzameld, toen Ik de vijf broden brak voor vijf duizend man? Ze zeiden Hem: Twaalf.

²⁰En bij de zeven broden voor de vier duizend man, hoeveel manden met brokken hebt gij toen wel verzameld? Ze zeiden Hem: Zeven.

²¹En Hij sprak tot hen: En nòg begrijpt gij het niet?

²²Zo kwamen ze te Betsáida aan. Daar bracht en een blinde naar Hem toe, en verzocht Hem, dien aan te raken.

²³Hij vatte den blinde bij de hand, en leidde hem buiten het dorp; Hij deed speeksel op zijn ogen, legde Hem de handen op, en vroeg hem: Ziet ge iets?

²⁴Hij begon te kijken, en sprak: Ik zie mensen: als bomen zie ik ze gaan.

²⁵Toen legde Hij opnieuw de handen op zijn ogen; en nu zag hij scherper. Hij was genezen, zodat hij alles duidelijk zag.

8:26

8:36

²⁶Hij zond hem naar huis, en zeide: Ga het dorp zelfs niet in.

²⁷Daarna ging Jesus met zijn leerlingen naar de dorpen van Cesarea Filippi. Onderweg ondervroeg Hij zijn leerlingen, en zeide tot hen: Wien zeggen de mensen, dat Ik ben?

²⁸Ze zeiden Hem: Johannes de Doper; anderen:

Elias; anderen weer: één der profeten.

²⁹Nu vroeg Hij hun: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Petrus antwoordde Hem: Gij zijt de Christus.

³⁰En Hij gebod hun ten strengste, hierover met niemand te spreken.

³¹Toen begon Hij ze te onderrichten, dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden, en verworpen moest worden door de oudsten, opperpriesters en schriftgeleerden; dat Hij moest worden gedood, en na drie dagen zou verrijzen.

³²Onbewimpeld sprak Hij er over. Petrus trok Hem ter zijde, en begon Hem tegen te spreken.

³³Maar Hij keerde zich om, zag zijn leerlingen aan, bestrafte Petrus, en sprak: Ga weg van Mij, satan! Want ge zijt niet bedacht op wat God wil, maar slechts op wat de mensen willen.

³⁴Nu riep Hij de schare met zijn leerlingen bijeen, en sprak tot hen: Zo iemand mijn volgeling wil zijn, dan moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen, en Mij volgen.

³⁵Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest om Mij en om het Evangelie, zal het redden.

³⁶Wat baat het den mens, zo hij de hele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel?

8:37

Marcus 9:8

³⁷Of wat zal een mens in ruil geven voor zijn ziel?

³⁸Want wie zich schaamt over Mij en mijn woorden bij dit overspelig en zondig geslacht, over hem zal zich ook de Mensenzoon schamen,

als Hij in de heerlijkheid van zijn Vader komt, te samen met de heilige engelen.

9

¹Nog sprak Hij tot hen: Voorwaar, Ik zeg u: Daar zijn er onder de hier aanwezigen, die de dood niet zullen smaken, voordat ze het koninkrijk Gods hebben zien komen in kracht.

²Zes dagen later nam Jesus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee, en bracht ze heel afzonderlijk op een hoge berg. En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd.

³Zijn klederen werden blinkend en wit, zoals geen bleker op aarde ze wit kan maken.

⁴Elias en Moses verschenen hun, en spraken met Jesus.

⁵Toen nam Petrus het woord, en zei tot Jesus: Rabbi, het is ons goed, hier te zijn; laat ons drie tenten opslaan, één voor U, één voor Moses, en één voor Elias.

⁶Hij wist niet goed wat hij zeide; want ze waren met schrik bevangen.

⁷Nu kwam er een wolk, die hen overschaduwde, en uit de wolk klonk een stem: Deze is mijn geliefde Zoon, luistert naar Hem!

⁸Op hetzelfde ogenblik keken ze rond, maar zagen niemand meer bij zich dan Jesus alleen.

⁹En terwijl ze afdaalden van de berg, verbood Hij hun, aan iemand te vertellen wat ze hadden gezien, voordat de Mensenzoon van de doden was opgestaan.

¹⁰Ze hielden zich aan dat woord. Toch vroegen ze onder elkander, wat het beduidde: op te staan van de doden.

¹¹Ze ondervroegen Hem dus: Waarom zeggen de farizeën en schriftgeleerden dan, dat eerst Elias komen moet?

¹²Hij gaf hun ten antwoord: Zeker, Elias komt ook eerst, om alles te herstellen. Maar hoe staat er over den Mensenzoon geschreven? Dat Hij veel zal lijden en veracht zal worden.

¹³En Ik zeg u: Elias is reeds gekomen; maar ze hebben met hem gedaan wat ze wilden, gelijk van hem geschreven staat.

¹⁴Toen zij nu bij de andere leerlingen kwamen, zagen zij hen omringd van een talrijke schare, en van schriftgeleerden, die met hen twistten.

¹⁵Zodra het volk Hem zag, liep het verbaasd naar Hem toe, om Hem te begroeten.

¹⁶Hij vroeg hun: Waarom twist gij met hen?

¹⁷Een uit de menigte antwoordde Hem: Meester, ik heb mijn zoon tot U gebracht, die van een stommen geest is bezeten.

¹⁸Wanneer hij hem aangrijpt, dan werpt hij hem neer; dan schuimbekt hij, knarst met de

tanden, en verstijft. Ik heb uw leerlingen verzocht, hem uit te drijven: maar ze konden het niet.

¹⁹Hij antwoordde hun: O ongelovig geslacht, hoelang nog zal Ik bij u zijn, hoelang nog zal Ik u

9:20 9:30 dulden? Brengt hem hier bij Mij!

²⁰Ze brachten hem. Zodra de geest Hem zag, deed hij den knaap de stuipen krijgen; hij viel op de grond, en wentelde zich schuimbekkend rond.

²¹Hij vroeg aan zijn vader: Hoe lang heeft hij dit al, dat hem dit overkomt? Deze zeide: Van kindsbeen af;

²²dikwijls werpt hij hem in het vuur of in het water om hem te doden. Ach, indien het U mogelijk is, help ons dan, uit medelijden met ons.

²³Jesus sprak tot hem: Hoe; indien het U mogelijk is? Alles is mogelijk voor hem die gelooft.

²⁴Aanstands riep de vader van den knaap onder tranen uit: Ik geloof; kom mijn ongeloof te hulp.

²⁵En daar Jesus zag, dat het volk tezamen liep, gebod Hij den onreinen geest, en zeide hem: Stomme en dove geest, Ik gebied u, ga van hem uit, en keer niet meer bij hem terug.

²⁶Schreeuwend en onder hevige stuiptrekkingen ging hij van hem uit; de knaap zag er uit als een lijk, zodat velen zeiden, dat hij gestorven was.

²⁷Maar Jesus vatte hem bij de hand, en richtte hem op; en hij stond overeind.

²⁸Toen Hij thuis was gekomen, vroegen zijn leerlingen Hem, terwijl zij alleen waren: Waarom konden wij hem niet uitdrijven?

²⁹Hij zei hun: Dit soort kan alleen met gebed worden uitgedreven.

³⁰Zij vertrokken vandaar, en reisden Galilea door. Maar Hij wilde niet, dat iemand het wist;

9:31

9:41

³¹want Hij onderrichtte zijn leerlingen. Hij sprak tot hen: De Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen der mensen; ze zullen Hem doden, maar na zijn dood zal Hij de derde dag verrijzen.

³²Ze begrepen dit niet: toch durfden ze Hem niet ondervragen.

³³Zij kwamen te Kafárnaum terug. En thuis gekomen, vroeg Hij hun: Waarover hebt gij onderweg gesproken?

³⁴Ze zwegen; want ze hadden onderweg met elkander getwist, wie de grootste zou zijn.

³⁵Hij zette Zich neer, riep de twaalf, en sprak tot hen: Zo iemand de eerste wil zijn, dan moet hij de laatste van allen zijn, en de dienaar van allen.

³⁶Nu nam Hij een kind, plaatste het in hun midden, omhelsde het, en zei hun:

³⁷Wie een van zulke kinderen opneemt in mijn Naam, hij neemt Mij op; en wie Mij

opneemt, neemt Mij niet op, maar Hem die Mij gezonden heeft.

³⁸Johannes zeide tot Hem: Meester, we hebben iemand, die ons niet volgt, duivels zien uitdrijven in uw Naam; we hebben het hem verboden, omdat hij zich niet bij ons aansluit.

³⁹Maar Jesus sprak: Verbiedt het hem niet; want er is niemand, die een wonder verricht in mijn Naam, en onmiddellijk daarop Mij kan honen.

⁴⁰Wie niet tegen ons is, hij is voor ons.

⁴¹En wie u een beker water te drinken geeft, juist omdat gij van Christus zijt, voorwaar Ik zeg ^{9:42} ^{10:1} u: Hij zal zijn loon niet missen.

⁴²Wie ergernis geeft aan een van deze kleinen, die in Mij geloven, het ware hem beter, dat hem een zware molensteen om de hals werd gehangen, en hij zo in de zee werd geworpen.

⁴³Zo uw hand u ergert, houw ze af. Het is beter, verminkt het Leven binnen te gaan, dan met twee handen naar de hel te gaan, naar het onuitblusbaar vuur,

⁴⁵En zo uw voet u ergert, houw hem af. Het is beter, kreupel het Leven binnen te gaan, dan met beide voeten in de hel te worden geworpen, in het onuitblusbaar vuur,

⁴⁶waar hun worm niet sterft, en het vuur niet gedoofd wordt.

⁴⁷En zo uw oog u ergert, ruk het uit. Het is beter met één enkel oog het koninkrijk Gods binnen te gaan, dan met twee ogen in de hel te worden geworpen,

⁴⁸waar hun worm niet sterft, en het vuur niet gedoofd wordt.

⁴⁹Allen moeten inderdaad met vuur worden gezouten.

⁵⁰Het zout is goed: als echter het zout smakeloos wordt, waar zult gij het dan mee zouten? Behoudt het zout in u, en leeft in vrede onder elkander.

10

¹Toen vertrok Hij vandaar, en ging naar het gebied van Judea en naar het Overjordaanse. En weer kwam er veel volk naar Hem toe, en onderwees Hij hen, zoals Hij gewoon was.

²Ook de farizeën kwamen naar Hem toe, en vroegen, om Hem op de proef te stellen, of een man zijn vrouw mag verstoten. Hij gaf hun ten antwoord:

³Wat heeft Moses u geboden?

⁴Ze zeiden: Moses heeft toegestaan, een scheidingsbrief te schrijven, en haar zó te verstoten.

⁵Jesus antwoordde hun: Om de hardheid van uw gemoed heeft Moses u deze wet gegeven;

⁶maar van de aanvang der schepping af, heeft God hen man en vrouw gemaakt;

⁷daarom zal de mens vader en moeder verlaten,

⁸en de twee zullen één vlees zijn. Ze zijn dus geen twee meer, maar één vlees.

⁹Wat dus God heeft verenigd, dat scheide geen mens.

¹⁰Thuis ondervroegen zijn leerlingen Hem hierover opnieuw.

¹¹En Hij sprak tot hen: Wie zijn vrouw verstoot, en een andere huwt, begaat echtbreuk tegen haar.

¹²En wanneer een vrouw haar man verlaat en een anderen huwt, begaat ze echtbreuk.

¹³Nu bracht men kinderen naar Hem toe,

opdat Hij ze zou aanraken. Maar de leerlingen wezen ze af.

¹⁴Toen Jesus dit zag, werd Hij verstoord, en sprak Hij tot hen: Laat de kinderen tot Mij komen, en houdt ze niet tegen; want het koninkrijk Gods is voor hen, die zijn zoals zij.

¹⁵Voorwaar, Ik zeg u: Wie het koninkrijk Gods niet aanneemt als een kind, zal er niet ingaan.

10:16

10:26

¹⁶En Hij omhelsde ze, legde hun de handen op, en zegende hen.

¹⁷En toen Hij Zich op weg begaf, kwam iemand toegelopen, knielde voor Hem neer, en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen, om het eeuwige leven te verkrijgen?

¹⁸Jesus sprak tot hem: Waarom noemt ge Mij goed? Niemand is goed, dan God alleen.

¹⁹Ge kent de geboden: Gij zult niet doden; gij zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; gij zult niemand te kort doen; eer uw vader en moeder.

²⁰Hij gaf hem ten antwoord: Meester, dit heb ik allemaal van mijn jeugd af onderhouden.

²¹Toen zag Jesus hem teder aan, en sprak tot hem: Eén ding ontbreekt u nog. Ga heen, verkoop wat ge bezit, en geef het aan de armen; en ge zult een schat in de hemel bezitten. Kom dan, en volg Mij.

²²Maar hij werd ontstemd bij dat woord, en ging treurig heen; want hij had veel bezittingen.

²³Nu zag Jesus om Zich heen, en sprak tot zijn leerlingen: Hoe moeilijk toch zullen zij, die rijkdommen bezitten, het koninkrijk Gods binnengaan.

²⁴De leerlingen waren verbaasd over zijn woorden. Maar Jesus hernam, en zeide tot hen: Kinderen, hoe moeilijk is het toch, het koninkrijk Gods binnen te gaan!

²⁵Een kameel gaat makkelijker door het oog van een naald, dan een rijke in het koninkrijk Gods.

²⁶Toen waren ze nog meer ontsteld, en zeiden

10:27 10:35 bij zichzelf: Wie kan dan zalig

worden?

²⁷Jesus zag hen aan, en sprak: Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God; want bij God is alles mogelijk.

²⁸Nu nam Petrus het woord, en zei: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd.

²⁹Jesus sprak: Voorwaar, Ik zeg u: Er is niemand, die huis, broers of zusters, vader of moeder, kinderen of akkers om Mij en om het evangelie verlaat,

³⁰of hij zal ontvangen: nu in deze wereld, zij het ook te midden van vervolgingen, het honderdvoud van huizen, broers, zusters,

moeders, kinderen en akkers; en in de toekomstige wereld het eeuwige leven.

³¹Veel eersten zullen laatsten zijn, en laatsten zullen eersten zijn.

³²Zij waren nu op weg naar Jerusalem; Jesus ging voor hen uit, en zij volgden Hem, ontsteld en bevreesd. Hij nam de twaalf weer om Zich heen, en begon hun te zeggen, wat er met Hem zou gebeuren.

³³Ziet, wij gaan naar Jerusalem op, en de Mensenzoon zal worden overgeleverd aan de opperpriesters en schriftgeleerden; en ze zullen Hem ter dood veroordelen. Ze zullen Hem overleveren aan de heidenen;

³⁴men zal Hem bespotten, bespuwen, geselen en doden; maar na drie dagen zal Hij verrijzen.

³⁵Nu kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, naar Hem toe, en zeiden: Meester, we wensen, dat Gij voor ons doet, wat we U willen vragen.

10:36

10:47

³⁶Hij zeide hun: Wat wenst gij, dat Ik voor u doe?

³⁷Ze zeiden: Verleen ons, dat wij in uw heerlijkheid mogen zitten, de één aan uw rechter-, de ander aan uw linkerhand.

³⁸Jesus sprak tot hen: Gij weet niet, wat gij vraagt. Kunt gij de kelk drinken, die Ik drink; of

het doopsel ontvangen, waarmee Ik gedoopt word?

³⁹Ze zeiden Hem: Dat kunnen we. Jesus sprak tot hen: Gij zult wel de kelk drinken, die Ik drink, en het doopsel ontvangen, waarmee Ik gedoopt word;

⁴⁰maar zitten aan mijn rechter- of linkerhand kan Ik niet geven; dit is voor hem, wien het bereid is.

⁴¹Toen de tien anderen dit hoorden, werden ze

verontwaardigd op Jakobus en Johannes.

⁴²Maar Jesus riep hen naar Zich toe, en sprak tot hen: Gij weet, dat zij, die als vorsten worden beschouwd, over de volkeren heersen, en dat hun rijksgroten ze hun macht laten voelen.

⁴³Zó moet het niet zijn onder u; maar wie onder u groot wil worden, moet uw dienaar zijn;

⁴⁴en wie onder u de eerste wil zijn, moet aller dienstknecht wezen.

⁴⁵Ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en zijn leven te geven tot losprijs voor velen.

⁴⁶Nu kwamen zij te Jericho aan. En toen Hij Jericho verliet, vergezeld van zijn leerlingen en een talrijke menigte, zat er een blinde bedelaar langs de weg: Bartimeüs, de zoon van Timeüs.

⁴⁷Zodra hij hoorde, dat het Jesus van Názaret

was. begon hij hard te roepen: Jesus, Zoon van David, ontferm U mijner!

⁴⁸Velen vielen tegen hem uit, om hem tot zwijgen te brengen. Maar hij riep nog harder: Zoon van David, ontferm U mijner!

⁴⁹Jesus bleef staan, en sprak: Roept hem hier. Ze riepen den blinde, en zeiden tot hem: Houd moed, sta op; Hij roept u.

⁵⁰Hij wierp zijn mantel weg, sprong overeind, en ging naar Jesus toe.

⁵¹Jesus sprak tot hem: Wat wilt ge, dat Ik voor u doe? De blinde zeide Hem: Rabboni, dat ik zien zal.

⁵²En Jesus sprak tot hem: Ga; uw geloof heeft u gered. En aanstonds zag hij weer, en volgde Hem op zijn weg.

11

¹Toen zij Jerusalem naderden, bij Bétfage en Betánië op de Olijfberg, zond Hij twee van zijn leerlingen vooruit,

²en zei tot hen: Gaat naar het dorp, dat tegenover u ligt. Zodra ge daar binnenkomt, zult ge er een veulen vinden vastgebonden, waarop nog geen mens heeft gezeten; maakt het los, en brengt het hier.

³Zo iemand u zegt: Wat doet ge daar? zegt dan: de Heer heeft het nodig, maar Hij stuurt het dadelijk hier terug.

⁴Ze gingen heen, en vonden een veulen, vastgebonden voor de deur buiten op straat; en ze maakten het los.

11:5

Marcus 11:15

⁵Enige omstanders zeiden tot hen: Wat hebt ge dat veulen los te maken?

⁶Ze antwoordden hun, zoals Jesus hun bevolen had; en men liet ze begaan

⁷Ze brachten het veulen bij Jesus, en legden er hun mantels op; en Hij zette Zich daarop neer.

⁸Nu spreidden velen hun mantels over de weg, en anderen de groene twijgen, die ze op de velden hadden gekapt.

⁹En zij, die voorop gingen en volgden, riepen: Hosanna!

¹⁰Gezegend die komt in de naam des Heren; Gezegend het rijk van onzen vader David, dat komt; Hosanna in den hogen!

¹¹Zo trok Hij Jerusalem en de tempel binnen. En toen Hij alles had afgezien, en het intussen laat was geworden, keerde Hij met de twaalf naar Betánië terug.

¹²Toen zij de volgende dag uit Betánië vertrokken, kreeg Hij honger.

¹³Van verre zag Hij een vijgeboom, die in het blad stond: Hij ging er heen, om te zien, of Hij er misschien iets aan kon vinden. Maar toen Hij er bij kwam, vond Hij er niets dan bladeren aan; want het was de tijd der vijgen niet.

¹⁴En Hij sprak tot hem: Nooit in der eeuwigheid eet iemand nog vruchten van u! Zijn leerlingen hoorden het.

¹⁵Zij kwamen in Jerusaleem. Hij ging de tempel binnen, en begon er allen uit te drijven, die in de tempel verkochten en kochten; Hij smet de tafels der wisselaars en de stoelen der duivenverkopers omver,

11:16

11:27

¹⁶en liet niet toe, dat nog iemand koopwaar door de tempel droeg.

¹⁷En Hij leerde aldus: Staat er niet geschreven: “Mijn huis zal heten een huis van gebed voor alle volkeren; maar gij hebt er een rovershol van gemaakt”.

¹⁸De opperpriesters en schriftgeleerden hoorden het, en zochten een middel om Hem te doden; want ze waren bang voor Hem, daar al het volk in bewondering stond voor zijn leer.

¹⁹Tegen de avond verlieten ze de stad.

²⁰De volgende morgen kwamen zij langs de vijgeboom, en zagen, dat hij van de wortel af was verdord.

²¹Petrus herinnerde zich het gebeurde, en sprak tot Hem: Rabbi, zie eens: de vijgeboom, die Gij gevloekt hebt, is verdord.

²²Jesus gaf hun ten antwoord: Hebt Godsgeloof!

²³Voorwaar, Ik zeg u: Zo iemand zegt tot deze berg: Hef u op, en werp u in zee; als hij niet twijfelt in zijn hart, maar gelooft, dat er gebeurt wat hij zegt, dan zal het gebeuren.

²⁴Daarom zeg Ik u: Zo gij iets vraagt in het gebed, gelooft dan, dat gij het verkrijgt; en gij zult het verkrijgen.

²⁵Maar wanneer gij staat te bidden, en gij iets tegen iemand hebt, vergeeft het dan: opdat uw Vader, die in de hemel is, ook u uw zonden vergeeft.

²⁶-

²⁷Zo kwamen zij weer in Jerusalem terug. En terwijl Hij rondwandelde in de tempel, traden
de

opperpriesters, schriftgeleerden en oudsten op Hem toe,

⁵¹⁸en zeiden tot Hem: Met wat recht doet Gij dit alles; of wie heeft U het recht gegeven, om dit te doen?

²⁹Jesus sprak tot hen: Ook Ik zal U één vraag stellen; zo gij Mij daarop antwoordt, dan zal ook Ik u zeggen, met welk recht Ik dit alles doe.

⁵²⁰Was het doopsel van Johannes van de hemel of van de mensen? Antwoordt Mij!

³¹Ze overlegden bij zichzelf: Zo we zeggen: “van de hemel”, dan zal Hij antwoorden: waarom hebt gij hem dan niet geloofd?

³²Zouden we zeggen: “van de mensen”? ...Maar ze waren bang voor het volk; want allen hielden Johannes voor een echten profeet.

³³Ze gaven dus Jesus ten antwoord: We weten het niet. Nu sprak Jesus tot hen: Dan zeg Ik u evenmin, met welk recht Ik dit alles doe.

12

¹Toen begon Hij tot hen in parabels te spreken: Een man plantte een wijngaard,

⁵¹ Op de vastgestelde tijd zond hij een knecht naar de landbouwers, om van de landbouwers zijn deel der vruchten van de wijngaard in ontvangst te nemen.

⁵² Maar ze grepen en sloegen hem, en zonden hem met lege handen heen.

omringde hem met een muur, groef er een wijnpers in, en bouwde er een toren op. Daarna verpachtte hij hem aan landbouwers, en vertrok naar het buitenland.

12:4

12:14

⁴Weer stuurde hij hun een anderen knecht; dien sloegen ze op het hoofd, en beledigden hem.

⁵Nog eens stuurde hij een andere; en hem doodden ze. Zo nog verschillende anderen; den een sloegen ze, den ander doodden ze.

⁶Nu had hij enkel nog zijn geliefden zoon. Ten laatste zond hij ook dezen tot hen, en sprak: Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben.

⁷Maar die landbouwers zeiden tot elkander: Dat is de erfgenaam; komt, laten we hem doden, dan zullen wij de erfenis krijgen.

⁸Ze grepen hem vast, doodden hem, en wierpen hem buiten de wijngaard.

⁹Wat zal nu de heer van de wijngaard doen? Hij zal de landbouwers gaan verdelgen, en de wijngaard aan anderen geven.

¹⁰Hebt gij dit Schriftwoord niet gelezen: De steen, die de bouwlieden hebben verworpen, Is de hoeksteen geworden;

¹¹De Heer heeft het gedaan: Een wonder is het in onze ogen.

¹²Toen zochten ze zich van Hem meester te

maken; maar ze vreesden het volk. Want ze begrepen, dat Hij met de parabel hen had bedoeld. Ze lieten Hem met rust, en gingen heen.

¹³Daarop zonden ze enige farizeën en herodianen op Hem af, om Hem in zijn eigen woorden te verstrikken.

¹⁴Ze kwamen, en zeiden tot Hem: Meester, we weten, dat Gij oprecht zijt, en niemand naar de ogen ziet; want Gij kent geen aanzien des persoons, maar leert naar waarheid de weg van God. Is het geoorloofd, den keizer belasting te
12:15 Marcus 12:25 betalen, of niet; moeten we betalen, of niet?

¹⁵Maar Hij doorzag hun list, en sprak tot hen: Wat stelt gij Mij op de proef? Laat Mij eens een tienling zien.

¹⁶Ze brachten er een. Hij zei hun: Wiens beeld en randschrift is dit? Ze zeiden Hem: Van den keizer.

¹⁷Jesus sprak tot hen: Geeft dan den keizer, wat den keizer toekomt; en geeft aan God, wat God toekomt. En ze stonden verbaasd over Hem.

¹⁸Ook de sadduceën, die de verrijzenis loochenen, kwamen op Hem af. Ze ondervroegen Hem:

¹⁹Meester, Moses heeft ons voorgeschreven, dat, wanneer iemands broer komt te sterven en een vrouw zonder kinderen achterlaat, zijn

broer dan de vrouw moet nemen, en nakomelingschap voor zijn broer moet verwekken.

²⁰Nu waren er zeven broers. De eerste nam een vrouw, en stierf zonder kinderen na te laten.

²¹De tweede nam haar, en stierf; en ook deze liet geen kinderen na. Zo ook de derde,

²²en alle zeven, zonder kinderen na te laten. Het laatst van allen stierf de vrouw.

²³Wien van hen zal zij nu bij de verrijzenis, wanneer ze zullen opstaan, als vrouw toebehoren? Alle zeven hebben haar immers tot vrouw gehad.

²⁴Jesús sprak tot hen: Zoudt gij niet in dwaling zijn, omdat gij de Schriften niet kent, en evenmin de kracht van God?

²⁵Want wanneer men opstaat van de doden, dan huwt men niet, noch wordt men gehuwd, maar dan zal men zijn als engelen in de hemel.

12:26

12:35

²⁶En wat nu de verrijzenis der doden betreft, hebt gij in het boek van Mozes bij het braambosverhaal niet gelezen, hoe God tot hem sprak: “Ik ben de God van Abraham, de God van Isaäk, de God van Jakob”?

²⁷Hij is toch geen God van doden, maar van levenden. Gij verkeert in grote dwaling.

²⁸Een der schriftgeleerden hoorde hun woordenwisseling, en kwam naderbij. Daar hij inzag, dat Hij hun goed had geantwoord, vroeg hij Hem: Wat is het allereerste gebod?

²⁹Jesus antwoordde hem: Het eerste is: Hoor Israël; de Heer, onze God, is de enige Heer;

³⁰gij zult den Heer uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw verstand en met heel uw kracht.

³¹Het tweede is dit: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf. Groter dan deze geboden is er geen.

³²De schriftgeleerde zeide Hem: Juist, Meester, Gij hebt naar waarheid gezegd, dat Hij één is, en dat er geen andere bestaat buiten Hem;

³³en dat Hem te beminnen met heel het hart en

heel het verstand en met heel de kracht, en den naaste te beminnen als zichzelf, veel beter is dan alle brand- en slachtoffers.

³⁴Daar Jesus zag, dat hij verstandig geantwoord had, sprak Hij tot hem: Ge zijt niet ver van het koninkrijk Gods. Toen durfde niemand Hem meer ondervragen.

³⁵Nu nam Jesus het woord, en sprak bij zijn onderricht in de tempel: Hoe kunnen de schriftgeleerden zeggen, dat de Christus de zoon

³⁶David zelf heeft in den Heiligen Geest gezegd: “De Heer heeft gesproken tot mijn Heer: Zet U aan mijn rechterhand, Totdat Ik uw vijanden leg Als een voetbank voor uw voeten.”

³⁷David zelf noemt Hem dus Heer; hoe is Hij dan zijn zoon? En de grote menigte luisterde graag naar Hem.

³⁸Nog sprak Hij bij zijn onderricht: Wacht u voor de schriftgeleerden, die er van houden, in lange gewaden rond te lopen, en op de markt te worden begroet;

³⁹die de eerste zetels begeren in de synagogen, en de eerste plaatsen aan de gastmalen;

⁴⁰die het goed der weduwen verslinden, en voor de schijn lange gebeden verrichten. Ze zullen des te strenger worden gevonnist.

⁴¹En daar Hij tegenover de offerkist zat, zag Hij, hoe de menigte geld in de offerkist stortte. Een aantal rijken wierpen er veel in:

⁴²maar er kwam ook een arme weduwe, die er twee penningen, dat is een vierling, in deed.

⁴³Hij riep zijn leerlingen, en sprak tot hen: Voorwaar, Ik zeg u: Deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gestort dan alle anderen.

⁴⁴Want allen hebben van hun overvloed geofferd, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven, wat ze bezat, haar hele vermogen.

13

¹Toen Hij daarop de tempel verliet, zei een zijner leerlingen tot Hem: Zie, Meester, wat een stenen, en wat een gebouwen!

13:2

13:11

²Jesús sprak tot hem: Ziet ge al die grote gebouwen? Er zal geen steen op de andere blijven, maar alles zal worden verwoest.

³En toen Hij op de Olijfberg tegenover de tempel zat, ondervroegen Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas Hem afzonderlijk:

⁴Zeg ons: wanneer zal dat gebeuren; en wat zal het teken zijn, dat dit alles zal worden vervuld? Nu begon Jesús hun te zeggen:

⁵Past op, dat niemand u misleidt!

⁶Want velen zullen met mijn Naam optreden, en zeggen, dat Ik het ben; en ze zullen er velen misleiden.

⁷En wanneer gij zult horen van oorlogen en oorlogsgeruchten, schrikt er niet van; want dit moet allemaal wel gebeuren, maar het is het einde nog niet.

⁸Volk zal opstaan tegen volk, en rijk tegen rijk; en er zullen aardbevingen zijn en hongersnood, hier en elders. Maar dit alles is slechts het begin van de weeën.

⁹Weest op uw hoede. Men zal u aan gerechtshoven overleveren, in synagogen zult

gij worden geseld, en voor landvoogden en koningen zult gij terecht staan terwille van Mij, om getuigenis voor hen af te leggen.

¹⁰Doch eerst moet aan alle volken het evangelie worden verkondigd.

¹¹En wanneer men u wegvoert en verraadt, weest dan niet bezorgd, wat gij zult zeggen; maar spreekt, wat u in dat uur zal worden ingegeven. Want niet gij zijt het, die spreekt, maar de Heilige Geest.

13:12

Marcus 13:23

¹²De broer zal zijn broer ter dood overleveren, en de vader zijn kind; de kinderen zullen opstaan tegen hun ouders, en ze doden.

¹³En gij zult gehaat zijn bij allen om mijn naam; maar wie volhardt ten einde toe, zal zalig worden.

¹⁴Wanneer gij de gruwel der ontheiliging ziet staan, waar hij niet staan mag, —die het leest, begrippe het! —laten zij, die in Judea zijn, dan naar de bergen vluchten;

¹⁵en wie op het dakterras is, dale niet af in het huis, en ga niet naar binnen, om iets mee te nemen uit zijn huis;

¹⁶en wie op het veld is, kere niet terug, om zijn kleed te gaan halen.

¹⁷Wee in die dagen de zwangere en zogende vrouwen!

¹⁸Bidť toch, dat het niet in de winter gebeurt.

¹⁹Want dat zullen dagen zijn van ellende, zoals er nooit is geweest van het begin der wereld af, die God heeft geschapen, tot heden toe, en zoals er ook nooit meer zal zijn.

²⁰En zo de Heer die dagen niet had verkort, geen mens bleef behouden; maar om de uitverkorenen, die Hij Zich heeft gekozen, heeft Hij die dagen verkort.

²¹Als dan iemand u zegt: Zie, hier is de Christus; zie, Hij is ginds; gelooft het niet.

²²Want er zal menig valse-christus opstaan en tal van valse profeten, en ze zullen tekenen en wonderen verrichten; zodat als 't mogelijk was, ze zelfs de uitverkorenen zouden misleiden.

²³Weest op uw hoede! Ziet, Ik heb u alles

13:24 13:35 voorspeld.

²⁴Maar in die dagen, na die ellende, zal de zon worden verduisterd, en de maan geen licht meer geven:

²⁵de sterren zullen van de hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen worden geschokt.

²⁶Dan zal men den Mensenzoon op de wolken zien komen met grote macht en majesteit.

²⁷Dan zal Hij zijn engelen zenden, en Hij zal van de vier windstreken zijn uitverkorenen verzamelen, van het einde der aarde tot aan het einde des hemels.

²⁸Leert van de vijgeboom deze gelijkenis. Wanneer zijn twijg al zacht is geworden, en de bladeren al ontspruiten, dan weet gij, dat de zomer nabij is.

²⁹Zo ook, wanneer gij dit alles gebeuren ziet, weet dan, dat het dicht voor de deur staat.

³⁰Voorwaar, Ik zeg u: dit geslacht gaat niet voorbij, eer dit alles is geschied.

³¹Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan.

³²Maar van die dag of dat uur weet niemand iets af, zelfs niet de engelen in de hemel, noch de Zoon, maar de Vader alleen.

³³Weest op uw hoede en waakt! Want gij weet niet, wanneer de tijd daar is.

³⁴Het gaat er mee, als met een mens, die naar het buitenland reisde, zijn huis verliet, en het beheer aan zijn dienaars overdroeg; aan ieder gaf hij zijn taak, en aan den deurwachter beval hij te waken.

³⁵Waakt dus, want gij weet niet, wanneer de

13:36⁵³

Marcus 14:7

⁵³ Want deze balsem had voor meer dan driehonderd tienlingen verkocht kunnen worden, en aan de armen worden gegeven. En ze waren boos op haar.

heer des huizes komt: 's avonds laat of te middernacht, bij het hanengekraai of 's morgens vroeg.

³⁵⁴Hij komt onverwacht; moge hij u niet slapend vinden.

³⁵⁵Wat Ik ú zeg, dat zeg Ik aan allen: Waakt!

14

¹Twée dagen later was het Pasen, en het feest van de ongedesemde broden. En de opperpriesters en schriftgeleerden zochten naar een middel, om Hem met list gevangen te nemen, en te doden.

²Ze zeiden: Niet op het feest; er mocht eens oproer komen onder het volk.

³Terwijl Hij nu te Betánië was in het huis van Simon den melaatse, en aanlag aan tafel, kwam er een vrouw, die een albasten kruik vol echte, kostbare nardus droeg; ze brak de kruik stuk, en goot de nardus uit over zijn hoofd.

⁵⁴Maar Jesus sprak: Laat haar met rust! Waarom valt gij haar lastig? Ze heeft een goed werk aan Mij gedaan.

⁵⁵Want de armen hebt gij altijd bij u, en gij kunt hun goed doen, wanneer gij wilt; Mij niet.

⁴Sommigen werden er verontwaardigd over, en zeiden: Waarom die verkwisting met de balsem?

14:8

14:18

⁸Zij heeft gedaan, wat ze kon; ze heeft reeds vooruit mijn lichaam gebalsemd voor de begrafenis.

⁹Voorwaar, Ik zeg u: Overal, in heel de wereld, waar dit evangelie wordt gepreekt, zal ook tot hare gedachtenis worden vermeld, wat ze gedaan heeft.

¹⁰Toen ging Judas Iskariot, een van de twaalf, naar de opperpriesters, om Hem aan hen over te leveren.

¹¹Ze verheugden zich, toen ze dit hoorden, en beloofden hem, geld te geven. Hij zocht dus naar een gelegenheid, om Hem te verraden.

¹²Op de eerste dag der ongedesemde broden, waarop men het Pascha offerde, zeiden zijn leerlingen tot Hem: Waar wilt Gij, dat we U de voorbereidselen gaan maken, om het paasmaal te eten?

¹³Hij zond dus twee van zijn leerlingen heen, en zei hun: Gaat naar de stad; daar zult gij een man tegenkomen, die een kruik water draagt; gaat hem achterna.

¹⁴en zegt, waar hij binnengaat, tot den heer des huizes: De Meester zegt: waar is de zaal, waar Ik met mijn leerlingen het paasmaal kan houden?

¹⁵En Hij zal u een grote opperzaal aanwijzen, goed gemeubeld en van alles voorzien; maakt daar alles voor ons gereed.

¹⁶De leerlingen gingen heen, kwamen in de stad, en vonden het, zoals Hij hun had gezegd; en ze maakten het paasmaal gereed.

¹⁷Tegen de avond kwam Hij met het twaalfstal.

¹⁸En terwijl ze aanlagen en aten, sprak Jesus:

Voorwaar, Ik zeg u: één van u zal Mij verraden, een die met Mij eet.

¹⁹Nu werden ze bedroefd, en vroegen Hem de een na den ander: Ben ik het?

²⁰Hij sprak tot hen: Eén uit de twaalf, die met Mij in de schotel doopt.

²¹De Mensenzoon gaat wel heen, zoals van Hem geschreven staat; maar wee dien mens, door wien de Mensenzoon verraden wordt. Het zou beter voor hem zijn, zo hij niet was geboren, die mens.

²²Terwijl zij nu aten, nam Jesus brood, zegende het, brak het, gaf het hun, en zeide: Neemt, dit is mijn lichaam.

²³Daarna nam Hij de kelk, sprak een dankgebed uit, en gaf hun de kelk; en zij dronken er allen uit.

²⁴En Hij zeide tot hen: Dit is mijn bloed van het Verbond, dat voor velen wordt vergoten.

²⁵Voorwaar, Ik zeg u: Ik zal de vrucht van de wijnstok niet meer drinken tot op de dag, waarop Ik ze hernieuwd zal drinken in het koninkrijk Gods.

²⁶En nadat zij de lofzang hadden gezongen, gingen zij naar de Olijfberg.

²⁷Toen sprak Jesus tot hen: Deze nacht zult gij allen aan Mij worden geërgerd. Want er staat

geschreven: “Ik zal den herder slaan. en de schapen zullen worden verstrooid.”

²⁸Maar wanneer Ik verrezen zal zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea.

²⁹Petrus zei Hem: Al werden ook allen aan U geërgerd, ik niet.

14:30

14:41

³⁰Jesus sprak tot hem: Voorwaar, Ik zeg u: Heden nog in deze nacht, eer de haan twee maal gekraaid heeft, zult ge Mij driemaal verloochenen.

³¹Maar nog krachtiger zeide hij: Al moest ik zelfs met U sterven, verloochenen zal ik U niet. Zo spraken ook allen.

³²Toen kwamen zij aan een landgoed, Getsémani genaamd. Nu zei Hij tot zijn leerlingen: Zet u hier neer, terwijl Ik ga bidden.

³³Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met Zich mee, en begon ontroerd en angstig te worden.

³⁴En Hij sprak tot hen: Mijn ziel is dodelijk bedroefd: blijft hier en waakt.

³⁵Hij ging nog een weinig verder, viel neer ter aarde, en bad, dat dit uur, zo het mogelijk was, Hem mocht voorbijgaan.

³⁶Hij sprak: Abba, Vader; alles is mogelijk bij U; neem deze kelk van Mij weg. Maar niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt.

Marcus

cc

Marcus

³⁷Nu ging Hij terug, en vond hen in slaap. Hij sprak tot Petrus: Simon, slaapt ge? Kunt ge dan niet één uur waken?

³⁸Waakt en bidt, opdat gij niet in bekoring komt. De geest is gewillig, maar het vlees is zwak.

³⁹En weer ging Hij heen, en bad met dezelfde woorden.

⁴⁰Hij keerde terug, en vond hen opnieuw in slaap; want hun ogen vielen toe. Ze wisten niet, wat ze Hem zouden antwoorden.

⁴¹Toen kwam Hij voor de derde maal, en sprak tot hen: Slaapt nu voort, en rust uit. Het is beslist.

14:42

14:53

Het uur is gekomen: ziet, de Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen der zondaars.

⁴²Staat op, laat ons gaan; ziet, die Mij verraadt is nabij.

⁴³En terwijl Hij nog sprak, kwam Judas, een van de twaalf, vergezeld van een bende met zwaarden en stokken, uitgezonden door de opperpriesters, schriftgeleerden en oudsten.

⁴⁴De verrader had hun een teken gegeven, en gezegd: Dien Ik zal kussen. Hij is het; grijpt Hem vast, en leidt Hem weg onder strenge bewaking.

⁴⁵Hij kwam dus, liep terstond op Hem toe, en zeide: Rabbi. En hij kuste Hem.

⁴⁶Toen sloegen ze de hand aan Hem, en grepen Hem vast.

⁴⁷Maar een der aanwezigen trok het zwaard, trof den knecht van den hogepriester, en sloeg hem het oor af.

⁴⁸Nu nam Jesus het woord, en sprak tot hen: Gij zijt uitgetrokken als tegen een rover, met zwaarden en stokken, om Mij gevangen te nemen.

⁴⁹Dag aan dag leerde Ik bij u in de tempel, en gij hebt Mij niet gegrepen. Maar zo moeten de Schriften worden vervuld.

⁵⁰Toen verlieten Hem allen, en namen de vlucht.

⁵¹Maar een jonge man, met slechts een nachtkleed om het lijf, ging Hem achterna. Ze grepen hem vast;

⁵²maar hij liet het nachtkleed in de steek, en vluchtte weg, ongekleeed.

⁵³Ze brachten Jesus bij den hogepriester; en alle opperpriesters, oudsten en schriftgeleerden

^{14:54} ^{14:64}kwamen bijeen.

⁵⁴Petrus volgde Hem van verre tot in de voorhof van den hogepriester; hij zette zich bij de dienstknechten neer, om zich bij het vuur te warmen.

⁵⁵De opperpriesters en heel de Hoge Raad zochten nu naar een aanklacht tegen Jesus, om Hem ter dood te brengen. Maar ze vonden niets.

⁵⁶Wel brachten velen valse beschuldigingen tegen Hem in, maar de getuigenissen stemden niet overeen.

⁵⁷Toen traden er enigen naar voren, die vals tegen Hem getuigden, en zeiden:

⁵⁸We hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze tempel afbreken, die door mensenhanden is gemaakt, en in drie dagen een andere bouwen, die niet door mensenhanden gemaakt is.

⁵⁹Maar ook hier stemde hun getuigenis niet overeen.

⁶⁰Toen stond de hogepriester op in de kring, en ondervroeg Jesus, aldus: Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen U?

⁶¹Maar Hij zweeg, en antwoordde niets. Opnieuw vroeg Hem de hogepriester, en zei Hem:

Zijt Gij de Christus, de Zoon van den Gezegende?

⁶²Jesus sprak: Ik ben het! Gij zult den Mensenzoon gezeten zien aan de rechterhand der Majesteit, en Hem zien komen op de wolken des hemels.

⁶³Toen scheurde de hogepriester zijn klederen, en zeide: Wat hebben we nog getuigen nodig?

⁶⁴Gij hebt de godslastering gehoord. Wat dunkt u? En allen spraken het vonnis uit, dat Hij des doods schuldig was.

⁶⁵Toen begonnen sommigen Hem te bespuwen, zijn gelaat te bedekken en Hem kaakslagen te geven, en dan tot Hem te zeggen: Profeteer! Ook de dienstknechten sloegen Hem in het gelaat.

⁶⁶Terwijl Petrus zich dus beneden in de voorhof bevond, kwam daar een der dienstmeisjes van den hogepriester;

⁶⁷en toen ze Petrus zich zag warmen, keek ze hem aan, en sprak: Ook gij waart bij Jesus van Názaret.

⁶⁸Doch hij loochende het en sprak: Ik weet niet, ik begrijp niet, wat ge zegt. Hij ging weg naar de voorhal; en er kraaide een haan.

⁶⁹Maar het dienstmeisje, dat hem had opgemerkt, begon nu weer tot de omstanders te zeggen: Hij is er een van.

⁷⁰Maar hij loochende het opnieuw. Kort daarop zeiden ook de omstanders op hun beurt tot Petrus: Zeker, ook gij zijt er een van, want ge zijt een Galileër.

⁷¹Nu begon hij te vloeken en te zweren: Ik ken den mens niet, van wien gij spreekt.

⁷²En aanstonds kraaide een haan voor de tweede maal. Toen dacht Petrus aan het woord, dat Jesus tot hem gesproken had: Eer de haan

tweemaal gekraaid heeft, zult ge Mij driemaal verlooehenen. En hij barstte in tranen los.

15

¹Heel in de vroegte namen de opperpriesters met de oudsten, schriftgeleerden en heel de Hoge Raad een beslissing. Ze lieten Jesus binden,

15:2

15:15

voerden Hem weg, en leverden Hem over aan Pilatus.

²Pilatus ondervroeg Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? Hij gaf hem ten antwoord: Ge zegt het.

³Nu brachten de opperpriesters vele beschuldigingen tegen Hem in.

⁴Pilatus vroeg Hem opnieuw: Antwoordt Gij niets? Zie, wat zware beschuldiging ze tegen U inbrengen.

⁵Jesus gaf geen antwoord meer, zodat het Pilatus verbaasde.

⁶Maar op de feestdagen liet hij hun, naar eigen keuze, een der gevangenen vrij.

⁷Nu zat er een zekere Barabbas gevangen tegelijk met andere oproermakers, die bij het oproer een moord hadden begaan.

⁸Toen het volk dan kwam opdagen, en aan Pilatus begon te vragen, wat hij hun gewoonlijk toestond.

⁹antwoordde hij hun: Wilt gij, dat ik u den Koning der Joden vrijlaat?

¹⁰Want hij begreep, dat de opperpriesters Hem uit afgunst hadden overgeleverd.

¹¹Maar de opperpriesters hitsten de menigte op: hij moest hun maar liever Barabbas vrijlaten.

¹²Pilatus hernam, en sprak tot hen: Wat moet ik dan met Hem doen, dien gij Koning der Joden noemt?

¹³En ze schreeuwden opnieuw: Kruisig Hem!

¹⁴Pilatus zei hun: Wat heeft Hij dan voor kwaad gedaan? Maar ze schreeuwden nog harder: Kruisig Hem!

¹⁵Toen liet Pilatus hun Barabbas vrij, om het

15:16

15:28

volk terwille te zijn: maar Jesus liet hij geselen, en gaf Hem over, om te worden gekruisigd.

¹⁶Nu brachten de soldaten Hem naar binnen, in de voorhof van het rechthuis, en riepen de hele bende bijeen.

¹⁷Ze hingen Hem het purper om, en vlochten een doornenkroon, en zetten die op zijn hoofd.

¹⁸Toen gingen ze Hem huldigen: Wees gegroet, Koning der Joden!

¹⁹Dan sloegen ze Hem met een rietstok op het hoofd, bespuwden Hem, wierpen zich op de knieën, en brachten Hem hulde.

²⁰En nadat ze Hem hadden bespot, deden ze Hem het purper af, trokken Hem zijn klederen aan, en voerden Hem weg ter kruisiging.

²¹Ze dwongen een voorbijganger, die juist van het veld kwam, zijn kruis te dragen; het was Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus.

²²Ze voerden Hem naar een plaats, die Gólgota of schedelplaats heet.

²³Nu gaven ze Hem wijn te drinken met mirre vermengd; maar Hij nam er niet van.

²⁴Na Hem gekruisigd te hebben, verdeelden ze zijn klederen, en wierpen het lot over hun aandeel.

²⁵Het was het derde uur, toen ze Hem kruisigden.

²⁶Het opschrift met de reden van zijn veroordeling luidde: De Koning der Joden!

²⁷Met Hem kruisigden ze twee rovers, één aan zijn rechterhand, en één aan zijn linker.

²⁸Toen werd de Schrift vervuld, die zegt: “En

15:29

15:40

onder de booswichten werd Hij gerekend.”

²⁹En zij die voorbijgingen, lasterden Hem, schudden het hoofd, en zeiden: Ba! Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt,

³⁰red Uzelf, kom af van het kruis!

³¹Zo spotten ook de opperpriesters en schriftgeleerden onder elkander, en zeiden: Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden;

³²de Christus, Israëls Koning, kome nu eens af van het kruis, opdat we het zien en geloven! Zelfs zij beschimpten Hem, die met Hem waren gekruisigd.

³³Tegen het zesde uur tot het negende toe, viel er duisternis neer over het hele land.

³⁴Omstreeks het negende uur riep Jesus met luider stem: Eloi Eloi, lamma sabaktáni; dat is: “Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij Mij!”

³⁵Sommigen, die daar stonden, hoorden het en zeiden: Zie, Hij roept Elias.

³⁶Eén hunner liep heen, vulde een spons met azijn, stak ze op een riet, gaf Hem te drinken, en zeide: Wacht, laat ons eens zien, of Elias Hem er soms af komt halen.

³⁷Toen riep Jesus met luider stem, en gaf de geest.

³⁸En het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën van boven tot onder.

³⁹Toen nu de hoofdman, die tegenover Hem post had gevat, zag, dat Hij onder zulke omstandigheden gestorven was, sprak hij: Waarachtig, deze man was Gods Zoon.

⁴⁰Ook enige vrouwen stonden van verre toe te

zien; onder anderen, Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus den Jongeren en van Josef en Salome;

⁴²ze waren Hem gevolgd, toen Hij in Galilea was, om Hem te dienen; ook vele anderen waren er bij, die met Hem naar Jerusalem waren opgegaan.

⁴³Daar het een dag van voorbereiding was, daags voor de sabbat, en het reeds tegen de avond liep,

⁴³kwam Josef van Arimatea, een voornaam raadsheer, die ook zelf het koninkrijk Gods verwachtte, en ging vrijmoedig naar Pilatus, om hem het lichaam van Jesus te vragen.

⁴⁴Pilatus verwonderde zich, dat Hij reeds gestorven was; hij ontbood den hoofdman, en vroeg hem, of Hij al lang was gestorven.

¹ Maria Magdalena en Maria van Josef zagen toe, waar Hij werd neergelegd.

16

² Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria Magdalena, Maria van Jakobus, en Salome specerijen, om Jesus te gaan balsemen.

³ Zeer vroeg op de eerste dag der week, bij het opgaan der zon, kwamen ze bij het graf.

⁴⁵En toen hij dit van den hoofdman vernomen had, stond hij het lichaam aan Josef af.

⁴⁶Nu kocht deze een lijnwaad, nam Hem af van het kruis, en wikkelde Hem in het lijnwaad. En hij legde Hem in een graf, dat in een rots was uitgehouwen, en rolde een steen voor de ingang van het graf.

16:3

16:14

³En ze zeiden tot elkander: Wie zal ons de steen weggrollen voor de ingang van het graf?

⁴Maar toen ze gingen zien, merkten ze, dat de steen al op zij was gerold; want hij was zeer groot.

⁵Ze gingen het graf in, en zagen aan de rechterkant een jongeling zitten, in een wit gewaad gekleed. Ze werden hevig ontsteld.

⁶Maar hij sprak tot haar: Weest maar niet bang! Gij zoekt Jesus van Názaret, die gekruisigd is? Hij is verrezen; hier is Hij niet. Ziet hier de plaats, waar men Hem heeft neergelegd.

⁷Gaat nu heen, en zegt aan zijn leerlingen en aan Petrus: Hij gaat u vóór naar Galilea; daar zult gij Hem zien, zoals Hij het u heeft gezegd.

⁸Ze gingen naar buiten, en vluchtten weg van het graf; want schrik en ontzetting had haar bevangen. En ze zeiden er niemand iets van; zo bang waren ze.

⁹Toen Hij dan verrezen was, 's morgens vroeg, op de eerste dag van de week, verscheen Hij het

eerst aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven duivels had uitgedreven.

¹⁰Deze ging het melden aan hen, die met Hem waren geweest, en die nu treurden en weenden.

¹¹Maar toen ze hoorden, dat Hij leefde en door haar was gezien, geloofden ze het niet.

¹²Daarna verscheen Hij in een andere gedaante aan twee van hen, die op weg waren naar buiten.

¹³Deze gingen terug, en meldden het aan de anderen; maar ook hen geloofden ze niet.

¹⁴Eindelijk verscheen Hij aan alle elf, terwijl ze

16:15

Marcus 16:20

aan tafel waren. Hij verweet hun het ongeloof en de verstoktheid van hart, omdat ze hen niet hadden geloofd, die Hem na de verrijzenis hadden gezien.

¹⁵En Hij sprak tot hen: Gaat heel de wereld door, en predikt het evangelie aan ieder schepsel.

¹⁶Wie gelooft en gedoopt is, zal zalig worden; maar wie niet gelooft, zal worden veroordeeld.

¹⁷Deze wonderen zullen hen vergezellen, die hebben geloofd: in mijn Naam zullen ze duivels uitdrijven; vreemde talen zullen ze spreken;

¹⁸slangen zullen ze opnemen; en al drinken ze dodelijk vergif, het zal hun niet schaden; zieken zullen ze de handen opleggen, en zij zullen genezen.

Lucas

ccxi

Lucas

¹⁹Toen de Heer Jesus met hen gesproken had, is Hij opgenomen ten hemel, en is neergezeten aan de rechterhand Gods.

²⁰Maar zij trokken uit, om overal te preken; en de Heer werkte met hen mee, en bevestigde het woord door de wonderen, die het vergezelden.

1:1

1:10

Het Evangelie volgens Lucas

¹Daar reeds velen ondernomen hebben, een

verhaal samen te stellen van de gebeurtenissen, die onder ons zijn geschied,

²en zoals ze ons door de eerste ooggetuigen en bedienaars van het Woord zijn overgeleverd,

³kwam het ook mij wenselijk voor, beste Teófilus, na alles, van de aanvang af, nauwkeurig te hebben onderzocht, het ordelijk voor u te beschrijven,

⁴om u de waarachtigheid te doen zien van de leer, waarin ge onderwezen zijt.

⁵In de dagen van Herodes, koning van Judea, was er een priester Zakarias geheten, uit het priesterlijk geslacht van Abias; zijn vrouw behoorde tot de dochters van Aäron, en heette Elisabet.

⁶Beiden waren rechtschapen in de ogen van God, en leefden onberispelijk in al de geboden en voorschriften van den Heer.

⁷Ze hadden geen kinderen; want Elisabet was onvruchtbaar, en beiden waren reeds hoogbejaard.

⁸Eens, dat zijn afdeling de beurt had, om de dienst voor God te verrichten,

⁹werd hij, zoals dit bij de priesters gebruikelijk was, door het lot aangewezen, om de tempel des Heren binnen te gaan en wierook te offeren.

¹⁰En al het volk stond buiten te bidden op het uur van het wierookoffer.

¹¹Daar verscheen hem een engel des Heren, die rechts van het wierookaltaar stond.

¹²Zakarias ontstelde bij dit gezicht, en beefde van angst.

¹³Maar de engel sprak tot hem: Vrees niet, Zakarias, want uw gebed is verhoord; Elisabet, uw vrouw, zal u een zoon schenken, en ge zult hem Johannes noemen.

¹⁴Ge zult juichen en jubelen, en velen zullen zich over zijn geboorte verheugen.

¹⁵Want hij zal groot zijn voor den Heer; hij zal geen wijn drinken, noch sterke drank; en reeds van de schoot zijner moeder af zal hij worden vervuld van den Heiligen Geest.

¹⁶En vele kinderen van Israël zal hij bekeren tot den Heer hun God;

¹⁷hij zal voor Hem uitgaan met de geest en de macht van Elias, om de harten der vaders tot de kinderen terug te brengen, en de weerspanningen tot de gezindheid van rechtvaardigen, en den Heer een goedgestemd volk gaan bereiden.

¹⁸Maar Zakarias zei tot den engel: Waaraan zal ik dat erkennen? Want ik ben oud, en ook mijn vrouw is reeds op jaren.

¹⁹De engel antwoordde hem: Ik ben Gábriël; ik sta voor Gods aanschijn, en ben gezonden, om u toe te spreken, en u deze blijde boodschap te brengen.

²⁰Zie, ge zult stom zijn en niet kunnen spreken, tot de dag waarop dit geschieden zal; omdat ge mijn woorden niet hebt geloofd, die te hunner tijd in vervulling zullen gaan.

²¹Intussen stond het volk op Zakarias te

1:22

1:32

wachten, en verwonderde zich er over, dat hij zolang in de tempel bleef.

²²Maar toen hij buiten kwam, en niet tot hen kon spreken, begrepen ze, dat hij in de tempel een verschijning gezien had; wel maakte hij gebaren, maar hij bleef stom.

²³Toen zijn diensttijd voorbij was, ging hij naar huis.

²⁴Enige tijd later kwam zijn vrouw Elisabet in gezegende omstandigheden; ze verborg zich vijf maanden lang, en sprak:

²⁵Dit heeft de Heer voor mij gedaan, toen Hij neerzag, om mijn schande bij de mensen weg te nemen.

²⁶In de zesde maand werd de engel Gábriël door God naar een stad van Galilea gezonden, Názalet genaamd,

²⁷tot een maagd, die verloofd was aan een man, die Josef heette, en uit het huis van David was; de naam van de maagd was Maria.

²⁸De engel trad bij haar binnen, en sprak:
Wees gegroet, vol van genade. De Heer is met u;
gij zijt de gezegende onder de vrouwen.

²⁹Ze verschrok van dit woord, en vroeg zich af,
wat die groet kon beduiden.

³⁰De engel zeide haar: Vrees niet, Maria, want
gij hebt genade gevonden bij God.

³¹Zie, gij zult in uw schoot ontvangen, en een
Zoon baren; en gij zult Hem Jesus noemen.

³²Hij zal groot zijn, en Zoon van den
Allerhoogste worden genoemd. God de Heer zal
Hem de troon van zijn vader David geven; Hij
zal koning zijn over het huis van Jakob in

1:33

1:45

eeuwigheid,

³³en aan zijn koningschap zal geen einde
komen.

³⁴Maria sprak tot den engel: Hoe kan dit
geschieden, daar ik geen man beken?

³⁵De engel antwoordde haar: De Heilige Geest
zal op u neerdalen, en de kracht van den
Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom ook
zal wat uit u wordt geboren, heilig zijn, en de
Zoon van God worden genoemd.

³⁶Zie, uw bloedverwant Elisabet heeft ook een
zoon ontvangen in haar ouderdom, en zij, die
onvruchtbaar heette, is in haar zesde maand;

³⁷want niets is onmogelijk bij God.

³⁸Nu sprak Maria: Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord. En de engel ging van haar heen.

³⁹In die dagen ging Maria op weg, en spoedde zich het bergland in, naar een stad van Juda.

⁴⁰Ze kwam in het huis van Zakarias, en begroette Elisabet.

⁴¹Toen Elisabet de groet van Maria vernam, sprong het kind op in haar schoot, en werd Elisabet van den Heiligen Geest vervuld.

⁴²Met luider stem hief ze aan: Gij zijt de gezegende onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht van uw schoot!

⁴³Wat valt mij te beurt, dat de moeder van mijn Heer naar mij toekomt?

⁴⁴Want zie, zodra de klank van uw groet mij in de oren klonk, sprong het kind van vreugde op in mijn schoot.

⁴⁵Zalig zij, die geloofd heeft; want wat haar

1:46

1:60 namens den Heer is gezegd, zal

worden vervuld.

⁴⁶Maria sprak: Mijn ziel prijst groot den Heer, Mijn geest jubelt van vreugde

⁴⁷In God, mijn Redder;

⁴⁸Want Hij ziet op de geringheid neer van zijn dienstmaagd. Zie, van nu af prijzen mij zalig Alle geslachten;

⁴⁹Want de Machtige heeft aan mij grote dingen gedaan: Zijn Naam is heilig!

⁵⁰Zijn barmhartigheid reikt van geslacht tot geslacht Over hen, die Hem vrezen;

⁵¹Hij toont de kracht van zijn arm, En slaat de trotsen van harte uiteen.

⁵²De machtigen haalt Hij neer van de troon, Maar Hij verheft de geringen;

⁵³Behoeftigen overlaadt Hij met gaven, En rijken zendt Hij ledig heen.

⁵⁴Hij heeft Zich over Israël, zijn dienaar, ontfermd; Zijn barmhartigheid indachtig:

⁵⁵Zoals Hij tot onze vadersen sprak: Aan Abraham en zijn zaad voor altijd.

⁵⁶Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar; toen keerde ze terug naar huis.

⁵⁷Zo kwam voor Elisabet de tijd van haar moederschap, en ze baarde een zoon.

⁵⁸Haar burenen en familie hoorden, dat de Heer haar grote barmhartigheid had betoond, en ze deelden in haar vreugde.

⁵⁹Op de achtste dag kwam men het kind besnijden, en men wilde het Zakarias noemen, naar de naam van zijn vader.

⁶⁰Maar zijn moeder nam het woord en sprak: Neen, Johannes zal hij heten.

⁶¹Ze zeiden haar: Er is niemand in uw familie,

die deze naam heeft.

⁶²Nu gaven ze zijn vader een teken, hoe hij hem wilde noemen.

⁶³Hij vroeg een schrijfbordje, en schreef: Zijn naam is Johannes. Allen waren er over verwonderd.

⁶⁴Maar op hetzelfde ogenblik ging zijn mond en tong los; hij sprak, en zegende God.

⁶⁵Al hun bureu werden met ontzag vervuld, en in heel het bergland van Judea werden al deze dingen besproken.

⁶⁶Allen, die het hoorden, dachten er over na, en zeiden: Wat zal er toch worden van dat kind? Waarachtig, de hand des Heren was met hem!

⁶⁷En zijn vader Zakarias, vervuld van den Heiligen Geest, profeteerde en sprak:

⁶⁸Geloofd zij de Heer, Israëls God! Want Hij heeft zijn volk bezocht en verlost,

⁶⁹En ons een hoorn van redding verwekt In het huis van David, zijn dienaar.

⁷⁰Zoals Hij eeuwen geleden beloofd had Door de mond zijner heilige profeten:

⁷¹Om ons redding te brengen van onze vijanden, En uit de hand van al, die ons haten.

⁷²Om Zich te ontfermen over onze vaderen, En zijn heilig Verbond te gedenken,

⁷³De eed, die Hij zwoer, Aan Abraham, onzen vader.

Lucas

ccxix

Lucas

⁷⁴Om ons te vergunnen, om zonder vrees, Uit
de hand onzer vijanden verlost,

⁷⁵Hem te dienen, vroom en rechtschapen,
Voor zijn aanschijn al onze dagen.

⁷⁶En Gij nu, kleine knaap, Zult profeet van den Allerhoogste worden genoemd; Want ge zult uitgaan voor den Heer, Om zijn wegen te bereiden.

⁷⁷Om zijn volk het heil te doen kennen In de vergiffenis zijner zonden,

⁷⁸Door de tedere ontferming van onzen God, Die ons de Dageraad uit den hoge zal brengen.

⁷⁹Om te verlichten, die in duisternis zijn, En in de schaduw van de dood zijn gezeten; Om onze schreden te richten Naar de weg van de vrede.

⁸⁰En de knaap groeide op, en kreeg een krachtige geest. Hij bleef in de woestijn tot de dag, dat hij voor Israël zou optreden.

2

¹In die dagen nu verscheen er een besluit van keizer Augustus, om een volkstelling over heel de wereld te houden.

²Deze volkstelling had plaats, eer Quirinius landvoogd van Syrië was.

³Allen gingen op reis, om zich aan te geven, ieder naar zijn eigen stad.

⁴En daar Josef uit het huis en het geslacht van David was, vertrok ook hij uit Galilea, uit de stad Názaret, naar Judea naar de stad van David,

Bétlehem geheten,

⁵om zich aan te geven met Maria, zijn verloofde vrouw, die in gezegende omstandigheden was.

⁶Terwijl ze daar waren, brak de tijd van haar moederschap aan;

2:7

2:19

⁷ze baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken, en legde Hem neer in een kribbe; want in het nachtverblijf was voor hen geen plaats.

⁸Nu waren er herders in die streek, die in het open veld overnachtten, en hun kudde bewaakten.

⁹Eensklaps stond er voor hen een engel des Heren, en de glorie des Heren omstraalde hen; een hevige vrees greep hen aan.

¹⁰Maar de engel sprak tot hen: Vreest niet; want zie, ik verkondig u een grote vreugde, die voor het hele volk is bestemd.

¹¹Heden is u in de stad van David een Verlosser geboren, Christus de Heer!

¹²Dit zal u het teken zijn: ge zult een Kindje vinden, dat in doeken is gewikkeld, en in een kribbe ligt.

¹³En plotseling was de engel door een hemelse legerschare omringd; ze loofden God, en zeiden:

¹⁴Glorie aan God in den hogen, En vrede op aarde Onder de mensen van goede wil!

¹⁵Toen de engelen weer naar de hemel waren gevaren, spraken de herders tot elkander: Laten we naar Bétlehem gaan, om te zien wat er gebeurd is, en wat de Heer ons bekend heeft gemaakt.

¹⁶Ze snelden er heen, en vonden Maria en Josef met het Kindje, dat in de kribbe lag.

¹⁷Toen ze Het zagen, verhaalden ze, wat hun over dit Kind was gezegd.

¹⁸Allen, die het hoorden, stonden verbaasd over het verhaal van de herders;

¹⁹maar Maria bewaarde dit alles in haar hart,
2:20 2:28 en overwoog het bij zichzelf.

²⁰Nu keerden de herders weer terug; ze loofden God, en zongen Hem lof, om al wat ze hadden gehoord en gezien, juist zoals het hun was gezegd.

²¹Toen de acht dagen voorbij waren, die zijn besnijdenis vooraf moesten gaan, ontving Hij de naam Jesus, die de engel Hem reeds had gegeven, eer Hij in de moederschoot was ontvangen.

²²En toen de tijd was gekomen voor hun reiniging volgens de Wet van Moses, brachten ze Hem naar Jerusalem, om Hem op te dragen aan den Heer,

²³zoals er geschreven staat in de Wet des Heren: “Ieder kind van het mannelijk geslacht, dat de moederschoot opent, moet den Heer worden toegewijd”,

²⁴en ook om een offer te brengen, naar het bevel van ‘s Heren Wet: een paar tortels of twee jonge duiven.

²⁵Zie, nu was er te Jerusalem een man, Simeon genaamd; hij was een rechtvaardig en godvrezend man, die verlangend uitzag naar de vertroosting van Israël, en over wien de Heilige Geest was gekomen.

²⁶De Heilige Geest had hem geopenbaard, dat hij de dood niet zou zien, voordat hij den Gezalfde des Heren had aanschouwd.

²⁷Nu kwam hij naar de tempel, geleid door den Geest. En toen de ouders het Kind Jesus binnenbrachten, om voor Hem de voorschriften der Wet te volbrengen,

²⁸nam ook hij Het in zijn armen, zegende God,

^{2:29} ^{2:40} en sprak:

²⁹Nu laat Gij, o Heer, uw dienaar gaan, In vrede naar uw woord.

³⁰Want mijn ogen hebben uw heil aanschouwd,

³¹Dat Gij bereid hebt voor het oog aller volken:

³²Een licht, tot verlichting der heidenen, En tot luister van Israël, uw volk.

³³Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat er van Hem werd gezegd.

³⁴Simeon zegende hen, en sprak tot Maria, zijn moeder: Zie, Hij is bestemd tot val en opstanding van velen in Israëel, en tot een teken van tegenspraak;

³⁵en een zwaard zal ook uw eigen ziel doorboren. Zo moeten de gedachten van veler harten worden ontsluierd.

³⁶Ook was er een profetes, Anna, de dochter van Fanoeél, uit de stam van Aser. Ze was hoogbejaard. Na haar jeugd was ze zeven jaar gehuwd geweest;

³⁷nu was ze een weduwe van vier en tachtig jaar. Nooit verliet ze de tempel, maar diende God dag en nacht onder vasten en bidden.

³⁸Juist op dat ogenblik kwam ook zij naderbij; ook zij loofde God, en sprak over het Kind met allen, die Jerusalems verlossing verwachtten.

³⁹En toen ze alles volgens de Wet des Heren hadden volbracht, keerden ze naar Galilea terug, en naar Názet, hun woonplaats.

⁴⁰Het Kind groeide op, en nam in krachten toe; Het werd van wijsheid vervuld, en Gods genade rustte op Hem.

⁴¹Ieder jaar reisden zijn ouders tegen het paasfeest naar Jerusalem.

⁴²En toen Hij twaalf jaar oud was geworden, trokken zij weer naar Jerusalem op, zoals dit voor het feest gebruikelijk was.

⁴³Maar toen ze na afloop der feestdagen terugkeerden, bleef het Kind Jesus te Jerusalem achter. Zijn ouders bemerkten het niet,

⁴⁴maar meenden, dat Hij Zich onder het reisgezelschap bevond; ze reisden dus de hele dag voort, en zochten Hem toen onder familie en bekenden.

⁴⁵Maar toen ze Hem niet vonden, gingen ze Hem zoeken, en keerden naar Jerusalem terug.

⁴⁶Na drie dagen vonden ze Hem in de tempel, terwijl Hij te midden der leraars zat, naar hen luisterde en hen ondervroeg;

⁴⁷allen, die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn schranderheid en over zijn antwoorden.

⁴⁸Ze stonden versteld van dat schouwspel. Maar zijn moeder zei tot Hem: Mijn Kind, waarom hebt Gij ons dit aangedaan? Zie, uw vader en ik zoeken in doodsangst naar U.

⁴⁹Hij sprak tot hen: Waarom hebt gij Mij gezocht? Wist gij dan niet, dat Ik in het huis van mijn Vader moet zijn?

⁵⁰Maar ze begrepen niet, wat Hij tot hen sprak.

⁵¹Nu ging Hij met hen naar Názaret terug. En Hij was hun onderdanig. Zijn moeder bewaarde dit alles in haar hart.

⁵²En Jesus nam toe in wijsheid en jaren, en in welgevallen bij God en de mensen.

3:1

3:10

3

¹In het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius, toen Pontius Pilatus landvoogd was van Judea, Herodes viervorst van Galilea, zijn broer Filippus viervorst van Iturea en het gewest Trachonitis, en Lusánias viervorst van Abilene.

²Onder den hogepriester Annas en Káifas, kwam Gods woord tot Johannes, den zoon van Zakarias, in de woestijn.

³Toen trad hij op in heel de omtrek van de Jordaan, en preekte een doopsel van boetvaardigheid tot vergiffenis der zonden;

⁴zoals geschreven staat in het boek der voorspellingen van den profeet Isaias: De stem van een roepende in de woestijn. Bereidt de weg des Heren, Maakt recht zijn paden.

⁵Elk ravijn zal worden gedempt, Iedere berg en heuvel worden geslecht; De kronkelpaden zullen recht, De oneffene wegen effen worden.

⁶En alle vlees zal zien Gods heil.

⁷Hij sprak dus tot de scharen, die uitliepen, om door hem te worden gedoopt: Adderenbroed,

wie heeft u geleerd, de komende wraak te ontvluchten?

⁸Brengt dus waardige vruchten van boetvaardigheid voort: en gaat niet zeggen bij uzelf: We hebben Abraham tot vader. Want ik zeg u, dat God de macht heeft, om uit deze stenen voor Abraham kinderen te verwekken.

⁹Reeds ligt de bijl aan de wortel der bomen. Iedere boom, die geen goede vruchten draagt, wordt omgehouden, en in het vuur geworpen.

¹⁰Het volk ondervroeg hem en sprak: Wat

3:11

3:20 moeten we doen?

¹¹Hij gaf hun ten antwoord: Wie twee paar kleren heeft, moet delen met hem, die er geen heeft; en wie te eten heeft, moet hetzelfde doen.

¹²Ook tollenaars kwamen ten doop, en zeiden hem: Meester, wat moeten wij doen?

¹³Hij zei hun: Vordert niet meer, dan wat is vastgesteld.

¹⁴Ook soldaten ondervroegen hem, en zeiden: En wij, wat moeten wij doen? Hij zei hun: Doet niemand overlast aan, maakt u niet aan afpersing schuldig, en weest tevreden met uw soldij.

¹⁵Maar toen het volk in spanning kwam, en allen zich begonnen af te vragen, of Johannes misschien de Christus kon zijn.

¹⁶verklaarde Johannes aan allen: Ik voor mij doop u met water, maar er komt er Een, die

machtiger is dan ik: ik ben niet waardig, zijn schoenriem los te maken. Hij zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur.

¹⁷Hij heeft zijn wan in de hand, en Hij zal zijn dorsvloer zuiveren: de tarwe verzamelen in zijn schuur, maar het kaf verbranden in onuitblusbaar vuur.

¹⁸Zo bracht hij, met nog veel andere vermaningen, de blijde boodschap aan het volk.

¹⁹Maar toen de viervorst Herodes door hem werd berispt naar aanleiding van Heródias, de vrouw van zijn broer, en over al de misdaden die hij had bedreven,

²⁰voegde Herodes nog dit er aan toe, dat hij Johannes in de kerker sloot.

3:21

3:34

²¹Toen nu al het volk zich liet dopen, en ook Jesus gedoopt was, ging eensklaps, terwijl Hij aan het bidden was, de hemel open,

²²en daalde de Heilige Geest in lichamelijke gedaante als een duif op Hem neer. En er klonk een stem uit de hemel: Gij zijt mijn welbeminde Zoon; in U heb Ik welbehagen.

²³Toen Jesus optrad, was Hij ongeveer dertig jaar oud. Hij was, naar men meende, de zoon van
Josef, den zoon van Eli,

- ²⁴zoon van Mattat, zoon van Levi, zoon van Melki, zoon van Jannai, zoon van Josef,
²⁵zoon van Mattatias, zoon van Amos, zoon van Naóem, zoon van Esli, zoon van Naggai,
²⁶zoon van Maät, zoon van Mattatias, zoon van Semëín, zoon van Josef, zoon van Juda,
²⁷zoon van Jóannan, zoon van Resa, zoon van Zoróbabel, zoon van Salátiël, zoon van Neri,
²⁸zoon van Melki, zoon van Addi, zoon van Kosam, zoon van Elmadám, zoon van Er,
²⁹zoon van Jesus, zoon van Eliëzer, zoon van Joram, zoon van Mattat, zoon van Levi,
³⁰zoon van Simeon, zoon van Juda, zoon van Josef, zoon van Jonam, zoon van Eljakim,
³¹zoon van Mélea, zoon van Menna, zoon van Máttata, zoon van Natan, zoon van David,
³²zoon van Jesse, zoon van Obed, zoon van Boöz, zoon van Salmon, zoon van Naässon,
³³zoon van Ammínadab, zoon van Admin, zoon van Arni, zoon van Esron, zoon van Fares, zoon van Juda,
³⁴zoon van Jakob, zoon van Isaäk, zoon van Abraham, zoon van Tara, zoon van Nachor,

³⁵zoon van Seróeg, zoon van Ragaóe, zoon van
Paleg, zoon van Eber, zoon van Sala,
³¹zoon van Kaïnán, zoon van Arpaksád, zoon
van Sem, zoon van Noë, zoon van Lamek,
³²zoon van Matóesala, zoon van Henok, zoon
van Jared, zoon van Maláleël, zoon van Kaïnán,
³³⁴zoon van Enos, zoon van Set, zoon van Adam,
zoon van God.

4

¹Toen verliet Jesus, vervuld van den Heiligen
Geest, de Jordaan, en werd door den Geest naar
de woestijn gevoerd,

¹ En de duivel zeide Hem: Ik zal U al die macht
en de heerlijkheid daarvan geven; want mij zijn
ze geschonken, en ik geef ze, wien ik wil.

² Wanneer Gij mij aanbidt, zal dit alles het uwe
zijn.

³ Jesus antwoordde hem: Er staat geschreven:
“Ge zult den Heer uw God aanbidden, en Hem
alleen dienen”.

⁴ Nu voerde hij Hem naar Jerusalem en
plaatste Hem op het dakterras van de tempel. En
hij zei

²veertig dagen lang; en Hij werd door den duivel bekoord. In al die dagen at Hij niets; en toen ze ten einde waren, kreeg Hij honger.

³Nu sprak de duivel tot hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg tot die steen, dat hij brood moet worden.

⁴Jesus antwoordde hem: Er staat geschreven: “De mens zal niet leven van brood alleen”.

⁵Daarna voerde hij Hem naar een hoger punt, en toonde Hem in een enkel ogenblik al de koninkrijken der wereld.

4:10

4:21

Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp U dan van hier naar beneden.

¹⁰Want er staat geschreven: Zijn engelen zal Hij over U bevelen, om U te behoeden;

¹¹en ze zullen U op de handen dragen, opdat Gij aan geen steen uw voet zoudt stoten.

¹²Jesus antwoordde hem: Er is gezegd: “Ge zult den Heer uw God niet beproeven”.

¹³Nadat de duivel al zijn bekoringen had uitgeput, verliet hij Hem voor een tijd.

¹⁴Toen keerde Jesus in de kracht van den Geest naar Galilea terug. En zijn faam drong heel de omtrek door.

¹⁵Hij gaf onderricht in hun synagogen, en werd door allen geëerd.

¹⁶Zo kwam Hij ook te Názet, waar Hij was groot gebracht, en ging naar gewoonte op de sabbat naar de synagoge. Toen Hij opstond, om de voorlezing te houden,

¹⁷reikte men Hem het boek van den profeet Isaías over. Hij rolde het boek open, en trof de plaats, waar geschreven staat:

¹⁸De Geest des Heren rust op Mij; Want Hij heeft Mij gezalfd, Om aan armen de blijde boodschap te brengen.

¹⁹Hij heeft Mij gezonden, Om aan gevangenen verlossing, Aan blinden genezing te verkondigen; Om verdrukten in vrijheid te stellen, Om aan te kondigen het genadejaar van den Heer.

²⁰Toen rolde Hij het boek dicht, gaf het aan den beambte terug, en zette Zich neer. Aller ogen waren in de synagoge op Hem gevestigd.

²¹Nu ving Hij aan, en sprak tot hen: Heden is

4:22

Lucas 4:32 het Schriftwoord, dat gij

gehoord hebt, vervuld.

²²Allen betuigden Hem bijval, en stonden verbaasd over de lieflijke woorden, die er vloeiden uit zijn mond. En ze zeiden: Is dit niet de zoon van Josef?

²³Hij sprak tot hen: Gij zult Mij zeker dit spreekwoord doen horen: Geneesheer, genees

uzelf. Doe ook hier in uw vaderstad, wat, naar we vernamen, in Kafárnaum is geschied.

²⁴Hij ging voort: Voorwaar, Ik zeg u: geen profeet wordt in zijn eigen geboortestad erkend.

²⁵Voorwaar, Ik zeg u: Er waren veel weduwen in Israëel in de dagen van Elias, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten bleef, zodat er over heel het land grote hongersnood heerste;

²⁶en toch, tot niemand van haar werd Elias gezonden. maar wel tot een weduwe te Sarepta van Sidónië.

²⁷Ook waren er veel melaatsen in Israëel in de tijd van den profeet Eliseüs; en toch, niemand van hen werd gereinigd, maar wel Naámán, de Syriër.

²⁸Toen ze dit hoorden, werden allen in de synagoge woedend;

²⁹ze sprongen op, wierpen Hem de stad uit, voerden Hem naar de rand van de berg, waarop hun stad was gebouwd, om Hem naar beneden te storten.

³⁰Maar Hij ging midden door hen heen, en vertrok.

³¹Nu daalde Hij naar Kafárnaum af, een stad van Galilea, en trad op sabbat als leraar voor hen op.

³²Men stond verbaasd over zijn leer; want Hij sprak met gezag.

³³Eens was er in de synagoge een man, met een onreinen, duivelsen geest. Hij riep met luider stem:

³⁴Wel, wat hebt Gij met ons te maken, Jesus van Názet? Zijt Gij gekomen, om ons in het verderf te storten? Ik weet, wie Gij zijt: de Heilige Gods.

³⁵Maar Jesus gebod hem: Zwijg, en ga van hem uit. De geest slingerde hem tussen de omstanders in, en ging van hem uit, zonder hem enig letsel te doen.

³⁶Allen waren verbaasd, en zeiden tot elkander: Wat mag dat toch zijn? Want met gezag en macht gebiedt Hij de onreine geesten, en ze gaan uit.

³⁷En zijn faam ging overal in de omtrek rond.

³⁸Toen Hij de synagoge had verlaten, begaf Hij Zich naar het huis van Simon. De schoonmoeder van Simon lag ziek aan zware koorts; en men vroeg Hem haar te helpen.

³⁹Hij boog Zich over haar heen, gebod de koorts, en deze verliet haar. Onmiddellijk stond ze op, en bediende Hem.

⁴⁰Na zonsondergang brachten allen hun zieken, aan welke kwaal ze ook leden, naar Hem toe; Hij legde hun één voor één de handen op, en genas ze.

⁴¹Ook gingen van velen de boze geesten uit, terwijl ze riepen: Gij zijt de Zoon van God. Maar

ten strengste verbood Hij hun te spreken, omdat ze wisten, dat Hij de Christus was.

⁴²Toen het dag was geworden, ging Hij heen, en begaf Hij Zich naar een eenzame plaats. De scharen zochten naar Hem; en toen ze Hem

^{4:43} ^{Lucas 5:8} hadden bereikt, trachtten ze Hem te beletten, van hen heen te gaan.

⁴³Maar Hij zeide hun: Ook aan andere steden moet Ik de blijde boodschap van het koninkrijk Gods gaan verkondigen; want daartoe ben Ik gezonden.

⁴⁴En Hij preekte in de synagogen van Judea.

¹Toen Hij eens aan de **5**oever van het meer van Gennézaret stond, drong de menigte op Hem aan, om het woord Gods te horen.

²Nu zag Hij twee boten liggen aan de oever van het meer; de vissers waren er uitgegaan, en spoelden de netten.

³Hij stapte in een der boten, die aan Simon toebehoorde, en verzocht hem, een weinig van wal te steken. Hij zette Zich neer, en begon van de boot uit de menigte te onderrichten.

⁴Toen Hij zijn toespraak had beëindigd, zei Hij tot Simon: Steek nu verder van wal, en werp uw netten uit voor de vangst.

⁵Maar Simon antwoordde Hem: Meester, we

hebben de hele nacht gewerkt, en niets gevangen; toch werp ik op uw woord de netten uit.

⁶Ze deden het, en vingen zoveel vis, dat hun net er van scheurde.

⁷Nu wenkten ze hun makkers in de andere boot, om hen te komen helpen. Ze kwamen, en vulden beide boten tot zinkens toe.

⁸Toen Simon Petrus dit zag, viel hij Jesus te voet, en sprak: Heer, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens.

5:9

5:17

⁹Ontzetting had hem aangegrepen over de vangst, die ze hadden gedaan; hem en allen die bij hem waren,

¹⁰ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die tot de gezellen van Simon behoorden. Maar Jesus zei tot Simon: Vrees niet; van nu af zult ge mensen vangen.

¹¹Toen brachten ze de boten aan wal, verlieten alles, en volgden Hem.

¹²Eens, dat Hij Zich in zekere stad bevond, was daar een man, die melaats was van onder tot boven. Toen hij Jesus zag, viel hij op zijn aangezicht neer, en smeekte Hem: Heer, zo Gij wilt, kunt Gij me reinigen.

¹³Hij strekte de hand uit, raakte hem aan, en zeide: Ik wil, word gereinigd. En terstond was zijn melaatsheid verdwenen.

¹⁴Hij beval hem, het niemand te zeggen, “maar ga heen, vertoon u aan den priester, en offer voor uw reiniging, wat Moses als bewijs voor hen heeft voorgeschreven.”

¹⁵Hoe langer hoe meer begon zich zijn faam te verbreiden. Talrijke scharen kwamen bijeen, om Hem te horen en van hun ziekten te worden genezen.

¹⁶Maar Hij trok Zich in de eenzaamheid terug, om te bidden.

¹⁷Op zekere dag was Hij bezig met onderricht te geven, toen er ook farizeën bij kwamen zitten en wetgeleerden, die uit alle dorpen van Galilea en Judea en uit Jerusalem waren gekomen. En de kracht des Heren deed Hem genezingen verrichten.

¹⁸Zie, daar brachten enige mannen op een rustbed een man, die verlamd was; ze trachtten hem binnen te dragen, en voor Hem neer te leggen.

¹⁹Daar ze hem echter wegens de menigte niet naar binnen konden brengen, klommen ze op het dak, en lieten hem met het bed door het dak naar beneden, midden in het huis en vóór Jesus.

²⁰Toen Hij hun geloof zag, zeide Hij: Mens, uw zonden zijn u vergeven.

²¹Maar de schriftgeleerden en farizeëen begonnen zich af te vragen: Wie is Hij dan toch? Hij zegt godslasteringen! Wie kan zonden vergeven, dan God alleen?

²²Jesus, die hun gedachten kende, nam het woord en zei hun: Wat overlegt gij nog bij uzelf?

²³Wat is gemakkelijker te zeggen: uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: sta op, en ga heen?

²⁴Welnu, opdat gij weten moogt, dat de Mensenzoon macht heeft op aarde, om zonden te vergeven, (hier sprak Hij tot den lamme:) Ik zeg u: Sta op, neem uw bed, en ga naar huis.

²⁵Onmiddellijk stond hij op voor aller ogen, nam zijn bed, ging naar huis, en verheerlijkte God onderweg.

²⁶Allen stonden verbaasd, en loofden God; ze werden door vrees bevangen, en zeiden: We hebben heden wonderbare dingen gezien.

²⁷Toen Hij daarna verder ging, zag Hij een tollenaar, Levi genaamd, aan het tolhuis zitten. Hij zeide hem: Volg Mij.

²⁸En hij stond op, liet alles achter, en volgde Hem.

5:29

5:39

²⁹Nu richtte Levi in zijn huis een groot gastmaal voor Hem aan; en een talrijke menigte van tollenaars en anderen lagen met hen aan tafel aan.

³⁰De farizeën en schriftgeleerden morden daarover tegen zijn leerlingen, en zeiden: Waarom eet en drinkt gij met de tollenaars en zondaars?

³¹Jesus gaf hun ten antwoord: De gezonden hebben geen geneesheer nodig, wel de zieken.

³²Ik ben niet gekomen, om de rechtvaardigen te roepen, maar wel de zondaars, om ze te bekeren.

³³Ze zeiden tot Hem: De leerlingen van Johannes en die der farizeën vasten en bidden dikwijls, maar de uwen eten en drinken.

³⁴Jesus zei hun: Kunt gij dan de bruiloftsgasten laten vasten, zolang de bruidegom bij hen is?

³⁵Maar er zullen dagen komen, dat de bruidegom van hen wordt weggenomen; in die dagen zullen ze vasten.

³⁶Ook sprak Hij tot hen de volgende gelijkenis: Niemand scheurt een lap uit een nieuw kleed,

om hem op een oud kleed te zetten; anders scheurt hij het nieuwe kleed stuk, terwijl de lap van het nieuwe toch niet bij het oude past.

³⁷Ook giet niemand nieuwe wijn in oude zakken; anders doet de nieuwe wijn de zakken bersten; de wijn loopt weg, en de zakken gaan verloren.

³⁸Neen, nieuwe wijn moet men in nieuwe zakken doen.

³⁹En niemand, die oude wijn heeft te drinken,

6:1

6:10

verlangt naar de nieuwe; want hij zegt: de oude is best.

6

¹Eens ging Hij op een sabbat door een korenveld, en zijn leerlingen plukten aren af, wreven ze met de handen uit, en aten ze op.

²Enige farizeën zeiden dus: Waarom doet gij, wat op de sabbat niet is geoorloofd?

³Jesus gaf hun ten antwoord: Hebt ge dan niet gelezen, wat David deed, toen hij met zijn gevolg honger had?

⁴Hoe hij het huis van God binnenging, de toonbroden nam en opat, en er van gaf aan hen die bij hem waren? En toch mag niemand ze eten, dan de priesters alleen.

⁵Ook zeide Hij hun: De Mensenzoon is Heer van de sabbat.

⁶Op een andere sabbat ging Hij de synagoge binnen, om onderricht te geven. Daar was een man, wiens rechterhand was verdord.

⁷De schriftgeleerden en farizeën bespiedden Hem, of Hij ook op de sabbat zou genezen, om Hem dan te kunnen beschuldigingen.

⁸Daar Hij hun gedachten kende, sprak Hij tot den man met de verdorde hand: Sta op, en kom in het midden. Hij stond op, en ging er staan.

⁹Nu sprak Jesus tot hen: Ik vraag u, of men op de sabbat goed mag doen of kwaad, iemand redden of doden?

¹⁰Hij liet zijn blik over hen allen gaan, en sprak tot hem: Strek uw hand uit! Hij strekte ze uit, en zijn hand was genezen.

6:11

6:21

¹¹Maar ze werden razend van woede, en bespraken onder elkander, wat ze Jesus zouden doen.

¹²In die dagen ging Hij het gebergte in, om te bidden, en bracht er de nacht door in het gebed tot God.

¹³Toen de dag aanbrak, riep Hij zijn leerlingen bijeen, en koos er twaalf van hen uit, die Hij apostelen noemde:

¹⁴Simon, dien Hij ook Petrus noemde, en

Andreas, zijn broer; Jakobus en Johannes;
Filippus en Bartolomeüs;

¹⁵Matteüs en Tomas; Jakobus van Alfeüs, en
Simon, bijgenaamd de ijveraar,

¹⁶Judas (broer) van Jakobus, en Judas Iskariot,
die een verrader werd.

¹⁷Nu daalde Hij met hen af, en bleef op een
vlakte staan. Daar bevond zich ook een talrijke
groep van zijn leerlingen en een grote
volksmenigte uit heel Judea en Jerusalem, en uit
het kustland van Tyrus en Sidon,

¹⁸die gekomen waren, om Hem te horen en
van hun kwalen genezen te worden. Allen, die
door onreine geesten werden gekweld, werden
genezen.

¹⁹En al het volk zocht Hem aan te raken; want
er ging een kracht van Hem uit, die allen genas.

²⁰Nu sloeg Hij zijn ogen op naar zijn
leerlingen, en sprak: Zalig gij armen; want aan u
behoort het koninkrijk Gods.

²¹Zalig gij, die thans honger lijdt; want gij zult
worden verzadigd. Zalig gij, die nu weent; want
gij zult lachen.

6:22

6:34

²²Zalig zijt gij, wanneer de mensen u haten, u
om den Mensenzoon uitbannen en honen, en
smaad werpen op uw naam.

²³Verheugt u op die dag en jubelt; zie, uw loon is groot in de hemel. Want zó hebben hun vaders de profeten behandeld.

²⁴Maar wee u, rijken; want gij hebt uw troost al ontvangen.

²⁵Wee u, die thans zijt verzadigd; want gij zult honger lijden. Wee u, die nu lacht; want gij zult treuren en wenen.

²⁶Wee u, wanneer alle mensen u prijzen; want zó hebben hun vaders met de valse profeten gedaan.

²⁷Maar Ik zeg tot u, die naar Mij luistert: Bemint uw vijanden; doet wel aan die u haten;

²⁸zegt die u vloeken; bidt voor wie u lasteren.

²⁹Wie u op de ene wang slaat, keer hem ook de andere toe; en wie u van de mantel berooft, weiger hem ook het onderkleed niet.

³⁰Geef aan ieder die iets van u vraagt, en eis het uwe niet terug van hem, die het neemt.

³¹En zoals ge wilt, dat de mensen u doen, doet het ook aan hen.

³²Als gij bemint die u liefhebben, wat voor verdienste hebt gij dan wel? Want ook de zondaars hebben lief, die hen beminnen.

³³Als gij weldoet aan hen die u weldoen, wat voor verdienste hebt gij dan wel? De zondaars doen dat immers ook.

³⁴En als gij leent aan hen, van wie gij hoopt iets terug te krijgen, wat voor verdienste hebt gij dan wel? Ook de zondaars lenen aan zondaars, om

6:35

6:44 evenveel terug te krijgen.

³⁵Neen, hebt uw vijanden lief, doet wel en leent uit, zonder er iets voor terug te hopen; dan zal uw loon groot zijn, en zult gij kinderen zijn van den Allerhoogste. Hij is goedertieren, zelfs voor de ondankbaren en bozen.

³⁶Weest dus barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is.

³⁷Oordeelt niet, en gij zult niet worden geoordeeld. Vonnist niet, en gij zult niet worden gevonnist. Spreekt vrij, en gij zult vrijgesproken worden.

³⁸Geeft, en u zal worden gegeven: een goede, volgestampte, geschudde en overlopende maat zal u in de schoot worden gestort. Want met de maat, waarmee ge meet, zal ook u worden gemeten.

³⁹Hij zei hun ook een gelijkenis. Kan een blinde een blinde leiden? Vallen dan beiden niet in een kuil?

⁴⁰Geen leerling staat boven den leraar; slechts de goedgevormde leerling zal als zijn leraar zijn.

⁴¹Hoe ziet ge de splinter in het oog van uw broeder, en de balk in uw eigen oog ziet ge niet?

⁴²Of hoe kunt ge tot uw broeder zeggen:
Broeder, laat mij de splinter trekken uit uw
ogen, en de balk in uw eigen oog ziet ge niet?
Huichelaar, trek eerst de balk uit uw eigen oog;
dan zult ge zien, hoe ge de splinter uit het oog
van uw broeder moet trekken.

⁴³Neen, er is geen goede boom, die slechte
vruchten draagt; geen slechte boom, die goede
vruchten draagt.

⁴⁴Want iedere boom wordt aan zijn vruchten

gekend; van doornen plukt men geen vijgen, en van een braambos snijdt men geen druiven.

⁴⁵De goede mens brengt het goede voort uit de goede schat van zijn hart; maar de slechte mens brengt uit de slechte schat het slechte voort. Want de mond spreekt, waar het hart vol van is.

⁴⁶Waarom noemt gij Mij Heer, Heer; en gij doet niet wat Ik zeg?

⁴⁷Wie tot Mij komt en mijn woorden hoort, maar zich er ook naar gedraagt. Ik zal u tonen aan wien hij gelijk is.

⁴⁸Hij is gelijk aan een man, die een huis wilde bouwen, die graven en uitdiepen bleef, en de grondslag legde op de rots. Toen er nu een stortvloed kwam, beukte de stroom tegen dit huis; maar hij kon het niet doen wankelen, want het was stevig gebouwd.

⁴⁹Maar wie hoort, en er niet naar handelt, is gelijk aan een man, die een huis zonder grondslag bouwde, boven op de grond. De stroom beukte er tegen aan; het huis viel aanstonds in, en werd geheel verwoest.

7

¹Toen Hij nu zijn toespraak tot het volk geheel had beëindigd, ging Hij naar Kafárnaum.

²Zeker honderdman nu had een knecht, aan wien hij zeer gehecht was; deze was ziek, en lag op sterven.

³Daar hij van Jesus had horen spreken, zond hij joodse ouderlingen naar Hem toe, met het verzoek, om zijn knecht te komen genezen.

7:4

7:13

⁴Toen ze bij Jesus waren gekomen, smeekten ze Hem dringend, en zeiden: Hij verdient, dat Gij dit voor hem doet;

⁵want hij is ons volk genegen, en heeft voor ons de synagoge gebouwd.

⁶Jesus ging dus met hen mee. Toen Hij al dicht bij het huis was gekomen, zond de honderdman vrienden naar Hem toe met de boodschap: Heer, doe geen moeite. Neen, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt.

⁷Daarom ook heb ik me zelf niet waardig geacht, om tot U te komen; maar spreek slechts één woord, en mijn knecht zal genezen.

⁸Want ook ik ben een man, die zelf onder gezag ben gesteld, en soldaten onder me heb. En tot den een zeg ik: Ga, en hij gaat; en tot den ander: Kom, en hij komt; en tot mijn knecht: Doe dit, en hij doet het.

⁹Toen Jesus dit hoorde, verwonderde Hij Zich over hem; Hij wendde Zich tot de menigte, die Hem volgde, en sprak: Ik zeg u, zo'n groot geloof heb Ik zelfs in Israëel niet gevonden.

¹⁰En bij hun terugkomst thuis vonden de boden den knecht gezond.

¹¹Enige tijd later ging Hij naar een stad. Naïen geheten, vergezeld van zijn leerlingen en van een talrijke schare.

¹²Juist toen Hij de stadspoort naderde, werd er een dode uitgedragen, de enige zoon van zijn moeder, die weduwe was. Heel veel mensen uit de stad vergezelden haar.

¹³Toen de Heer haar zag, had Hij innig medelijden met haar, en zeide tot haar: Ween
^{7:14} ^{7:24} maar niet.

¹⁴Hij kwam dichterbij, en raakte de baar aan; de dragers bleven staan. En Hij sprak: Jonge man, Ik zeg u: Sta op.

¹⁵De dode richtte zich op, en begon te spreken. Zo gaf Hij hem aan zijn moeder terug.

¹⁶Allen werden door vrees bevangen; ze verheerlijkten God en zeiden: Een groot profeet is onder ons opgestaan; en: God heeft zijn volk bezocht!

¹⁷En deze roep over Hem ging heel Judea rond, en overal in de omtrek.

¹⁸De leerlingen van Johannes gingen hem dit alles vertellen.

¹⁹Toen riep Johannes twee van zijn leerlingen, en zond hen tot den Heer met de vraag: Zijt Gij het, die komen moet, of moeten we een ander verwachten?

²⁰De mannen gingen dus naar Hem toe en zeiden: Johannes de Doper heeft ons tot U gezonden met de vraag: Zijt Gij het, die komen moet, of moeten we een ander verwachten?

²¹Juist op dat ogenblik genas Hij velen van ziekten, kwalen en boze geesten, en schonk Hij veel blinden het gezicht terug.

²²Hij gaf hun dus ten antwoord: Gaat en bericht aan Johannes, wat gij gezien en gehoord hebt. Blinden zien en kreupelen gaan, melaatsen worden gereinigd en doven horen, doden verrijzen en aan armen wordt het evangelie verkondigd.

²³Zalig is hij, die zich aan Mij niet ergert.

²⁴Toen de boden van Johannes waren

7:25

7:33

vertrokken, begon Hij tot het volk over Johannes te spreken: Wat zijt gij in de woestijn gaan zien? Een riet, dat door de wind wordt bewogen?

²⁵Neen; wat zijt gij gaan zien? Een mens in zachte kleren gedost? Zie, die dure kleren en overvloed hebben, zijn in de paleizen der koningen.

²⁶Wat zijt gij gaan zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, en meer dan een profeet.

²⁷Hij is het, van wien geschreven staat: “Zie Ik zend mijn gezant voor U uit, Die U de weg zal bereiden.”

²⁸Ik zeg u: groter profeet dan Johannes de Doper is er niet onder de kinderen der vrouwen. Toch is de kleinste in het koninkrijk Gods groter dan hij.

²⁹Al het volk, zelfs de tollenaars, hebben naar hem geluisterd, en Gods rechtvaardigheid erkend, door het doopsel van Johannes te ontvangen.

³⁰Maar de farizeën en de wetgeleerden hebben Gods raadsbesluit over zichzelf verijdeld, door zijn doopsel niet te ontvangen.

³¹Waarmee zal Ik dan de mensen van dit geslacht vergelijken; waaraan zijn ze gelijk?

³²Ze zijn gelijk aan kinderen, die op de markt zitten, en elkander toeroepen en zeggen: We hebben voor u op de fluit gespeeld, En gij hebt niet gedanst; We hebben een treurlied gezongen, En gij hebt niet geschreid.

³³Want Johannes de Doper kwam; hij at geen brood en dronk geen wijn, en gij zegt: Hij is van den duivel bezeten.

7:34

7:44

³⁴Maar de Mensenzoon kwam; Hij at en dronk, en gij zegt: Zie wat een gulzigaard, wat een wijndrinker, wat een vriend van tollenaars en zondaars.

³⁵Maar de wijsheid wordt gerechtvaardigd door al haar kinderen.

³⁶Een der farizeën verzocht Hem eens bij zich ten eten. Hij ging het huis van den farizeër binnen, en lag aan tafel aan.

³⁷En zie, daar was een vrouw, die in de stad als zondares bekend stond. Toen ze vernam, dat Hij in het huis van den farizeër aan tafel was, ging ze er heen met een albasten kruik vol balsem.

³⁸Wenend ging ze achter Hem staan, bij zijn voeten, en begon zijn voeten met tranen te besproeien, en met het hoofdhaar af te drogen. Dan kuste ze zijn voeten, en zalfde ze met balsem.

³⁹Toen de farizeër, die Hem genodigd had, dit zag, zeide hij bij zichzelf: Als Hij een profeet was, zou Hij weten, wie en wat voor een vrouw het is, die Hem aanraakt; een zondares!

⁴⁰Nu nam Jesus het woord en sprak tot hem: Simon, Ik heb u iets te zeggen. Hij zeide: Spreek, Meester.

⁴¹Een geldschieter had twee schuldenaars; de een was hem vijfhonderd tienlingen schuldig, de andere vijftig.

⁴²Daar ze niet konden betalen, schold hij het beiden kwijt. Wie van de twee zal nu het meest van hem houden?

⁴³Simon antwoordde: Ik vermoed: hij, wien hij het meest heeft kwijtgescholden. Hij zei hem: Ge hebt juist geoordeeld.

⁴⁴Nu keerde Hij Zich naar de vrouw, en sprak

tot Simon: Ziet ge die vrouw? Ik ben in úw huis gekomen; gij goot geen water op mijn voeten, maar zij heeft mij voeten met haar tranen besproeid en met de haren afgedroogd.

⁴⁵Gij hebt Mij geen kus gegeven; maar zij heeft, sinds Ik binnenkwam, niet opgehouden, mijn voeten te kussen.

⁴⁶Gij hebt mijn hoofd niet met olie gezalfd, maar zij heeft mijn voeten met balsem gezalfd.

⁴⁷En daarom zeg Ik u: Haar zonden, haar vele zonden zijn haar vergeven; want zij heeft veel liefde getoond. Wien weinig vergeven wordt, toont weinig liefde.

⁴⁸Nu sprak Hij tot haar: Uw zonden zijn u vergeven.

⁴⁹De disgenoten begonnen bij zichzelf te zeggen: Wie is Hij, dat Hij zelfs zonden vergeeft?

⁵⁰Maar Hij zei tot de vrouw: Uw geloof heeft u gered, ga heen in vrede.

8

¹Daarna ging Hij rond door steden en dorpen, om te preken en het koninkrijk Gods te verkondigen. Hij was vergezeld van het twaalfstal,

²en van enige vrouwen, die van boze geesten en ziekten waren verlost: Maria, Magdalena geheten, uit wie zeven duivels waren uitgegaan.

³Johanna, de vrouw van Choesa, den hofmeester van Herodes. Susanna en vele anderen, die hun met haar vermogen ten dienste stonden.

8:4

8:13

⁴Toen er eens een grote menigte bijeen was, daar men uit alle steden naar Hem was toegestroomd, sprak Hij in een gelijkenis:

⁵De zaaier ging uit, om zijn zaad te zaaien. En onder het zaaien viel een gedeelte langs de weg; het werd vertrapt, en de vogels uit de lucht pikten het op.

⁶Een ander gedeelte viel op de rots: even kwam het op, maar verdorde, omdat het geen vocht had.

⁷Een ander gedeelte viel tussen de doornen; en de doornen schoten mede op, en verstikten het.

⁸Een ander gedeelte viel op de goede aarde; het schoot op, en droeg honderdvoudige vrucht. Na deze woorden riep Hij uit: Wie oren heeft om te horen, hij hore.

⁹Zijn leerlingen vroegen Hem naar de zin der gelijkenis.

¹⁰Hij sprak: U is het gegeven, de geheimen te kennen van het koninkrijk Gods, maar tot de

overigen wordt in parabels gesproken; opdat ze zouden zien en niet inzien, zouden horen en niet verstaan.

¹¹Dit is de zin der gelijkenis: Het zaad is Gods woord.

¹²Het zaad langs de weg zijn zij, die het woord wel horen; maar dan komt de duivel en neemt het weg uit hun hart, opdat ze niet zouden geloven en worden gered.

¹³Het zaad op de rots zijn zij, die het woord met vreugde aanvaarden, zodra ze het horen, maar die geen wortel hebben geschoten; een tijd lang geloven ze wel, maar in de tijd der

8:14 8:23 beproeving vallen ze af.

¹⁴Het zaad, dat tussen de doornen valt, zijn zij, die wel hebben geluisterd, maar die gaandeweg door de zorgen, de rijkdom en de genoegens van het leven zich laten verstikken en nooit tot rijpheid komen.

¹⁵Maar het zaad, dat in de goede aarde valt, zijn zij, die met een goed en edel hart het woord vernemen, het aanvaarden, en het vrucht doen dragen door te volharden.

¹⁶Niemand steekt een lamp aan, en verbergt ze onder een bak, of zet ze onder een bed; maar hij plaatst ze op de kandelaar, opdat wie binnenkomt, het licht kan zien.

¹⁷Want niets is verborgen, of het zal worden geopenbaard; en niets is geheim, of het wordt bekend en het komt aan het licht.

¹⁸Let er dus op, hoe gij luistert. Want wie heeft, hem zal gegeven worden; en wie niet heeft, hem zal ook nog ontnomen worden, wat hij meent te bezitten.

¹⁹Nu kwamen zijn moeder en broeders naar Hem toe, maar door de menigte konden ze Hem niet bereiken.

²⁰Men boodschapte Hem: Uw moeder en broeders staan buiten en willen U zien.

²¹Maar Hij gaf ten antwoord: Mijn moeder en broeders zijn zij, die het woord Gods horen, en er naar handelen.

²²Op zekere dag ging Hij met zijn leerlingen in een boot, en zeide tot hen: Laten we oversteken naar de andere kant van het meer. Ze staken van wal;

²³en onder de vaart sliep Hij in. Maar een

8:24

8:31

hevige storm brak los op het meer: ze kregen water binnen en liepen gevaar.

²⁴Ze gingen naar Hem toe, wekten Hem en zeiden: Meester, Meester, we vergaan. Toen stond Hij op, en gebod aan de wind en de golven; ze bedaarden, en het werd stil.

²⁵Maar tot hen zeide Hij: Waar is uw geloof? Met angstige verbazing zeiden ze tot elkander: Wie is Hij toch, dat Hij zelfs de winden gebiedt en het water, en dat ze Hem gehoorzamen?

²⁶Ze legden aan in het land der Gerasenen, dat tegenover Galilea ligt.

²⁷Zodra Hij aan wal was gestapt, kwam Hem uit de stad een man tegemoet, die door duivels was bezeten. Sinds lang droeg hij geen kleren meer, en verbleef niet in huis, maar in de grafspelonken.

²⁸Toen hij Jesus zag, viel hij gillend voor Hem neer, en schreeuwde het uit: Wat hebt Gij met ons te maken. Jesus, Zoon van den allerhoogsten God? Ik bid U, mij niet te gaan kwellen.

²⁹Want Hij had den onreinen geest geboden, den man te verlaten. Reeds dikwijls toch had hij zich van hem meester gemaakt. Dan had men hem met ketens en voetboeien gebonden, om hem vast te houden; maar hij had de boeien stuk gebroken, en was door den duivel naar eenzame plaatsen gejaagd.

³⁰Jesus vroeg hem: Hoe is uw naam? Hij zei: Legioen. Want vele duivels waren in hem gevaren.

³¹Ze verzochten Hem dringend, hun niet te gelasten, naar de afgrond te gaan.

³²Nu liep daar op de berg een grote troep zwijnen te grazen. Ze verzochten Hem, hun toe te staan, in die zwijnen te varen. Hij stond het hun toe.

³³Toen gingen de duivels uit van den mens, en wierpen zich op de zwijnen; en de troep plofte van de steilte in het meer, en verdronk.

³⁴Toen de drijvers zagen, wat er gebeurde, vluchtten ze heen, en vertelden het in stad en land.

³⁵Men kwam dus zien, wat er gebeurd was. Toen ze nu bij Jesus kwamen, en den man, uit wien de duivels waren uitgegaan, gekleed en goed bij verstand aan Jesus' voeten vonden zitten, werden ze bang.

³⁶Nu verhaalden nog de ooggetuigen, hoe de bezetene was verlost.

³⁷Toen verzocht Hem de hele bevolking van het gebied der Gerasenen, om van hen heen te gaan; want een ontzettende vrees greep hen aan.

Nu ging Hij weer in de boot, om terug te keren;

³⁸en de man, uit wien de duivels waren uitgegaan, vroeg Hem verlof, om bij Hem te blijven. Maar Hij zond hem heen, en zeide:

³⁹Ga naar huis, en verhaal al wat God u gedaan heeft. Hij ging heen, en vertelde heel de stad door, wat Jesus hem had gedaan.

⁴⁰Bij Jesus' terugkeer kwam Hem de schare begroeten; ze stonden allen op Hem te wachten.

⁴¹En zie, daar naderde een man, Jaïrus genaamd, die overste van de synagoge was. Hij viel voor Jesus' voeten neer, en verzocht Hem, mee naar zijn huis te komen,

8:42

8:52

⁴²omdat hij een enige dochter had, ongeveer twaalf jaren oud, die op sterven lag. Terwijl Hij er heenging, drong de menigte tegen Hem op.

⁴³Nu was daar een vrouw, die twaalf jaar lang aan bloedvloeïing leed, en heel haar vermogen aan geneesheren had uitgegeven, maar door niemand genezen kon worden.

⁴⁴Ze trad achter Hem aan, en raakte de zoom van zijn kleed aan; aanstonds hield haar bloedvloeïing op.

⁴⁵Jesus sprak: Wie heeft Mij aangeraakt? Allen ontkenden het, en Petrus zeide:Meester, de menigte omringt U, en dringt op U aan.

⁴⁶Maar Jesus sprak: Iemand heeft Mij aangeraakt; want Ik heb een kracht van Mij voelen uitgaan.

⁴⁷Toen de vrouw zag, dat ze ontdekt was, trad ze bevend vooruit, viel Hem te voet, en verhaalde voor heel het volk, waarom ze Hem had aangeraakt, en hoe ze aanstonds was genezen.

⁴⁸Maar Hij zei haar: Dochter, uw geloof heeft u gered; ga in vrede.

⁴⁹Terwijl Hij nog sprak, kwam er iemand van den overste der synagoge, en zeide Hem: Uw dochter is gestorven; val den Meester niet langer lastig.

⁵⁰Jesus hoorde het, en sprak tot hen: Vrees niet, maar geloof; en ze zal worden gered.

⁵¹Bij het huis gekomen, liet Hij niemand met Zich binnengaan dan Petrus, Johannes en Jakobus met den vader en de moeder van het meisje.

⁵²Allen weenden er, en jammerden over haar.

Maar Hij sprak: Weent niet; ze is niet dood, maar ze slaapt.

¹³Men lachte Hem uit, overtuigd, dat ze dood was.

⁵⁴Hij vatte haar bij de hand, en riep: Meisje, sta op!

⁵⁵En haar geest keerde weer, en ogenblikkelijk stond ze op; en Hij gelastte, dat men haar te eten zou geven.

⁵²³Haar ouders waren buiten zichzelf van verbazing; maar Hij verbood hun, het gebeurde aan iemand te vertellen.

9

¹ En waar men u niet ontvangt, verlaat die stad, en schudt zelfs het stof van uw voeten als een getuigenis tegen hen.

² Toen gingen ze heen, en trokken de dorpen rond; ze preekten het evangelie overal, en genazen de zieken.

³ Herodes, de viervorst, vernam het gebeurde, en wist niet, wat hij er van denken moest. Want sommigen zeiden: Johannes is van de doden opgestaan;

¹Nu riep Hij het twaalfstal bijeen, gaf hun macht en gezag over alle duivels, en tot genezing der zieken,

²en zond ze uit om het koninkrijk Gods te gaan preken, en zieken te genezen.

³Hij sprak tot hen: Neemt niets mee op weg; geen stok, geen reiszak, geen brood en geen geld; zelfs geen tweede onderkleed moogt gij hebben.

⁴In welk huis gij ook uw intrek neemt, blijft daar, totdat gij weer afreist.

9:8

9:17

⁸anderen: Elias is verschenen; anderen weer: Een van de oude profeten is verrezen.

⁹Herodes zeide: Ik heb toch Johannes onthoofd; maar wie is deze dan, over wien ik dit alles hoor? En hij zocht een gelegenheid, om Hem te zien.

¹⁰Toen de apostelen waren teruggekeerd, verhaalden ze Hem alwat ze gedaan hadden. Hij nam ze mee, en vertrok met hen alleen naar een stad, Betsáida genaamd.

¹¹Maar het volk merkte het, en ging Hem achterna. Hij ontving ze, sprak tot hen over het koninkrijk Gods, en Hij genas, wie genezing behoefde.

¹²Maar toen de avond begon te vallen, kwam het twaalfstal naar Hem toe, en zeide: Zend de menigte heen; dan kunnen ze naar de

omliggende dorpen en vlekken gaan, om onderkomen en voedsel te vinden; want we zijn hier in een verlaten streek.

¹³Hij sprak tot hen: Geeft gij hun te eten. Ze zeiden: We hebben slechts vijf broden en twee vissen; of zouden we zelf misschien voor al dat volk eten moeten gaan kopen?

¹⁴Want er waren ongeveer vijf duizend mannen. Maar Hij zei tot zijn leerlingen: Laat hen in groepen van vijftig gaan zitten.

¹⁵Ze deden het, en deden ze allen neerzitten.

¹⁶Nu nam Hij de vijf broden en de twee vissen, zag ten hemel op, sprak er de zegen over uit, brak ze en gaf ze aan de leerlingen, om ze de menigte aan te bieden.

¹⁷Allen aten en werden verzadigd; en ze verzamelden het overschot: twaalf korven met ^{9:18} ^{9:27} brokken.

¹⁸Toen Hij eens in de eenzaamheid aan het bidden was, en de leerlingen bij Hem waren, stelde Hij hun de vraag: Wien zegt het volk, dat Ik ben?

¹⁹Ze antwoordden: Johannes de Doper; anderen: Elias; anderen weer: Een van de oude profeten is verrezen.

²⁰Hij zeide hun: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Petrus antwoordde: De Christus van God.

²¹En Hij verbood hun ten strengste, dit aan iemand te zeggen.

²²Nu zeide Hij: De Mensenzoon zal veel moeten lijden, en verworpen worden door de oudsten en opperpriesters en schriftgeleerden. Hij zal worden gedood, en op de derde dag verrijzen.

²³Nu sprak Hij tot allen: Zo iemand mijn volgeling wil zijn, dan moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen iedere dag, en Mij volgen.

²⁴Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het redden.

²⁵Wat baat het den mens, zo hij de hele wereld wint, maar zichzelf prijsgeeft of schade berokkent?

²⁶Want wie zich schaamt over Mij en mijn woorden, over hem zal Zich ook de Mensenzoon schamen, als Hij in zijn heerlijkheid komt, en in die van zijn Vader en van de heilige engelen.

²⁷Voorwaar, Ik zeg u: Daar zijn er onder de hier aanwezigen, die de dood niet zullen smaken, [9:28](#) [9:37](#) voordat ze het koninkrijk Gods hebben gezien.

²⁸Ongeveer acht dagen later nam Jesus Petrus, Johannes en Jakobus met Zich mee, en ging de berg op, om te bidden.

²⁹En terwijl Hij bad, veranderde het uiterlijk van zijn gelaat, en zijn kleed werd schitterend wit.

³⁰Zie, twee mannen spraken met Hem; het waren Moses en Elias,

³¹die in heerlijkheid waren verschenen, en zijn dood bespraken, die Hij te Jerusaleem zou ondergaan.

³²Petrus en zijn gezellen waren intussen door slaap overmand; eerst bij hun ontwaken zagen ze zijn heerlijkheid en de beide mannen, die bij Hem stonden.

³³Toen dezen van Hem weg wilden gaan, sprak Petrus tot Jesus: Meester, het is ons goed, hier te zijn; laat ons drie tenten opslaan, één voor U, één voor Moses en één voor Elias. Hij wist niet goed wat hij zeide.

³⁴Terwijl hij zo sprak, kwam er een wolk, die hen overschaduwde; en toen de leerlingen hen de wolk zagen ingaan, werden ze bang.

³⁵En uit de wolk klonk een stem: Deze is mijn uitverkoren Zoon; luistert naar Hem.

³⁶Terwijl de stem klonk, bevond Zich Jesus alleen. Ze bewaarden het stilzwijgen over wat ze hadden gezien, en vertelden het toen nog aan niemand.

³⁷Toen ze de volgende dag van de berg afdaalden, kwam een talrijke menigte Hem tegemoet.

³⁸En zie, een man uit de menigte riep hun toe, en zeide: Meester, ik bid U, zie neer op mijn zoon; want hij is mijn enig kind.

³⁹Zie, een geest grijpt hem aan, en plotseling gilt hij het uit; hij doet hem stuiptrekken en schuimbekken, en als hij hem heeft uitgeput, verlaat hij hem nòg bijna niet.

⁴⁰Ik heb uw leerlingen verzocht, hem uit te drijven, maar ze konden het niet.

⁴¹Jesus antwoordde: O ongelovig en boos geslacht, hoe lang nog zal Ik bij u zijn, en u dulden? Breng uw zoon hier.

⁴²Terwijl hij naderde, smeed de duivel hem weer tegen de grond, en deed hem stuipen krijgen. Jesus bestrafte den onreinen geest, genas den knaap, en gaf hem aan zijn vader terug.

⁴³En allen waren vol van ontzetting voor de majesteit Gods. Maar terwijl iedereen in verwondering was over al wat Hij deed, sprak Hij tot zijn leerlingen:

⁴⁴Houdt het goed in gedachte: De Mensenzoon zal worden overgeleverd in de handen der mensen.

⁴⁵Ze begrepen dit niet. Het bleef hun duister, en ze verstonden het niet; toch durfden ze Hem ook niet over dit woord ondervragen.

⁴⁶Eens kwam de gedachte bij hen op, wie van hen de grootste zou zijn.

⁴⁷Maar Jesus, die de gedachte van hun hart kende, nam een kind, plaatste het naast Zich, ⁴⁸en zei hun: Wie dit kind opneemt in mijn Naam, neemt Mij op; en wie Mij opneemt, neemt Hem op, die Mij heeft gezonden. Want wie de ^{9:49} ^{9:59} kleinste is onder u allen, hij is groot.

⁴⁹Johannes nam het woord, en sprak: Meester, we hebben iemand duivels uit zien drijven in uw Naam; we hebben het hem verboden, omdat hij zich niet bij ons aansluit.

⁵⁰Jesus zei hem: Verbiedt het hem niet; want wie niet tegen u is, hij is vóór u.

⁵¹Toen nu de tijd van zijn hemelvaart begon te naderen, besloot Hij naar Jerusalem te gaan.

⁵²Hij zond boden voor Zich uit; ze gingen op reis, en kwamen in een stad der Samaritanen, om Hem een verblijf te bereiden.

⁵³Maar men ontving Hem niet, omdat Hij naar Jerusalem reisde.

⁵⁴Toen zijn leerlingen Jakobus en Johannes dit merkten, zeiden ze: Heer, wilt Gij, dat we zeggen, dat er vuur uit de hemel komt, om ze te verdelgen?

⁵⁵Maar Hij keerde Zich om, en berispte hen. Hij zeide: Gij weet niet, wat voor geest u bezielt.

⁵⁶Want de Mensenzoon is niet gekomen, om de zielen der mensen in het verderf te storten, maar

Lucas

cclxvii

Lucas

om ze te redden. Ze gingen dus naar een ander dorp.

⁵⁷Terwijl zij voortreisden, zei iemand tot Hem: Ik zal U volgen, waarheen Gij ook gaat.

⁵⁸Jesus zeide hem: De vossen hebben hollen, en de vogels in de lucht hebben nesten; maar de Mensenzoon heeft niets, om er zijn hoofd op te leggen.

⁵⁹En tot een ander sprak Hij: Volg Mij. Deze zeide: Heer, sta me toe, eerst mijn vader te gaan begraven.

9:60

10:8

⁶⁰Jesus sprak tot hem: Laat de doden hun doden begraven; ga heen, en verkondig het koninkrijk Gods.

⁶¹Weer een ander zeide: Ik zal U volgen Heer; maar sta me toe, eerst van mijn huisgenoten afscheid te nemen.

⁶²Jesus sprak tot hem: Wie zijn hand aan de ploeg slaat en achterwaarts blikst, is niet geschikt voor het koninkrijk Gods.

10

¹Daarna stelde de Heer nog twee en zeventig anderen aan, en zond ze twee aan twee voor Zich uit naar elke stad of plaats, waar Hij zelf naar toe wilde gaan.

²En Hij sprak tot hen: De oogst is groot, maar werklieden zijn er weinig. Vraagt dus den Heer van de oogst, dat Hij werklieden zendt in zijn oogst. —

³Gaat heen; zie, Ik zend u als lammeren midden onder de wolven.

⁴Draagt geen beurs mee, geen reiszak, geen schoenen; en groet niemand onderweg. —

⁵Wanneer gij een huis binnenkomt, zegt dan eerst: Vrede aan dit huis!

⁶En als daar een kind van de vrede woont, zal uw vrede op hem rusten; zo niet, dan keert hij terug op u.

⁷Blijft in dat huis; eet en drinkt wat men er heeft; want de arbeider heeft recht op zijn loon. Gaat niet van het ene huis naar het andere. —

⁸En in welke stad gij ook komt, waar men u ontvangt, eet wat u wordt voorgezet;

⁹geneest de zieken die er zijn, en zegt hun: Het koninkrijk Gods is nabij.

¹⁰Maar als gij in een stad komt, waar men u niet ontvangt, gaat uit op haar pleinen, en zegt:

¹¹Zelfs het stof uwer stad, dat aan onze voeten kleeft, schudden we tegen u af; toch moet gij weten: het koninkrijk Gods is nabij.

¹²Ik zeg u: Voor Sódoma zal het dragelijker zijn op die dag dan voor die stad. —

¹³Wee u, Korazin, wee u, Betsáida; want zo in Tyrus en Sidon de wonderen waren gebeurd, die in u zijn geschied, dan zouden ze reeds lang in zak en as zijn gezeten, en boete hebben gedaan.

¹⁴Voor Tyrus en Sidon zal het dragelijker zijn in het oordeel dan voor u.

¹⁵En gij Kafárnaum, zult ge tot de hemel toe worden verheven? Tot in de hel zult ge neerzinken. —

¹⁶Wie u hoort, hoort Mij, en wie u versmaadt, versmaadt Mij; maar wie Mij versmaadt, versmaadt Hem die Mij heeft gezonden.

¹⁷Toen de twee en zeventig waren teruggekeerd, zeiden ze verheugd: Heer, zelfs de duivels zijn ons onderworpen in uw Naam.

¹⁸Hij sprak tot hen: Ik zag satan als een bliksemstraal uit de hemel vallen.

¹⁹Zie, Ik heb u de macht gegeven, om op slangen en scorpioenen te trappen, en macht over heel de kracht van den vijand: niets zal u deren.

²⁰Maar verheugt u niet, omdat de duivels u onderworpen zijn; verheugt u, omdat uw namen opgeschreven staan in de hemel.

10:21

10:31

²¹Toen jubelde Hij het uit in den Heiligen Geest, en sprak: Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen hebt verborgen, en aan kleinen geopenbaard. Ja, Vader, zó is uw welbehagen geweest.

²²Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven; en niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader alleen; of wie de Vader is, dan de Zoon alleen, en hij, wien de Zoon het openbaren wil.

²³Nu wendde Hij Zich tot zijn leerlingen alleen, en sprak: Zalig de ogen, die zien wat gij ziet.

²⁴Ik zeg u: Vele profeten en koningen wensten te zien wat gij ziet, en ze zagen het niet; te horen wat gij hoort, en ze hoorden het niet.

²⁵En zie, een wetgeleerde stond op, om Hem op de proef te stellen, en sprak: Meester, wat moet ik doen, om het eeuwige leven te verkrijgen?

²⁶Hij zei hem: Wat staat er in de Wet geschreven; wat leest ge daar?

²⁷Hij antwoordde: Gij zult den Heer uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw kracht, en met heel uw verstand: en uw naaste als uzelf.

²⁸Hij zei hem: Ge hebt goed geantwoord; doe dit en ge zult leven.

²⁹Maar daar hij de schijn wilde redden, sprak hij tot Jesus: En wie is mijn naaste?

³⁰Jesus hernam, en sprak: Eens reisde een man van Jerusalem naar Jericho, en viel in handen van rovers; ze schudden hem uit, verwondden hem vreselijk, en lieten hem half dood achter.

³¹Toevallig kwam een priester die weg langs;
^{10:32} ^{10:42} hij zag hem, en ging voorbij.

³²Ook een leviet kwam er langs; hij zag hem, en ging voorbij.

³³Maar ook een Samaritaan, die op reis was, kwam voorbij; hij zag hem, en kreeg medelijden.

³⁴Hij ging er naar toe, verbond zijn wonden, en goot er olie en wijn op; daarna hief hij hem op zijn eigen lastdier, bracht hem naar een herberg, en zorgde voor hem.

³⁵De volgende dag nam hij twee tienlingen, gaf ze den waard, en zeide: Blijf voor hem zorgen;

en wat ge er meer aan besteedt, zal ik u bij mijn terugkomst vergoeden.

³⁶Wat dunkt u; wie van de drie is de naaste geweest van hem, die in de handen der rovers viel?

³⁷Hij sprak: Hij, die hem barmhartigheid bewees. En Jesus zeide hem: Ga, en doe gij evenzo.

³⁸Op hun reis kwam Hij ook in zeker dorp, waar een vrouw, Marta geheten, Hem in haar huis ontving.

³⁹Ze had een zuster, Maria genaamd, die mede aan Jesus' voeten zat, en luisterde naar zijn woord.

⁴⁰Maar Marta was druk in de weer met bedienen. Ze kwam er een ogenblik bij staan, en sprak: Heer, is het U onverschillig, dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg haar dus, dat ze me helpt.

⁴¹Maar de Heer gaf haar ten antwoord: Marta, Marta, over veel zijt ge bezorgd en bekommerd.

⁴²Slechts één ding is noodzakelijk. Maria heeft

het beste deel gekozen, dat haar niet zal ontnomen worden.

¹Eens was Hij ergens **11**aan het bidden. Toen Hij ophield, sprak een zijner leerlingen tot Hem: Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes het zijn leerlingen heeft geleerd.

²Hij sprak tot hen: Zegt, wanneer gij bidt: Vader, uw naam worde geheiligd; uw rijk kome.

³Geef ons elke dag ons dagelijks brood.

⁴En vergeef ons onze zonden; want ook wij vergeven aan allen hun schuld. En leid ons niet in bekoring.

⁵Ook zeide Hij hun: Veronderstelt, iemand van u heeft een vriend, en hij gaat te middernacht naar hem toe, en zegt: Vriend, leen me drie broden;

⁶want een van mijn vrienden is op reis bij me aangekomen, en ik heb niets om hem voor te zetten.

⁷Zou dan de andere soms van binnen uit antwoorden, en zeggen: Val me niet lastig; de deur is al gesloten, en mijn kinderen zijn met mij te bed; ik kan niet opstaan, om het u te geven.

⁸Ik zeg u: Al zou hij niet opstaan en het hem geven, omdat hij zijn vriend is, dan zal hij toch om zijn lastig aanhouden opstaan, en hem geven al wat hij nodig heeft.

⁹Zo zeg Ik ook u: Vraagt en men zal u geven; zoekt en gij zult vinden; klopt en men zal u opendoen.

¹⁰Want wie vraagt, ontvangt; wie zoekt, vindt: wie klopt, hem doet men open.

11:11

11:21

¹¹Welke vader is er onder u, die aan zijn zoon een steen zal geven, als hij om brood vraagt; of als hij om vis vraagt, hem in plaats van een vis, een slang zal geven;

¹²of als hij vraagt om een ei, hem een schorpioen geven zal?

¹³Als gij dan, aan uw kinderen goede gaven weet te schenken, hoewel gij boos zijt, hoeveel te meer zal dan de hemelse Vader den Heiligen Geest geven aan wie tot Hem bidden!

¹⁴Eens dreef Hij een duivel uit, die stom was; en toen de duivel was uitgegaan, sprak de stomme. En het volk stond verbaasd.

¹⁵Maar sommigen hunner zeiden: Door Beélzebub, den vorst der duivels, drijft Hij de duivels uit.

¹⁶Anderen vroegen Hem een teken uit de hemel, om Hem op de proef te stellen.

¹⁷Maar Hij kende hun gedachten, en sprak tot hen: Ieder rijk, dat inwendig verdeeld is, zal worden verwoest; het ene huis zal er op het andere vallen.

¹⁸Wanneer dus de satan tegen zichzelf is verdeeld, hoe zal zijn rijk dan stand kunnen houden? Toch zegt gij, dat Ik door Beélzebub de duivels uitdrijf.

¹⁹Maar als Ik door Beélzebub de duivels uitdrijf, door wien drijven dan uw zonen ze uit? Daarom zullen zijzelf uw rechters zijn.

²⁰Maar als Ik door de vinger Gods de duivels uitdrijf, dan is ook het koninkrijk Gods onder u gekomen.

²¹Wanneer de sterke in volle wapenrusting
11:22 11:31 zijn erf bewaakt, dan is zijn
have in veiligheid.

²²Maar wanneer een, die sterker is dan hij, hem overvalt en overwint, dan ontnemt hij hem zijn wapenrusting, waarop hij vertrouwde, en verdeelt zijn buit.

²³Wie niet met Mij is, is tegen Mij; en wie niet met Mij verzamelt, verstrooit.

²⁴Wanneer de onreine geest van iemand is uitgegaan, zwerft hij rond in dorre oorden; hij zoekt naar rust, en vindt ze niet. Dan zegt hij: Ik zal terugkeren in mijn huis, waar ik ben uitgegaan.

²⁵En bij zijn komst vindt hij het geveegd en versierd.

²⁶Dan gaat hij heen, en neemt zeven andere geesten met zich mee, die bozer zijn dan hijzelf;

ze komen binnen, en gaan er wonen. En het einde van dien man wordt erger nog dan het begin.

²⁷Terwijl Hij zo sprak, verhief een vrouw uit het volk haar stem, en zei Hem: Zalig de schoot, die U heeft gedragen, en de borsten die U hebben gezoogd.

²⁸Maar Hij zeide: Zalig eerder, die luisteren naar Gods woord, en het beleven.

²⁹En toen de menigte samenstroomde, begon Hij aldus: Dit geslacht is een boos geslacht; het vraagt een teken, en geen teken zal hun worden gegeven, dan het teken van Jonas.

³⁰Want zoals Jonas een teken was voor de Ninivieten, zo zal het ook de Mensenzoon zijn voor dit geslacht.

³¹De koningin van het Zuiden zal in het

^{11:32} ^{11:40}oordeel opstaan te zamen met de mannen van dit geslacht, en ze veroordelen; want ze kwam van het uiteinde der aarde om Sálomons wijsheid te horen; en zie, meer dan Sálomon is hier.

³²De mannen van Ninive zullen in het oordeel opstaan te zamen met dit geslacht, en het veroordelen; want ze bekeerden zich op de prediking van Jonas; en zie, meer dan Jonas is hier.

³³Niemand steekt een lamp aan, om ze in de kelder of onder de korenmaat te zetten, maar op

de kandelaar; opdat wie binnenkomt, het licht kan zien.

³⁴Uw oog is de lamp van het lichaam. Als uw oog goed is, dan is heel uw lichaam verlicht; maar deugt het niet, dan is ook uw lichaam in het duister.

³⁵Zorgt er dus voor, dat het licht in u geen duisternis wordt.

³⁶Wanneer dus heel uw lichaam verlicht is, zonder een enkel duister deel, hoe zal het geheel dan verlicht zijn, als de lamp u nog met haar stralen verlicht.

³⁷Terwijl Hij nog sprak, nodigde een farizeër Hem bij zich aan tafel; Hij trad binnen, en nam plaats

³⁸Maar de farizeër verwonderde zich, toen hij zag, dat Hij Zich niet eerst voor de maaltijd gewassen had.

³⁹De Heer sprak tot hem: Gij, farizeër, gij reinigt dus de buitenkant van beker en schotel. maar uw eigen binnenste is vol roof en bederf.

⁴⁰Dwazen! Heeft Hij, die het uitwendige maakte, ook het inwendige niet gemaakt?

11:41

11:51

⁴¹Geeft liever de inhoud als aalmoes; en zie, dan is alles u rein.

⁴²Maar wee u, farizeën! Want gij betaalt tienden van muntkruid, wijnruitplant en allerlei

groenten, maar gij verwaarloost het recht en de liefde tot God. Dit moet men doen, en het andere niet laten.

⁴³Wee u, farizeën! Want gij zijt belust op de ereplaatsen in de synagogen en de begroetingen op de marktplaatsen.

⁴⁴Wee u! Want gij zijt gelijk aan onzichtbare graven; de mensen lopen er over heen zonder het te weten.

⁴⁵Een van de wetgeleerden nam het woord, en zeide tot Hem: Meester, door zo te spreken, beledigt ge ook ons.

⁴⁶Hij sprak: Ook u, wetgeleerden, wee! Want gij legt den mensen zware lasten op, maar zelf raakt gij de lasten met geen vinger aan.

⁴⁷Wee u! Want gij bouwt de grafsteden der profeten, maar uw vaders hebben ze gedood.

⁴⁸Zo getuigt gij, deel te hebben aan de daden van uw vaders; want zij doodden hen, gij bouwt.

⁴⁹Daarom heeft ook Gods wijsheid gezegd: Ik zal tot hen profeten en apostelen zenden, en sommigen van hen zullen ze doden en vervolgen;

⁵⁰opdat van dit geslacht het bloed van alle profeten zou worden opgeëist, dat sinds de grondvesting der wereld vergoten is:

⁵¹van het bloed van Abel af, tot het bloed van Zakarias toe, die gedood is tussen het altaar en

Lucas

cclxxix

Lucas

de tempel. Ja, Ik zeg u, het zal van dit geslacht
worden opgeëist.

⁵²Wee u, wetgeleerden! Want gij hebt de sleutel tot de kennis weggenomen; zelf zijt gij niet binnengegaan, en hen, die er in willen gaan, hebt gij tegengehouden.

⁵³Toen Hij hun dit gezegd had, begonnen de schriftgeleerden en farizeën Hem heftig aan te vallen, en Hem allerlei strikvragen te stellen;

⁵⁴ze loerden er op, uit zijn mond iets op te vangen, om Hem te beschuldigen.

12

¹Toen er intussen een menigte van vele duizenden was saamgestroomd, zodat men elkander haast onder de voet liep, begon Hij tot zijn leerlingen te zeggen: Vooreerst, wacht u voor het zuurdeeg der farizeën, dat is, voor huichelarij.

²Want niets is bedekt, dat niet ontdekt, niets verborgen, dat niet bekend zal worden.

³Alles dus wat gij spreekt in de duisternis, zal in het licht worden gehoord; en wat gij in kelders in het oor hebt gefluisterd, zal van de daken worden verkondigd.

⁴Ik zeg u, mijn vrienden: Weest niet bevreesd voor hen, die wel het lichaam doden, maar daarna niets meer kunnen doen.

⁵Ik zal u tonen, wien gij moet vrezen: Vreest Hem, die, als Hij gedood heeft, de macht nog bezit, om in de hel te werpen. Ja, Ik zeg u: Vreest Hem!

⁶Worden niet vijf mussen voor twee penningen verkocht? En geen enkele daarvan wordt vergeten door God.

12:7

12:18

⁷Welnu, zelfs al de haren van uw hoofd zijn geteld. Vreest dus niet; gij zijt meer waard dan een zwerm mussen.

⁸Ik zeg u: Wie Mij belijdt voor de mensen, hem zal ook de Mensenzoon voor Gods engelen belijden.

⁹Maar wie Mij verloochent voor de mensen, zal voor Gods engelen worden verloochend.

¹⁰Wie iets tegen den Mensenzoon zegt, het zal hem worden vergeven: maar wie lastert tegen den Heiligen Geest, het zal hem niet worden vergeven.

¹¹En wanneer men u in de synagogen en voor vorsten en machthebbers brengt, weest dan niet bezorgd, hoe of wat gij zult antwoorden of zeggen;

¹²want de Heilige Geest zal u leren in dat uur, wat gij moet zeggen.

¹³Eens zei iemand uit de menigte tot Hem: Meester, zeg aan mijn broer, dat hij met mij de erfenis deelt.

¹⁴Maar Hij zeide hem: Man, wie heeft Mij tot rechter of verdeler over u aangesteld?

¹⁵Toen sprak Hij tot hen: Past op, en wacht u voor allerlei hebzucht; want ook al heeft iemand overvloed, zijn leven is door zijn bezit niet verzekerd.

¹⁶En Hij zei hun deze gelijkenis: De akker van een rijk man had overvloedige oogst gedragen.

¹⁷Toen overlegde hij bij zichzelf, en sprak: Wat zal ik doen? Want ik kan mijn vruchten niet bergen.

¹⁸En hij zeide: Dit zal ik doen. Ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen, en daar al ^{12:19} ^{12:29} mijn graan en goed verzamelen.

¹⁹Dan zal ik tot mijn ziel zeggen: Ziel, ge hebt veel goederen liggen, voor vele jaren; neem uw gemak, eet, drink, maak goede sier.

²⁰Maar God sprak tot hem: Dwaas, deze nacht eist men uw ziel van u op; en wat ge verworven hebt, naar wien zal het heengaan?

²¹Zó gaat het hem, die schatten voor zichzelf belegt, maar die niet rijk is voor God.

²²En Hij sprak tot zijn leerlingen: Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd voor uw leven, wat gij zult eten, noch voor het lichaam, waarmee gij u zult kleden.

²³Want het leven is meer dan het voedsel, en het lichaam is meer dan de kleding.

²⁴Ziet de raven; ze zaaien noch oogsten, hebben geen kelder of schuur; en toch, God onderhoudt ze. Hoeveel meer zijt gij waard dan de vogels.

²⁵En wie van u kan door zijn tobben een el toevoegen aan zijn levensweg?

²⁶Als gij dus het minste zelfs niet kunt, wat tobt gij dan over de rest?

²⁷Denkt aan de lelies, hoe ze groeien: ze werken niet en spinnen niet. En toch zeg Ik u, dat zelfs Sálomon in al zijn heerlijkheid niet gekleed was als een van deze.

²⁸Als God nu het kruid op het veld, dat vandaag nog bestaat, en morgen in de oven wordt geworpen, zó aankleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen!

²⁹Vraagt ook gij dus niet, wat gij zult eten of drinken, en maakt u niet angstig.

12:30

12:42

³⁰Hiernaar vragen de heidenvolken wel; maar uw Vader weet, dat gij dit allemaal nodig hebt.

³¹Zoekt slechts zijn rijk, en dit alles zal u worden geschonken als toegift.

³²Wees niet bezorgd, kleine kudde; want het heeft uw Vader behaagd, u het koninkrijk te geven.

³³Verkoopt uw bezittingen, en geeft er aalmoezen van. Maakt u beurzen die niet slijten, een onuitputtelijke schat in de hemel, waar geen

dief kan bij komen, en waar geen mot hem wegvreet.

³⁴Want waar uw schat is, daar is ook uw hart.

³⁵Houdt uw lenden omgord, en brandend uw lampen.

³⁶Weest als mensen, die wachten op hun heer, wanneer hij van de bruiloft komt, om als hij komt en klopt, terstond hem open te doen.

³⁷Gelukkig de knechten, die de heer bij zijn komst wakker zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u: Hij zal zich omgorden, hen aan tafel doen aanzitten, en hen de rij langs bedienen.

³⁸En wanneer hij hen zó aantreft, zelfs als hij in de tweede nachtwak of in de derde komt, gelukkig zijn ze!

³⁹Gij weet het: als de huisvader wist, op welk uur de dief zou komen, dan zou hij wakker blijven, en niet laten inbreken in zijn huis.

⁴⁰Weest ook gij bereid; want de Mensenzoon komt op een onverwacht uur.

⁴¹Petrus zei Hem: Heer, zegt Gij deze gelijkenis voor ons, of voor allen?

⁴²De Heer sprak: Wie is toch de trouwe en

voorzichtige hofmeester, dien de heer over zijn ondergeschikten zal stellen, om hun op tijd de maat koren te geven?

⁴³Gelukkig de dienaar, dien de heer bij zijn komst daarmee bezig vindt.

⁴⁴Voorwaar, Ik zeg u: Hij zal hem stellen over al zijn bezit.

⁴⁵Maar als die dienaar bij zichzelf gaat denken: “Mijn heer komt nog lang niet”; als hij de knechten en dienstmeisjes begint te slaan, en gaat eten en drinken, en zich aan dronkenschap overgeeft.

⁴⁶dan zal de heer van dien dienaar komen op een dag, waarop hij het niet verwacht, en op een uur, dat hij niet kent. En hij zal hem streng bestraffen, en hem het lot der trouwelozen doen delen.

⁴⁷De dienaar toch, die de wil van zijn meester kent, maar die zich niet volgens zijn wil heeft voorbereid of gehandeld, hij zal veel slaag krijgen;

⁴⁸zo hij hem echter niet kent, en dingen doet, die slaag verdienen, zal hij slechts weinig slaag krijgen. Wien veel is gegeven, hem zal veel worden gevraagd; en wien veel is toevertrouwd, van hem zal des te meer worden geëist.

⁴⁹Ik ben gekomen, om vuur op de aarde te brengen; en hoe wens Ik, dat het reeds brandt.

⁵⁰En Ik moet een doop ondergaan; en hoe smacht Ik er naar, dat hij voltrokken wordt.

⁵¹Denkt gij, dat Ik vrede ben komen brengen op aarde? Neen, zeg Ik u; wel verdeeldheid.

Lucas

cclxxxvi

Lucas

⁵²Want van nu af zullen er vijf in één huis

twee, en twee tegen drie.

⁵³De vader zal verdeeld zijn tegen den zoon, en de zoon tegen den vader; moeder tegen dochter, en dochter tegen moeder; schoonmoeder tegen haar schoondochter, en schoondochter tegen haar schoonmoeder.

⁵⁴Nog sprak Hij tot het volk: Wanneer gij een wolk uit het westen ziet opkomen, zegt gij terstond: Er komt regen; en zo is het.

⁵⁵En wanneer de zuidenwind waait, zegt gij: Het zal heet worden; en het gebeurt.

⁵⁶Huichelaars, het uitzicht van aarde en hemel weet gij te beoordelen, maar hoe komt het dan, dat gij deze tijd niet weet te beoordelen?

⁵⁷En waarom oordeelt gij zelf niet wat recht is?

⁵⁸Wanneer ge met uw tegenstander naar de overheid gaat, doe dan onderweg uw best, om van hem af te komen: anders sleept hij u misschien voor den rechter, en levert de rechter u aan den gerechtsdienaar over, en werpt de gerechtsdienaar u in de gevangenis.

⁵⁹Ik zeg u: Ge zult daar niet uit komen, vóórdat ge de laatste penning hebt afbetaald.

13

¹Bij deze gelegenheid waren er enigen tegenwoordig, die Hem van de Galileërs verhaalden, wier bloed Pilatus met dat hunner offerdieren vermengd had.

²Hij antwoordde hun: Meent gij, dat deze Galileërs groter zondaars waren dan alle andere Galileërs, omdat hun dit overkomen is?

13:3

13:14

³Neen, zeg Ik u: maar als gij u niet bekeert, zult gij allemaal even goed omkomen.

⁴Of meent gij, dat die achttien, die door het invallen van de toren van Siloë gedood zijn, schuldiger waren dan al de andere bewoners van Jerusalem?

⁵Neen, zeg Ik u; maar als gij u niet bekeert, zult gij allemaal even goed omkomen.

⁶En Hij sprak deze gelijkenis: Iemand had een vijgeboom, die in zijn wijngaard geplant was; hij kwam er vruchten aan zoeken, maar vond er geen.

⁷Toen zei hij tot den wijngaardenier: Zie, al drie jaar kom ik aan die vijgeboom vruchten zoeken, en vind er geen. Houw hem om; waarom put hij de grond nog uit?

⁸Maar hij antwoordde hem: Heer, laat hem dit jaar nog staan, totdat ik eerst de grond om hem heen heb omgespit, en bemest.

⁹Misschien draagt hij het volgend jaar vrucht.
Zo niet, houw hem dan om.

¹⁰Eens was Hij op de sabbat in een der
synagogen onderricht aan 't geven.

¹¹En zie, daar was een vrouw, die sinds
achttien jaar van een ziektegeest was bezeten;
ze ging krom, en kon onmogelijk recht overeind
staan.

¹²Toen Jesus haar zag, riep Hij haar, en zeide:
Vrouw, ge zijt van uw ziekte verlost.

¹³Hij legde haar de handen op, en
ogenblikkelijk stond ze recht overeind, en loofde
God.

¹⁴Maar de overste der synagoge was

^{13:15} ^{13:24} verontwaardigd, omdat Jesus op
de sabbat genas; hij nam het woord, en zei tot het
volk: Er zijn zes dagen, waarop men moet
werken; komt dus op die dagen, om u te laten
genezen, en niet op de sabbat.

¹⁵Maar de Heer gaf hem ten antwoord:
Huichelaars, maakt niet ieder van u op de
sabbat zijn rund of zijn ezel los van de kribbe,
om ze weg te leiden en te drenken?

¹⁶En moest dan deze dochter van Abraham,
die de satan: ziet eens: achttien jaren lang heeft
gebonden, niet op de sabbat van die band
worden verlost?

¹⁷Toen Hij dit zei, werden al zijn tegenstanders beschaamd, maar heel de menigte verheugde zich over al de heerlijke dingen, die Hij verrichtte.

¹⁸Hij sprak dan: Waaraan is het koninkrijk Gods gelijk, en waarmee zal Ik het vergelijken?

¹⁹Het is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand in zijn tuin ging zaaien: het groeide op en werd een boom, en de vogels in de lucht nestelden in zijn takken.

²⁰Ook zeide Hij: Waarmee zal Ik het koninkrijk Gods vergelijken?

²¹Het is gelijk aan het zuurdeeg, dat een vrouw nam, en onder drie maten meel mengde. totdat dit geheel was gegist.

²²Op zijn reis naar Jerusalem trok Hij steden en dorpen rond, om er te leren.

²³Eens zei Hem iemand: Heer, zijn de zaligen weinig in aantal? Maar Hij sprak tot hen:

²⁴Doet uw best, om binnen te gaan door de

13:25

13:33

enge poort; want velen, zeg Ik u, zullen trachten binnen te komen, en het niet kunnen.

²⁵Wanneer de heer des huizes is opgestaan, en de deur heeft gesloten, dan zult gij buiten staan, aan de deur gaan kloppen, en zeggen: Heer, doe ons open. Maar hij zal u antwoorden: Ik weet niet, waar gij vandaan zijt.

²⁶Dan zult gij gaan zeggen: We hebben bij u gegeten en gedronken, en in onze straten hebt Gij onderricht gegeven.

²⁷Maar Hij zal u zeggen: Ik weet niet, waar gij vandaan zijt. Weg van Mij, gij allen, die ongerechtigheid doet!

²⁸Dan zal er geweest zijn en geknerts der tanden, wanneer gij Abraham, Isaäk en Jakob en al de profeten zult zien in het koninkrijk Gods, maar uzelf uitgeworpen naar buiten.

²⁹Dan zullen er komen van oost en west, en noord en zuid, en ze zullen aanzitten in het koninkrijk Gods.

³⁰Zie, er zijn laatsten die eersten, en eersten die laatsten zullen zijn.

³¹Terzelfder tijd kwamen enige farizeën naar Hem toe, en zeiden Hem: Ga hier vandaan; want Herodes wil U doden.

³²Hij zei hun: Gaat dien vos zeggen: Zie, vandaag en morgen drijf Ik duivels uit, en verricht Ik genezingen: overmorgen bereik Ik het einde.

³³Toch moet Ik vandaag, morgen en overmorgen verder reizen; want het gaat niet aan, dat een profeet buiten Jerusalem zou sterven.

³⁴Jerusalem, Jerusalem, dat de profeten doodt, en dat stenigt, die tot u zijn gezonden: hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels; maar gij hebt niet gewild.

³⁵Zie, uw huis zal verwoest blijven liggen. En Ik zeg u: Gij zult Mij niet meer zien, voordat de tijd komt, dat gij roept: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren.

14

¹Eens kwam Hij op een sabbat in het huis van een der voornaamsten van de farizeën, om de maaltijd te gebruiken; en men bespiedde Hem.

²En zie, daar stond een man voor Hem, die aan waterzucht leed.

³Jesus nam het woord, en sprak tot de wetgeleerden en farizeën: Mag men op sabbat genezen, of niet?

⁴Ze zwegen. Toen raakte Hij hem aan, genas hem, en zond hem heen.

⁵Nu sprak Hij tot hen: Wie van u zal zijn zoon of zijn os, die in de put is gevallen, niet aanstonds, ook op de sabbat, er uit trekken?

⁶Ze wisten hier niets tegen in te brengen.

⁷En daar Hij bemerkte, dat de gasten zich de beste plaatsen hadden uitgezocht, sprak Hij hun in een gelijkenis toe:

⁸Wanneer ge door iemand op een bruiloft zijt uitgenodigd, ga dan niet op de beste plaats zitten. Want misschien is er een door hem uitgenodigd, die voornameer is dan gij.

14:9

14:19

⁹Dan zou hij, die u en hem heeft genodigd, u komen zeggen: Maak plaats voor hem. En ge zoudt vol schaamte de minste plaats moeten innemen.

¹⁰Maar wanneer ge genodigd zijt, ga dan op de minste plaats zitten: opdat uw gastheer u zegt, als hij komt: Vriend, ga hoger op. Dat zal een eer voor u zijn in het oog van al de disgenoten.

¹¹Want wie zich verheft, zal vernederd, en wie zich vernedert, zal verheven worden.

¹²En tot zijn gastheer zeide Hij: Wanneer ge een middag- of avondmaal houdt, nodig dan niet uw vrienden of broers, uw bloedverwanten of rijke bureu; want misschien nodigen ze u terug, en ge krijgt het vergolden.

¹³Maar als ge een maaltijd houdt, nodig dan armen, gebrekkigen, kreupelen, blinden.

¹⁴Dan zult ge gelukkig zijn, omdat ze het u niet kunnen vergelden; want dan zal men het u bij de opstanding der rechtvaardigen vergelden.

¹⁵Een der disgenoten, die dit hoorde, sprak tot Hem: Zalig hij, die maaltijd zal houden in het koninkrijk Gods.

¹⁶Maar Hij zei hem: Zeker iemand gaf een groot feestmaal, en nodigde velen uit.

¹⁷Tegen het uur van de maaltijd zond hij zijn dienaar, om aan de gasten te zeggen: Komt, want alles staat klaar.

¹⁸Maar eenparig begonnen allen zich te verontschuldigen. De eerste zei hem: Ik heb een stuk land gekocht, en moet het noodzakelijk gaan zien: ik bid u, verontschuldig me.

¹⁹Een ander zei: Ik heb vijf paar ossen gekocht,

^{14:20} Lucas 14:31 en ga ze keuren; ik bid u,

verontschuldig me.

²⁰Weer een ander zei: Ik heb een vrouw gehuwd, en kan dus niet komen.

²¹De dienaar kwam thuis, en boodschapte het aan zijn heer. Toen werd de heer des huizes vergramd, en hij sprak tot zijn dienaar: Spoed u naar de pleinen en straten der stad, en breng de armen en gebrekkigen, de blinden en kreupelen hier binnen.

²²De dienaar zei: Heer, er is gedaan wat ge bevolen hebt; en nog is er plaats.

²³Nu sprak de heer tot zijn dienaar: Ga uit naar wegen en hekken, en dwing ze, om binnen te komen; want mijn huis moet vol zijn.

²⁴Ik zeg u: Niet één van die mannen, die waren genodigd, zal van mijn feestmaal genieten.

²⁵Toen eens een talrijke menigte Hem volgde, keerde Hij Zich om, en sprak tot hen:

²⁶Zo iemand tot Mij komt, en zijn vader niet haat, zijn moeder, zijn vrouw en kinderen, zijn broers en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, hij kan mijn leerling niet zijn.

²⁷En wie zijn kruis niet opneemt, en Mij niet volgt, kan mijn leerling niet zijn.

²⁸Want wie van u, die een toren wil bouwen, gaat niet eerst de kosten zitten berekenen, of hij wel de middelen bezit, om het werk te voltooien.

²⁹Anders zou hij misschien wel de grondslag leggen, maar niet af kunnen bouwen. Dan zouden allen, die het zagen, hem uit gaan lachen,

³⁰en zeggen: Die man is begonnen te bouwen, en is blijven steken.

³¹Of welke koning, die een anderen koning de

oorlog gaat aandoen, zit niet eerst te overleggen, of hij met tienduizend man het hoofd kan bieden aan hem, die met twintigduizend man op hem afkomt?

¹²Zo niet, dan zendt hij een gezantschap, terwijl de ander nog ver af is, en vraagt om de vrede.

³³Zo ook kan dus niemand van u mijn leerling zijn, die geen afstand doet van al wat hij bezit.

³²Het zout is dus goed; maar als het zout zelf smakeloos is geworden, waar zal men het dan mee zouten?

³³⁴Dan deugt het noch voor het land noch voor de mesthoop; men gooit het weg. Wie oren heeft om te horen, hij hore.

¹ Toen sprak Hij tot hen deze gelijkenis:

² Wie van u, die honderd schapen heeft, en er een van verliest, laat niet de negen en negentig andere achter in de woestijn, en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het terugvindt?

³ En als hij het gevonden heeft, legt hij het verheugd op zijn schouders;

⁴ en thuis gekomen, roept hij vrienden en burenen bijeen, en zegt hun: Verheugt u met mij;

15

¹Intussen kwamen alle tollenaars en zondaars naar Hem toe, om Hem te horen.

²Maar de farizeën en schriftgeleerden mopperden, en zeiden: Hij ontvangt zondaars, en eet met hen.

15:7

Lucas 15:17

⁷Ik zeg u: Zó zal er meer vreugde zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, dan over negen en negentig rechtvaardigen, die geen bekering behoeven.

⁸Of welke vrouw, die tien drachmen bezit, en één drachme verliest, steekt niet een lamp aan, veegt niet het huis, en zoekt niet zorgvuldig, totdat zij ze vindt?

⁹En als zij ze gevonden heeft, roept ze vriendinnen en buren bijeen, en zegt: Verheugt u met mij, want ik heb mijn verloren drachme gevonden.

¹⁰Zó, zeg Ik u, is er vreugde bij de engelen Gods over één zondaar, die zich bekeert.

¹¹Nog sprak Hij: Een man had twee zonen.

¹²De jongste van beiden zei tot den vader: Vader, geef mij het deel der goederen, dat me toekomt. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.

want ik heb mijn verloren schaap teruggevonden.

¹³Een paar dagen later pakte de jongste zoon alles bijeen, en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn vermogen door een losbandig leven.

¹⁴Maar toen hij er alles had doorgejaagd, kwam er een grote hongersnood in dat land, en begon hij gebrek te lijden.

¹⁵En hij ging zich verhuren aan een der burgers van dat land; en deze stuurde hem naar zijn velden, om zwijnen te hoeden.

¹⁶Nu had hij zo graag zijn buik willen vullen met de schillen, die de zwijnen aten; maar niemand, die ze hem gaf.

¹⁷Toen kwam hij tot inkeer, en sprak: Hoeveel

15:18

Lucas 15:28

knechten van mijn vader hebben brood in overvloed, en ik sterf hier van honger.

¹⁸Ik wil opstaan en naar mijn vader gaan, en hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u;

¹⁹ik verdien niet meer, uw zoon te heten; behandel me als een van uw knechten.

²⁰En hij stond op, en ging naar zijn vader. Nog was hij ver weg, toen zijn vader hem zag, en ten diepste ontroerd werd; hij vloog naar hem toe, viel om zijn hals, en overlaadde hem met kussen.

²¹De zoon sprak tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u; ik verdien niet meer, uw zoon te heten.

²²Maar de vader zei tot zijn knechten: Gauw, haalt het beste kleed, en trekt het hem aan; doet hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan zijn voeten;

²³vooruit, slacht het gemeste kalf, en laat ons eten en vrolijk zijn.

²⁴Want mijn zoon hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden.

En ze begonnen feest te vieren.

²⁵Zijn oudste zoon was op het land. Maar toen hij terugkeerde, dicht bij huis kwam, en muziek hoorde en dans,

²⁶riep hij een der knechten, en vroeg wat er gaande was.

²⁷Deze zei hem: Uw broer is gekomen; uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem behouden heeft teruggekregen.

²⁸Toen werd hij kwaad, en wilde niet naar binnen gaan. Zijn vader ging dus naar buiten, en

15:29

Lucas 16:5 drong er op aan.

²⁹Maar hij antwoordde, en zei tot zijn vader: Zie, zoveel jaren dien ik u reeds, en nog nooit heb ik uw gebod overtreden; toch hebt ge mij

Lucas

ccc

nooit een bokje gegeven, om met mijn vrienden feest te vieren.

³⁰En nu die jongen van u is teruggekomen, die uw vermogen verbrast heeft met eerloze vrouwen, nu slacht ge voor hem het gemeste kalf.

³¹Maar hij zei hem: Kind, gij zijt altoos bij me, en al het mijne is het uwe.

³²Neen, feest en vreugde moet er zijn; want uw broer hier was dood, en is levend geworden, hij was verloren, en is teruggevonden.

16

¹Nog sprak Hij tot zijn leerlingen: Er was eens een rijk man, die een rentmeester had. Deze werd bij hem aangeklaagd, dat hij zijn goederen verkwistte.

²Hij ontbood hem, en zeide: Wat hoor ik van u? Geef rekenschap van uw beheer; want ge kunt geen rentmeester meer blijven.

³Toen dacht de rentmeester bij zichzelf: Wat zal ik doen? Want mijn heer neemt mij het rentmeesterschap af; en voor spitten ben ik niet sterk genoeg, voor bedelen schaam ik mij.

⁴Ik weet wat ik doen moet, opdat ze mij bij zich in huis zullen nemen, wanneer ik als rentmeester ben afgezet.

⁵Hij ontbood één voor één de schuldenaars van zijn heer. En tot den eersten sprak hij: Hoeveel zijt ge mijn heer schuldig?

16:6

Lucas 16:15

⁶Hij zei: Honderd vat olie. Hij sprak tot hem: Ziehier uw schuldbekentenis; ga zitten, en schrijf: Vijftig.

⁷En tot een tweede sprak hij: En gij, hoeveel zijt gij schuldig? Hij zei: Honderd mud tarwe. Hij sprak tot hem: Ziehier uw schuldbekentenis; schrijf: tachtig.

⁸En de heer prees den onrechtvaardigen rentmeester, omdat hij met overleg had gehandeld. Waarachtig, de kinderen dezer wereld behartigen hun belangen met meer overleg dan de kinderen van het licht.

⁹Ik zeg u: Maakt u vrienden door de ongerechte mammon, opdat, wanneer hij u komt te ontvallen, zij u mogen opnemen in de eeuwige tenten.

¹⁰Wie betrouwbaar is in het kleine, is ook betrouwbaar in het grote; en die onbetrouwbaar is in het kleine, is ook onbetrouwbaar in het grote.

¹¹Zo gij dus onbetrouwbaar zijt in de valse rijkdom, wie zal u dan de waarachtige rijkdom toevertrouwen?

¹²En zo gij onbetrouwbaar zijt in het goed van een ander, wie zal u geven, wat u toekomt.

¹³Geen dienaar kan twee heren dienen; hij zal of den één haten en den ander beminnen, of den één aanhangen en den ander verachten. Gij kunt God niet dienen en de mammon.

¹⁴De farizeën hoorden dit alles; maar omdat ze gierig waren, lachten ze Hem uit.

¹⁵Hij zei hun: Gij doet u als rechtvaardig voor in het oog van de mensen; maar God kent uw harten. Want wat verheven is bij de mensen, is ^{16:16} Lucas 16:25 een gruwel in Gods oog.

¹⁶De Wet en de Profeten waren tot aan Johannes van kracht; van toen af is het koninkrijk Gods verkondigd, en allen bestormen het met geweld.

¹⁷Toch zal gemakkelijker hemel en aarde vergaan, dan dat er een enkele streep van de Wet zou vervallen.

¹⁸Wie zijn vrouw verstoot, en een andere huwt, pleegt echtbreuk; en wie een vrouw huwt, die door haar man is verstiten, pleegt echtbreuk.

¹⁹Er was eens een rijk man, die in purper en fijn linnen gekleed ging, en, dag in dag uit, een weelderig leven genoot.

²⁰Maar er was ook een bedelaar, Lázarus geheten, die zich bij zijn voorportaal had neergelegd. Hij was met zweren bedekt,

²¹en was begerig, om zijn honger te stillen met de afval van de tafel van den rijke; en de honden kwamen zijn zweren likken.

²²Maar toen de arme gestorven was, werd hij door de engelen in Abrahams schoot gedragen. Daarna stierf ook de rijke, en werd begraven.

²³En terwijl hij in de hel werd gefolterd, sloeg hij zijn ogen op, en zag Abraham van verre, en Lázarus in zijn schoot.

²⁴En luid riep hij uit: Vader Abraham, heb medelijden met mij, en zend Lázarus hierheen; laat hem de top van zijn vinger in water dopen, om mijn tong te verfrissen; want ik lijd hier geweldige smart in de vlammen.

²⁵Maar Abraham sprak: Kind, denk er aan, dat gij in uw leven het goede hebt ontvangen, en

16:26

Lucas 17:3

Lázarus toen het kwade; nu wordt hij hier vertroost, en gij lijdt pijn.

²⁶Bovendien gaapt er tussen ons en u een geweldige afgrond; zodat men van hier niet naar u kan gaan, ook al zou men het willen, en men van ginds niet naar ons komen kan.

²⁷Toen zeide hij: Ik bid u dan, vader, dat ge hem naar het huis van mijn vader stuurt.

²⁸Want ik heb vijf broers; laat hij ze gaan waarschuwen, opdat ook zij niet in deze folterplaats komen.

²⁹Maar Abraham sprak tot hem: Ze hebben Moses en de profeten; laten ze luisteren naar hen.

³⁰Hij zei: Neen, vader Abraham; maar wèl zullen ze zich bekeren, wanneer er iemand van de doden tot hen komt.

³¹Maar hij zei hem: Als ze niet luisteren naar Moses en de profeten, dan zullen ze zich ook niet laten gezeggen, zelfs al stond er iemand op uit de doden.

17

¹Nog sprak Hij tot zijn leerlingen: Het is onvermijdelijk, dat er ergernissen komen; maar wee hem, door wien ze komen.

²Het ware hem beter, dat hem een molensteen om de hals werd gehangen, en hij zó in de zee werd geworpen, dan dat hij aan een dezer kleinen ergernis geeft.

³Neemt u in acht. Als uw broeder zondigt, berisp hem; en als hij tot inkeer komt, vergeef hem.

17:4

Lucas 17:15

⁴En als hij zevenmaal daags tegen u misdoet en zevenmaal tot u terugkeert, en zegt: Het spijt me: dan moet ge hem vergeven.

⁵En de apostelen zeiden tot den Heer:
Vermeerder ons geloof.

⁶En de Heer sprak: Zo gij een geloof hadt als een mosterdzaadje, dan zoudt gij tot deze moerbeï zeggen: Trek uw wortels uit, en plant u in zee; en hij zou u gehoorzamen.

⁷Wie van u, die een knecht heeft, ploeger of veehoeder, zal tot hem zeggen. als hij thuis komt van het veld: Kom gauw hier aan tafel?

⁸Neen; zal hij niet tot hem zeggen: Maak mijn eten klaar; omgord u, en bedien me, totdat ik klaar ben met eten en drinken; daarna kunt ge zelf eten en drinken?

⁹Is hij den knecht soms dankbaar, omdat hij deed wat bevolen was?

¹⁰Zo moet ook gij, wanneer gij alles gedaan hebt wat u bevolen is, nog zeggen: We zijn onnutte knechten; we hebben alleen maar gedaan, wat we moesten doen.

¹¹Op zijn reis naar Jerusalem trok Hij langs de grens van Samaria en Galilea heen.

¹²Toen Hij zeker dorp binnenging, kwamen Hem tien melaatsen tegemoet. Ze bleven op een afstand staan,

¹³en riepen luid: Jesus, Meester, ontferm U onzer.

¹⁴Toen Hij ze zag, zei Hij hun: Gaat heen, vertoont u aan de priesters. En terwijl ze er heen gingen, werden ze rein.

Lucas

cccvi

¹⁵Eén van hen keerde terug, zodra hij zich

genezen zag. Met luider stem verheerlijkte hij God;

¹⁶en hij viel op zijn aangezicht neer voor zijn voeten, en dankte Hem: en dat was een Samaritaan.

¹⁷Nu nam Jesus het woord, en sprak: Zijn er geen tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen?

¹⁸Heeft men niemand anders terug zien keren, om eer te brengen aan God, dan dezen vreemdeling alleen?

¹⁹En Hij zeide tot hem: Sta op, en ga heen; uw geloof heeft u gered.

²⁰De farizeën vroegen Hem: Wanneer komt het koninkrijk Gods? Hij gaf hun ten antwoord: Het koninkrijk Gods komt zonder opzien te verwekken.

²¹Men zal niet zeggen: Zie, hier is het; zie, daar is het. Want zie, het koninkrijk Gods is midden onder u.

²²Nu sprak Hij tot zijn leerlingen: Er zullen dagen komen, dat gij zult wensen, één der dagen van den Mensenzoon te zien; en gij zult Hem niet zien.

²³Men zal tot u zeggen: Zie, ginds is Hij; zie, hier is Hij. Gaat er niet heen, en loopt niemand na.

²⁴Want zoals de bliksem flikkert, en van de ene kant van de hemel naar de andere flitst, zó zal de Mensenzoon er zijn op zijn dag.

²⁵Maar eerst moet Hij veel lijden, en verworpen worden door dit geslacht.

²⁶En zoals het was in de dagen van Noë, zo zal het ook in de dagen van den Mensenzoon zijn.

17:27¹

Lucas 18:2

²⁷Men at en dronk, huwde en huwde uit, tot op de dag, dat Noë de ark binnentrad, en de zondvloed kwam en allen verzwolg.

²⁸Of zoals het was in de dagen van Lot: men at en dronk, kocht en verkocht, plantte en bouwde.

²⁹Maar op de dag, dat Lot uit Sódoma ging, liet God het vuur en zwavel uit de hemel regenen, en verdelgde allen.

³⁰Zo zal het ook gaan op de dag, waarop de Mensenzoon verschijnt.

¹ Ze antwoordden Hem: Waar, Heer? Hij zei hun: Waar het aas ligt, daar zullen zich ook de gieren verzamelen.

³¹Wie die dag op het dakterras is en zijn meubels in huis heeft hij dale niet af, om ze mee te nemen; en wie op het veld is, kere niet terug.

³²Denkt aan de vrouw van Lot.

³³Wie zijn leven tracht te redden, zal het verliezen; en wie het verliest, zal het behouden.

³⁴Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed liggen: de een wordt opgenomen, de ander achtergelaten;

³⁵twee zullen er niet de handmolen malen: de een wordt opgenomen, de ander achtergelaten;

36-

18:3

18:14

³Ook was er een weduwe in die stad, die naar hem toe ging, en sprak: Verschaf me recht tegenover mijn tegenpartij.

⁴Een tijd lang wilde hij niet. Maar later zei hij bij zichzelf: Ofschoon ik God niet vrees en me aan de mensen niet stoor,

⁵zal ik toch die weduwe maar recht doen,

¹ Hij zeide hun nog een gelijkenis over de noodzakelijkheid, om altijd te bidden, en nooit de moed te verliezen.

² Hij sprak: In zekere stad was een rechter, die God niet vreesde, en zich aan de mensen niet stoorde.

omdat ze mij lastig valt, en anders me eindeloos komt vervelen.

⁶En de Heer sprak: Hoort wat de onrechtvaardige rechter zegt.

⁷En zou God dan aan zijn uitverkorenen geen recht doen, die dag en nacht tot Hem roepen? Of zou Hij ze lang laten wachten?

⁸Ik zeg u: Hij zal hun recht doen met spoed. Maar zal de Mensenzoon bij zijn komst wel geloof op aarde vinden?

⁹Nog sprak Hij deze gelijkenis tegen hen, die van eigen gerechtigheid overtuigd zijn, en anderen verachten.

¹⁰Twee mensen gingen op naar de tempel, om er te bidden: de één was een farizeër, de ander een tollenaar.

¹¹De farizeër stond recht overeind, en bad bij zichzelf: O God, ik dank U, dat ik niet ben als de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers, of ook als die tollenaar ginds.

¹²Ik vast tweemaal per week, en geef tienden van al wat ik bezit.

¹³Maar de tollenaar bleef op een afstand, en durfde zelfs zijn ogen niet ten hemel heffen; hij sloeg zich op de borst, en sprak: O God, wees mij, zondaar, genadig.

¹⁴Ik zeg u: Deze ging gerechtvaardigd naar

huis, in plaats van den andere. Want wie zich verheft zal vernederd, en wie zich vernedert, zal verheven worden.

¹⁵Men bracht zelfs de kinderen naar Hem toe, opdat Hij ze aanraken zou. Toen de leerlingen dit zagen, wezen ze hen af.

¹⁶Maar Jesus riep ze naar Zich toe, en sprak: Laat de kinderen bij Mij komen, en houdt ze niet tegen. Want het koninkrijk Gods is voor hen, die zijn zoals zij.

¹⁷Voorwaar, Ik zeg u: Wie het koninkrijk Gods niet aanneemt als een kind, zal er niet ingaan.

¹⁸Een heel voornaam man ondervroeg Hem, en sprak: Goede Meester, wat moet ik doen, om het eeuwige leven te verkrijgen?

¹⁹Jesus zeide hem: Waarom noemt ge Mij goed? Niemand is goed, dan God alleen.

²⁰Ge kent de geboden: “Gij zult geen overspel doen; gij zult niet doodslaan; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; eer uw vader en moeder”.

²¹Hij antwoordde: Dit alles heb ik onderhouden reeds van mijn jeugd af

²²Toen Jesus dit hoorde, zeide Hij hem: Eén ding ontbreekt u nog; verkoop wat ge bezit, geef het aan de armen, en ge zult een schat in de hemel bezitten. Kom dan, en volg Mij.

²³Maar toen hij dit hoorde, werd hij bedroefd; want hij was zeer rijk.

²⁴Toen Jesus zijn droefheid zag, zeide Hij: Hoe moeilijk zullen zij, die rijkdommen bezitten, het koninkrijk Gods binnengaan.

²⁵Een kameel gaat gemakkelijker door het oog

18:26

18:38

van een naald, dan een rijke in het koninkrijk Gods.

²⁶De toehoorders zeiden: Wie kan dan zalig worden?

²⁷Hij sprak: Wat onmogelijk is bij de mensen, is mogelijk bij God.

²⁸Toen zei Petrus: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd.

²⁹Hij zei hun: Voorwaar, Ik zeg u: Er is niemand, die huis, ouders of broers, vrouw of kinderen verlaat om het koninkrijk Gods,

³⁰of hij zal veel meer terug ontvangen in deze tijd, en in de toekomstige wereld het eeuwige leven.

³¹Nu nam Hij het twaalfstal ter zijde, en sprak tot hen: Zie, wij gaan op naar Jerusalem; en alles wat door de profeten over den Mensenzoon is geschreven, zal worden vervuld.

³²Want Hij zal worden overgeleverd aan de heidenen; Hij zal worden bespot, mishandeld, bespuwd.

³³Men zal Hem geselen en doden; maar op de derde dag zal Hij verrijzen.

³⁴Ze begrepen er niets van; dit woord bleef hun duister, en ze verstonden niet wat er gezegd werd.

³⁵Toen Hij nu Jericho naderde, zat er een blinde te bedelen langs de weg.

³⁶Hij hoorde de menigte voorbijgaan, en vroeg, wat er gebeurde.

³⁷Men vertelde hem, dat Jesus van Názaret voorbijkwam.

³⁸Toen riep hij luide: Jesus, Zoon van David,

Lucas

18:39 lxxviii Lucas 19:6 ontferm U mijner.

³⁹Zij, die vooropgingen, vielen ruw tegen hem uit, om hem tot zwijgen te brengen. Maar hij riep nog harder: Zoon van David, ontferm U mijner.

⁴⁰Jesus bleef staan, en liet hem bij Zich brengen. En toen hij genaderd was, vroeg Hij hem:

⁴¹Wat wilt ge, dat Ik voor u doe? Hij sprak: Heer, dat ik zien zal!

⁴²Jesus zeide hem: Zie! Uw geloof heeft u gered.

⁴³En aanstonds zag hij, volgde Hem, en verheerlijkte God. Al het volk zag het, en bracht glorie aan God.

19

¹Nu kwam Hij Jericho binnen, en trok er doorheen.

²En zie, daar was een man, Zacheüs geheten; hij was oppertolbeambte en rijk.

³Hij wilde graag zien, wat voor een man Jesus was; maar door de menigte kon hij dat niet, want hij was klein van gestalte.

⁴Om Hem toch te kunnen zien, liep hij vooruit, en klom in een vijgeboom; want Hij moest daar voorbij.

⁵Toen Jesus daar langs kwam, keek Hij omhoog, en zei Hem: Zacheüs, kom vlug naar beneden; want vandaag moet Ik in uw huis verblijven.

⁶En hij kwam vlug naar beneden, en ontving Hem met vreugde.

19:7

19:17

⁷Allen zagen het; ze begonnen te morren, en zeiden: Bij een zondaar heeft Hij zijn intrek genomen.

⁸Maar Zacheüs kwam bij den Heer staan, en sprak: Zie Heer, de helft van mijn vermogen schenk ik aan de armen; en zo ik iemand te kort heb gedaan, geef ik het vierdubbel terug.

⁹Jesus zeide tot hem: Heden is er heil over dit huis gekomen; ook hij is een kind van Abraham.

¹⁰Want de Mensenzoon is gekomen, om te zoeken en te redden wat verloren was.

¹¹Daar ook de anderen dit hoorden, voegde Hij er een gelijkenis aan toe, omdat Hij dicht bij Jerusaleem was, en men nu dacht, dat het koninkrijk Gods terstond zou verschijnen.

¹²Hij sprak dus: Een man van hoge geboorte reisde eens naar een ver land, om er de koninklijke waardigheid te ontvangen, en dan terug te keren.

¹³Hij riep tien van zijn dienaars, gaf hun tien ponden, en zei hun: Drijft er handel mee, tot ik terugkom.

Lucas

¹⁴Zijn landgenoten haatten hem echter, en zonden hem een gezantschap achterna met de opdracht: We willen hem niet als koning over ons.

¹⁵Toen hij nu de koninklijke waardigheid had ontvangen, keerde hij terug, en liet de dienaars ontbieden, wien hij het geld had gegeven, om te vernemen, wat voor zaken ze hadden gedreven.

¹⁶De eerste verscheen en sprak: Heer, uw pond heeft tien pond winst opgeleverd.

¹⁷Hij zei hem: Heel best, goede knecht; omdat

19:18

lxxx

Lucas 19:29

ge over weinig getrouw zijt geweest, ontvang het bestuur over tien steden.

¹⁸De tweede kwam, en sprak: Heer, uw pond heeft vijf pond opgebracht.

¹⁹Tot hem zeide hij: Voer ook gij het bewind over vijf steden.

²⁰Nu kwam ook de derde en sprak: Heer, hier is uw pond; ik heb het zorgvuldig in een doek opgeborgen.

²¹Want ik was bang voor u, omdat ge een streng man zijt. Ge vordert op, wat ge niet hebt gegeven, en ge maait wat ge niet hebt gezaaid.

²²Hij zei hem: Met uw eigen woorden zal ik u oordelen, boze knecht. Ge wist, dat ik een streng man ben; dat ik opvorder wat ik niet heb gegeven, en maai wat ik niet heb gezaaid.

²³Waarom hebt ge dan mijn geld niet uitgezet op de bank; dan zou ik het bij mijn komst met rente hebben teruggekregen.

²⁴En tot de omstanders zeide hij: Neemt hem het pond af, en geeft het aan hem, die de tien ponden heeft.

²⁵Ze zeiden hem: Heer, hij heeft reeds tien pond.

²⁶Ik zeg u: Wie heeft, aan hem zal worden gegeven; maar wie niet heeft, hem zal nog ontnomen worden wat hij bezit.

²⁷En wat mijn vijanden aangaat, die me niet tot koning over zich wilden, brengt ze hier, en steekt ze voor mijn ogen neer.

²⁸Na deze woorden ging Hij voorop, en trok naar Jerusalem.

²⁹En toen Hij Bétfage en Betánië was genaderd,

19:30

19:40

op de berg, die de Olijfberg heet, zond Hij twee van zijn leerlingen vooruit,

³⁰en sprak: Gaat naar het dorp hier tegenover; zodra gij er binnen komt, zult gij er een veulen vinden, dat vastgebonden is, en waarop nog geen mens heeft gezeten; maakt het los, en brengt het hier.

³¹En zo iemand u vraagt: Waarom maakt gij het los? moet gij hem zeggen: De Heer heeft het nodig.

Lucas

³²Zij die vooruit werden gezonden, gingen er heen, en vonden het, zoals Hij het hun had gezegd.

³³Toen ze het veulen losmaakten, zeiden de eigenaars tot hen: Waarom maakt gij het veulen los?

³⁴Ze zeiden: De Heer heeft het nodig.

³⁵En ze brachten het veulen bij Jesus, legden er hun mantels over heen, en hielpen Jesus er op.

³⁶Terwijl Hij voortreed, spreidden ze hun mantels uit over de weg.

³⁷En toen Hij reeds aan de helling van de Olijfberg was gekomen, begon heel de groep van leerlingen vol blijdschap met luider stem God te verheerlijken om al de wonderen, die ze hadden aanschouwd;

³⁸en ze zeiden: Gezegend de Koning, Die komt in de naam des Heren! Vrede in de hemel, En glorie in den hogen!

³⁹Enige farizeën uit de menigte zeiden tot Hem: Meester, breng uw leerlingen tot bezinning.

⁴⁰Maar Hij gaf hun ten antwoord: Ik zeg u: Als zij zwijgen, dan zullen de stenen gaan roepen.

⁴¹En toen Hij de stad naderde en haar zag, weende Hij over haar, en sprak:

⁴²Ach, mocht ook gij op deze dag nog erkennen, wat u tot vrede strekt; maar dat is thans voor uw ogen verborgen!

⁴³Waarachtig, er zullen dagen over u komen, dat uw vijanden een wal om u werpen, u omsingelen, en u van alle kanten benauwen;

⁴⁴dat ze u zullen verdelgen, u en uw kinderen, die in u wonen; en dat ze bij u geen steen op de andere zullen laten, omdat ge uw tijd van ontferming niet hebt erkend.

⁴⁵Toen trad Hij de tempel binnen, en begon er de kooplieden uit te drijven.

⁴⁶Hij zei hun: Er staat geschreven: “Mijn huis is een huis van gebed; maar gij hebt er een rovershol van gemaakt”.

¹ Op een van die dagen, dat Hij het volk in de tempel onderrichtte en het evangelie verkondigde, traden de opperpriesters, schriftgeleerden en oudsten op Hem toe,

² en zeiden tot Hem: Zeg ons, met wat recht doet Gij dit alles; of wie heeft U dit recht gegeven?

³ Hij gaf hun ten antwoord: Ook Ik zal u een vraag stellen; antwoordt Mij.

Lucas

⁴⁷Nu leerde Hij dagelijks in de tempel. Maar de opperpriesters, schriftgeleerden en de hoofden van het volk zochten Hem te doden.

⁴⁸Ze vonden echter geen middel, om hun plan ten uitvoer te brengen; want al het volk hing Hem aan, en luisterde naar Hem.

20

20:4

20:14

⁴Was het doopsel van Johannes van de hemel of van de mensen?

⁵Ze overlegden bij zichzelf: Als we zeggen: “Van de hemel”, dan zal Hij antwoorden: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd?

⁶Zeggen we: “Van de mensen”, dan zal het hele volk ons stenigen; want het is overtuigd, dat Johannes een profeet was.

⁷Ze antwoordden dus, dat ze niet wisten, waar het vandaan was.

⁸Nu sprak Jesus tot hen: Dan zeg Ik u evenmin, met welk recht Ik dit alles doe.

⁹Nu stelde Hij het volk deze gelijkenis voor: Een man plantte een wijngaard, verpachtte hem aan landbouwers, en vertrok voor lange tijd naar het buitenland.

¹⁰Op de vastgestelde tijd zond hij een knecht tot de landbouwers, opdat ze hem zijn aandeel der vruchten van de wijngaard zouden geven.

Maar de landbouwers sloegen hem, en stuurden hem met lege handen weg.

¹¹Opnieuw zond hij een anderen knecht; maar ze sloegen en hoonden hem, en stuurden hem met lege handen weg.

¹²Nog zond hij een derde; ook hem verwondden ze, en smeten hem er uit.

¹³Toen sprak de heer van de wijngaard: Wat zal ik doen? Ik zal mijn geliefden zoon zenden; misschien dat ze voor hem ontzag zullen hebben.

¹⁴Maar toen de landbouwers hem zagen, overlegden ze met elkaar, en zeiden: Dat is de erfgenaam; laten we hem doden, dan zullen wij de erfenis krijgen.

¹⁵Ze wierpen hem buiten de wijngaard, en doodden hem. Wat zal nu de heer van de wijngaard met hen doen?

¹⁶Hij zal die landbouwers komen verdelgen, en de wijngaard aan anderen geven. Toen ze dit hoorden, zeiden ze: Dat nooit!

¹⁷Maar Hij zag hen aan, en zeide: Wat betekent dan wat er geschreven staat: “De steen, die de bouwlieden verwierpen, Hij is de hoeksteen geworden”?

¹⁸Wie op deze steen valt, zal worden verbrijzeld; en op wien hij valt, dien zal hij verpletteren.

Lucas

¹⁹Nu zochten de opperpriesters en schriftgeleerden onmiddellijk de hand aan Hem te slaan; maar ze vreesden het volk. Want ze begrepen, dat Hij met die gelijkenis op hen had gedoeld.

²⁰Ze lieten Hem nu bespieden, en zonden spionnen op Hem af, die zich als goedgezinden moesten voordoen, om Hem in zijn eigen woorden te verstrikken, en Hem dan over te leveren aan de overheid en aan de macht van den landvoogd.

²¹Ze vroegen Hem dus: Meester, we weten, dat Gij ronduit spreekt en leert, en niemand naar de ogen ziet, maar de weg van God naar waarheid leert.

²²Is het ons geoorloofd, den keizer belasting te betalen, of niet?

²³Maar Hij doorzag hun list, en zei tot hen:

²⁴Toont Mij een tienling; wiens beeld en randschrift draagt hij? Ze zeiden: Van den keizer.

20:25

20:37

²⁵Hij sprak tot hen: Geeft dan den keizer, wat den keizer toekomt, en geeft aan God, wat God toekomt.

²⁶Ze konden hem in het bijzijn van het volk niet in zijn eigen woorden verstrikken; ze

waren verbaasd over zijn antwoord, en zwegen stil

²⁷Nu kwamen er enige sadduceën naar Hem toe, die de verrijzenis loochenen; ze ondervroegen Hem,

²⁸en zeiden: Meester, Moses heeft ons voorgeschreven, dat, zo iemands broer gehuwd is en kinderloos sterft, zijn broer de vrouw moet huwen, en nakomelingschap voor zijn broer moet verwekken.

²⁹Nu waren er zeven broers. De eerste nam een vrouw en stierf kinderloos.

³⁰Nu huwde de tweede haar,

³¹ook de derde, en zo verder alle zeven; en ze stierven kinderloos.

³²Ten laatste stierf ook de vrouw.

³³Wien van hen zal ze nu bij de verrijzenis als vrouw toebehoren? Ze hebben haar immers alle zeven tot vrouw gehad.

³⁴Jesus sprak tot hen: De kinderen dezer wereld huwen en worden uitgehuwd.

³⁵Maar zij, die waardig worden bevonden, deel te hebben aan de andere wereld en aan de verrijzenis uit de doden, zullen huwen noch uitgehuwd worden.

³⁶Ze kunnen immers niet meer sterven; want ze zijn aan engelen gelijk, en als kinderen der verrijzenis ook kinderen Gods.

Lucas

³⁷En dat de doden verrijzen, gaf ook Moses te kennen in het Braambosverhaal, wanneer hij

20:38¹

lxxxvi

Lucas 21:2

den Heer den God van Abraham, den God van Isaäk en den God van Jakob noemt.

³⁸Hij is toch geen God van doden, maar van levenden; want allen leven voor Hem.

³⁹Toen namen sommigen van de schriftgeleerden het woord, en zeiden: Meester, Gij hebt goed gesproken;

⁴⁰en ze durfden Hem geen vragen meer stellen.

⁴²Nu sprak Hij tot hen: Hoe beweert men toch, dat de Christus de Zoon van David is?

⁴³Want David zelf zegt in het boek der Psalmen: De Heer heeft gesproken tot mijn Heer:

Zet U aan mijn rechterhand,

¹ die het goed der weduwen verslinden, en voor de schijn lange gebeden verrichten. Ze zullen des te strenger worden gevonnist.

21

² Toen Hij nu opkeek, zag Hij de rijken hun giften in de offerkist storten.

³ Maar Hij zag ook een arme weduwe, die er twee penningen in wierp.

⁴³Totdat Ik uw vijanden leg Als een voetbank voor uw voeten.

⁴⁴David noemt Hem dus Heer; hoe is Hij dan zijn Zoon?

⁴⁵En terwijl al het volk het hoorde, sprak Hij tot zijn leerlingen:

⁴⁶Wacht u voor de schriftgeleerden, die er van houden in lange gewaden rond te lopen en op de markt te worden begroet; die de eerste zetels begeren in de synagogen, en de eerste plaatsen aan de gastmalen;

21:3

21:12

³En Hij sprak: Voorwaar, Ik zeg u: deze arme weduwe heeft er meer in gestort dan alle anderen.

⁴Want allen hebben van hun overvloed geofferd, maar zij heeft van haar armoede gegeven, heel haar vermogen.

⁵Toen sommigen van de tempel zeiden, dat hij versierd was met prachtige stenen en geschenken, sprak Hij:

⁶Er zullen dagen komen, dat van al wat ge daar ziet, geen steen op de andere zal blijven, maar alles zal worden verwoest.

⁷Ze vroegen Hem: Meester, wanneer zal dat gebeuren, en wat zal het teken zijn, dat het op handen is?

Lucas

⁸Hij sprak: Past op, dat gij u niet laat misleiden! Want velen zullen met mijn Naam optreden, en zeggen: Ik ben het; en de tijd is nabij. Gaat hen niet achterna.

⁹En wanneer gij hoort van oorlogen en omwentelingen, schrikt er niet van; want eerst moet dit alles gebeuren, en ook dan nog komt het einde niet dadelijk.

¹⁰Toen zeide Hij hun: Volk zal opstaan tegen volk, en rijk tegen rijk;

¹¹en er zullen geweldige aardbevingen zijn, en pest en hongersnood op verschillende plaatsen; verschrikkingen zullen er komen, en grote tekenen aan de hemel.

¹²Maar eer dit alles geschiedt, zal men de hand aan u slaan en u vervolgen; u in synagogen en kerken brengen, u slepen voor koningen en landvoogden terwille van mijn Naam.

¹³Dat zal u overkomen, omdat gij getuigenis afleggen moet.

¹⁴Neemt dan bij uzelf het besluit, er niet bezorgd voor te zijn, hoe gij u verdedigen zult.

¹⁵Want Ik zal u een taal en wijsheid geven, die geen uwer tegenstanders zal kunnen weerstaan of weerspreken.

¹⁶Gij zult overgeleverd worden door ouders en broers, door bloedverwanten en vrienden; sommigen van u zal men doden.

¹⁷En gij zult gehaat zijn bij allen terwille van mijn Naam;

¹⁸maar geen haar op uw hoofd zal verloren gaan.

¹⁹Door uw standvastigheid zult gij uw ziel behouden.

²⁰Wanneer gij Jerusalem door legers ziet ingesloten, weet dan, dat haar verwoesting nabij is.

²¹Laten zij, die in Judea zijn, dan naar de bergen vluchten; die binnen de stad zijn, er uittrekken, en die op het land zijn, er niet binnengaan.

²²Want dat zijn dagen van wraak; en alles wat er geschreven staat, zal in vervulling gaan.

²³Wee in die dagen de zwangere en de zogende vrouwen. Want daar zal grote ellende zijn in het land, en toorn over dit volk.

²⁴Ze zullen over de kling worden gejaagd, en als gevangenen worden weggevoerd onder alle volken; en Jerusalem zal door de heidenen worden vertrapt, tot de tijden der heidenen voorbij zullen zijn.

21:25

21:36

²⁵En er zullen tekenen zijn in zon en maan en sterren; en op de aarde doodsangst onder de volken, radeloos door het donderend geweld van de zee en de golven.

²⁶De mensen zullen verstijven van vrees en bange verwachting, van wat de wereld gaat overkomen; want de krachten der hemelen zullen worden geschokt.

²⁷Dan zullen ze den Mensenzoon op een wolk zien komen, met grote macht en majesteit.

²⁸Welnu, wanneer dit alles een aanvang gaat nemen, blik op dan, en heft uw hoofden omhoog; want uw verlossing is nabij.

²⁹En Hij stelde hun een gelijkenis voor: Ziet naar de vijgeboom en alle andere bomen;

³⁰zodra gij ze ziet uitbotten, dan weet gij ook, dat de zomer nabij is.

³¹Zo ook, wanneer gij dit alles ziet, weet dan, dat het koninkrijk Gods nabij is.

³²Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht gaat niet voorbij, vóórdát dit alles is geschied.

³³Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan.

³⁴Let op uzelf. Laat uw harten niet worden bezwaard door brasserij, dronkenschap en de zorgen des levens; en laat die dag u niet onverhoeds overvallen,

³⁵als een strik. Want hij zal komen over allen, die de ganse aarde bewonen.

³⁶Waakt dus, en blijft altijd bidden, opdat gij ontkomen moogt aan dat alles, wat er gebeuren gaat; en opdat gij stand moogt houden voor het aanschijn van den Mensenzoon.

21:37

22:10

³⁷Overdag gaf Hij onderricht in de tempel, maar 's nachts ging Hij heen en bleef op de berg, die Olijfberg wordt genoemd.

³⁸En al het volk kwam 's morgens vroeg bij Hem in de tempel, om Hem te horen.

22

¹Intussen begon het feest der ongedesemde broden te naderen, dat Pasen heet.

²En de opperpriesters en schriftgeleerden zochten naar een middel, om Hem te doden; want ze waren bang voor het volk.

Lucas

ccccxx

Lucas

³Toen voer de satan in Judas, Iskariot geheten, een van het twaalftal;

⁴en hij ging met de opperpriesters en bevelhebbers overleggen, hoe hij Hem aan hen zou overleveren.

⁵Ze waren verheugd, en kwamen overeen, hem geld te geven.

⁶Hij stemde toe, en zocht dus naar een gelegenheid, om Hem zonder volksoploop aan hen over te leveren.

⁷Toen nu de dag der ongedesemde broden was gekomen, waarop het Pascha moest worden geofferd,

⁸stuurde Hij Petrus en Johannes heen, en zeide: Gaat voor ons het paasmaal bereiden, opdat we het eten.

⁹Ze zeiden Hem: Waar wilt Gij, dat we het bereiden?

¹⁰Hij zei hun: Zie, als gij de stad binnengaat, zult gij een man tegenkomen, die een kruik water draagt; volgt hem in het huis, waar hij ingaat,

22:11

22:22

¹¹en zegt tot den heer des huizes: De Meester zegt u: Waar is de zaal, waar Ik met mijn leerlingen het paasmaal kan houden?

¹²En hij zal u een grote opperzaal aanwijzen, van alles voorzien; maakt daar alles gereed.

¹³Ze gingen heen, en vonden het, zoals Hij het hun had gezegd; en ze maakten het paasmaal gereed.

¹⁴Op de vastgestelde tijd ging Hij aanliggen aan tafel, en de twaalf apostelen met Hem.

¹⁵En Hij sprak tot hen: Vurig heb Ik verlangd, eer Ik ga lijden, dit paasmaal met u te eten.

¹⁶Want Ik zeg u, dat Ik het niet meer zal eten, vóór het zijn vervulling bereikt in het koninkrijk Gods.

¹⁷Toen nam Hij een kelk, sprak het dankgebed uit, en zeide: Neemt en verdeelt hem onder elkander.

¹⁸Want Ik zeg u: Van nu af aan zal Ik de vrucht van de wijnstok niet meer drinken, totdat het koninkrijk Gods is gekomen.

¹⁹Toen nam Hij brood, sprak een dankgebed uit, brak het, gaf het hun, en sprak: Dit is mijn lichaam, dat voor u wordt overgeleverd; doet dit tot mijne gedachtenis.

²⁰Zo ook de kelk, na het avondmaal; en Hij sprak: Deze kelk is het Nieuwe Verbond in mijn bloed, dat voor u wordt vergoten.

²¹Zie, de hand van hem, die Mij verraadt, is met Mij op de tafel.

²²De Mensenzoon gaat wel heen, zoals het is vastgesteld; maar wee dien mens, door wien Hij wordt verraden.

²³Toen begonnen ze onder elkander te vragen, wie van hen het toch zijn kon, die dat zou doen.

²⁴Nog ontstond er een twist onder hen, wie van hen als de eerste gold.

²⁵Maar Hij zeide hun: De koningen der volken heersen over hen, en die het gezag over hen voeren, laten zich weldoeners noemen.

²⁶Zo moet het niet zijn onder u; maar de grootste onder u moet als de jongste zijn, en wie aan het hoofd staat, als een die dient!

²⁷Wie toch is groter: hij die aan tafel ligt, of hij die bedient? Is het niet, die aan tafel ligt? Welnu, Ik ben onder u als de dienaar.

²⁸Gij zijt Mij trouw gebleven bij mijn beproevingen.

²⁹Daarom verleen Ik u het koninkrijk, zoals mijn Vader het Mij heeft verleend:

³⁰dat gij in mijn koninkrijk aan mijn tafel moogt eten en drinken, en op tronen moogt zetelen, om de twaalf stammen van Israël te oordelen.

³¹Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen willen ziften als tarwe.

³²Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken; en gij, wanneer ge u bekeerd hebt, bevestig dan uw broeders.

³³Hij zei Hem: Heer, ik ben bereid, met U zelfs kerker en dood in te gaan.

³⁴Maar Hij sprak: Ik zeg u, Petrus, de haan zal heden niet kraaien, voordat ge driemaal geloochend hebt, Mij te kennen.

³⁵Nog sprak Hij tot hen: Toen Ik u uitzond zonder beurs en reiszak en sandalen, heeft het u ^{22:36} ^{22:47} toen aan iets ontbroken? Ze zeiden: Aan niets.

³⁶Hij ging voort: Maar nu, wie een beurs heeft, moet ze meenemen, en ook zijn reiszak; en wie geen zwaard heeft, moet zijn mantel verkopen en er een kopen.

³⁷Want Ik zeg u: Ook dit Schriftwoord moet aan Mij worden vervuld: “En Hij is onder de misdadigers gerekend”. Ja, wat over Mij is gezegd, is zijn vervulling nabij.

³⁸Ze zeiden: Heer, zie, hier zijn twee zwaarden. Hij zei hun: Genoeg.

³⁹Nu ging Hij naar buiten, en begaf Zich volgens gewoonte naar de Olijfberg; ook zijn leerlingen gingen met Hem mee.

⁴⁰Daar aangekomen, sprak Hij tot hen: Bidt, dat gij niet in bekoring komt.

⁴¹Hij verwijderde Zich van hen ongeveer een steenworp ver, viel op zijn knieën neer,

⁴²en bad: Vader, indien het uw wil is, neem deze kelk van Mij weg. Neen, niet mijn wil geschiede, maar de uwe.

⁴³Toen verscheen Hem een engel uit de hemel, die Hem sterkte.

⁴⁴En door doodsangst bevangen, bad Hij nog vuriger, en zijn zweet droop als bloeddruppels neer op de grond.

⁴⁵Toen Hij opstond van zijn gebed, en naar de leerlingen ging, vond Hij ze van droefheid in slaap.

⁴⁶Hij zeide hun: Hoe kunt gij slapen? Staat op, en bidt, dat gij niet in bekoring komt.

⁴⁷Terwijl Hij nog sprak, zie daar kwam een bende aan; en één van de twaalf, Judas genaamd, ^{22:48} ^{22:59} ging voor hen uit, en trad op Jesus toe, om Hem te kussen.

⁴⁸Jesus zei hem: Judas, verraadst ge den Mensenzoon met een kus?

⁴⁹Toen zij, die bij Hem waren, zagen wat er gebeuren ging, zeiden ze Hem: Heer, willen we met het zwaard er op inslaan?

⁵⁰En één van hen trof den knecht van den hogepriester, en sloeg hem het rechteroor af.

⁵¹Maar Jesus gaf ten antwoord: Houdt op; genoeg! Hij raakte het oor aan, en genas het.

⁵²Nu sprak Jesus tot de opperpriesters, de bevelhebbers van de tempel en de oudsten, die op Hem waren afgekomen: Gij zijt uitgetrokken als tegen een rover, met zwaarden en stokken.

⁵³Dag aan dag was Ik bij u in de tempel, en gij hebt geen hand naar Mij uitgestoken. Maar dit is uw uur, en dit is de macht der duisternis.

⁵⁴Toen namen ze Hem gevangen, en voerden Hem weg naar het huis van den hogepriester, terwijl Petrus van verre bleef volgen.

⁵⁵Toen ze nu op de binnenhof vuur hadden ontstoken, en er omheen waren gaan zitten, nam ook Petrus onder hen plaats.

⁵⁶Een der dienstmeisjes zag hem in het licht zitten; ze keek hem aan, en zeide: Ook deze hier was bij Hem.

⁵⁷Maar hij loochende het, en sprak: Vrouw, ik ken Hem niet.

⁵⁸Kort daarop zag hem iemand anders, en zeide: Ook gij zijt een van hen. Maar Petrus sprak: Neen man; dat ben ik niet.

⁵⁹Ongeveer een uur later verzekerde een

22:60

22:71

ander: Ja toch; ook deze hier was met Hem; want ook hij is een Galileër.

⁶⁰Petrus sprak: Man, ik begrijp niet, wat ge zegt. Op hetzelfde ogenblik, terwijl hij nog sprak, kraaide een haan.

⁶¹En de Heer keerde Zich om, en zag Petrus aan. Toen dacht Petrus aan het woord van den Heer, en hoe Hij hem had gezegd: Eer de haan kraait, zult ge Mij driemaal verloochenen.

⁶²En hij ging naar buiten, en weende bitter.

⁶³De mannen, die Jesus bewaakten, bespotten en mishandelden Hem:

⁶⁴ze blinddoekten Hem, en vroegen Hem dan:
Profeteer, wie U geslagen heeft?

⁶⁵En ze beten Hem veel andere
scheldwoorden toe.

⁶⁶Toen het dag was geworden, kwam de Raad
van het volk, opperpriesters en schriftgeleerden
bijeën; ze lieten Hem voor hun rechtbank
brengen, en zeiden: Zo Gij de Christus zijt, zeg
het ons dan.

⁶⁷Hij sprak tot hen: Wanneer Ik u iets zeg,
gelooft gij het niet;

⁶⁸en wanneer Ik u iets vraag, dan antwoordt
gij niet.

⁶⁹Maar van nu af aan zal de Mensenzoon zijn
gezeten aan de rechterhand van de kracht Gods.

⁷⁰Nu zeiden allen: Gij zijt dus de Zoon van
God? Hij sprak tot hen: Gij zegt het; Ik ben het.

⁷¹Toen zeiden ze: Wat hebben we nog
getuigenis nodig? We hebben het zelf uit zijn
eigen mond gehoord.

23

¹Toen stonden ze allen op, en voerden Hem
gezamenlijk naar Pilatus.

²Ze begonnen Hem aldus te beschuldigen: We
hebben bevonden, dat deze man ons volk
verleidt, en verbiedt aan den keizer schatting te

betalen, en zich uitgeeft voor Christus, den Koning.

³Pilatus ondervroeg Hem, en zeide: Zijt Gij de Koning der Joden? Hij antwoordde hem: Gij zegt het.

⁴Nu sprak Pilatus tot de opperpriesters en de menigte: Ik vind geen schuld in dien man.

⁵Maar ze hielden aan, en zeiden: Hij ruit door zijn leer het volk op in heel Judea, van Galilea af tot hier toe.

⁶Zodra Pilatus dit hoorde, vroeg hij, of die man een Galileër was.

⁷En toen hij vernam, dat Hij uit het gebied van Herodes was, zond hij Hem naar Herodes, die in die dagen ook te Jerusalem vertoefde.

⁸Herodes was zeer verheugd, toen hij Jesus zag. Want reeds lang had hij verlangd, Hem te zien, om wat hij van Hem had gehoord; bovendien hoopte hij, Hem een of ander wonder te zien verrichten.

⁹Hij stelde Hem dan vele vragen, maar Jesus gaf hem geen antwoord.

¹⁰Ook de opperpriesters en schriftgeleerden waren er bij tegenwoordig, en beschuldigden Hem met grote heftigheid.

¹¹Nu ging Herodes met zijn gevolg Hem honen en bespotten; hij stak Hem in een schitterend

23:12

23:23 gewaad, en zond Hem toen

naar Pilatus terug.

¹²Die dag werden Herodes en Pilatus met elkander bevriend; vroeger waren ze vijanden geweest.

¹³Nu riep Pilatus de opperpriesters, de oversten en het volk bijeen,

¹⁴en sprak tot hen: Gij hebt dezen man bij me gebracht als een volksopruier; zie, ik heb Hem in uw bijzijn verhoord, en dien man aan niets schuldig bevonden van al wat gij Hem ten laste legt.

¹⁵Herodes evenmin; want hij heeft Hem naar ons teruggestuurd. Zie, Hij heeft niets bedreven, wat de dood zou verdienen.

¹⁶Ik zal Hem dus vrijlaten, maar Hem eerst laten geselen!

¹⁷Nu had hij een verplichting, hun op het feest één gevangene vrij te laten.

¹⁸Maar ze schreeuwden allen tezamen: Weg met Hem, en laat ons Barabbas vrij.

¹⁹Deze was om een oproer, dat in de stad was uitgebroken, en om een moord in de gevangenis geworpen.

²⁰Opnieuw sprak Pilatus hun toe, daar hij Jesus wilde vrijlaten.

²¹Maar ze schreeuwden er tegen in: Kruisig Hem, kruisig Hem!

²²Ten derden male zei hij hun: Wat kwaad heeft Hij dan gedaan? Ik heb in Hem geen

doodschuld gevonden; ik zal Hem dus vrijlaten, maar Hem eerst laten geselen!

²³Maar luid gillend hielden ze aan, en eisten, dat Hij gekruisigd zou worden; en hun kreten ^{23:24} ^{23:33} wonnen het pleit.

²⁴Pilatus besliste, dat hun eis zou worden ingewilligd.

²⁵Hij liet op hun verzoek den man vrij, die om oproer en moord in de gevangenis was geworpen; maar Jesus leverde hij aan hun willekeur over.

²⁶En terwijl ze Hem wegvoerden, hielden ze zekeren Simon van Cyrene aan, die juist van het veld kwam, en legden hem het kruis op, om het Jesus achterna te dragen.

²⁷Een grote volksmenigte volgde Hem; ook een menigte vrouwen, die zich op de borst sloegen en over Hem weenden.

²⁸Maar Jesus keerde Zich om, en sprak tot haar: Dochters van Jerusalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen.

²⁹Want zie, er komen dagen, waarop men zal zeggen: “Zalig de onvruchtbaren; de schoot die niet heeft gebaard, en de borsten die niet hebben gevoed.”

³⁰Dan zal men tot de bergen gaan zeggen: “Valt op ons neer”; en tot de heuvelen: “Bedekt ons”.

³¹Want als men zó met het groene hout handelt, wat zal er dan met het dorre geschieden?

³²Nog twee anderen, twee misdadigers, werden weggeleid, om tegelijk met Hem de doodstraf te ondergaan.

³³Toen ze op de plaats waren gekomen, die Kalvárië wordt genoemd, sloegen ze Hem aan het kruis; zo ook de misdadigers, één aan zijn rechterhand, één aan de linker.

23:34

23:46

³⁴En Jesus zeide: Vader, vergeef het hun; want ze weten niet, wat ze doen. En ze verdeelden zijn klederen bij het lot.

³⁵Het volk stond toe te zien; maar de oversten beschimpten Hem, en zeiden: Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu Zichzelf eens redden, zo Hij de uitverkoren Christus van God is.

³⁶Ook de soldaten bespotten Hem; ze kwamen Hem azijn aanbieden,

³⁷en zeiden: Zo Gij de Koning der Joden zijt, red dan Uzelf.

³⁸En boven zijn hoofd stond als opschrift: Dit is de Koning der Joden.

³⁹Ook één der gekruisigde misdadigers begon Hem te honen, en zeide: Zijt Gij de Christus niet? Red Uzelf dan en ons!

⁴⁰Maar de ander strafte hem af, en gaf hem ten antwoord: Vreest ge God nòg niet, nu ge toch dezelfde straf ondergaat?

⁴¹En wij te recht, wij krijgen ons verdiende loon; maar Hij heeft niets verkeerd gedaan.

⁴²Toen zeide hij: Jesus gedenk mijner, wanneer Gij in uw rijk zijt gekomen.

⁴³En Jesus sprak tot hem: Voorwaar, Ik zeg u: heden zult ge met Mij zijn in het paradijs.

⁴⁴Het was nu reeds het zesde uur ongeveer, en tot het negende toe werd het donker over heel het land;

⁴⁵want de zon werd verduisterd. Ook scheurde het voorhangsel van de tempel middendoor.

⁴⁶Toen riep Jesus met luider stem: Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest. Na deze woorden gaf Hij de geest.

⁴⁷Toen nu de honderdman zag wat er gebeurd was, verheerlijkte hij God, en zeide: Waarachtig, deze man was een rechtvaardige.

⁴⁸En heel de menigte, die voor dit schouwspel was saamgestroomd, en het gebeurde aanschouwd had, sloeg zich op de borst, en ging heen.

⁴⁹Maar al zijn bekenden, met de vrouwen, die Hem van Galilea af waren gevolgd, stonden van verre toe te zien.

⁵⁰Nu was er een man, Josef genaamd, die lid was van de Raad; maar hij was een braaf en rechtschapen man,

⁵¹die aan hun plannen en drijven geen deel had genomen. Hij was van Arimatea, een joodse stad, en verwachtte ook zelf het koninkrijk Gods.

⁵²Hij ging naar Pilatus, om het lichaam van Jesus te vragen.

⁵³Hij nam het af, wikkelde het in lijnwaad, en legde het in een graf, dat in de rots was uitgehouwen, en waarin nog nooit iemand was neergelegd.

⁵⁴Het was vrijdag, en de sabbat brak aan.

⁵⁵De vrouwen, die met hem uit Galilea waren gekomen, gingen mee, en zagen het graf, en hoe zijn lichaam er in werd gelegd.

⁵⁶Daarna gingen ze heen, en maakten specerijen en balsem gereed; maar op de sabbat hielden ze de voorgeschreven rustdag.

24

¹Maar op de eerste dag der week, zeer vroeg in de morgen, gingen ze naar het graf met de
^{24:2} ^{24:14} specerijen, die ze hadden

bereid.

²Ze vonden de steen van het graf op zij gerold;

³en toen ze er in waren gegaan, vonden ze het lichaam van den Heer Jesus niet.

⁴Terwijl ze nu niet goed wisten, wat ze er van moesten denken, zie, daar stonden twee mannen bij haar in schitterend gewaad.

⁵Toen ze hevig verschrikt het hoofd ter aarde bogen, spraken ze tot haar: Wat zoekt gij den Levende bij de doden?

⁶Hier is Hij niet; Hij is verrezen. Herinnert u, wat Hij tot u heeft gezegd, toen Hij nog in Galilea was:

⁷“De Mensenzoon moet in de handen van zondaars worden overgeleverd en gekruisigd, maar de derde dag zal Hij verrijzen”.

⁸Nu herinnerden ze zich zijn woorden.

⁹Ze gingen heen van het graf, en vertelden dit alles aan al de elf en de overigen.

¹⁰Het waren Maria Magdalena, Johanna, en Maria van Jakobus; ook de andere vrouwen, die bij haar waren, zeiden hetzelfde aan de apostelen.

¹¹Maar ze hielden haar woorden voor beuzelpraat, en ze geloofden haar niet.

¹²Toch stond Petrus op, en liep naar het graf; hij bukte zich voorover, en zag alleen de windsels liggen. Hij ging heen, verbaasd over wat er gebeurd was.

¹³En zie, diezelfde dag waren er twee van hen op weg naar een dorp, Emmaus genaamd, dat zestig stadiën van Jerusalem ligt.

¹⁴Ze spraken met elkander over al wat er
24:15 24:25 gebeurd was.

¹⁵Terwijl ze met elkander spraken en van gedachten wisselden, kwam ook Jesus er bij, en ging met hen mee.

¹⁶Maar hun ogen waren gesloten, zodat ze Hem niet erkennen.

¹⁷Hij zei hun: Wat bespreekt gij zo druk met elkaar onderweg? Verdrietig bleven ze staan;

¹⁸en een van hen, die Kléofas heette, gaf Hem ten antwoord: Zijt Gij dan vreemdeling in Jerusalem, dat Gij alleen niet weet, wat daar dezer dagen gebeurd is?

¹⁹Hij zei hun: Wat dan? Ze zeiden Hem: Het betreft Jesus van Názaret, die een profeet was, machtig in werk en in woord, voor God en voor het hele volk,

²⁰en dien onze opperpriesters en oversten ter dood hebben overgeleverd en gekruisigd.

²¹Wij zelf hadden gehoopt, dat Hij het was, die Israëel zou verlossen; maar met dat al is het nu reeds de derde dag, sinds dat alles gebeurd is.

²²Toch hebben enige vrouwen, die bij ons behoren, ons doen ontstellen. Ze waren in de vroegte bij het graf gekomen,

²³en hadden zijn lichaam niet gevonden; maar ze zijn komen zeggen, dat ze een verschijning van engelen hadden gehad, die zeiden, dat Hij leeft.

²⁴Daarop zijn sommigen van ons naar het graf gegaan, en hebben alles bevonden, zoals de vrouwen het hadden verteld; maar Hemzelf hebben ze niet gezien.

²⁵Nu sprak Hij tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet beter gelooft aan al ^{24:26} ^{24:37} wat de profeten hebben gezegd.

²⁶Moest de Christus dit alles niet lijden, en zó zijn glorie binnengaan?

²⁷En te beginnen met Moses en al de profeten, verklaarde Hij hun, wat in heel de Schrift over Hem was voorspeld.

²⁸Toen ze bij het dorp waren gekomen, waar ze naar toe gingen, hield Hij Zich, alsof Hij verder wilde gaan.

²⁹Maar ze drongen bij Hem aan, en zeiden: Blijf bij ons, want het wordt avond, en de dag is al voorbij. Hij ging dus naar binnen, om bij hen te blijven.

³⁰Nadat Hij Zich met hen aan tafel had aangelegd, nam Hij het brood, sprak een dankgebed uit, brak het, en reikte het hun toe.

³¹Nu gingen hun de ogen open, en herkenden ze Hem. Maar Hij verdween uit hun gezicht.

³²Ze zeiden tot elkander: Brandde ons hart niet in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak, en ons de Schriften verklaarde?

³³Onmiddellijk stonden ze op, en keerden naar Jerusalem terug. Ze vonden er alle elf met hun gezellen bijeen,

³⁴die hun zeiden: De Heer is waarachtig verzezen, en is aan Simon verschenen.

³⁵Nu verhaalden ook zij, wat er onderweg was gebeurd, en hoe ze Hem hadden herkend door het breken van het brood.

³⁶Terwijl ze nog daarover spraken, stond Hij zelf in hun midden, en zeide hun: Vrede zij u.

³⁷Ze werden van schrik en vrees bevangen, en meenden een geest te zien.

³⁸Maar Hij sprak tot hen: Waarom zijt gij ontsteld, en waarom komt er twijfel op in uw hart?

³⁹Beziet mijn handen en voeten: Ik ben het zelf. Betast Mij, en ziet toe; want een geest heeft geen vlees en geen beenderen, zoals gij ziet, dat Ik heb.

⁴⁰En bij die woorden toonde Hij hun zijn handen en voeten.

⁴¹En toen ze van blijdschap het nog niet geloofden, maar vol verbazing waren, zeide Hij hun: Hebt gij hier iets te eten?

⁴²Ze gaven Hem een stuk gebraden vis.

⁴³Hij nam het, en at er van voor hun ogen.

⁴⁴Hij sprak tot hen: Dit is het, wat Ik tot u heb gesproken, toen Ik nog bij u was: “Alles moet worden vervuld, wat in de Wet van Moses, in Profeten en Psalmen van Mij staat geschreven”.

⁴⁵Toen verhelderden Hij hun inzicht, zodat ze de Schriften konden verstaan.

⁴⁶En Hij zeide hun: Zó staat er geschreven: dat de Christus zou lijden en op de derde dag uit de doden verrijzen;

⁴⁷en dat in zijn Naam bekering tot vergiffenis der zonden zou worden gepreekt aan alle volken, te beginnen bij Jerusaleem.

⁴⁸Gij zijt de getuigen hiervan.

⁴⁹Zie, Ik zend de belofte van mijn Vader over u neer; blijft in de stad, totdat gij bekleed zijt met kracht uit den hogen.

⁵⁰Toen leidde Hij hen naar Betánië, hief zijn handen op, en zegende hen.

⁵¹En terwijl Hij ze zegende, scheidde Hij van

24:52

24:53 hen, en werd opgenomen ten

hemel.

⁵²Ze aanbaden Hem, en keerden met grote blijdschap naar Jerusalem terug.

⁵³En onafgebroken bleven ze God verheerlijken in de tempel.

Het Evangelie volgens Johannes

¹In het begin was het Woord; En het Woord was bij God, En het Woord was God; ²Het was bij God in het begin.

³Alles is door Hem ontstaan; En zonder Hem is niets ontstaan.

⁴In wat bestond, was Hij het leven, En het Leven was het licht der mensen;

⁵Het Licht schijnt in de duisternis, Maar de duisternis nam het niet aan. ⁶Er kwam een mens, van God gezonden; Johannes was zijn naam.

⁷Hij kwam tot getuigenis, om van het Licht te getuigen, Opdat allen door hem zouden geloven.

⁸Hijzelf was niet het Licht, Maar hij moest getuigen van het Licht.

⁹Het waarachtige Licht, Dat alle mensen verlicht, Kwam in de wereld.

¹⁰Hij was in de wereld, En ofschoon de wereld door Hem was ontstaan, Erkende de wereld Hem niet.

¹¹Hij kwam in zijn eigen bezit; Ook de zijnen ontvingen Hem niet.

¹²Maar aan allen, die Hem ontvingen, Gaf Hij de macht, Gods kinderen te worden: Aan allen, die in zijn Naam geloven,

¹³Die niet uit bloed, Noch uit de wil van vlees of man, Maar die uit God zijn geboren.

1:14

1:25

¹⁴Het Woord is vlees geworden, En heeft onder ons gewoond! En wij hebben zijn glorie aanschouwd: Een glorie als van den Eengeborene uit den Vader, Vol van genade en waarheid.

¹⁵Johannes getuigde van Hem en riep uit: Van Hem was het, dat ik sprak: Die na mij komt, is mij voorafgegaan; Want Hij bestond eerder dan ik.

¹⁶Waarachtig, uit zijn volheid ontvingen wij allen De éne genade na de andere;

¹⁷Zeker, de Wet is door Moses gegeven, Maar de genade en waarheid zijn door Jesus Christus gekomen.

¹⁸Niemand heeft ooit God gezien; God zelf, de eengeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Heeft Hem verkondigd.

¹⁹En dit is de getuigenis van Johannes, toen de Joden uit Jerusalem priesters en levieten tot hem zonden, om hem te vragen: Wie zijt gij?

²⁰Hij erkende het openlijk: Niet ik ben de Christus.

²¹Ze vroegen hem: Wat dan? Zijt gij Elias? Hij zeide: Ik ben het niet. Zijt gij de profeet? Hij antwoordde: Neen.

²²Ze zeiden hem dan: Wie zijt ge; opdat we antwoord brengen aan hen, die ons gezonden hebben; wat zegt ge van uzelf?

²³Hij sprak: Ik ben de “stem van een roepende in de woestijn: Maakt recht de weg des Heren”, zoals de profeet Isaias heeft gezegd.

²⁴De afgevaardigden nu behoorden tot de farizeën;

²⁵ze ondervroegen hem, en zeiden: Waarom

1:26

1:37

doopt ge dan, zo ge de Christus niet zijt, noch Elias, noch de profeet?

²⁶Johannes gaf hun ten antwoord: Ik doop met water; maar midden onder u staat Hij, dien gij niet kent.

²⁷Hij is het, die na mij komt; ik ben niet waardig, zijn schoenriem los te maken.

²⁸Dit gebeurde te Betánië, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes toen doopte.

²⁹Daags daarna zag hij Jesus tot zich komen; en hij zeide: Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.

³⁰Deze is het, van wien ik sprak: Na mij komt een Man, die mij is voorafgegaan; want Hij bestond eerder dan ik.

³¹Ook ik kende Hem niet; maar juist daarom kwam ik dopen met water, om Hem aan Israël bekend te maken.

³²Nog getuigde Johannes: Ik heb den Geest als een duif uit de hemel zien dalen, en op Hem rusten.

³³Ook ik kende Hem niet; maar Hij die mij zond, om met water te dopen, Hij sprak tot mij: Op wien ge den Geest ziet nederdalen en rusten, Hij is het, die doopt met den Heiligen Geest.

³⁴Ik heb het gezien, en ik heb getuigd: Hij is de Zoon van God.

³⁵Daags daarna stond Johannes daar weer met twee zijner leerlingen.

³⁶En met de blik op Jesus, die voorbijging, zeide hij: Zie het Lam Gods.

³⁷De twee leerlingen hoorden hem dit zeggen, en gingen Jesus achterna.

1:38

1:48

³⁸Jesus keerde Zich om, zag dat ze Hem volgden, en sprak tot hen: Wat zoekt gij? Ze zeiden Hem: Rabbi (dat betekent: Meester), waar houdt Gij verblijf?

³⁹Hij zei hun: Komt het zien. Ze kwamen dan zien, waar Hij verblijf hield, en bleven die dag bij Hem. Het was omtrent het tiende uur.

⁴⁰Andreas, de broer van Simon Petrus, was één

van de twee, die dit van Johannes hadden gehoord, en Hem waren gevolgd.

⁴¹Hij ontmoette zijn broer Simon het eerst, en zeide tot hem: We hebben den Messias (dat betekent: Christus) gevonden.

⁴²En hij leidde hem tot Jesus. Jesus zag hem aan, en sprak: Gij zijt Simon, de zoon van Jona; gij zult Kefas heten (dat betekent: Petrus).

⁴³Daags daarna wilde Hij naar Galilea vertrekken; toen ontmoette Hij Filippus. En Jesus zeide tot hem: Volg Mij.

⁴⁴Filippus was van Betsáida, de stad van Andreas en Petrus.

⁴⁵Filippus ontmoette Natánaël, en sprak tot hem: Van wien Moses in de Wet en ook de profeten hebben geschreven, dien hebben we gevonden: Jesus, den zoon van Josef, uit Názet.

⁴⁶Natánaël zei hem: Kan er iets goeds komen uit Názet? Filippus zei hem: Kom het zien.

⁴⁷Jesus zag Natánaël naar Zich toe komen, en zeide van hem: Ziedaar een waar Israëliet, in wien geen bedrog is.

⁴⁸Natánaël zeide Hem: Hoe kent Gij mij? Jesus gaf hem ten antwoord: Voordat Filippus u riep, zag Ik u onder de vijgeboom.

⁴⁹Natánaël antwoordde Hem: Rabbi, Gij zijt de Zoon van God; Gij zijt de Koning van Israël.

⁵⁰Jesus antwoordde hem: Geloof ge, omdat Ik u zeide: Ik zag u onder de vijgeboom? Grotere dingen zult ge zien.

⁵¹En Hij sprak tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Gij zult de hemel geopend zien, en de engelen Gods zien opstijgen en nederdalen over den Mensenzoon.

¹En de derde dag werd **2**er een bruiloft gevierd te Kana van Galilea. De moeder van Jesus was er tegenwoordig,

²en ook Jesus met zijn leerlingen waren ter bruiloft genodigd.

³En toen er gebrek kwam aan wijn, sprak de moeder van Jesus tot Hem: Ze hebben geen wijn meer.

⁴Maar Jesus zeide haar: Vrouw, wat is er tussen Mij en u? Nog is mijn uur niet gekomen.

⁵Zijn moeder sprak tot de bedienden: Doet wat Hij u zeggen zal.

⁶Daar waren nu zes stenen kruiken, elk van twee of drie maten inhoud, die er voor de joodse reiniging waren geplaatst.

⁷Jesus zei hun: Vult de kruiken met water. Ze vulden ze tot boven toe.

⁸Toen sprak Hij tot hen: Schept er nu uit, en brengt het naar den hofmeester. Ze brachten het.

⁹Zodra nu de hofmeester van het water geproefd had, dat wijn was geworden, (hij wist niet, waar die vandaan kwam; maar de bedienden, die het water hadden geschept,

2:10

2:20

wisten het wel), riep de hofmeester den bruidegom,

¹⁰en zeide tot hem: Iedereen schenkt eerst de goede wijn, en als men goed gedronken heeft, dan de mindere soort; maar gij hebt de goede wijn tot nu toe bewaard.

¹¹Zo deed Jesus zijn eerste wonder te Kana van Galilea, en openbaarde Hij zijn heerlijkheid. En zijn leerlingen geloofden in Hem.

¹²Daarna vertrok Hij naar Kafárnaum; Hij zelf met zijn moeder en broeders en zijn leerlingen; en zij bleven daar enkele dagen.

¹³Toen het paasfeest der Joden nabij was, trok Jesus naar Jerusalem op.

¹⁴Hij zag in de tempel de verkopers van runderen, schapen en duiven; ook de geldwisselaars, die zich daar hadden neergezet.

¹⁵En Hij maakte een zweep van koorden, dreef ze allen met schapen en runderen de tempel uit, en smeed het geld der wisselaars op de grond en de tafels omver.

¹⁶En tot de duivenverkopers zeide Hij: Weg ermee; maakt het huis van mijn Vader niet tot een verkooplokaal.

¹⁷Toen herinnerden zich zijn leerlingen, dat er geschreven staat: “De ijver voor uw huis zal Mij verteren.”

¹⁸Maar nu namen de Joden het woord, en zeiden tot Hem: Wat teken laat Gij ons zien, om zo te mogen optreden?

¹⁹Jesus gaf hun ten antwoord: Breekt deze tempel af, en in drie dagen zal Ik hem opbouwen.

²⁰De Joden zeiden: Zes en veertig jaar heeft

2:21

Johannes 3:4

men aan deze tempel gewerkt, en zult Gij hem in drie dagen opbouwen?

²¹Maar Hij sprak over de tempel van zijn lichaam.

²²Toen Hij dan van de doden verrezen was, herinnerden zich zijn leerlingen, dat Hij dit had gezegd; en ze geloofden in de Schrift, en in het woord, dat Jesus gesproken had.

²⁷⁹Terwijl Hij nu gedurende het paasfeest te Jerusaleem was, geloofden er velen in zijn naam bij het zien van de tekenen, die Hij verrichtte.

²⁸⁰Maar Jesus zelf had geen vertrouwen in hen, omdat Hij allen kende,

²⁵en omdat Hij niet nodig had, dat men Hem over iemand inlichtingen gaf. Want zelf wist Hij heel goed, wat er omging in den mens.

3

¹Nu was er onder de farizeën een man, Nikodemus genaamd, een overste der Joden.

²In de nacht kwam hij bij Hem, en sprak tot Hem: Rabbi, we weten, dat Gij van Godswege als leraar zijt gekomen; want niemand kan de tekenen doen, die Gij verricht, zo God niet met hem is.

3:5

3:16

⁷⁹Jesus gaf hem ten antwoord: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo iemand niet opnieuw wordt geboren, kan hij het koninkrijk Gods niet aanschouwen.

⁸⁰Nikodemus zei Hem: Hoe kan een mens geboren worden, wanneer hij reeds op leeftijd is? Kan hij soms terugkeren in de schoot zijner moeder, en opnieuw geboren worden?

⁵Jesus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij niet ingaan in het koninkrijk Gods.

⁶Wat uit het vlees is geboren, is vlees; en wat uit den Geest is geboren, is geest. —

⁷Verwonder u niet, omdat Ik u zeide: Gij moet opnieuw worden geboren.

⁸De wind waait, waar hij wil, en ge hoort zijn gesuis; maar ge weet niet, vanwaar hij komt en waarheen hij gaat; zó gaat het iedereen, die uit den Geest is geboren.

⁹Nikodemus antwoordde Hem: Hoe kan dit geschieden?

¹⁰Jesus gaf hem ten antwoord: Zijt gij de leraar van Israël, en begrijpt ge dit niet?

¹¹Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wat Wij weten spreken Wij, en Wij getuigen wat Wij hebben gezien; en toch aanvaardt gij onze getuigenis niet.

¹²Wanneer gij niet gelooft, als Ik u spreek over aardse dingen, hoe zult gij dan geloven, als Ik u over de hemelse spreek? —

¹³Niemand is opgeklommen ten hemel, dan Hij die uit de hemel is neergedaald: de Mensenzoon, die in de hemel is.

¹⁴En zoals Moses de slang ophief in de woestijn, zo moet de Mensenzoon worden verheven:

¹⁵opdat ieder die in Hem gelooft, het eeuwige leven zou hebben.

¹⁶Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eengeboren Zoon heeft gegeven: opdat allen die in Hem geloven, niet verloren zouden

3:17 3:26 gaan, maar het eeuwige leven

zouden hebben.

¹⁷Want God heeft zijn Zoon in de wereld gezonden, niet om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered.

¹⁸Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld; maar wie niet gelooft, is reeds geoordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van Gods eengeboren Zoon. —

¹⁹En dit is het oordeel: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht; want hun werken waren boos,

²⁰en allen die kwaad doen, haten het licht en komen niet tot het licht, opdat hun werken niet aan het licht zouden komen.

²¹Maar wie handelt naar de waarheid, komt tot het licht, opdat het van zijn werken moge blijken, dat ze in God zijn verricht.

²²Daarna ging Jesus met zijn leerlingen naar het platteland van Judea, waar Hij met hen enige tijd verbleef, en er doopte.

²³Maar ook Johannes diende te Ennon bij Salim het doopsel toe; want daar was veel water, en men ging er heen, om zich te laten dopen.

²⁴Johannes toch was nog niet in de gevangenis geworpen.

²⁵Toen de leerlingen van Johannes eens geschil kregen met een Jood over godsdienstige reiniging,

²⁶kwamen ze bij Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi, Hij die met u was aan de overkant van de Jordaan, en over wien ge getuigenis hebt afgelegd: zie, Hij dient het doopsel toe, en ze gaan

3:27 Johannes 4:1 allen naar Hem.

²⁷Johannes antwoordde: Niemand kan beslag op iets leggen, tenzij het hem gegeven is uit de hemel.

²⁸Gij zelf zijt mijn getuigen, dat ik gezegd heb: Niet ik ben de Christus, maar ik ben Hem vooruit gezonden.

²⁹Hij die de bruid bezit, is de bruidegom; maar de vriend van den bruidegom, hij staat naar hem te luisteren, en is al zielsverheugd, als hij de stem van den bruidegom hoort. Dit is mijn vreugde, en ze is volkomen;

³⁰Hij moet groter, maar ik moet kleiner worden.

³¹Wie van boven komt, is boven allen. Wie van

de aarde is, behoort aan de aarde en spreekt van de aarde. Wie uit de hemel komt, is boven allen,

³²en Hij getuigt wat Hij gezien en gehoord heeft; maar niemand neemt zijn getuigenis aan.

³³Wie zijn getuigenis aanvaardt, drukt er zijn zegel op, dat God waarachtig is;

³⁴want Hij, dien God heeft gezonden, spreekt de woorden van God; God immers geeft den Geest zonder maat.

³⁵De Vader bemint den Zoon, en heeft Hem alles in handen gegeven. —

³⁶Wie in den Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; maar wie in den Zoon niet gelooft, zal het leven niet zien, maar Gods gramschap blijft op hem liggen.

4

¹Zodra de Heer echter vernam, dat de farizeën

4:2

4:13

gehoord hadden, hoe Jesus meer leerlingen won en doopte dan Johannes,

²(hoewel Jesus zelf niet doopte, maar zijn leerlingen),

³verliet Hij Judea, en vertrok Hij weer naar Galilea.

⁴En daar Hij door Samaria moest reizen,

⁵kwam Hij zo in een stad van Samaria, Sikar geheten, nabij het veld, dat Jakob aan zijn zoon Josef geschonken had.

⁶Daar bevond zich ook de bron van Jakob. Jesus, vermoeid van de reis, zette Zich neer bij de bron. Het liep tegen het zesde uur.

⁷Een vrouw uit Samaria kwam water putten. Jesus zeide haar: Geef Mij te drinken.

⁸Want zijn leerlingen waren naar de stad gegaan, om levensmiddelen te kopen.

⁹De samaritaanse vrouw zei Hem: Hoe, Gij, een Jood, vraagt te drinken aan mij, een samaritaanse vrouw? (Joden namelijk hebben geen omgang met Samaritanen.)

¹⁰Jesus gaf haar ten antwoord: Zo ge de gave Gods verstondt, en wie het is, die u zegt: “Geef Mij te drinken”, dan zoudt gij het Hem hebben gevraagd, en Hij zou u levend water hebben gegeven.

¹¹Ze zei Hem: Heer, Gij hebt niet eens een emmer, en de put is diep; waar haalt Gij dan het levend water vandaan?

¹²Zijt Gij soms groter dan onze vader Jakob, die ons de put heeft geschonken, en die er zelf uit dronk met zijn zonen en zijn vee?

¹³Jesus antwoordde haar: Wie van dit water

4:14 4:24 drinkt, krijgt weer dorst. Maar wie drinkt van het water, dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen;

¹⁴integendeel, het water, dat Ik hem zal geven, zal een bron in hem worden van water, dat opborrelt ten eeuwigen leven.

¹⁵De vrouw zeide Hem: Heer, geef me dat water, opdat ik geen dorst meer krijg, en niet meer hier hoef komen putten.

¹⁶Hij sprak tot haar: Ga uw man roepen, en kom hier terug.

¹⁷De vrouw antwoordde: Ik heb geen man. Jesus zeide haar: Dat zegt ge wèl: “Ik heb geen man”.

¹⁸Want vijf mannen hebt ge gehad, en dien ge nu hebt, is niet uw man; dat hebt ge naar waarheid gezegd.

¹⁹De vrouw zei Hem: Heer, ik zie, dat Gij een profeet zijt.

²⁰Onze vaders aanbaden God op deze berg, en gij allen beweert, dat in Jerusalem de plaats is gelegen, waar men Hem aanbidden moet.

²¹Jesus sprak tot haar: Geloof Mij, vrouw; er komt een uur, waarin gij noch op deze berg noch te Jerusalem den Vader zult aanbidden.

²²Gij aanbidt wat gij niet kent; wij aanbidden wat we kennen; want het Heil komt uit de Joden.

²³Maar toch, er komt een uur, en het is er

reeds, waarin de ware aanbidders den Vader in geest en waarheid zullen aanbidden. Want de Vader verlangt zulke aanbidders;

²⁴God is een geest, en wie Hem aanbidden, moeten in geest en waarheid aanbidden.

4:25

4:37

²⁵De vrouw zeide Hem: Ik weet, dat de Messias komt, (die Christus genoemd wordt); wanneer Die komt, dan zal Hij ons alles verkondigen.

²⁶Jesus zeide haar: Dat ben Ik, die met u spreek.

²⁷Op dat ogenblik kwamen zijn leerlingen terug, en ze verwonderden zich, dat Hij met een vrouw aan het spreken was. Maar niemand zeide: Wat wenst Gij, of wat bespreekt Gij met haar?

²⁸De vrouw liet nu haar waterkruik staan, ging naar de stad, en zei tot de mensen:

²⁹Komt eens zien naar een man, die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb; Hij is misschien wel de Christus!

³⁰En men ging de stad uit, en kwam naar Hem toe.

³¹Intussen nodigden de leerlingen Hem uit, en zeiden: Rabbi, eet.

³²Maar Hij sprak tot hen: Ik heb een spijs te eten, die gij niet kent.

³³De leerlingen zeiden dus tot elkander: Heeft iemand Hem soms iets te eten gebracht?

³⁴Jesús sprak tot hen: Mijn spijs is, de wil te volbrengen van Hem, die Mij heeft gezonden, en zijn werk te voltooien.

³⁵Zegt gij niet: Nog vier maanden, en dan komt de oogst? Zie, Ik zeg u: Slaat uw ogen op, en kijkt naar de velden; ze staan reeds wit voor de oogst.

³⁶Ook de maaier ontvangt loon, en verzamelt vrucht ten eeuwigen leven, opdat zaaier en maaier zich samen verheugen.

³⁷Want hier wordt het spreekwoord

4:38 4:47 bewaarheid: de een zaait, de

ander maait.

³⁸Ik zond u uit, om de oogst binnen te halen, waarvoor gij niet hebt gezwoegd; anderen hebben gezwoegd, en gij krijgt de vrucht van hun werk.

³⁹Vele Samaritanen uit die stad geloofden in Hem om het woord der vrouw, die getuigde: Hij heeft mij alles gezegd, wat ik gedaan heb.

⁴⁰Toen dus de Samaritanen bij Hem kwamen, verzochten ze Hem, bij hen te blijven. Zo bleef Hij daar twee dagen lang.

⁴¹En door zijn prediking geloofden er nog veel meer;

⁴²en ze zeiden tot de vrouw: Nu geloven we niet meer op uw zeggen; want we hebben het

zelf gehoord, en we weten, dat deze waarachtig de Verlosser der wereld is.

⁴³Toen die twee dagen voorbij waren, vertrok Hij vandaar naar Galilea.

⁴⁴Want Jesus zelf heeft verklaard, dat een profeet in zijn eigen vaderland geen aanzien geniet.

⁴⁵Toen Hij dus in Galilea kwam, namen de Galileërs Hem gunstig op, daar ze alles hadden gezien, wat Hij te Jerusalem op het feest had gedaan; want ook zij waren opgegaan naar het feest.

⁴⁶Zo kwam Hij dan opnieuw in Kana van Galilea, waar Hij het water in wijn had veranderd. Nu woonde er te Kafárnaum een zekere hofbeambte, wiens zoon ziek lag.

⁴⁷Toen hij vernam, dat Jesus uit Judea naar Galilea gekomen was, ging hij naar Hem toe, en

verzocht Hem, zijn zoon te komen genezen;
want die lag op sterven.

⁴⁸Maar Jesus sprak tot hem: Zo gij geen
tekenen en wonderen ziet, gelooft gij niet.

⁴⁹De hofbeambte zei Hem: Heer, kom mee, eer
mijn kind dood is.

⁵⁰Jesus sprak tot hem: Ga heen, uw zoon is
gezond. De man geloofde het woord, dat Jesus
hem zeide, en ging heen.

⁵⁸¹Maar reeds onderweg kwamen zijn dienaars
hem tegen en zeiden, dat zijn zoon weer gezond
was.

⁵⁸²Hij vroeg hen naar het uur, waarop de
beterschap was ingetreden. Ze zeiden hem:
Gisteren, te zeven uur, heeft de koorts hem
verlaten.

⁸¹ Daarna was er een feest **5** der Joden, en
Jesus ging naar Jerusalem op.

⁸² Nu is er te Jerusalem, bij de Schaapspoort,
een badinrichting met vijf zuilengangen, in het
hebreuws Bezata geheten.

⁵⁸³De vader erkende, dat dit juist het uur was, waarop Jesus hem had gezegd: Uw zoon is gezond. En hij geloofde met heel zijn gezin.

⁵⁸⁴Ook dit tweede teken deed Jesus na zijn komst uit Judea in Galilea.

5:5

5:16

het water daarin afdaalde, werd gezond, aan wat kwaal hij ook leed.

⁵Daar was nu een man, die acht en dertig jaar ziek was.

⁶Toen Jesus hem zag liggen, en vernam, dat hij reeds lange tijd lijdende was, sprak Hij tot hem: Wilt ge gezond worden?

⁷De zieke antwoordde Hem: Heer, ik heb niemand om mij in de vijver te helpen, als het water in beweging komt; en terwijl ik mij er heen sleep, gaat een ander er vóór mij in.

⁸Jesus sprak tot hem: Sta op, neem uw bed op, en ga.

⁸³ Daarin lag een grote menigte zieken, blinden, kreupelen, lammen, op de beweging van het water te wachten.

⁸⁴ Want een engel des Heren daalde van tijd tot tijd naar de vijver af, en bracht het water in beroering; wie dan het eerst na de beweging van

⁹En aanstonds werd de man gezond; hij nam zijn rustbed op, en liep. Maar het was sabbat die dag.

¹⁰De Joden zeiden dus tot den genezene: Het is sabbat; ge moogt uw rustbed niet dragen.

¹¹Hij antwoordde hun: Die mij gezond heeft gemaakt, heeft me gezegd: Neem uw bed op, en ga.

¹²Ze vroegen hem: Wie is de man, die u zeide: Neem uw bed op, en ga?

¹³Maar de genezene wist niet, wie het was; want Jesus had Zich onder de menigte teruggetrokken, die zich daar ter plaatse bevond.

¹⁴Later trof Jesus hem in de tempel, en sprak tot hem: Zie, ge zijt gezond geworden: zondig niet meer, opdat u niets ergers overkomt.

¹⁵De man ging nu aan de Joden berichten, dat het Jesus was, die hem had genezen.

¹⁶Daarom werd Jesus door de Joden vervolgd, omdat Hij zo iets op de sabbat deed.

¹⁷Maar Jesus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot heden toe; zo doe Ik het ook.

¹⁸Nu zochten de Joden nog meer Hem te doden; want Hij brak niet enkel de sabbat, maar noemde ook God zijn eigen Vader, en stelde Zich dus met God gelijk. Jesus nam dus het woord, en sprak:

¹⁹Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Niets kan de Zoon doen uit Zichzelf, maar alleen wat Hij den Vader ziet doen; want al wat Deze doet, dat doet de Zoon eveneens.

²⁰Want de Vader heeft den Zoon lief, en laat Hem alles zien wat Hij doet. — En nog groter werken zal Hij Hem tonen, zodat gij verwonderd zult staan.

²¹Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend al wie Hij wil.

²²Ja, de Vader oordeelt niemand, maar heeft het oordeel geheel aan den Zoon gegeven,

²³opdat allen den Zoon zouden eren, zoals ze den Vader eren. Wie den Zoon niet eert, eert ook den Vader niet, die Hem gezonden heeft.

²⁴Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie luistert naar mijn woord, en in Hem gelooft, die Mij heeft gezonden, hij heeft het eeuwige leven, en in het gericht komt hij niet; maar hij is overgegaan van de dood tot het leven. —

²⁵Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Er komt een uur, en het is er reeds, waarin de doden de stem van Gods Zoon zullen horen; en die er naar luisteren, zullen herleven.

²⁶Want zoals de Vader in Zichzelf het leven heeft, zo gaf Hij ook aan den Zoon, het leven in Zichzelf te hebben.

²⁷Ook gaf Hij Hem macht, om oordeel te vellen, omdat Hij de Mensenzoon is.

²⁸Verwondert u hierover niet. Want het uur komt, dat allen, die in de grafsteden zijn, zijn stem zullen horen;

²⁹en zij die het goede hebben gedaan, zullen er uitgaan tot opstanding ten leven, maar zij die het kwade hebben verricht, tot opstanding ten oordeel.

³⁰Ik kan niets doen uit Mijzelf; maar Ik oordeel naar wat Ik hoor; en mijn oordeel is rechtvaardig, omdat Ik mijn eigen wil niet zoek, maar de wil van Hem die Mij heeft gezonden.

³¹Indien Ik over Mijzelf getuig, dan is mijn getuigenis niet betrouwbaar.

³²Er is een ander, die over Mij getuigt; en Ik weet, dat het getuigenis, dat Hij over Mij aflegt, betrouwbaar is. —

³³Gij hebt een gezantschap naar Johannes gezonden; en hij heeft voor de waarheid getuigd.

³⁴Zeker, Ik aanvaard geen getuigenis van een mens; maar Ik zeg dit, opdat gij gered moogt worden.

³⁵Hij was de brandende en hel schijnende lamp; gij hebt u zelfs een ogenblik in zijn licht willen verheugen. —

³⁶Maar Ik heb een getuigenis groter dan dat van Johannes: want de werken, die de Vader Mij

te volbrengen gaf, de werken juist die Ik doe, zij getuigen van Mij, dat de Vader Mij gezonden heeft. —

³⁷Ook heeft de Vader, die Mij zond, zelf over Mij getuigd. Nooit hebt gij zijn stem gehoord, en

5:38⁸⁵

Johannes 6:2

nooit zijn wezen gezien;

³⁸zelfs zijn woord hebt gij niet eens blijvend in u, omdat gij Hem niet gelooft, dien Hij gezonden heeft.

³⁹Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent, daarin het eeuwige leven te hebben; welnu, zij zijn het, die van Mij getuigen.

⁴⁰Maar gij wilt niet tot Mij komen, om het leven te hebben.

⁴⁸⁶Eer van mensen aanvaard Ik niet.

⁸⁵ Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zoudt gij dan mijn woorden geloven?

6

⁸⁶ Daarna begaf Jesus Zich naar de overkant van het meer van Galilea of van Tibérias.

⁴⁸⁷Maar Ik ken u: gij hebt de liefde Gods niet in

u.

⁴³Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader, maar gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dan neemt gij hem aan.

⁴⁴Hoe zoudt gij kunnen geloven, gij die u door elkander laat eren, maar de eer niet zoekt, die komt van den enigen God?

⁴⁵Denkt niet, dat Ik u aanklagen zal bij den Vader; uw aanklager is Moses, op wien gij uw hoop hebt gesteld.

⁴⁶Want zo gij Moses hadt geloofd, dan zoudt gij ook in Mij geloven; want over Mij heeft hij geschreven.

6:3

6:14

³En Jesus besteeg het gebergte, en zette Zich daar met zijn leerlingen neer.

⁴Het was kort voor Pasen, het feest van de Joden.

⁵Toen Jesus nu de ogen opsloeg en een talrijke menigte tot Zich zag komen, sprak Hij tot Filippus: Waar zullen we brood kopen, zodat ze kunnen eten?

⁸⁷ Een grote schare volgde Hem, omdat ze de wonderen hadden gezien, die Hij voor de zieken verricht had.

⁶Dit zeide Hij echter, om hem op de proef te stellen; want zelf wist Hij goed, wat Hij doen zou.

⁷Filippus antwoordde Hem: Voor tweehonderd tienlingen brood is niet genoeg, als ieder van hen een stukje krijgt.

⁸Een zijner leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zeide tot Hem:

⁹Hier is een jongen, die vijf gerstebroden heeft en twee vissen; maar wat betekent dat voor zo velen?

¹⁰Jesus sprak: Laat de mensen gaan zitten. Er stond nu veel gras op die plaats. Ze gingen dus zitten; er waren ongeveer vijf duizend mannen.

¹¹Nu nam Jesus de broden, sprak een dankgebed uit, en deelde ze rond aan hen die daar zaten; zo ook van de vissen, zoveel ze wilden.

¹²En toen ze waren verzadigd, zeide Hij tot zijn leerlingen: Verzamelt de overgeschoten brokken, opdat er niets verloren gaat.

¹³Zij verzamelden ze dus, en vulden twaalf korven met de brokken der vijf gerstebroden, die na het eten waren overgebleven.

¹⁴Bij het zien van het teken, dat Jesus gewrocht had, zeiden de mensen: Deze is waarlijk de

6:15 6:24 profeet, die in de wereld moet

komen!

¹⁵Daar nu Jesus voorzag, dat ze Hem zouden meevoeren, om Hem tot koning uit te roepen, trok Hij Zich heel alleen weer in het gebergte terug.

¹⁶Maar toen het avond werd, daalden zijn leerlingen af naar het meer,

¹⁷gingen de boot in, en hielden koers naar Kafárnaum aan de overkant van het meer. Reeds was de duisternis ingevallen, en nog was Jesus niet bij hen gekomen.

¹⁸De zee was onstuimig, want er woei een hevige wind.

¹⁹Toen ze dan ongeveer vijf en twintig of dertig stadiën hadden afgelegd, zagen ze Jesus over het meer wandelen en nabij het vaartuig komen; ze werden er angstig van.

²⁰Maar Hij sprak tot hen: Ik ben het; weest niet bang.

²¹Gewillig namen ze Hem nu in hun vaartuig op, en terstond landde de boot aan de kust, waar ze op afgestevend waren.

²²De volgende morgen drong het door tot de schare, die aan de overkant van het meer was gebleven, dat er buiten dit éne geen ander vaartuig was geweest, en dat Jesus niet met zijn

leerlingen aan boord was gegaan, maar dat zijn leerlingen alleen waren vertrokken.

²³Intussen kwamen er van Tibérias andere boten dicht bij de plaats, waar men het brood had gegeten, na het dankgebed des Heren.

²⁴Toen dus de menigte zag, dat Jesus daar niet meer was en zijn leerlingen evenmin, gingen ze

6:25

6:34

scheep, en voeren naar Kafárnaum, om Jesus te zoeken.

²⁵En toen ze Hem aan de andere kant van het meer hadden gevonden, spraken ze tot Hem: Rabbi, wanneer zijt Gij hier gekomen?

²⁶Jesus antwoordde hun en sprak: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Gij zoekt Mij, niet omdat gij tekenen hebt gezien, maar omdat gij van de broden gegeten en u verzadigd hebt.

²⁷Arbeidt niet voor de spijs die vergaat, maar voor de spijs die blijft tot in het eeuwige leven, en die de Mensenzoon u zal geven. Want op Hem heeft God, heeft de Vader zijn zegel gedrukt.

²⁸Ze zeiden Hem dan: Wat moeten we doen, om de werken Gods te verrichten?

²⁹Jesus antwoordde hun: Dit is het werk van God: dat gij gelooft in Hem, dien Hij gezonden heeft.

³⁰Ze zeiden Hem: Wat voor teken verricht Gij dan wel, dat ons overtuigt, zodat we in U geloven? Wat doet Gij eigenlijk?

³¹Onze vaders hebben in de woestijn het manna gegeten, zoals er geschreven staat: “Brood uit de hemel heeft Hij hun te eten gegeven”.

³²Nu sprak Jesus tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Moses heeft u geen brood gegeven, dat uit de hemel kwam, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel;

³³want het brood, dat uit de hemel neerdaalt, is het brood van God, dat leven aan de wereld schenkt.

³⁴Ze zeiden Hem dan: Heer, geef ons dit brood voor immer.

6:35

6:45

³⁵Jesus sprak tot hen: Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft zal nimmer meer dorst lijden.

³⁶Maar Ik heb het u gezegd: gij hebt Mij gezien, en toch gelooft gij niet.

³⁷Al wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik niet buiten werpen.

³⁸Want Ik ben uit de hemel neergedaald, niet om mijn eigen wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij heeft gezonden.

³⁹Welnu, dit is de wil van Hem, die Mij heeft gezonden, dat Ik niets verloren laat gaan van wat Hij Mij heeft gegeven, maar dat Ik het op de jongste dag doe verrijzen.

⁴⁰Dit is de wil van den Vader, die Mij gezonden heeft, dat wie den Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, het eeuwige leven heeft, en dat Ik hem op de jongste dag zal doen verrijzen.

⁴¹Maar de Joden morden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het brood, dat uit de hemel is neergedaald.

⁴²En ze zeiden: Is deze niet Jesus, de zoon van Josef, wiens vader en moeder we kennen? Hoe zegt Hij dan: Ik ben uit de hemel neergedaald?

⁴³Jesus antwoordde hun, en sprak: Mort toch niet onder elkander.

⁴⁴Niemand kan tot Mij komen, zo de Vader, die Mij zond, hem niet trekt; en Ik zal hem op de jongste dag doen verrijzen.

⁴⁵Er staat geschreven bij de profeten: “En allen zullen zij onderricht worden door God”. Wie naar den Vader luistert en door Hem is

6:46 6:58 onderricht, hij komt tot Mij.

⁴⁶Niet dat iemand den Vader gezien heeft; alleen Hij die van God stamt, Hij heeft den Vader gezien.

⁴⁷Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie gelooft, heeft het eeuwige leven.

⁴⁸Ik ben het brood des levens.

⁴⁹Uw vaderen hebben het manna gegeten in de woestijn, en ze zijn gestorven.

⁵⁰Dit is het brood, dat uit de hemel nederdaalt: eet men daarvan, dan sterft men niet.

⁵¹Ik ben het levend brood, dat uit de hemel is neergedaald; zo iemand eet van dit brood, zal hij in eeuwigheid leven. En het brood, dat Ik zal geven, is mijn vlees voor het leven der wereld.

⁵²Maar de Joden twistten onder elkander, en zeiden: Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?

⁵³Jesus sprak tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo gij het vlees van den Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, dan hebt gij het leven niet in u.

⁵⁴Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem op de jongste dag doen verrijzen.

⁵⁵Want mijn vlees is waarlijk spijs, en mijn bloed is waarlijk drank.

⁵⁶Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.

⁵⁷Zoals de Vader die leeft, Mij heeft gezonden, en Ik leef door den Vader, zó zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij.

⁵⁸Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald. Niet een brood als de vaders

hebben gegeten en toch zijn gestorven; wie dit brood eet zal leven in eeuwigheid.

⁵⁹Zo sprak Hij bij zijn onderrichting in de synagoge van Kafárnaum.

⁶⁰Velen van zijn leerlingen, die het hadden gehoord, zeiden: Dit woord is hard; wie kan naar zo iets luisteren?

⁶¹Maar Jesus, die wist dat zijn leerlingen daarover morden, sprak tot hen: Ergert u dit?

⁶²En wanneer gij nu den Mensenzoon eens ziet opstijgen naar waar Hij vroeger was?

⁶³Het is de geest, die leven brengt; het vlees brengt niets daartoe bij. De woorden, die Ik tot u sprak, zijn geest en leven.

⁶⁴Maar daar zijn er sommigen onder u, die niet geloven. Want Jesus wist van de aanvang af, wie het waren, die niet geloofden; en wie het was, die Hem verraden zou.

⁶⁵En Hij vervolgde: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij kan komen, tenzij het hem door mijn Vader is gegeven.

⁶⁶Van dat ogenblik af trokken velen zijner leerlingen zich terug, en bleven niet langer bij Hem.

⁶⁷Nu sprak Jesus tot de twaalf: Wilt ook gij misschien heengaan?

⁶⁸Simon Petrus antwoordde Hem: Heer, naar wien zouden we gaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven;

⁶⁹we geloven en weten: Gij zijt de Heilige Gods.

⁷⁰Jesus hernam: Heb Ik u alle twaalf niet uitverkoren? En toch, één uwer is een duivel.

⁷¹Hiermee bedoelde Hij Judas, den zoon van

7:1

7:12

Simon Iskariot. Want deze, één van de twaalf, zou Hem verraden.

7

¹Daarna trok Jesus in Galilea rond; want Hij wilde niet in Judea vertoeven, omdat de Joden Hem zochten te doden.

²Maar toen het loofhuttenfeest der Joden begon te naderen,

³zeiden zijn broeders tot Hem: Vertrek van hier en ga naar Judea, opdat ook uw leerlingen de werken zien, die Gij verricht.

⁴Want niemand handelt in het verborgen, als hij bekend wil worden. Nu Gij toch deze dingen doet, vertoon U dan ook aan de wereld. ⁵Want ook zijn broeders zelf geloofden niet in Hem.

⁶Jesus sprak dus tot hen: Mijn tijd is nog niet gekomen; maar uw tijd is er steeds.

⁷U kan de wereld niet haten; maar Mij haat ze wel, omdat Ik getuig, dat haar werken boos zijn.

⁸Gaat zelf maar naar dit feest; Ik ga nog niet naar dit feest, omdat mijn tijd nog niet is gekomen.

⁹Zo sprak Hij tot hen; en Hij bleef in Galilea.

¹⁰Eerst toen zijn broeders waren vertrokken, vertrok Hij ook zelf naar het feest; niet publiek, maar in stilte.

¹¹De Joden nu zochten Hem op het feest, en zeiden: Waar is Hij?

¹²En er werd veel over Hem onder de menigte gemompeld. Sommigen zeiden: Hij is goed; anderen weer: Neen, Hij misleidt het volk.

7:13

7:23

¹³Maar niemand sprak publiek over Hem, uit vrees voor de Joden.

¹⁴Toen het feest reeds half voorbij was, ging Jesus naar de tempel, en trad als leraar op.

¹⁵De Joden stonden verwonderd, en zeiden: Hoe is Hij zo geleerd, ofschoon Hij niet onderwezen is?

¹⁶Jesus antwoordde hun en sprak: Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft.

¹⁷Zo iemand bereid is, zijn wil te volbrengen, dan zal hij weten, of die leer uit God is, of dat Ik spreek uit Mijzelf.

¹⁸Wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer; maar wie de eer zoekt van Hem, die hem

gezonden heeft, hij is waarachtig, en er is in hem geen bedrog.

¹⁹Heeft Moses u niet de Wet gegeven? En toch niemand van u onderhoudt de Wet.

²⁰Waarom zoekt gij Mij te doden? De menigte antwoordde: Gij zijt van den duivel bezeten; wie zoekt U te doden?

²¹Jesus antwoordde hun, en sprak: Slechts één enkel werk heb Ik verricht, en toch staat gij allen daarover versteld.

²²Moses heeft u de besnijdenis gegeven; niet dat ze van Moses afkomstig is, maar van de aartsvaders; en op sabbat dient gij iemand de besnijdenis toe.

²³Zo iemand op sabbat de besnijdenis ontvangt, om niet de Wet van Moses te schenden, zijt gij dan verbitterd op Mij, omdat Ik een mens heel en al gezond heb gemaakt op de sabbat?

7:24

7:35

²⁴Oordeelt niet naar de uiterlijke schijn, maar velt een rechtvaardig oordeel.

²⁵Sommigen van de Jerusalemmers zeiden: Is Hij het niet, dien men zoekt te doden?

²⁶En zie, Hij spreekt in het openbaar, en men zegt Hem niets. Zouden dan de overheden werkelijk hebben erkend, dat Hij de Christus is?

²⁷Maar van Hem weten we, waar Hij vandaan is; als echter de Christus komt, weet niemand, waar Hij vandaan komt.

²⁸Toen leerde Jesus met luider stem in de tempel, en sprak: Gij kent Mij, en gij weet ook, waar Ik vandaan ben? En toch ben Ik niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij, die Mij gezonden heeft, is de Waarachtige; Dien kent gij niet.

²⁹Ik ken Hem wel, omdat Ik van Hem ben uitgegaan, en omdat Hij Mij heeft gezonden.

³⁰Toen zocht men Hem gevangen te nemen; toch sloeg niemand de hand aan Hem, omdat zijn uur nog niet was gekomen.

³¹Uit de menigte geloofden er velen in Hem. Ze zeiden: Zal de Christus, als Hij komt, meer tekenen doen dan Hij verricht?

³²De farizeën hoorden de menigte aldus over Hem mompelen; daarom zonden de opperpriesters en farizeën dienaars uit, om Hem gevangen te nemen.

³³Nu sprak Jesus: Nog korte tijd ben Ik bij u; dan ga Ik terug naar Hem, die Mij heeft gezonden.

³⁴Gij zult Mij zoeken maar niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen.

³⁵De Joden zeiden dan tot elkander: Waar wil Hij heen, dat we Hem niet zullen vinden? Wil Hij

soms naar de verstrooiing der heidenen gaan,
en de heidenen onderrichten?

³⁶Wat betekent dit woord, dat Hij sprak: Gij zult Mij zoeken, maar niet vinden; en: Waar Ik ben, kunt gij niet komen?

³⁷Op de laatste en grootste dag van het feest, stond Jesus daar, en riep met luider stem: Zo iemand dorst heeft, hij kome tot Mij; hij drinke,

³⁸wie in Mij gelooft. Zoals de Schrift heeft gezegd: “Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien”.

³⁹Dit zeide Hij van den Geest, dien zij zouden ontvangen, die in Hem zouden geloven. Want de Geest was er nog niet, daar Jesus nog niet verheerlijkt was.

⁴⁰Bij het horen dezer woorden zeiden sommigen van het volk: Deze is zeker de profeet.

⁴¹Anderen zeiden: Hij is de Christus. Weer anderen zeiden: Komt dan de Christus uit Galilea?

⁴²Heeft dan de Schrift niet gezegd, dat de Christus uit het geslacht van David komt, en uit Bétlehem, het dorp, waar David woonde?

⁴³Zo ontstond er verdeeldheid over Hem onder het volk.

⁴⁴Sommigen van hen wilden Hem grijpen; maar niemand sloeg de hand aan Hem.

⁴⁵Nu kwamen ook de dienaars bij de opperpriesters en farizeën terug. Deze laatsten zeiden tot hen: Waarom hebt gij Hem niet meegebracht?

⁴⁶De dienaars antwoordden: Nooit heeft iemand zó gesproken als deze man.

⁴⁷De farizeën antwoordden hun: Hebt ook gij u laten misleiden?

⁴⁸Heeft soms iemand van de overheden of van de farizeën in Hem geloofd?

⁴⁹Ja, dat volk, dat de Wet niet kent: vervloekt zijn ze.

⁵⁰Maar één van hen, Nikodemus, die vroeger Hem eens had bezocht, sprak tot hen:

⁵¹Onze Wet veroordeelt niemand, zonder hem vooraf te hebben gehoord, en zonder te weten, wat hij doet.

⁵²Ze gaven hem ten antwoord: Zijt gij soms uit Galilea? Onderzoek het maar; dan zult ge erkennen, dat er geen profeet uit Galilea opstaat.

⁵³Daarop gingen ze allen naar huis.

8

¹En Jesus ging naar de Olijfberg.

²Maar 's morgens vroeg begaf Hij Zich weer naar de tempel, en al het volk kwam naar Hem toe. Hij ging zitten, en onderrichtte hen.

³Nu brachten schriftgeleerden en farizeën een vrouw naar Hem toe, die op overspel was betrapt; ze plaatsten haar in de kring,

⁴en zeiden tot Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad van overspel betrapt.

⁵Nu heeft Moses ons in de Wet geboden, dergelijke vrouwen te stenigen. Wat zegt Gij nu?

⁶Dit zeiden ze, om Hem een strik te spannen, en tegen Hem een aanklacht te hebben. Maar Jesus boog Zich voorover, en schreef met de vinger op de grond.

8:7

8:18

⁷En toen ze aanhielden met vragen, richtte Hij Zich op, en sprak tot hen: Wie van u zonder zonde is, werpe de eerste steen op haar!

⁸Weer boog Hij Zich voorover, en schreef op de grond.

⁹Toen ze dit hoorden, gingen ze heen, de een na den ander, maar de oudsten het eerst; en Jesus bleef alleen, de vrouw nog steeds in de kring.

¹⁰Nu richtte Jesus Zich op, en sprak tot haar: Vrouw, waar zijn ze gebleven? Heeft niemand u veroordeeld?

¹¹Ze zeide: Niemand, Heer. En Jesus sprak: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen, en zondig voortaan niet meer.

¹²Een ander maal richtte Jesus het woord tot hen, en sprak: Ik ben het licht der wereld. Wie Mij volgt, zal niet in de duisternis wandelen, maar het licht des levens bezitten.

¹³Maar de farizeën zeiden tot Hem: Gij getuigt over Uzelf; uw getuigenis is dus niet geldig.

¹⁴Jesus antwoordde hun, en sprak: Ook als Ik over Mijzelf getuig, is mijn getuigenis geldig; want Ik weet, vanwaar Ik gekomen ben en waarheen Ik ga; maar gij weet niet, vanwaar Ik kom, en waarheen Ik ga.

¹⁵Gij oordeelt naar het vlees: Ik oordeel niemand.

¹⁶Maar al zou Ik ook oordelen, dan zou mijn oordeel geldig zijn; want Ik ben niet alleen, maar met Mij is de Vader, die Mij heeft gezonden.

¹⁷Welnu, in uw Wet staat geschreven: het getuigenis van twee mensen is geldig.

¹⁸Ik ben het, die over Mijzelf getuig; maar ook

8:19 8:28 de Vader, die Mij gezonden

heeft, getuigt over Mij.

¹⁹Ze zeiden Hem dan: Waar is uw Vader? Jesus antwoordde: Gij kent noch Mij, noch mijn Vader; zo gij Mij zoudt kennen, dan zoudt gij ook mijn Vader kennen.

²⁰Deze woorden sprak Jesus bij de schatkamer, tijdens zijn onderricht in de tempel. En niemand nam Hem gevangen, omdat zijn uur nog niet was gekomen.

²¹Een ander maal sprak Jesus tot hen: Ik ga heen, en gij zult Mij zoeken, en in uw zonde zult gij sterven. Waar Ik heenga, kunt gij niet komen.

²²De Joden zeiden: Hij zal toch geen zelfmoord plegen, dat Hij zegt: Waar Ik heenga, kunt gij niet komen?

²³Hij sprak tot hen: Gij zijt van beneden, Ik ben van boven; gij zijt van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld.

²⁴Daarom heb ik u gezegd, dat gij sterven zult in uw zonden; want zo gij niet gelooft, dat Ik het ben, zult gij sterven in uw zonden. —

²⁵Ze zeiden Hem dan: Gijzelf, wie zijt Gij? Jesus zei hun: Eigenlijk gezegd, waarom zou Ik daarover nog met u spreken?

²⁶Over uzelf zou Ik veel kunnen zeggen, en oordelen. Maar Ik spreek tot de wereld, wat Ik gehoord heb van Hem, die Mij gezonden heeft; en Deze is waarachtig.

²⁷Ze begrepen niet, dat Hij hun van den Vader sprak.

²⁸Jesus zeide hun dan: Wanneer gij den Mensenzoon omhoog zult hebben geheven, dan zult gij inzien, dat Ik het ben; en dat Ik niets doe

uit Mijzelf, maar spreek, zoals de Vader Mij heeft geleerd.

²⁹En Hij, die Mij gezonden heeft, is met Mij, en laat Mij niet alleen; omdat Ik altijd doe wat Hem behaagt.

³⁰Toen Hij aldus sprak, begonnen er velen in Hem te geloven.

³¹Jesus zeide dan tot de Joden, die in Hem geloofden: Zo gij in mijn woord volhardt, zijt gij waarlijk mijn leerlingen;

³²dan zult gij de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.

³³Men antwoordde Hem: We zijn kroost van Abraham, en nooit iemands slaaf geweest; hoe kunt Gij dus zeggen: Vrij zult gij worden? ³⁴Jesus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie zonde doet, is slaaf van de zonde.

³⁵De slaaf nu blijft niet altijd in huis; de zoon blijft er voor altijd.

³⁶Zo dus de Zoon u vrijmaakt, zult gij werkelijk vrij zijn.

³⁷Ik weet, dat gij kroost van Abraham zijt; maar gij zoekt Mij te doden, omdat mijn woord geen ingang bij u vindt.

³⁸Ik spreek, wat Ik bij mijn Vader gezien heb; ook gij doet, wat gij van uw vader gehoord hebt.

³⁹Ze gaven Hem ten antwoord: Onze vader is Abraham. Jesus sprak tot hen: Zo gij kinderen zijt van Abraham, doet dan ook de werken van Abraham.

⁴⁰Maar nu zoekt gij Mij te doden: een mens, die u de waarheid gezegd heeft, welke Hij van God heeft gehoord: zo iets deed Abraham niet.

8:41

8:51

⁴¹Gij doet de werken van uw vader. —Ze zeiden Hem dan: We zijn niet uit ontucht geboren, één Vader hebben we slechts, en dat is God.

⁴²Jesus sprak tot hen: Zo God uw Vader was, dan zoudt gij Mij beminnen. Want van God ben Ik uitgegaan en gekomen; niet uit Mijzelf toch ben Ik gekomen, maar Hij heeft Mij gezonden.

⁴³Waarom begrijpt gij mijn taal niet? Omdat gij zelfs niet in staat zijt, om naar mijn woord te luisteren.

⁴⁴Gij hebt den duivel tot vader, en de zin van uw vader verkiest gij te doen. Hij was een moordenaar van den beginne; ook hield hij zich niet met de waarheid op, omdat er in hem geen waarheid is. Wanneer hij leugen spreekt, spreekt hij naar eigen aard; want hij is een leugenaar, en de vader daarvan.

⁴⁵En gij gelooft niet in Mij, juist omdat Ik de waarheid zeg.

⁴⁶Wie uwer overtuigt Mij van zonde? Zo Ik de waarheid zeg, waarom dan gelooft gij Mij niet?

⁴⁷Wie uit God is, luistert naar de woorden van God; daarom juist luistert gij niet, omdat gij niet uit God zijt.

⁴⁸De Joden antwoordden Hem: Zeggen we niet met recht, dat Gij een samaritaan zijt en van den duivel bezeten?

⁴⁹Jesus antwoordde: Ik ben van geen duivel bezeten, doch Ik breng eer aan mijn Vader; maar gij, gij ontrooft Mij mijn eer.

⁵⁰Niet, dat Ik mijn eigen eer zoek; daar is er Eén, die haar zoekt, en oordeelt.

⁵¹Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo iemand

mijn woord onderhoudt, dan zal hij in eeuwigheid de dood niet zien. —

⁵²De Joden zeiden Hem: Nu weten we, dat Gij bezeten zijt! Abraham en de profeten zijn gestorven; en Gij zegt: Zo iemand mijn woord onderhoudt, zal hij de dood niet sterven in eeuwigheid.

⁵³Zijt Gij dan groter dan onze vader Abraham? Hij is gestorven, en ook de profeten zijn gestorven! Voor wien houdt Gij Uzelf dan wel?

⁵⁴Jesus antwoordde: Wanneer Ik Mijzelf verheerlijk, dan is mijn heerlijkheid niets; mijn Vader is het, die Mij verheerlijkt.

⁵⁵Gij noemt Hem uw God, en toch erkent gij Hem niet. Maar Ik ken Hem wèl; en als Ik zeide, Hem niet te kennen, dan was Ik een leugenaar evenals gij. Ja waarlijk, Ik ken Hem, en zijn woord onderhoud Ik.

⁵⁶Abraham, uw vader, zag juichend van blijdschap mijn dag tegemoet; hij heeft hem gezien en van vreugde gejubeld. —

⁵⁷Maar de Joden zeiden Hem: Gij zijt nog geen vijftig jaar oud, en Gij hebt Abraham gezien?

⁵⁸Jesus sprak tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Vóór Abraham werd, ben Ik.

⁵⁹Toen grepen ze stenen, om Hem te stenigen; maar Jesus trok Zich terug, en verliet de tempel.

9

¹En in het voorbijgaan zag Hij iemand, die blind was van zijn geboorte af.

9:2

9:14

²Zijn leerlingen vroegen Hem: Rabbi, wie heeft gezondigd, hij of zijn ouders, dat hij blind werd geboren?

³Jesus antwoordde: Noch hij noch zijn ouders hebben gezondigd; maar de werken Gods moeten in hem worden geopenbaard.

⁴Zolang het dag is, moet Ik de werken verrichten van Hem, die Mij heeft gezonden; er komt een nacht, waarin niemand werken kan.

⁵Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht der wereld.

⁶Na deze woorden spuwde Hij op de grond, maakte slijk van het speeksel, streek hem het slijk op de ogen,

⁷en sprak tot hem: Ga u wassen in de vijver van Siloë (dat betekent: Gezonden). Hij ging er heen, waste zich, en kwam ziende terug.

⁸Zijn buren nu, en zij die hem vroeger als bedelaar hadden gekend, zeiden: Is dat niet de man, die zat te bedelen?

⁹Sommigen zeiden: Hij is het. Anderen weer: Neen, hij lijkt op hem. Zelf zei hij: Ik ben het.

¹⁰Men zei hem dus: Hoe zijn dan uw ogen open

gegaan?

¹¹Hij antwoordde: De man, die Jesus heet, maakte slijk, bestreek er mijn ogen mee, en sprak tot Mij: Ga naar de vijver van Siloë, en was u. Ik ging dus, waste mij, en kon zien.

¹²Men zeide hem: Waar is Hij? Hij antwoordde: Dat weet ik niet.

¹³Toen bracht men den gewezen blinde naar de farizeën.

¹⁴Nu was het die dag juist een sabbat, toen

9:15

9:24

Jesus slijk had gemaakt en hem de ogen had geopend.

¹⁵Ook de farizeën ondervroegen hem, hoe hij het gezicht had teruggekregen. Hij sprak tot hen: Hij deed slijk op mijn ogen, ik waste mij, en ik zie.

¹⁶Sommigen van de farizeën zeiden: Die man komt niet van God, want Hij houdt de sabbat niet. Maar anderen zeiden: Hoe kan een zondig mens zulke wonderen doen? En er ontstond onenigheid onder hen.

¹⁷Men ondervroeg dus den blinde opnieuw: Wat zegt ge zelf van Hem, nu Hij u de ogen geopend heeft? Hij sprak: Hij is een profeet.

¹⁸Maar nu geloofden de Joden niet, dat hij blind was geweest, en het gezicht had teruggekregen, voordat ze de ouders van den genezene hadden ontboden.

¹⁹Ze ondervroegen hen: Is dit uw zoon, die naar gij zegt, blind is geboren? Hoe ziet hij dan nu?

²⁰Zijn ouders gaven ten antwoord: We weten, dat dit onze zoon is, en dat hij blind is geboren.

²¹Maar hoe hij zien kan, dat weten we niet; of wie zijn ogen geopend heeft, we weten het niet. Vraagt het hemzelf; hij is meerderjarig, en zal zich zelf wel verantwoorden.

²²Zo spraken zijn ouders uit vrees voor de Joden; want reeds waren de Joden overeengekomen, om iedereen uit de synagoge te bannen, die Hem als den Christus beleed.

²³Daarom zeiden zijn ouders: Hij is meerderjarig; ondervraagt hemzelf.

²⁴Opnieuw riepen ze nu den gewezen blinde,

9:25

9:35

en zeiden tot hem: Geef eer aan God; wij weten, dat die man een zondaar is.

²⁵Hij antwoordde: Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Eén ding weet ik: dat ik blind was, en nu zie.

²⁶Ze zeiden hem dan: Wat heeft Hij met u gedaan? Hoe heeft Hij u de ogen geopend?

²⁷Hij antwoordde hun: Ik heb het u al gezegd, maar gij hebt niet geluisterd. Waarom wilt gij het nog eens horen? Wilt gij ook soms zijn leerlingen worden?

²⁸Ze zeiden hem honend: Gijzelf zijt een leerling van Hem; wij blijven leerlingen van Moses.

²⁹We weten, dat God tot Moses gesproken heeft; maar waar Deze vandaan is, dat weten we niet.

³⁰De man antwoordde hun: Het is toch wel wonderlijk, dat gij niet weet, waar Hij vandaan is; en Hij heeft mij nog wel de ogen geopend.

³¹We weten toch, dat God geen zondaars verhoort, maar hem alleen, die godvrezend is en zijn wil volbrengt.

³²Nooit in der eeuwigheid is het gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene heeft geopend.

³³Als Hij niet van God kwam, zou Hij niets kunnen doen.

³⁴Ze antwoordden hem: In zonden zijt ge geboren van boven tot onder; en ge leest ons de les? En ze wierpen hem buiten.

³⁵Jesus vernam, dat men hem buiten geworpen had; en toen Hij hem aantrof, sprak Hij tot hem: Gelooft ge in den Mensenzoon?

9:36

10:6

³⁶Hij antwoordde: Wie is het, Heer; dan zal ik in Hem geloven.

³⁷Jesus sprak tot hem: Ge hebt Hem gezien; Hij is het, die met u spreekt.

³⁸Toen zei hij: Heer, ik geloof. En hij wierp zich voor Hem neer.

³⁹En Jesus sprak: Tot dit vonnis ben Ik in deze wereld gekomen: dat de blinden zouden zien, en de zienden blind zouden worden.

⁴⁰Enige farizeën, die bij Hem waren, hoorden dit, en zeiden Hem: Zijn ook wij soms blind?

⁴¹Jesus sprak tot hen: Als gij blind waart, hadt gij geen zonde; maar nu gij zegt: We zien; nu blijft uw zonde.

10

¹Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie niet door de deur de schaa pstal binnenga at, maar langs een andere zijde binnen klimt, hij is een dief en een rover.

²Maar die binnen komt door de deur, is de herder der schapen.

³De wachter doet hem open, en de schapen luisteren naar zijn stem; hij roept zijn eigen schapen bij hun naam, en voert ze naar buiten.

⁴En als hij al zijn schapen heeft uitgedreven, gaat hij voor hen uit; en de schapen volgen hem, want ze kennen zijn stem.

⁵Maar een vreemdeling zullen ze niet volgen, eerder ontvluchten; want de stem van vreemden kennen ze niet.

Johannes

cdi

Johannes

⁶Deze gelijkenis sprak Jesus hun toe; maar ze begrepen niet, waarover Hij hun eigenlijk sprak.

⁷Daarom zei Jesus opnieuw: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de deur der schapen.

⁸Alle anderen, die Mij zijn voorafgegaan, waren dieven en rovers; maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd.

⁹Ik ben de deur: zo iemand door Mij binnentreedt, zal hij veilig zijn, in- en uitgaan, en weiland vinden.

¹⁰De dief komt alleen om te stelen, te slachten en te verderven; Ik ben gekomen, opdat ze leven en overvloed hebben.

¹¹Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor de schapen.

¹²Maar de huurling, die de herder niet is, en wien de schapen niet toebehoren, hij laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht, zodra hij den wolf ziet komen; en de wolf rooft en verstrooit ze.

¹³Want hij is een huurling, en hij heeft geen hart voor de schapen.

¹⁴Ik ben de goede herder; Ik ken de mijnen, en de mijnen kennen Mij,

¹⁵zoals de Vader Mij kent, en Ik den Vader ken. En Ik geef mijn leven voor de schapen.

¹⁶Ik heb ook nog andere schapen, die niet uit deze schaapstal zijn. Ook hen moet Ik leiden, en

ze zullen luisteren naar mijn stem; dan zal het worden: één kudde, één herder.

¹⁷Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef, om het weer terug te nemen.

¹⁸Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht om het te geven, en macht om het weer terug te nemen. Dit is de ^{10:19} ^{10:31} opdracht, die Ik van mijn Vader ontving.

¹⁹Opnieuw ontstond er onenigheid onder de Joden als gevolg van deze toespraak.

²⁰Velen van hen zeiden: Hij is bezeten en krankzinnig; waarom luistert gij naar Hem?

²¹Anderen: Dit zijn geen woorden van een bezetene. Kan een duivel soms blinden de ogen openen?

²²Men vierde te Jerusaleem het feest van tempelwijding; het was winter.

²³Toen Jesus in de tempel, in de zuilengang van Sálomon, op en neer wandelde,

²⁴omringden Hem de Joden, en zeiden tot Hem: Hoe lang houdt Gij ons nog in spanning? Zo Gij de Christus zijt, zeg het ons ronduit.

²⁵Jesus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd, maar gij gelooft het niet. De werken, die Ik verricht in de naam van mijn Vader, die getuigen voor Mij.

²⁶Maar gij gelooft niet, omdat gij niet tot mijn schapen behoort.

²⁷Mijn schapen luisteren naar mijn stem; Ik ken ze, en ze volgen Mij.

²⁸En Ik geef hun het eeuwig leven; ze gaan in eeuwigheid niet verloren, en niemand rooft ze weg uit mijn hand.

²⁹Wat mijn Vader Mij heeft gegeven, is het kostbaarste van alles, en niemand kan het roven uit de hand van mijn Vader.

³⁰Ik en de Vader zijn één.

³¹Weer grepen de Joden naar stenen, om Hem te stenigen.

10:32

Johannes 11:1

³²Jesus antwoordde hun: Veel heerlijke werken heb Ik u namens den Vader getoond; om welk van die werken stenigt gij Mij?

³³De Joden antwoordden Hem: Niet om een goed werk stenigen we U, maar om godslastering; omdat Gij, een mens, Uzelf tot God maakt.

³⁴Jesus antwoordde hun: Staat er in uw Wet niet geschreven: Ik heb gezegd: "Gij zijt goden".

³⁵Wanneer de Schrift hen nu goden noemt, tot wie Gods woord werd gericht, en ze toch niet kan falen:

³⁶hoe zegt gij dan tot Hem, dien de Vader heeft geheilgd en in de wereld gezonden: Gij lastert; omdat Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon?

³⁷Wanneer Ik de werken van mijn Vader niet doe, gelooft Mij dan niet;

Johannes

cdv

Johannes

³⁸maar doe Ik ze wel, gelooft dan de werken, ook al zoudt gij Mij niet geloven; dan zoudt gij erkennen en weten, dat de Vader in Mij is, en Ik in den Vader ben.

³⁹Weer zochten ze Hem nu te grijpen, maar Hij ontkwam aan hun handen.

⁴⁰Nu begaf Hij zich weer naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats, waar Johannes vroeger had gedoopt; en Hij bleef daar.

⁴¹Velen kwamen tot Hem, en zeiden: Johannes heeft wel geen enkel teken verricht; maar alles was waar, wat Johannes van Hem heeft gezegd.

⁴²En velen geloofden daar in Hem.

11

¹Nu was er een zieke, zekere Lázarus van Betánië, uit het dorp van Maria en van Marta,

^{11:2} ^{11:13} haar zuster.

²Het was de Maria, die den Heer met reukwerk gezalfd en zijn voeten met de haren afgedroogd heeft; de zieke Lázarus was haar broer.

³De zusters lieten Hem dus berichten: Zie, Heer: hij, dien Gij liefhebt, is ziek.

⁴Toen Jesus dit vernam, zeide Hij: Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar ze dient tot glorie van God, en om Gods Zoon te verheerlijken.

⁵Jesus had Marta, haar zuster en ook Lázarus lief.

⁶Toen Hij had vernomen, dat hij ziek was, bleef Hij toch nog twee dagen ter plaatse, waar Hij zich bevond.

⁷Nu eerst sprak Hij tot de leerlingen: Laten we weer naar Judea gaan.

⁸De leerlingen zeiden Hem: Rabbi, kort geleden zochten de Joden U te stenigen, en gaat Gij nu opnieuw daarheen?

⁹Jesus antwoordde: Heeft de dag geen twaalf uren?

¹⁰Zo iemand wandelt bij dag, dan stoot hij zich niet, omdat hij het licht dezer wereld ziet; maar als hij wandelt bij nacht, dan stoot hij zich, omdat hij geen licht heeft.

¹¹Zo sprak Hij. Daarna zei Hij tot hen: Onze vriend Lázarus is ingeslapen; maar Ik ga hem wekken.

¹²Zijn leerlingen zeiden Hem: Heer, als hij slaapt, zal hij genezen.

¹³Maar Jesus had van zijn dood gesproken, terwijl zij meenden, dat Hij van gewoon inslapen sprak.

¹⁴Daarom zei Jesus hun toen ronduit: Lázarus is gestorven.

¹⁵En om u verheug Ik mij, dat Ik er niet aanwezig was, opdat gij geloven moogt. Maar laten we nu naar hem toegaan.

¹⁶Toen zei Tomas, ook Didumus geheten, tot zijn medeleerlingen: Laten ook wij gaan, om met Hem te sterven.

¹⁷Maar bij zijn aankomst vond Jesus hem reeds vier dagen in het graf.

¹⁸Daar Betánië dicht bij Jerusalem lag, op ongeveer vijftien stadiën afstand,

¹⁹waren er veel Joden naar Marta en Maria gekomen, om haar hun rouwbeklag te doen over haar broer.

²⁰Zodra Marta Jesus' aankomst vernam, ging ze Hem tegemoet; Maria bleef thuis.

²¹En Marta zei tot Jesus: Heer, zo Gij hier waart geweest, was mijn broer niet gestorven.

²²Maar zelfs nu weet ik nog, dat God U zal geven, wat Gij Hem vraagt.

²³Jesus sprak tot haar: Uw broer zal verrijzen.

²⁴Marta zeide Hem: Ik weet, dat hij verrijzen zal bij de opstanding op de jongste dag.

²⁵Jesus sprak tot haar: Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven;

²⁶en wie leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven voor eeuwig. Geloofst ge dit?

²⁷Ze zeide Hem: Ja, Heer; ik geloof, dat Gij de Christus zijt, Gods Zoon, die in de wereld komt.

²⁸Na deze woorden ging ze heen, om Maria, haar zuster, te roepen; heel in stilte zeide ze haar:

11:29

11:40

De Meester is daar, en roept u.

²⁹Zodra deze het hoorde, stond ze haastig op, en ging naar Hem toe.

³⁰Jesus was nog niet in het dorp gekomen, maar bevond Zich nog op de plaats. waar Marta Hem had ontmoet.

³¹De Joden, die bij Maria in huis waren, om hun rouwbeklag te doen, zagen haar ijlings opstaan en heengaan; zij volgden haar, in de mening, dat ze naar het graf ging, om er te wenen.

³²Zodra Maria kwam, waar Jesus was, en Hem zag, viel ze voor zijn voeten neer, en sprak tot Hem: Heer, zo Gij hier waart geweest, was mijn broer niet gestorven.

³³Toen Jesus haar zag wenen, en de Joden zag wenen, die haar vergezelden, werd Hij hevig bewogen en ontroerd.

³⁴Hij sprak: Waar hebt gij hem begraven? Ze zeiden Hem: Heer, kom het zien.

³⁵En Jesus weende.

³⁶De Joden zeiden: Zie, hoe Hij hem liefhad.

³⁷Maar sommigen hunner zeiden: Kon Hij, die de ogen van den blinde heeft geopend, niet even goed zorgen, dat deze niet stierf?

³⁸Jesus dan, opnieuw hevig bewogen, kwam bij het graf. Het was een grot, en een steen sloot de ingang af.

³⁹Jesus sprak: Neemt de steen weg. Marta, de zuster van den overledene, zeide Hem: Heer, hij riekt al; want het is reeds de vierde dag.

⁴⁰Jesus sprak tot haar: Heb Ik u niet gezegd: Wanneer ge gelooft, zult ge Gods heerlijkheid

11:41 11:51 zien?

⁴¹Men nam dus de steen weg. Toen sloeg Jesus de ogen omhoog, en sprak: Vader, Ik dank U, omdat Gij Mij hebt verhoord.

⁴²Ik wist wel, dat Gij Mij altijd verhoort; maar Ik zeg het terwille van de omstaande menigte, opdat ze mogen geloven, dat Gij Mij gezonden hebt.

⁴³Na deze woorden riep Hij met luider stem: Lázarus, kom uit.

⁴⁴En de dode kwam te voorschijn, de voeten en handen in windsels gewikkeld, en zijn gezicht met een zweetdoek omwonden. Jesus zei hun: Maakt hem los, en laat hem gaan.

⁴⁵Velen van de Joden, die naar Maria waren gekomen, en gezien hadden, wat Jesus gedaan had, geloofden daarom in Hem.

⁴⁶Maar sommigen van hen liepen naar de farizeën, en deelden hun mee, wat Jesus gedaan had.

⁴⁷Toen riepen de opperpriesters en farizeën de Hoge Raad bijeen. Ze zeiden: Wat doen we? Want die man doet veel wonderen.

⁴⁸Als we Hem zó laten begaan, zullen ze allemaal in Hem geloven; dan zullen de Romeinen komen, en ons land en volk verdelgen.

⁴⁹Maar één hunner, Káifas, die dat jaar de hogepriester was, sprak tot hen: Weet gij geen uitkomst?

⁵⁰Beseft gij dan niet, dat het goed voor u is, dat één mens sterft voor het heil van het volk, en niet het hele volk te gronde gaat?

⁵¹Dit zei hij niet uit zichzelf. Maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij, dat

Jesus sterven zou voor het heil van het volk;

⁵⁸⁹en niet voor het volk alleen, maar ook om
de

verstrooide kinderen Gods bijeen te brengen.

⁵⁹⁰Van die dag af waren ze besloten, Hem te
doden.

⁵⁴Daarom trad Jesus niet meer in het
openbaar onder de Joden op, maar trok Hij Zich
terug in een streek nabij de woestijn, in een
stad, Efrem genaamd; en daar bleef Hij met zijn
leerlingen.

⁵⁵Intussen was het paasfeest der Joden
genaderd, en trokken er velen van het land nog
vóór het paasfeest naar Jerusalem op, om zich te
reinigen.

⁸⁸ Zes dagen voor Pasen kwam Jesus te
Betánië, waar Lázarus woonde, dien Jesus uit de
doden had opgewekt.

⁸⁹ Men richtte daar een maaltijd voor Hem
aan; Marta bediende, en Lázarus was één van zijn
disgenoten.

⁹⁰ Toen nam Maria een pond onvervalste,
kostbare nardusbalsem, zalfde de voeten van
Jesus, en droogde ze met de haren af. En het
huis was vol van de balsemgeur.

⁵⁶Ze zochten naar Jesus, en zeiden in de tempel onder elkander: Wat dunkt u? Zou Hij niet op het feest komen?

⁵⁷Maar de opperpriesters en de farizeën hadden bevel gegeven, het aan te brengen, wanneer iemand wist, waar Hij was; dan konden ze Hem gevangen nemen.

12

12:4

12:16

⁴Toen zei Judas Iskariot, een van zijn leerlingen, die Hem verraden zou:

⁵Waarom die balsem niet voor driehonderd tienlingen verkocht, en ze aan de armen gegeven?

⁶Dit zei hij niet, omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was; daar hij de beurs droeg, stal hij weg, wat daarin kwam.

⁷Maar Jesus sprak: Laat haar begaan; ze heeft hem moeten bewaren voor de dag mijner begrafenis.

⁸Want de armen behoudt gij altijd; Mij niet.

⁹Toen men vernam, dat Hij Zich dáár bevond, kwam een talrijke menigte Joden daarheen, niet enkel om Jesus, maar ook om Lázarus te zien, dien Hij uit de doden had opgewekt.

¹⁰Maar de opperpriesters besloten ook Lázarus te doden,

¹¹omdat veel Joden om hem afvielen en in Jesus geloofden.

¹²Toen daags daarna de grote menigte, die naar het feest was gekomen, vernam, dat Jesus op weg naar Jerusalem was,

¹³namen ze palmtakken, trokken Hem tegemoet, en riepen: Hosanna, Gezegend, die komt in de naam des Heren, De Koning van Israël!

¹⁴Jesus, die een jongen ezel gevonden had, ging er op zitten, zoals er geschreven staat:

¹⁵“Vrees niet, dochter van Sion; Zie, uw Koning komt, Gezeten op een ezelsveulen.”

¹⁶(Niet aanstonds begrepen zijn leerlingen dit; maar toen Jesus verheerlijkt was, herinnerden ze zich, dat dit van Hem geschreven stond, en dat

12:17

12:27

men dit aan Hem had vervuld.)

¹⁷Want de schare, die bij Hem was, toen Hij Lázarus uit het graf had geroepen en uit de doden had opgewekt, was daarvan blijven getuigen.

¹⁸En daarom juist kwam de menigte Hem tegemoet, omdat ze hadden vernomen, dat Hij dit teken verricht had.

¹⁹Maar de farizeën zeiden tot elkander: Gij ziet, dat gij niets verder komt. Zie, de hele wereld loopt achter Hem aan.

²⁰Onder hen, die bij gelegenheid van dit feest ter aanbidding waren opgegaan, bevonden zich ook enige heidenen.

²¹Ze kwamen bij Filippus, die uit Betsáida van Galilea was, en richtten tot hem het verzoek: Heer, we wenschen Jesus te spreken.

²²Filippus ging het aan Andreas zeggen; en Andreas en Filippus zeiden het Jesus.

²³Jesus antwoordde hun, en sprak: Het uur is gekomen, dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt.

²⁴Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Zo de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft ze alleen; maar zo ze sterft, brengt ze rijke vruchten voort.

²⁵Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen; maar wie in deze wereld zijn leven haat, zal het behouden ten eeuwigen leven.

²⁶Zo iemand mijn dienaar wil zijn, hij volg Mij na; en waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Zo iemand Mij dient, dan zal de Vader hem eren.

²⁷Nu is mijn ziel ontsteld, en wat zal Ik zeggen?

Vader, red Mij uit deze stonde? Neen, want

12:28 12:38 daarom juist ben Ik tot deze

stonde gekomen!

²⁸Vader, verheerlijk uw Naam! Toen kwam er een stem uit de hemel: Ik heb hem verheerlijkt, en Ik zal hem opnieuw verheerlijken.

²⁹De menigte, die daar stond en het hoorde, meende, dat het gedonderd had. Maar anderen zeiden: Een engel heeft Hem toegesproken.

³⁰Jesus antwoordde: Niet om Mij heeft die stem geklonken, maar om u.

³¹Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken; nu zal de vorst dezer wereld worden buitengeworpen.

³²En wanneer Ik van de aarde omhoog ben geheven, zal Ik allen tot Mij trekken.

³³Dit zeide Hij, om te kennen te geven, wat voor dood Hij zou sterven.

³⁴De menigte antwoordde Hem: We hebben uit de Wet vernomen, dat de Christus in eeuwigheid blijft; en hoe zegt Gij dan, dat de Mensenzoon omhoog geheven moet worden? Wie is die Mensenzoon?

³⁵Jesus sprak tot hen: Nog een korte tijd is het licht in uw midden. Wandelt, zolang gij het licht hebt, opdat de duisternis u niet verrast; wie in de duisternis wandelt, weet niet, waar hij heengaat.

³⁶Zolang gij het licht hebt, geloof in het licht, om kinderen des lichts te worden. Zo sprak Jesus; toen ging Hij heen, en verborg Zich voor hen.

³⁷Ofschoon Hij nu voor hun ogen zoveel tekenen had gewrocht, geloofden ze toch niet in Hem;

³⁸opdat het woord in vervulling zou gaan, dat de profeet Isaias gezegd heeft: “Heer, wie heeft

12:39

12:48

onze prediking geloofd, En wien is de arm des Heren geopenbaard?”

³⁹Daarom konden ze zelfs niet geloven; want nog heeft Isaias gezegd:

⁴⁰“Hij heeft hun ogen verblind, En hun harten versteend; Opdat ze niet zouden zien met hun ogen, En niet verstaan met hun hart; Opdat zij zich niet zouden bekeren, En Ik hen zou genezen.”

⁴¹Dit zei Isaias, toen hij zijn heerlijkheid had aanschouwd, en over Hem had gesproken.

⁴²Toch geloofden zelfs velen van de oversten in Hem, maar uit vrees voor de farizeëen kwamen ze er niet voor uit, om niet uit de synagoge te worden gebannen.

⁴³Want ze waren meer gehecht aan de eer van de mensen, dan aan de eer, die van God komt.

⁴⁴Jesus nu heeft het luide verklaard: Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem, die Mij heeft gezonden.

⁴⁵En wie Mij ziet, ziet Hem, die Mij heeft gezonden.

⁴⁶Ik ben als een licht in de wereld gekomen, opdat niemand, die in Mij gelooft, in duisternis blijft.

⁴⁷Zo iemand mijn woorden hoort, maar ze niet onderhoudt, dan ben Ik het niet, die hem oordeel; want Ik ben niet gekomen, om de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden.

⁴⁸Wie Mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft er een, die hem oordeelt; het woord, dat Ik sprak, dat zal hem oordelen op de jongste dag.

⁴⁹Want niet uit Mijzelf heb Ik gesproken, maar de Vader, die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij geboden, wat Ik moest zeggen en spreken.

⁵⁰En Ik weet, dat zijn gebod het eeuwige leven is. Wat Ik dus spreek, spreek Ik zó, als de Vader het Mij heeft gezegd.

13

¹Het was nu daags voor het paasfeest. Jesus wist, dat zijn uur was gekomen, om uit deze wereld naar den Vader te gaan. Had Hij de zijnen liefgehad, die in de wereld waren, thans had Hij hen lief ten einde toe.

²Het avondmaal was begonnen; en reeds had de duivel Judas, zoon van Simon Iskáriot, het plan ingeblazen, om Hem te verraden.

³Hoewel Jesus wist, dat de Vader Hem alles in handen gesteld had, en dat Hij van God was uitgegaan en tot God zou wederkeren,

⁴stond Hij toch van tafel op, legde zijn klederen af, nam een linnen doek, en omgordde Zich daarmee.

⁵Dan goot Hij water in het bekken, en begon de voeten der leerlingen te wassen en af te drogen met de linnen doek, waarmee Hij omgord was.

⁶Zo kwam Hij ook bij Simon Petrus. Maar deze zeide tot Hem: Gij Heer; wast Gij mij de voeten?

⁷Jesus antwoordde hem: Wat Ik doe, begrijpt ge nu nog niet; maar later zult ge het inzien.

⁸Petrus zeide Hem: Nooit in der eeuwigheid zult Gij me de voeten wassen. Jesus antwoordde hem: Zo Ik u niet was, hebt ge geen gemeenschap met Mij.

13:9

Johannes 13:20

⁹Simon Petrus zei Hem: Heer, dan niet mijn voeten alleen, maar ook mijn handen en mijn hoofd.

¹⁰Jesus sprak tot hem: Wie een bad heeft genomen, behoeft zich niet te wassen, maar hij is rein geheel en al. Ook gij zijt rein, maar niet allen.

¹¹Want Hij wist, wie Hem verraden zou; daarom sprak Hij: Niet allen zijt gij rein.

¹²Toen Hij dan hun voeten had gewassen, en zijn klederen had aangetrokken, nam Hij weer aan tafel plaats, en sprak tot hen: Begrijpt gij, wat Ik aan u heb verricht?

¹³Gij noemt Mij Meester en Heer, en gij zegt het terecht; want dat ben Ik.

¹⁴Wanneer dus Ik, de Heer en Meester, u de voeten was, dan moet ook gij elkander de voeten wassen.

¹⁵Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij zoudt doen, zoals Ik ú heb gedaan.

¹⁶Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Een dienaar is niet meer dan zijn heer; een gezant niet meer dan hij, die hem zond.

¹⁷En wanneer gij dit alles begrijpt, dan zijt gij zalig, zo gij er ook naar handelt.

¹⁸Ik zeg dit niet van u allen; Ik weet, wie Ik heb uitverkoren. Neen, de Schrift moet worden vervuld. “Die mijn brood eet, heft de hiel tegen mij op.”

¹⁹Reeds nu zeg Ik het u, eer het geschiedt; opdat, wanneer het gebeurd is, gij geloven moogt, dat Ik het ben.

²⁰Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie hem ontvangt, dien Ik zal zenden, ontvangt Mijzelf; en

13:21

Johannes 13:32

wie Mij ontvangt, ontvangt Hem, die Mij heeft gezonden.

²¹Na deze woorden werd Jesus diep ontroerd. En Hij getuigde en sprak: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Eén van u zal Mij verraden.

²²De leerlingen zagen elkander aan, onzeker, wien Hij bedoelde.

²³Eén zijner leerlingen, dien Jesus beminde, was aan Jesus boezem gelegen.

²⁴Simon Petrus gaf een wenk, en beduidde hem: Zeg, wie is het, dien Hij bedoelt?

²⁵Nu vlijde hij zich aan Jesus' borst, en sprak tot Hem: Heer, wie is het?

²⁶Jesus antwoordde: Hij is het, voor wien Ik het stuk brood zal indopen, en wien Ik het toereik. Toen nam Hij een stuk brood, doopte het in, en gaf het aan Judas, den zoon van Simon Iskáriot.

²⁷En met het stuk brood voer de satan in hem. Jesus zei hem: Wat ge doet, doe dat spoedig.

²⁸Maar niemand aan tafel begreep, met welke bedoeling Hij hem dit zeide.

²⁹Want omdat Judas de beurs had, meenden sommigen, dat Jesus hem zeide: Koop wat we nodig hebben voor de feestdag; of dat hij iets aan de armen moest geven.

³⁰Terstond nadat hij het stuk brood had gegeten, ging hij heen. Het was nacht.

³¹Toen hij was heengegaan, sprak Jesus: Nu is de Mensenzoon verheerlijkt, en God is verheerlijkt in Hem.

³²En wanneer God in Hem is verheerlijkt, dan zal God ook Hem bij Zichzelf verheerlijken, en dan zal Hij Hem spoedig verheerlijken.

13:33⁹¹

Johannes 14:4

⁹¹ In het huis van mijn Vader zijn vele woningen. Wanneer dit zo niet was, dan zou Ik het u hebben gezegd; want Ik ga er juist heen, om u een plaats te bereiden.

³⁹²Kindertjes, nog slechts een korte tijd ben Ik bij u. Gij zult Mij zoeken, en zoals Ik tot de Joden gezegd heb, zo zeg Ik het thans ook tot u: Waarheen Ik ga, kunt gij niet komen.

³⁹³Een nieuw gebod geef Ik u: Bemint elkander; zoals Ik u heb liefgehad, moet gij ook elkander beminnen.

³⁵Hieraan zullen allen erkennen, dat gij mijn leerlingen zijt, wanneer gij elkander liefhebt.

³⁶Simon Petrus sprak tot Hem: Heer, waar gaat Gij heen? Jesus antwoordde: Waar Ik heenga, kunt ge Mij thans nog niet volgen; maar later zult ge Mij volgen.

³⁷Petrus zeide Hem: Heer, waarom kan ik U thans nog niet volgen? Mijn leven zal ik voor U geven.

³⁸Jesus antwoordde hem: Uw leven zult ge voor Mij geven? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De haan zal niet kraaien, vóórdát ge Mij driemaal verloochend hebt.

⁹² En wanneer Ik zal zijn heengegaan en u een plaats zal hebben bereid, dan kom Ik terug, en zal u tot Mij nemen; opdat ook gij moogt zijn, waar Ikzelf ben.

⁹³ Gij kent de weg naar de plaats, waar Ik heenga. —

¹Uw hart worde niet **14**ontsteld. Gij gelooft in God; geloof ook in Mij.

14:5

Johannes 14:15

⁵Tomas zei Hem: Heer, we weten niet eens, waar Gij heengaat; hoe zouden we dan de weg kennen?

⁶Jesus sprak tot hem: Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot den Vader, dan door Mij.

⁷Daar gij nu Mij hebt gekend, zult gij ook den Vader kennen; van dit ogenblik af kent gij Hem, en hebt gij Hem gezien. —

⁸Filippus zei Hem: Heer, laat ons den Vader zien; dan zijn we tevreden.

⁹Jesus sprak tot hem: Zo lange tijd ben Ik bij u, en kent ge Mij nog niet, Filippus? Wie Mij heeft gezien, heeft den Vader gezien; hoe zegt ge dan: Laat ons den Vader zien?

¹⁰Gelooft gij dan niet, dat Ik in den Vader ben, en de Vader in Mij? De woorden, die Ik u toespreek, zeg Ik niet uit Mijzelf; het is de Vader, die in Mij blijft, die zelf de werken verricht.

¹¹Gelooft het van Mij: Ik ben in den Vader, en de Vader is in Mij.

¹²Zo niet; gelooft het dan op grond van de werken. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, ook hij zal de werken doen, die Ik

zelf verricht; en zelfs grotere zal hij doen. Want
Ik ga
naar den Vader;

¹³en alles zal Ik doen, wat gij Hem zult vragen
in mijn naam, opdat de Vader verheerlijkt wordt
in den Zoon.

¹⁴Wanneer gij ook Mij in mijn naam iets zult
vragen, dan zal Ik het doen. —

¹⁵Zo gij Mij liefhebt, onderhoudt dan mijn
geboden.

¹⁶Dan zal Ik den Vader bidden, en Hij zal u een anderen Helper geven, om bij u te blijven voor eeuwig.

¹⁷Het is de Geest der waarheid, dien de wereld niet kan ontvangen, omdat ze Hem ziet noch kent; gij echter kent Hem; want Hij blijft bij u, en is in u. —

¹⁸Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom tot u terug.

¹⁹Nog korte tijd en de wereld aanschouwt Mij niet meer; gij echter aanschouwt Mij. Want Ik leef, en ook gij zult leven.

²⁰Op die dag zult gij erkennen, dat Ik in mijn Vader ben, en gij in Mij, en Ik in u. —

²¹Wie mijn geboden heeft en ze onderhoudt, hij is het, die Mij liefheeft; maar wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader worden bemind, en ook Ikzelf zal hem beminnen en Mij aan hem openbaren.

²²Judas, maar niet de Iskariot, sprak tot Hem: Heer, hoe komt het, dat Gij U wel aan ons wilt openbaren, maar niet aan de wereld?

²³Jesus antwoordde hem: Zo iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord onderhouden; dan zal mijn Vader ook hem beminnen, en Wij

zullen tot hem komen, en ons verblijf bij hem nemen.

²⁴Wie Mij niet liefheeft, onderhoudt mijn woorden niet; welnu het woord, dat gij hoort, is niet het mijne, maar dat van den Vader, die Mij heeft gezonden.

²⁵Dit alles heb Ik u gezegd, terwijl Ik nog bij u was.

²⁶Maar de Helper, de Heilige Geest, dien de

14:27

Johannes 15:4

Vader zal zenden in mijn naam, Hij zal u alles leren en alles u in herinnering brengen, wat Ik u heb gezegd.

⁹⁴⁷Vrede laat Ik u na, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart zij ontsteld, noch bevreesd. —

²⁸Gij hebt gehoord, dat Ik u zeide: Ik ga heen, maar Ik kom tot u terug. Zo gij Mij liefhadt, zoudt gij u verheugen, dat Ik naar den Vader ga; want de Vader is groter dan Ik. —

²⁹En nu, eer het geschied is, heb Ik het u gezegd; opdat gij moogt geloven, wanneer het geschiedt.

⁹⁴ Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, snijdt Hij af; en elke rank die wèl vrucht draagt, zuivert Hij, opdat ze nog meer vrucht mag dragen.

⁹⁵⁹⁶⁰Ik zal niet veel meer met u spreken; want de vorst van de wereld is op komst. Zeker, hij vermag niets tegen Mij;

³¹maar de wereld moet weten, dat Ik den Vader bemin, en dat Ik volbreng, wat de Vader Mij bevolen heeft. Staat op; laten we heengaan.

¹Ik ben de ware wijnstok **15** en mijn Vader is de wijngaardenier.

15:5

15:16

⁵Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, en Ik in hem, hij draagt rijke vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.

⁶Zo iemand in Mij niet blijft, dan wordt hij weggeworpen als de rank, en verdort; men raapt ze bijeen, werpt ze in het vuur, en verbrandt ze.

⁷Maar zo gij in Mij blijft, en mijn woorden in u blijven, vraagt dan al wat gij wilt, en gij zult het verkrijgen.

⁹⁵ Reeds zijt gij rein door het woord, dat Ik tot u gesproken heb.

⁹⁶ Blijft in Mij, en Ik blijf in u. Zoals de rank uit zichzelf geen vrucht kan dragen, maar alleen wanneer ze aan de wijnstok blijft, zo kunt ook gij het niet, wanneer gij niet blijft in Mij.

⁸Dit is het, wat mijn Vader verheerlijkt: dat gij veel vruchten draagt, en mijn leerlingen wordt.

⁹Zoals de Vader Mij heeft bemind, zo ook heb Ik u bemind; blijft in mijn liefde.

¹⁰Wanneer gij mijn geboden onderhoudt, zult gij in mijn liefde blijven; zoals ook Ik de geboden van mijn Vader heb onderhouden, en in zijn liefde blijf.

¹¹Dit alles heb Ik tot u gezegd, opdat mijn vreugde uw deel mag worden, en uw vreugde volkomen mag zijn. —

¹²Dit is mijn gebod: Hebt elkander lief, zoals Ik u heb bemind.

¹³Niemand heeft groter liefde dan hij, die zijn leven geeft voor zijn vrienden.

¹⁴Gij zijt mijn vrienden, zo gij doet, wat Ik u gebied.

¹⁵Ik noem u geen dienstknechten meer, want de knecht weet niet wat zijn heer doet; maar u heb Ik vrienden genoemd, omdat Ik u alles bekend heb gemaakt, wat Ik van mijn Vader gehoord heb.

¹⁶Niet gij hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb ú uitverkoren; en Ik heb u aangesteld, om vrucht te

gaan dragen, en wèl blijvende vrucht; en de Vader geve u alles, wat gij Hem in mijn naam zult vragen.

¹⁷Dit leg Ik u op: Hebt elkander lief.

¹⁸Wanneer de wereld u haat, weet, dat ze Mij het eerst heeft gehaat.

¹⁹Zo gij van de wereld waart, zou de wereld beminnen wat haar toebehoort; maar omdat gij niet van de wereld zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.

²⁰Denkt aan het woord, dat Ik u heb gezegd: Een dienaar is niet meer dan zijn heer. Heeft men Mij vervolgd, dan zal men ook u vervolgen; heeft men mijn woord geacht, dan zal men ook het uwe achten.

²¹Maar dit alles zal men u aandoen om mijn naam, omdat men Hem niet kent, die Mij heeft gezonden.

²²Wanneer Ik niet gekomen was en niet tot hen had gesproken, dan zouden ze geen zonde hebben; maar nu hebben ze geen verontschuldiging voor hun zonde;

²³wie Mij haat, haat ook mijn Vader.

²⁴Had Ik onder hen niet de werken gedaan, die niemand anders gedaan heeft, dan zouden ze geen zonde hebben; maar nu hebben zij ze gezien, en toch èn Mij èn mijn Vader gehaat.

²⁵Maar het woord moest worden vervuld, dat in hun Wet staat geschreven: “Zij hebben Mij gehaat zonder reden”.

²⁶Maar wanneer de Helper komt, dien Ik u van den Vader zal zenden, de Geest der waarheid, die uitgaat van den Vader, dan zal Hij van Mij

15:27 16:11 getuigen.

²⁷Maar ook gij moet getuigen, omdat gij van de aanvang af bij Mij zijt geweest.

16

¹Ik heb u dit alles gezegd, opdat het u niet aan het wankelen zou brengen.

²Men zal u uit de synagogen bannen; ja het uur komt, dat allen die u het leven benemen, zullen menen, een godsdienstige daad te verrichten.

³En ze zullen dit doen, omdat ze noch den Vader kennen noch Mij.

⁴Maar Ik heb u dit gezegd, opdat als het uur is gekomen, gij u herinneren zult, dat Ik het u heb gezegd. Niet van de aanvang af heb Ik het u gezegd, omdat Ik toen nog bij u was.

⁵Nu ga Ik tot Hem, die Mij gezonden heeft; en toch stelt niemand van u Mij de vraag: Waar gaat Gij heen?

⁶Maar omdat Ik dit tot u heb gezegd, is uw hart van droefheid vervuld.

⁷Toch zeg Ik u de waarheid: het is goed voor u, dat Ik heenga. Want zo Ik niet heenga, zal de Helper niet tot u komen; maar zo Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.

⁸En wanneer Hij komt, zal Hij de wereld tot inzicht brengen van zonde, gerechtigheid, en vonnis:

⁹van zonde, omdat men in Mij niet gelooft;

¹⁰van gerechtigheid, omdat Ik naar den Vader ga, en gij Mij niet meer zult zien;

¹¹van vonnis, omdat de vorst dezer wereld geoordeeld is. —

16:12

16:21

¹²Nog veel meer heb Ik u te zeggen, doch gij kunt het thans nog niet dragen.

¹³Maar wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, dan zal Hij u tot de volle waarheid geleiden; want Hij zal niet spreken uit Zichzelf, maar spreken al wat Hij hoort, en u de toekomstige dingen verkondigen.

¹⁴Hij zal Mij verheerlijken; want van het mijne zal Hij ontvangen, en het verkondigen aan u.

¹⁵Alles wat de Vader heeft, is het mijne; daarom zei Ik, dat Hij van het mijne ontvangt, en het u zal verkondigen.

¹⁶Een weinig tijds en gij ziet Mij niet meer; en weer een weinig tijds, dan zult gij Mij terug zien.

¹⁷Sommigen zijner leerlingen zeiden tot elkander: Wat betekent toch, wat Hij ons zegt: Een weinig tijds en gij ziet Mij niet meer, en weer een weinig tijds, dan zult gij Mij terugzien; en: Ik ga heen naar den Vader?

¹⁸Ze zeiden dus: Wat bedoelt Hij toch met: een weinig tijds? We weten niet, waarover Hij spreekt. —

¹⁹Jesus begreep, dat ze Hem wilden ondervragen; en Hij sprak tot hen: Vraagt gij u onder elkander af, wat Ik zeide: Een weinig tijds en gij ziet Mij niet meer, en weer een weinig tijds, dan zult gij Mij terugzien?

²⁰Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Gij zult wenen en jammeren, maar de wereld zal zich verheugen; gij zult overstelpt zijn van droefheid, maar uw droefheid zal in vreugde verkeren.

²¹De vrouw in barensnood heeft smart, omdat haar uur is gekomen; maar wanneer ze het kind

16:22

16:31

heeft gebaard, dan denkt ze niet meer aan haar weeën, van blijdschap dat er een mens is geboren.

²²Ook gij zijt nu wel bedroefd, maar Ik zal u weerzien; en dan zal uw hart zich verblijden, en niemand zal u deze vreugde ontnemen

²³En op die dag zult gij Mij ook over niets ondervragen. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u:

Wat gij den Vader moogt vragen, Hij zal het u geven in mijn naam.

²⁴Tot nu toe hebt gij niets in mijn naam gevraagd; vraagt en gij zult verkrijgen, en dan zal uw vreugde volkomen zijn.

²⁵Ik heb u in gelijkenissen over deze dingen gesproken; het uur komt, waarop Ik niet meer in gelijkenissen tot u zal spreken, maar onbewimpeld u den Vader verkondigen zal.

²⁶Op die dag zult gij bidden in mijn naam; en Ik zeg u niet, dat Ik den Vader voor u zal vragen.

²⁷Want de Vader zelf heeft u lief, omdat gij Mij hebt liefgehad, en omdat gij geloofd hebt, dat Ik van God ben uitgegaan.

²⁸Ik ben van den Vader uitgegaan en in de wereld gekomen; weer verlaat Ik de wereld, en ga naar den Vader.

²⁹Zijn leerlingen zeiden tot Hem: Zie, nu spreekt Gij onbewimpeld, en zegt geen gelijkenis meer.

³⁰Nu zien we, dat Gij alles weet, en dat het niet nodig is, dat iemand u ondervraagt; daarom geloven we, dat Gij van God zijt uitgegaan.

³¹Jesus antwoordde hun: Geloof gij nu inderdaad?

³²Zie, het uur komt, en het is reeds gekomen, dat gij verstrooid wordt, ieder zijns weegs, en Mij alleen laat staan. Maar Ik ben niet alleen, want met Mij is de Vader. —

³³Dit alles heb Ik u gezegd, opdat gij vrede moogt hebben in Mij. In de wereld hebt gij verdrukking te lijden; maar schept moed: Ik heb de wereld overwonnen.

17

¹Zo sprak Jesus. Toen sloeg Hij zijn ogen ten hemel en zeide: Vader, het uur is gekomen; verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke.

²Want Gij hebt Hem macht gegeven over alle vlees, om het eeuwige leven te schenken aan allen, die Gij Hem gegeven hebt.

³Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enig waarachtigen God, en Hem dien Gij gezonden hebt, Jesus Christus.

⁴Ik heb U verheerlijkt op aarde door het werk te volbrengen, dat Gij Mij hebt opgedragen.

⁵En nu Vader, verheerlijk Mij bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U bezat, eer de wereld bestond.

⁶Ik heb uw naam bekend gemaakt aan de mensen, die Gij Mij gegeven hebt uit de wereld.

Ze waren de uwen; maar Gij hebt ze Mij gegeven, en ze hebben uw woord onderhouden.

⁷Nu weten ze, dat alwat Gij Mij hebt gegeven, van U afkomstig is.

⁸Want Ik heb hun de woorden gebracht, die Gij Mij hebt gegeven; zij namen ze aan, erkennen

17:9

17:19

naar waarheid, dat Ik van U ben uitgegaan, en geloofden, dat Gij Mij gezonden hebt.

⁹Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen, die Gij Mij hebt gegeven, omdat ze de uwen zijn.

¹⁰Al het mijne is het uwe, en het uwe het mijne; Ik ben verheerlijkt in hen.

¹¹Voortaan ben Ik niet meer in de wereld; maar zij blijven in de wereld, terwijl Ik tot U kom. Heilige Vader, bewaar hen in uw naam, die Gij Mij hebt gegeven; opdat ze één mogen zijn, zoals Wij.

¹²Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik ze in uw naam, die Gij Mij hebt gegeven; Ik heb gewaakt over hen, en niemand van hen ging verloren dan de zoon van verderf; opdat de Schrift zou worden vervuld.

¹³Maar nu kom Ik tot U. Terwijl Ik nog in de wereld ben, zeg Ik dit alles, opdat ze mijn vreugde ten volle in zich zouden bezitten.

¹⁴Ik heb hun uw woord gegeven; en de wereld is hen gaan haten, omdat ze niet van de wereld zijn, zoals ook Ik niet van de wereld ben.

¹⁵Ik vraag niet, dat Gij ze uit de wereld wegneemt, maar dat Gij ze bewaart voor het kwaad.

¹⁶Van de wereld zijn ze niet, zoals Ik niet van de wereld ben.

¹⁷Heilig hen in de waarheid; uw woord is waarheid.

¹⁸Zoals Gij Mij in de wereld hebt gezonden, zo heb Ik ook hen in de wereld gezonden.

¹⁹En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij in

17:20⁹⁷ Johannes 18:2 waarheid geheiligd mogen zijn.

²⁰Ik bid niet voor hen alleen, maar ook voor allen, die door hun woord in Mij geloven.

⁹⁷ Ik heb aan hen uw naam bekend gemaakt, en zal dit blijven doen, opdat de liefde, waarmee Gij Mij hebt bemind, in hen moge zijn, en Ik in hen.

²⁹⁸Mogen ze allen één zijn, gelijk Gij, Vader, het zijt in Mij, en Ik in U; mogen ze ook één zijn in Ons, opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.

²⁹⁹En de glorie, die Gij Mij hebt gegeven, heb ook Ik aan hen gegeven, opdat ze één zouden zijn, gelijk Wij één zijn:

²³Ik in hen, en Gij in Mij. Mogen ze volmaakte eenheid bezitten, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij hebt gezonden, en dat Gij hen hebt bemind, gelijk Gij Mij hebt liefgehad.

²⁴Vader, Ik wil, dat zij, die Gij Mij hebt gegeven, met Mij mogen zijn, waar Ikzelf ben; dat ze mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij hebt gegeven, omdat Gij Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging der wereld.

²⁵Gerechte Vader, wel heeft de wereld U niet gekend, maar Ik heb U gekend; en zij hebben erkend, dat Gij Mij hebt gezonden.

18:3

18:14

³Judas nam dus de krijgsbende en de trawanten der opperpriesters en farizeën met

⁹⁸ Na deze rede ging Jesus met zijn leerlingen naar buiten, de Kedronbeek over; daar was een hof, die Hij met zijn leerlingen binnenging.

⁹⁹ Ook Judas, zijn verrader, kende de plaats, omdat Jesus daar dikwijls met zijn leerlingen was samengekomen.

zich mee, en trok er heen met lantaarnen, fakkels en wapens.

⁴Jesus, bewust van al wat Hem overkomen zou, trad naar voren, en sprak tot hen: Wien zoekt gij?

⁵Men antwoordde Hem: Jesus van Názaret. Jesus zeide hun: Ik ben het. Ook Judas, die Hem verried, stond bij hen.

⁶Maar toen Hij hun zeide: “Ik ben het”, deinsden ze terug, en vielen ter aarde.

⁷Hij vroeg hun opnieuw: Wien zoekt gij? Ze zeiden: Jesus van Názaret.

⁸Jesus antwoordde: Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Zo gij Mij zoekt, laat hèn dan gaan.

⁹Want het woord moest worden vervuld, dat Hij gesproken had: Van hen, die Gij Mij hebt gegeven, heb Ik niemand verloren doen gaan.

¹⁰Toen trok Simon Petrus het zwaard, dat hij droeg, trof den knecht van den hogepriester, en sloeg hem het rechteroor af. De knecht heette Malchus.

¹¹Maar Jesus sprak tot Petrus: Steek het zwaard in de schede; of zou Ik de beker niet drinken, die de Vader Mij heeft gegeven?

¹²Nu namen de krijgsbenden met den hoofdman en de trawanten der Joden Jesus gevangen, en boeiden Hem.

¹³Het eerst voerden ze Hem naar Annas; want

hij was de schoonvader van Káifas, die dat jaar hogepriester was.

¹⁴Het was die Káifas, die aan de Joden de raad had gegeven: Het is goed, dat één mens sterft

18:15 Johannes 18:23 voor het volk.

¹⁵Simon Petrus en een andere leerling waren Jesus gevolgd. Deze leerling nu was met den hogepriester bekend; hij ging met Jesus de voorhof van den hogepriester binnen,

¹⁶terwijl Petrus buiten aan de deur bleef staan. Nu kwam echter de andere leerling, die met den hogepriester bekend was, naar buiten, sprak met de deurwachteres, en bracht Petrus naar binnen.

¹⁷Maar het dienstmeisje, de deurwachteres, zei tot Petrus: Zijt gij ook niet een der leerlingen van dien man? Hij zei: Neen.

¹⁸Daar het koud was, hadden de knechten en trawanten een kolenvuur aangelegd, en stonden zich te warmen. Ook Petrus stond zich bij hen te warmen.

¹⁹De hogepriester ondervroeg Jesus nu over zijn leerlingen en over zijn leer.

²⁰Jesus antwoordde hem: Ik heb openlijk tot de wereld gesproken; Ik heb altijd in de synagoge en in de tempel geleerd, waar alle Joden samenkomen, en nooit heb Ik iets in het geheim gezegd.

²¹Wat ondervraagt ge Mij? Ondervraag hen, die gehoord hebben, wat Ik tot hen heb gesproken. Zie, zij weten, wat Ik gezegd heb.

²²Bij deze woorden gaf een der trawanten, die bij Jesus had post gevat, Hem een kaakslag, en zeide: Antwoordt Gij den hogepriester zó?

²³Jesus antwoordde hem: Als Ik verkeerd heb gesproken, bewijs dan, dat het verkeerd was; maar heb Ik goed gesproken, waarom slaat ge Mij dan?

18:24

18:34

²⁴Toen zond Annas Hem geboeid naar den hogepriester Káifas.

²⁵Intussen stond Simon Petrus zich te warmen. En men zeide hem: Zijt ook gij niet een van zijn leerlingen? Hij ontkende het, en sprak: Neen.

²⁶Een der knechten van den hogepriester, een bloedverwant van hem, dien Petrus het oor had afgeslagen, sprak tot hem: Heb ik u in de hof niet bij Hem gezien?

²⁷Opnieuw ontkende Petrus, en aanstonds kraaide een haan.

²⁸Nu leidden ze Jesus van Káifas naar het rechthuis; het was nog vroeg in de morgen. Maar zelf traden ze het rechthuis niet binnen, om zich niet te verontreinigen, en het Pascha te kunnen eten.

²⁹Daarom kwam Pilatus naar buiten, en sprak tot hen: Welke aanklacht brengt gij in tegen dezen man?

³⁰Ze antwoordden hem: Zo Hij geen boosdoener was, zouden we Hem niet aan u hebben overgeleverd.

³¹Pilatus sprak tot hen: Neemt gij Hem zelf, en vonnist Hem volgens uw Wet. De Joden zeiden hem: Wij hebben het recht niet, om iemand te doden.

³²Zo zou het woord worden vervuld, dat Jesus gesproken had, toen Hij te kennen gaf, wat voor dood Hij zou sterven.

³³Nu ging Pilatus weer het rechthuis binnen, riep Jesus, en sprak tot Hem: Zijt Gij de koning der Joden?

³⁴Jesus antwoordde: Zegt ge dit uit uzelf, of hebben anderen u dit van Mij gezegd?

18:35

Johannes 19:3

³⁵Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw volk en de opperpriesters hebben U aan mij overgeleverd. Wat hebt Gij gedaan?

³⁶Jesus antwoordde: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld. Indien mijn koninkrijk van deze wereld was, dan zouden mijn dienaars zich te weer hebben gesteld, opdat Ik niet aan de Joden werd overgeleverd; maar mijn koninkrijk is niet van hier.

³⁷Pilatus zei Hem: Gij zijt dan toch koning? Jesus antwoordde: Gij zegt het; Ik ben koning. Ik ben geboren en in de wereld gekomen, juist om te getuigen voor de waarheid. Alwie uit de waarheid is, luistert naar mijn stem.

³⁸Pilatus zei Hem: Wat is waarheid? Na deze woorden ging hij naar de Joden terug, en sprak tot hen: Ik vind volstrekt geen schuld in Hem.

³⁹Maar gij hebt een gewoonterecht, dat ik u iemand vrijlaat bij gelegenheid van het paasfeest. Wilt gij dus, dat ik u den koning der Joden vrijlaat?

⁴⁰Toen begonnen ze opnieuw te schreeuwen, en riepen: Niet Hem, maar Barabbas. Barabbas nu was een rover.

19

¹Toen liet Pilatus Jesus geselen.

²En de soldaten vlochten een kroon van doornen, en zetten ze Hem op het hoofd; ze wierpen Hem een purperen mantel om,

³traden op Hem toe, en zeiden: Wees gegroet, koning der Joden. En ze sloegen Hem in het gelaat.

19:4

19:13

⁴Nu kwam Pilatus weer naar buiten, en sprak tot hen: Zie, ik breng Hem u naar buiten, om u te

doen weten, dat ik volstrekt geen schuld in Hem vind.

⁵Jesus kwam dus naar buiten, met de doornenkroon en de purperen mantel. En hij sprak tot hen: Ziet den mens.

⁶Maar toen de opperpriesters en trawanten Hem zagen, schreeuwden ze het uit: Aan het kruis, aan het kruis met Hem! Pilatus zei hun: Neemt Hem zelf, en kruisigt Hem; want ik vind geen schuld in Hem.

⁷De Joden antwoordden hem: We hebben een Wet, en volgens de Wet moet Hij sterven; want Hij heeft Zich uitgegeven voor Zoon van God.

⁸Toen Pilatus dit hoorde, werd hij nog meer bevreesd.

⁹Hij ging opnieuw het rechthuis binnen, en sprak tot Jesus: Van waar zijt Gij? Maar Jesus gaf hem geen antwoord.

¹⁰Pilatus zeide Hem dus: Staat Gij mij niet te woord? Weet Gij niet, dat ik de macht heb, om U vrij te laten, en de macht, om U te kruisigen?

¹¹Jesus antwoordde: Ge zoudt niet de minste macht over Mij hebben, zo ze u niet van hogerhand was gegeven; die Mij aan u heeft overgeleverd, draagt daarom groter schuld.

¹²Om die reden trachtte Pilatus Hem in vrijheid te stellen. Maar de Joden schreeuwden het uit: Als ge Hem vrijlaat, zijt ge niet

Johannes

cdxlv

keizersgezind. Wie zich voor koning uitgeeft,
staat tegen den keizer op.

¹³Toen Pilatus dit hoorde, leidde hij Jesus naar

buiten, en zette zich op de rechterstoel neer, op de plaats die Litostrótos heet, Gábbata in het hebreeuws.

¹⁴Het was nu daags voor het paasfeest, ongeveer het zesde uur. En hij sprak tot de Joden:
Ziet uw koning.

¹⁵Maar ze schreeuwden: Weg, weg met Hem! Kruisig Hem! Pilatus zei hun: Zal ik uw Koning kruisigen? De opperpriesters antwoordden: We hebben geen koning dan Caesar.

¹⁶Toen gaf hij Hem aan hen over, om gekruisigd te worden. Men voerde Jesus dus weg;

¹⁷Zelf droeg Hij het kruis. Zo trok Hij naar buiten naar de zogenaamde Schedelplaats, die in het hebreuws Gólgota wordt genoemd.

¹⁸Daar kruisigde men Hem; en met Hem nog twee anderen, aan elke zijde één, en Jesus in het midden.

¹⁹Pilatus had ook een opschrift doen schrijven, en het aan het kruis laten hechten. Er stond op geschreven: Jesus van Názet, de Koning der Joden.

²⁰Vele Joden lazen dit opschrift; want de plaats waar Jesus gekruisigd werd, lag dicht bij de stad, en het was geschreven in het hebreuws, grieks en latijn.

²¹De opperpriesters der Joden zeiden dus tot Pilatus: Schrijf niet: De koning der Joden; maar: Hij heeft gezegd: Ik ben de koning der Joden.

²²Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, blijft geschreven.

²³Toen de soldaten Jesus dus hadden gekruisigd, namen ze zijn klederen in bezit, en

19:24

19:32

verdeelden ze in vieren; één deel voor elken soldaat, behalve nog het onderkleed. Dat onderkleed was zonder naad, uit één stuk geweven van boven tot onder.

²⁴Ze zeiden dus tot elkander: Laten we het niet

in stukken scheuren, maar er om loten, wie het krijgt. Zo zou de Schrift worden vervuld: “Ze hebben mijn klederen onder elkander verdeeld, En over mijn gewaad het lot geworpen.” En zo deden het dus de soldaten.

²⁵Bij het kruis van Jesus stonden zijn moeder, de zuster zijner moeder, Maria van Klopas en Maria Magdalena.

²⁶Jesus zag zijn moeder staan, en naast haar den leerling, dien Hij beminde. En Hij sprak tot zijn moeder: Vrouw, ziedaar uw zoon.

²⁷Daarna sprak Hij tot den leerling: Ziedaar uw moeder. En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich op.

²⁸Toen wist Jesus, dat thans alles was volbracht; Hij sprak, opdat de Schrift zou worden vervuld: Ik heb dorst.

²⁹Er stond daar een kruik met azijn; men stak dan een spons vol azijn op een hysopstengel, en bracht ze Hem aan de mond.

³⁰Toen Jesus de azijn had genuttigd, zeide Hij: Het is volbracht. Hij boog het hoofd, en gaf de geest.

³¹Daar het daags voor het paasfeest was, en er op de sabbat geen lijken aan het kruis mochten blijven, (het was nog wel een grote sabbat,) verzochten de Joden aan Pilatus, dat men hun de benen zou breken, en hen afnemen.

³²Daarom kwamen de soldaten en braken de

19:33

19:41

benen van den eerste, die met Hem was gekruisigd, daarna die van den tweede.

³³Toen ze bij Jesus waren gekomen en zagen, dat Hij reeds was gestorven, braken ze Hem de benen niet.

³⁴Maar een der soldaten doorboorde met een lans zijn zijde; en aanstonds vloeide er bloed uit en water.

³⁵En hij, die het gezien heeft, legt er getuigenis van af, opdat ook gij geloven moogt. Zijn getuigenis is waarachtig; ook Hij weet, dat hij de waarheid zegt.

³⁶Want dit is geschied, opdat de Schrift zou worden vervuld: “Geen been zal Hem verbrijzeld worden”.

³⁷En weer een ander Schriftwoord zegt: “Ze zullen opzien tot Hem, dien ze hebben doorboord”.

³⁸Josef van Arimatea, die een leerling van Jesus was, maar alleen in het geheim uit vrees voor de Joden, vroeg daarna verlof aan Pilatus, om Jesus’ lichaam te mogen afnemen; en Pilatus stond het hem toe. Hij kwam dan, en nam zijn lichaam af.

³⁹Nikodemus, die vroeger Hem ‘s nachts had bezocht, kwam eveneens, en bracht een mengsel mee van mirre-hars en aloë-bladeren, ongeveer honderd pond.

⁴⁰Ze namen het lichaam van Jesus, en wikkelden het in lijnwaad, te zamen met de geurige kruiden, zoals het onder de Joden bij begrafenis de gewoonte is.

⁴¹Nu lag er op de plaats, waar Hij was gekruisigd, een hof, en in de hof een nieuw graf, waarin nog niemand was bijgezet.

19:42

20:10

⁴²Daar het de vooravond van het paasfeest der Joden was, en het graf dichtbij, legden ze Jesus daarin neer.

20

¹Op de eerste dag der week kwam Maria Magdalena 's morgens vroeg, terwijl het nog donker was, naar het graf, en zag de steen van het graf afgerold.

²Ze snelde daarom vlug naar Simon Petrus heen, en naar den anderen leerling, dien Jesus liefhad, en zei hun: Men heeft den Heer uit het graf genomen, en wel weten niet, waar men Hem heeft neergelegd.

³Toen gingen Petrus en de andere leerling op weg, en begaven zich naar het graf.

⁴Ze waren samen op weg gegaan, maar de andere leerling liep sneller dan Petrus, en kwam het eerst bij het graf.

⁵Hij bukte zich voorover, en zag het lijnwaad liggen; maar hij ging er niet binnen.

⁶Nu kwam ook Simon Petrus achter hem aan, ging het graf binnen, en zag het lijnwaad liggen,

⁷met de zweetdoek, die zijn hoofd had bedekt; deze lag niet bij het lijnwaad, maar afzonderlijk opgerold op een andere plaats.

⁸Nu ging ook de andere leerling binnen, die het eerst bij het graf was gekomen. En nu hij het zag, geloofde hij ook;

⁹want ze kenden de Schrift nog niet, dat Hij uit de doden moest opstaan.

¹⁰Toen gingen de leerlingen weer naar huis.

¹¹Maar Maria bleef buiten bij het graf staan wenen. Onder het wenen bukte ze zich voorover naar het graf,

¹²en zag er twee engelen zitten in witte gewaden, de een aan het hoofdeind, de ander aan het voeteneind van de plaats, waar Jesus' lichaam gelegen had.

¹³Ze zeiden tot haar: Vrouw, waarom weent ge? Ze zei hun: Omdat men mijn Heer heeft weggenomen, en ik niet weet, waar men Hem heeft neergelegd.

¹⁴Toen ze dit had gezegd, keerde ze zich om, en zag Jesus staan; maar ze wist niet, dat het Jesus was.

¹⁵Jesus sprak tot haar: Vrouw, waarom weent ge; wien zoekt ge? In de mening, dat het de tuinman was, zeide ze Hem: Heer, zo gij Hem hebt weggehaald, zeg me, waar ge Hem hebt neergelegd, dan zal ik Hem wegdragen.

¹⁶Jesus zei haar: Maria! Ze keerde zich naar Hem toe, en zei in het hebreuws: Rabboni; dat wil zeggen: Meester!

¹⁷Jesus sprak tot haar: Houd Mij niet vast; want nog ben Ik niet naar den Vader opgestegen. Maar ga naar mijn broeders, en zeg hun: Ik stijg op naar mijn en uw Vader, naar mijn en uw God.

¹⁸Maria Magdalena ging aan de leerlingen zeggen: Ik heb den Heer gezien; en wat Hij tot haar had gezegd.

¹⁹In de avond van diezelfde dag, de eerste dag der week, toen de deuren van het huis, waar de leerlingen zich bevonden, uit vrees voor de Joden waren gesloten, kwam Jesus binnen, plaatste

20:20

20:29

Zich in hun midden, en sprak tot hen: Vrede zij u!

²⁰En na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijde. De leerlingen verheugden zich bij het zien van den Heer.

²¹Nogmaals zeide Hij hun: Vrede zij u! Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zo zend Ik u.

²²En toen Hij dit had gezegd, blies Hij over hen, en sprak: Ontvangt den Heiligen Geest.

²³Wier zonden gij vergeeft, hun zijn ze vergeven; wier zonden gij behoudt, hun zijn ze behouden.

²⁴Tomas, een van de twaalf, ook Didumus genaamd, was echter niet bij hen, toen Jesus kwam.

²⁵De andere leerlingen zeiden hem dus: We hebben den Heer gezien. Maar hij zei hun: Zo ik in zijn handen de wonden der nagelen niet zie, en mijn vinger niet leg in de plaats van de

nagelen, en mijn hand niet in zijn zijde steek,
dan geloof ik het niet.

²⁶Acht dagen later waren zijn leerlingen weer
daarbinnen bijeen, en ook Tomas was er bij.
Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jesus
binnen, plaatste Zich in hun midden, en zeide:
Vrede zij u!

²⁷Daarna sprak Hij tot Tomas: Leg uw vinger
hier, en bezie mijn handen; steek uw hand uit,
en leg ze in mijn zijde; en wees niet ongelovig,
maar gelovig.

²⁸Tomas gaf Hem ten antwoord: Mijn Heer en
mijn God!

²⁹Jesus sprak tot hem: Geloof ge, omdat ge Mij
hebt gezien? Zalig zij, die niet zien, en toch

20:30 lxxviii Johannes 21:7 geloven.

³⁰Nog veel andere wonderen heeft Jesus in tegenwoordigheid van de leerlingen verricht, die in dit boek niet zijn beschreven.

³¹Maar deze zijn opgetekend, opdat ge geloven moogt, dat Jesus de Christus is, de Zoon van God; en opdat ge, door te geloven, het leven moogt hebben in zijn naam.

21

¹Daarna verscheen Jesus nogmaals aan de leerlingen bij het meer van Tibérias. Hij verscheen op de volgende wijze:

²Eens waren Simon Petrus, Tomas, ook Didumus geheten, Natánaël uit Kana van Galilea, de zonen van Zebedeüs, en twee anderen van zijn leerlingen bijeen.

³Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga vissen. Ze zeiden hem: Dan gaan wij met u mee. Ze trokken er dan op uit, en gingen de boot in; maar die nacht vingen ze niets.

⁴Toen reeds de morgen was aangebroken, stond Jesus aan het strand; maar de leerlingen wisten niet, dat het Jesus was.

⁵Jesus sprak tot hen: Jonge mannen, hebt gij wat vis? Ze antwoordden Hem: Neen.

⁶Hij zei hun: Werpt het net uit rechts van de boot, dan zult gij slagen. Ze wierpen het net uit;

Johannes

maar door het groot aantal vissen konden ze het niet meer ophalen.

⁷Nu sprak de leerling, dien Jesus liefhad, tot Petrus: Het is de Heer! Toen Simon Petrus hoorde, dat het de Heer was, deed hij, daar hij

21:8

lxxix

21:17

ontkleed was, zijn mantel om, en wierp zich in het meer.

⁸Daar men zich niet ver van de kust bevond, slechts ongeveer tweehonderd el, kwamen de andere leerlingen met de boot, en sleepten het net met de vissen achter zich aan.

⁹Toen ze geland waren, zagen ze een kolenvuur liggen, en vis en brood er bovenop.

¹⁰Jesus zeide hun: Haalt van de vissen, die ge nu gevangen hebt.

¹¹Simon Petrus ging aan boord, en sleepte het net aan wal; het was vol grote vissen, honderd drie en vijftig in getal; en ondanks dit aantal was het net niet gescheurd.

¹²Jesus zei hun: Komt ontbijten. Niemand van de leerlingen durfde Hem vragen: Wie zijt Gij? Want ze wisten, dat het de Heer was.

¹³Jesus kwam nader, nam het brood en gaf het hun, en de vis eveneens.

¹⁴Zo verscheen Jesus nu de derde maal aan zijn leerlingen, na zijn verrijzenis uit de doden.

¹⁵Toen ze hadden ontbeten, sprak Jesus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Johannes, bemint ge Mij meer dan de anderen hier? Hij zei Hem:

Ja, Heer, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zei hem: Weid mijn lammeren.

¹⁶Hij sprak tot hem een tweede maal: Simon, zoon van Johannes, bemint ge Mij? Hij zei Hem: Ja Heer, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zei hem: Weid mijn schaapjes.

¹⁷Hij sprak tot hem een derde maal: Simon, zoon van Johannes, bemint ge Mij? Petrus werd bedroefd, omdat Hij hem voor de derde maal had

gezegd: Bemint ge Mij? En hij zeide Hem: Heer, Gij weet alles; Gij weet toch, dat ik U liefheb. Jesus sprak tot hem: Weid mijn schapen.

¹⁸Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Toen ge jong waart, deedt ge zelf uw gordel aan en zijt ge gegaan, waarheen ge zelf hebt gewild; maar wanneer ge oud zijt, zult ge uw handen uitstrekken, een ander zal u omgorden, en u brengen waar ge niet heen wilt.

¹⁹Dit zeide Hij om aan te duiden, door welke dood hij God zou verheerlijken. En na deze woorden zeide Hij hem: Volg Mij.

²⁰Toen Petrus zich omkeerde, zag hij den leerling, dien Jesus liefhad, hen volgen; dezelfde

Johannes

namelijk, die bij de maaltijd aan zijn borst had gerust en gezegd had: Heer, wie is het, die U verraadt?

²¹Toen Petrus hem zag, sprak hij tot Jesus: Heer; en hij dan?

²²Jesus zeide hem: Indien Ik hem wil laten blijven totdat Ik kom, wat maakt dit uit voor u? Volg Mij!

²³Zo verspreidde zich het gerucht onder de broeders, dat deze leerling niet zou sterven. Maar Jesus had hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou, maar: Indien Ik hem wil laten blijven tot Ik kom, wat maakt dit uit voor u?

²⁴Dit is de leerling, die hiervan getuigt, en dit heeft geschreven; en we weten, dat zijn getuigenis waarachtig is.

²⁵Er is nog veel meer wat Jesus gedaan heeft; zo het stuk voor stuk werd beschreven, dan zou zelfs de wereld, dunkt me, de boeken niet

Johannes 21:25 lxxxi Johannes 21:25 kunnen bevatten, die er
over te schrijven zijn.